

JOHN BEVERE

Autor bestselleru *Satanova návnada*

DOBRO ALEBO BOH?

PREČO BYŤ DOBRÝM BEZ BOHA NESTAČÍ?

OBSAHUJE AJ DVD MATERIÁL *DOBRO ALEBO BOH?*

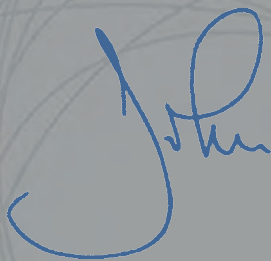
Drahí priatelia,

keď sa zaviažeme Bohu, On zmení každý aspekt našich životov. Pod vedením Ježiša Krista a každodenným žitím v Jeho milosti je hojný život.

Dobro alebo Boh? je viac než len kniha. Je to poslanstvo, ktoré môže inšpirovať ľudí, aby sa pripojili k hnutiu svätosti po celom svete. Môžeš sa zaviazať tomuto hnutiu tým, že sa pridáš k lídrom, kongregáciám, rodinám, priateľom a komunitám s týmto poslanstvom svätosti. Trvalo to iba dva roky jednému mužovi, Pavlovi, ktorý učil malú skupinu ľudí v malej škole, aby napokon zasiahli všetkých, ktorí žili v Ázii. Stali sa nosičmi Božej prítomnosti (pozri Skutky 19:1-10). Čo môže Boh robiť cez nás, ak sa spojíme v spoločnej vášni pre Neho?

Pán posilnil moje srdce, aby som zdieľal tento odkaz s tebou a spriaznenými vedúcimi lídrami po celom svete. Chcem ňa vystrojiť, aby si niesol toto zjavenie do tvojho sveta vplyvu. Prosím, prijmi to so všetkou mojou láskou a podporou. Veľmi rád by som vedel, ako tento odkaz ovplyvnil teba a tých, na ktorých ti záleží.

S úctou,

John Bevere

JohnBevere@ymail.com

MESSENGER
INTERNATIONAL

MessengerInternational.org

The background of the entire page is a complex, abstract pattern of numerous overlapping, thin, light-grey circles of varying diameters, creating a sense of depth and movement.

DOBRO *ALEBO* BOH?

PREČO BYŤ DOBRÝM BEZ BOHA NESTAČÍ?

ČO HOVORIA VEDÚCI LÍDRI O KNIHE *DOBRO ALEBO BOH?*

“Dobro alebo Boh” je mocná cesta naprieč Božím Slovom, ktorá vyzýva a pretvára tvoj pohľad na to, čo znamená žiť dobrý život.”

- MARK BATTERSON, New York Times autor bestselleru *The Circle Maker*

“Dobro alebo Boh? je úžasná lekcija v rozsudzovaní, ktorá ťa vyzve, aby si pravdivo hľadal Pána pre Jeho dokonalú vôľu v tvojom živote.”

- JOYCE MEYER, Biblická učiteľka a autorka bestsellerov

“John Bevere je rešpektovaný učiteľ, vedúci predstaviteľ a autor, a navyše k tomu všetkému, je dobrým priateľom a spolubudovateľom Božieho kráľovstva. Jeho túžbou je vidieť každého žiť nielen dobrý život, ale Boží život, ktorá zvýši tvoju vieru a vyzve ťa, aby si vstúpil statočne do všetkého, čo Ježiš pre teba má. Johnovo učenie a osobné zjavenia ti dajú nový náhľad do Božej vôle a Jeho najlepších plánov pre tvoju budúcnosť.”

- BRIAN HOUSTON, senior pastor cirkvi Hillsong Church

“Keď čítam príbehy ľudí, ktorí urobili neuveriteľné veci z lásky k Bohu, nachádzam samého seba, že túžim byť medzi nimi. Dobro alebo Boh? rozpráva o tom, čo sa stane v mysliach a srdciach tých, ktorí pravdivo uchopia to najlepšie od Boha - než len sa uspokojíť s jednoduchšími napodobeninami. Ak zdieľaš túto túžbu poznať a slúžiť Bohu radikálnym spôsobom, nalieham na teba, aby si si prečítal túto knihu.”

- JOHN C. MAXWELL, autor bestsellerov a rečník

“Kniha Johna Bevere Dobro alebo Boh? ťa vyzve k tomu, aby si sa nikdy neuspokojil s menej než najlepším od Boha. John robí skvelú prácu tým, že nám pripomína, že nájdeme Boha vtedy, keď Ho hľadáme.”

- JENTEZEN FRANKLIN, senior pastor cirkvi Free Chapel a New York Times autor bestselleru “Fasting” (pozn. prekl. “Pôst”)

“Dobro alebo Boh? tebou otrasie do základu. Ak sa chceš pridržať biznisu ako zvyčajne, toto nie je kniha pre teba. Ale ak chceš, aby sa tvoja perspektíva navždy zmenila, zhltni toto posolstvo. Zmení to tvoj život!”

- CHRISTINE CAINE, zakladateľka The A21 Campaign a autor bestselleru Unstoppable (pozn. prekl. “Nezastaviteľný”)

“Vyzývajúce. Jasnú. Potrebnú. Dobro alebo Boh? je základná pripomienka, že byť dobrým nie je cieľ. Táto kniha zvýrazňuje potenciál pre ľudí, aby sa pohli zo svetského života morálnej poslušnosti do radostného života, ktorý pochádza od Ježiša samotného.”

- LOUIE GIGLIO, pastor cirkvi Passion City Church, Atlanta, Georgia a zakladateľ Passion Conferences

“Ako škrtnutá zápalka prežiarí úplnu tmú, tak John Bevere osvetľuje cestu smerom k manifestujúcej prítomnosti Boha, zatiaľ čo roznečuje neutíšiteľnú túžbu na strane čitateľa, ktorá je uspokojená iba v intímnom vzťahu s Ním.”

- BISHOP T. D. JAKES, CEO v TDJ Enterprises a New York Times autor bestsellerov

“Dobrota Božia je všade okolo nás, ale naozaj jej rozumieme? V Dobro alebo Boh?, John Bevere sleduje, čo znamená byť dobrý a čo s tým má Boh. Ako budeš čítať túto dôležitú knihu, bude ťa podnecovať, vyzývať a motivovať, aby si hľadal to najlepšie od Boha pre seba a zdieľal to s ostatnými.”

- GRAIG GROESCHEL, senior pastor v cirkvi LifeChurch.tv a autor This Day Forward a Five Commitments to Fail-Proof Your Marriage

“Znova John Bevere vydal neuveriteľné, život-meniace povolanie do akcie pre telo Kristovo. V jeho novej knihe Dobro alebo Boh? ukazuje čitateľovi, ako môže čo najviac získať zo svojho vzťahu s Bohom a nastaviť vyšší štandard pre všetky oblasti svojho života.”

- MATHEW BARNETT, senior pastor v cirkvi Angelus Temple, Los Angeles, California a spoluzakladateľ Dream Center

“V Dobro alebo Boh? nás John Bevere vyzýva, aby sme prehodnotili naše chápanie Božej dobroty a spoznali oblasti, s ktorými sme sa uspokojili kvôli našim vlastným štandardom namiesto Jeho. S prenikavým biblickým náhľadom a citlivými momentami z jeho vlastnej skúsenosti, John inšpiruje čitateľov, aby odmietli falošnú dobrotu, ktorú ponúka svet a aby znovu podriadili svoje srdcia dokonalej svätosti nášho nebeského Otca. Dobro alebo Boh? je povinné čítanie pre každého nasledovníka Ježiša, ktorý sa odmieta uspokojiť s menej než najlepším od Boha.”

- CHRIS HODGES, senior pastor cirkvi Church of the Highlands a autor Fresh Air a Four Cups

The background of the entire page is composed of numerous overlapping, thin, light-grey circles of varying diameters, creating a complex, web-like pattern that fills the space.

DOBRO
ALEBO
BOH?

PREČO BYŤ DOBRÝM BEZ BOHA NESTAČÍ?

Good or God?, *Slovak* by John P. Bevere, Jr.
Copyright © 2017 Messenger International
Originally published in English as Good or God? by John P. Bevere, Jr.
Copyright © 2015 by John P. Bevere, Jr.
Messenger International, P.O. Box 888, Palmer Lake, CO 80133-0888, USA
MessengerInternational.org
Additional resources in Slovak are available for free download at:
www.CloudLibrary.org
This book has been distributed to leaders and emergent leaders
FREE OF CHARGE and is not to be sold. It is a gift from Messenger International,
the Ministry of John and Lisa Bevere.
To contact the author: JohnBevere@ymail.com

Dobro alebo Boh?, *v slovenskom jazyku* od John Bevere, Jr
Copyright © 2017 Messenger International
Pôvodne vydané v anglickom jazyku s názvom Good or God? by John P. Bevere, Jr.
Messenger International, P.O. Box 888, Palmer Lake, CO 80133-0888, USA
MessengerInternational.org
Ďalšie materiály v slovenskom jazyku sú dostupné na internetovej
stránke www.CloudLibrary.org
Táto kniha je distribuovaná vedúcim a budúcim vedúcim ZADARMO
a nesmie byť predávaná.
Prijmite túto knihu ako dar od organizácie Messenger International,
služby Johna a Lisy Bevere.
Autora môžete kontaktovať na adrese: JohnBevere@ymail.com

Copyright© 2017 Syloam pre slovenský jazyk

Vydavateľ: SYLOAM – Kresťanská medzinárodná misia
Černyševského 11, 851 01 Bratislava
www.syloam-international.org
www.media.syloam-international.org

Preklad: Mgr. Ivana Pastiriková
Jazyková úprava: Mgr. Ivana Pastiriková
Redaktori vydavateľstva: Miroslav Čobrda a Miroslav Fic
Grafika: Darko Brvenik
ISBN: 978-80-89414-74-1

Pokiaľ nie je vyznačené inak, citáty Písma sú prevzaté
z ekumenického prekladu Biblie.
©Slovenská biblická spoločnosť, Banská Bystrica, 2008

*Venujem túto knihu nášmu synovi...
Ardenovi Christopherovi Bevere*

*Si pracovitý, silný, nežný a múdry. Žasnem nad tvojou citlivosťou
voči tým, ktorí zraňujú.
Môj syn, som na teba veľmi hrdý a milujem ťa navždy.*

OBSAH

Podakovanie	13
O tejto knihe	15
Úvod	17
Kapitola 1: Čo je dobro?	19
Kapitola 2: Ako sa to stalo?	31
Kapitola 3: Univerzálny štandard dobra	47
Kapitola 4: Základ	65
Kapitola 5: Stačí mať túžbu?	83
Kapitola 6: Naše vnútorné GPS	101
Kapitola 7: Žiarlivo po nás túži	119
Kapitola 8: Priateľstvo	133
Kapitola 9: Vyhýbanie sa pravde	153
Kapitola 10: Palivo	171
Kapitola 11: Dobré alebo výhodné?	193
Kapitola 12: Tréning pre svätý život	209
Kapitola 13: Naša motivácia	225
Kapitola 14: Naše parametre	245
Kapitola 15: Schopnosť rozlišovania	265
Kapitola 16: Velký obraz	283
Modlitebné stíšenie a Diskusné otázky	289
Poznámky	315

POĎAKOVANIE

Mojej manželke, deťom a vnúčatám: Každý jeden ste darom od Boha a priniesli ste obrovské bohatstvo do môjho života. Milujem vás navždy.

Tímu, členom výboru a partnerom Messenger International: Ďakujem Vám, že stojíte s Lisou a so mnou. Nemohli sme si želať od Boha lojálnejších a skutočnejších priateľov na ceste s nami, aby sme zasahovali národy sveta so slávnym evanjeliom Ježiša Krista.

Bruceovi, Jaylynn, Vincentovi, Allisonovi, Addisonovi a Loranovi: Ďakujem Vám za Vašu pracovitosť v nablýskaní tohto posolstva Vašou zručnosťou editovania. Som v úžase nad Vašimi darmi, ktoré ste dostali od Boha.

Allanovi: Ďakujem Ti za veľkolepý dizajn obálky tohto odkazu. Je to čisté a prvotriedne.

Addisonovi, Colleen, Esther, Tomovi, Mattovi, Ardenovi, Allanovi, Jaylynn a Dávidovi: Ďakujem Vám za čítanie tohto posolstva v štádiách jeho tvorenia a poskytovaní múdreho a hlasného prínosu k ťažkým častiam.

Tomovi, Esther, Addisonovi, Austinovi a Johnovi: Ďakujem Vám za Vaše príspevky jasnej múdrosti pri publikovaní a marketingu tejto knihy.

Robovi a Vanesse: Ďakujem Vám za Vašu neúnavnú prácu, aby sa tento odkaz dostal von k národom sveta.

Nášmu Otcovi, nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi a Svätému Duchu: Ďakujem Vám za úplné spasenie z našich hriechov, za osvojenie si nás ako Tvojich detí a za odovzdanie tohto posolstva Tvojím milovaným ľuďom. Tebe patrí všetka sláva.

O TEJTO KNIHE

Kniha *Dobro alebo Boh?* sa môže čítať od začiatku do konca ako každá iná kniha. Na konci knihy som zahrnul dodatočný obsah pre tých, ktorí si želajú používať knihu *Dobro alebo Boh?* ako interaktívne štúdium. Toto štúdium môžeš absolvovať individuálne alebo v malých skupinách. Bolo navrhnuté tak, aby bolo používané po dobu šiestich týždňov, ale buď slobodný, aby si ho prispôbil svojim potrebám.

Každý týždeň zahŕňa:

- Otázky pre skupinovú diskusiu alebo individuálnu reflexiu
- Modlitebný čas pre každý týždeň na začlenenie do tvojho osobného času s Bohom
- *Na zamyslenie:* Verš na meditáciu počas týždňa
- *Na aplikovanie:* Jednoduchý spôsob na aplikovanie toho, čo si sa naučil vo svojom dennom živote

Kapitoly knihy, ktoré korešpondujú s každým týždňom, sú uvedené nad diskusnými otázkami toho týždňa.

Ak čítaš túto knihu ako časť študijného plánu *Dobro alebo Boh?*, odporúčame, aby si si pozrel alebo vypočul vyučovaciu časť z každého týždňa a odpovedal na diskusné otázky na konci knihy ako skupina. Potom nech si každý člen skupiny prečíta korešpondujúce kapitoly z knihy a tiež časť 'modlitebný čas' pred vaším ďalším stretnutím. Pre každý týždeň štúdia je jedna časť študijného plánu.

Uži si to!

ÚVOD

Nedávno som sa po telefóne rozprával s veľmi uznávaným národným lídrom. Už sme sa práve lúčili, keď neočakávane povedal: "John, počkaj chvíľu. Musím ti niečo povedať. Napísal si množstvo kníh za posledných dvadsať rokov, ale je tu jedna, ktorú musíš napísať teraz. Je to nadčasový a prorocký odkaz do cirkvi; je to nebeské poverenie pre teba."

Keď skončil, bol som na kolenách v bázni z Božej prítomnosti. V nasledujúcich týždňoch od telefonátu sa vo mne vynorilo neodolateľné nadšenie napísať túto knihu. Toto poslanstvo sa sústreďuje na jednu jednoduchú otázku: stačí byť dobrým?

V týchto časoch sú výrazy *dobro a Boh* zjavné synonymá. Veríme, že to, čo je všeobecne prijímané ako dobré, musí byť spojené s Božou vôľou. Štedrosť, skromnosť, pokora a spravodlivosť sú dobré. Sebeckosť, arogancia a krutosť sú zlé. Rozdiel sa zdá byť dosť jasný. Ale je to všetko o tomto? Ak *byť dobrým* je tak zrejmé, tak prečo Židom 5:14 učí, že musíme mať schopnosť rozlišovania, aby sme to vedeli rozoznať?

Apoštol Pavol píše: "A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé" (Rimanom 12:2). Nemôžeme rozoznať, čo je naozaj dobré pre naše životy bez toho, aby sme prv obnovili naše mysle. Bez premeny, ktorá pochádza z obnovenia našich myslí, sa oberáme o úžasný, Bohom naplnený život, ktorý je nám dostupný v Kristu.

Pred založením sveta, Boh navrhol plán pre náš život; taký, ktorý prekypuje s naplneným účelom, neuveriteľnou radosťou a obrovským uspokojením. Jeho vôľa a plán pre teba sú dokonalo a úplne dobré. Ale je tu falošné dobro, ktoré ťa drží od toho, aby si uchopil to najlepšie od Boha.

Je smutné, že mnohí z nás sa uspokojili s porážkou. Nevedome (a niekedy vedome) odmietame Boha a nasledujeme to, čo je zjavne dobré.

Prví cirkevní lídri nás opakovane varovali pred týmto podvodom (byť podvedení je veriť, že sme spojení s pravdou, keď v skutočnosti nie sme). Sám Ježiš varoval, že klam bude tak šikovne skrytý v našich časoch, že dokonca aj vyvolení by mu mohli padnúť za obeť. Môžeme pristupovať k týmto varovaniam ľahkovážne? Môžeme ich odbiť a predpokladať, že my sme nad oklamaním a inštinktívne vieme rozoznať dobro od zla?

Dobrá správa je, že Boh sa nesnaží ukryť to najlepšie od Neho pre nás. Jeho cieľom nie je zatieniť nám oči. Sľubuje nám, že tí, ktorí hľadajú, nájdu. Ak sa odhodláme a zaviažeme sa ceste hľadania pravdy, nebudeme chytení do pasce jej napodobeninou. Otázkou je, či budeme hľadiet na Zdroj pravdy, alebo sa uspokojíme s povrchnou znalosťou Boha a Jeho dobrej vôle? Mojou nádejou je, že čítaním tejto knihy upevníš svoje rozhodnutie, že sa nikdy neuspokojíš s menej ako najlepším od Boha.

Predtým, ako začneme, sa podme modliť:

Otče, v Ježišovom mene, otvor moje oči, uši a srdce, aby som videl, počul a vnímal Tvoju vôľu pre môj život. Duchu Svätý, uč ma, hlboko a úplne cestám Ježiša Krista pri čítaní tohto posolstva. Hľadím na Teba ako na môjho Učiteľa. Nech ku mne rozprávaš z každej vety tejto knihy. Nech bude môj život navždy zmenený. Amen.

ČO JE DOBRO?

“Nikto nie je dobrý, iba Jeden, to je, Boh.”
- Marek 10:18

Všetko vo vesmíre je dobré do bodu,
ktorý sa zhoduje s povahou Boha a zla, ako v tom
zlyháva.
- A. W. TOZER

Dobro a zlo. Všetci poznáme rozdiel, však? Nerodíme sa do tohto sveta s vrodenuou znalosťou, čo je správne a nesprávne?

Často počúvam ľudí, ako hovoria, že ľudské bytosti sú od narodenia dobré. Je to pravda? Vieme, že filmy, dokumenty a iné programy, ktoré hrejú naše srdcia, sú tie, ktoré zdôrazňujú dobro ľudstva. Nevieť o žiadnom príbehu, románe alebo filme, ktorý získal obrovskú popularitu, v ktorom zlo víťazí nad dobrom.

Všetci sme vyrástli na sledovaní dobrých chlapcov, ako prechádzajú cez ťažké výzvy. Voči nim boli postavené nerovnomerné šance a oni čelili neodvratnej porážke, často priamo až do úplného konca, keď vtom zrazu to naši hrdinovia prelomili do víťazstva alebo spravodlivosti. Predpokladali sme to a na záver sme tliekali týmto koncom. Očakávali sme, že dobro vždy zvíťazí, pretože, napokon, Boh je na strane dobra, však?

V posledných rokoch producenti a mediálne siete začali s trendom, keď zaviedli televízne reality show, ktoré ukazujú premeny účinkujúcich. Začalo to so show, ako opraviť rodiny a domovy, ktoré zápasia o prežitie. Sedeli sme prilepení k našim televízorom a obdivovali sme vzrušenie a štedrosť filantropov, ako pomáhali chudobným a ľuďom v núdzi. Predvídali sme šok tých, ktorí boli obdarovaní, potom sme sa rozplakali v tom klimatickom momente, keď chudobné duše zbadali svoj zrenovovaný dom. Potom prišla iná show, ktorá pomáhala "chudákovi smoliarovi," ktorí bojovali s obezitou, aby zhodili veľké množstvo váhy, zatiaľ čo ďalšie programy pomáhali s oblečením, vlasmi, make-upom atď.

Onedlho sa k tomuto trendu pridali aj celebrity. Uznávaní umelci pripravili cestu pre tých, ktorí by ináč nemali žiadnu možnosť predviesť svoje hlasy alebo tanečné schopnosti. Boli sme šťastní, keď sme sledovali, ako sa neznámemu kandidátovi dala šanca, aby sa stal senzačnou hviezdou za jednu noc. Aká dobrota, aká štedrosť, aká dobrá vôľa!

Akýkoľvek program, ktorý zvýrazňoval benevolenciu, ochranu nevinných alebo časovú obeť na pomoc smoliarovi, vzrástol na popularite. V rámci nášho zoznamu reality sledovania boli show o polícii alebo najomných agentoch, ktorí zatýkali zlých kriminálnikov. Tieto programy sa tiež stali niektorými z najviac sledovaných programov.

Aby som to celé zhrnul, naša zábava je často namierená na dobro ľudstva.

Predaj a Marketing 101 nás učí, že produkt musí byť cítiť, vyzeráť, znieť, chutiť alebo voňať dobre, aby uspел na trhu. Musí zdvíhať zmysly alebo emócie zákazníka na lepšiu a šťastnejšiu úroveň. Vieme, že dobré položky sa predajú. Chceli by sme napokon kúpiť niečo zlé? A iba prevrátení ľudia túžia produkovať zlo.

Počúvame komentáre ako: “je to dobrý muž” alebo “je to dobrá žena” a normálne prijímame toto hodnotenie ako nominálnu hodnotu. Slabší rýchlo prestanú byť obozretní a prijmu každé vyhlásenie alebo čin od tých, o ktorých sa tvrdí, že sú *dobrí*, ako bezpečné a dôveryhodné. Ale sú vždy tieto hodnotenia presné?

Mohli by sme niekedy upadnúť do klamlivého stavu tvrdenia, že to, čo je správne, je *nesprávne*, alebo to, čo je nesprávne, *správne*? Nepozná každý rozdiel? A určite by sme nikdy nemohli upadnúť do klamlivého stavu tvrdenia, že to, čo je dobré, je zlé, alebo to, čo je zlé, *dobré*. Správne?

Zváž nasledovné. Pred mnohými storočiami, bohatý mladý vládca pristúpil k Ježišovi Kristovi. Bol to čestný a morálne čistý muž. Nikdy nespáchal smilstvo, nezavraždil, nezaklamal, neukradol, alebo nepodviedol niekoho pri obchodovaní. Vždy rešpektoval svojich rodičov. Bol vzorovým občanom a pravdepodobne ho mnohí obdivovali. Uctil Ježiša pozdravom “Dobrý Učiteľ!”

Toto bol líder, ktorý hovoril inému lídrovi; jeden dobrý muž, ktorý prosí iného dobrého muža. Hľadal spoločnú pôdu s pozoruhodným Učiteľom, ktorého nikdy predtým nestretol. Možno si sám v sebe hovoril: *Ak si lichotením získam srdce tohto Proroka tým, že sa odvolám na Jeho dobrotu, presvedčím Ho, aby mi kladne odpovedal na moju otázku.* Avšak predtým, ako Ježiš odpovedal na jeho otázku, sa prv spýtal: “Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý, iba jediný, to je, Boh!” (Marek 10:18).

Prečo by Ježiš opravil človeka, ktorý Ho nazval dobrým? Nebol Ježiš dobrý? Samozrejme, že bol! Tak prečo to hovorí? Mohlo by to byť, že “dobrý” bol nesprávny štandard úsudku? Inými slovami, je možné, že sa ľudský štandard pre to, čo je dobré, líši od Božieho štandardu?

Ak by si mal ty alebo ja byť v koži toho muža, ako by sme dopadli, keby sme pozdravili Ježiša “dobrý Učiteľ?” Môžem odpovedať za seba.

Po rokoch, čo som dieťa Božie, po prečítaní Biblie viac ako jedenkrát, po mnohých hodinách študovania Písma, každodennom modlení a dokonca po tom, čo som v plnej službe a som autorom zopár kresťanských kníh, ktoré sa najlepšie predávajú, by som dostal tú istú odpoveď ako bohatý mladý líder. Ježiš by povedal: "John, prečo ma nazývaš dobrým?" presne rovnakým spôsobom. Ako to viem? Duch Boží so mnou jednal rovnakým spôsobom, ako Ježiš urobil s týmto vládcom.

Šokujúce správy

Dovoľ mi to vysvetliť. Koncom 90-tych rokov som letel do Švédska na konferenciu. Bol to nočný let, ktorý pristál v Štokholme skoro ráno. Po tom, čo som pristál, vyzdvihol som si batožinu a prešiel colným vybavením, som sa stretol a srdečne zvitál s mojím švédskym hosťiteľom. Skôr, ako sme prešli terminálom, ma informoval, čo sa stane príbehom hlavných správ nasledujúceho roka a pravdepodobne aj dekády.

Povedal: "John, veľmi tragická vec sa stala minulú noc počas tvojho letu, takže o tom pravdepodobne nevieš. Dovoľ mi, aby som ťa aktualizoval."

"Čo sa stalo?", spýtal som sa, aj vystrašený aj zvedavý.

Môj hosťiteľ mi povedal o smrteľnej dopravnej nehode, ktorá sa stala iba pred niekoľkými hodinami. Jednou z obetí bola pravdepodobne najznámejšia a najmilovanejšia osoba na planéte. Všetko, čo robila, vytváralo správy. Moja manželka Lisa a ja sme obdivovali jej charitatívnu prácu a tešili sme sa, keď sme čítali o nej články v časopisoch a novinách. Teraz som tu trochu precitlivený, ale nielen že sa mi páčili články, ale tiež som mal veľmi rád obrázky, ktoré znázorňovali jej život. Jednoducho povedané, bol som veľkým fanúšikom. Kedykoľvek sa v správach objavil príbeh, ktorý obsahoval jej meno, prestal som robiť, čo som práve robil a venoval som mu pozornosť.

Správy o smrti tejto ženy ma nevýslovne šokovali. Bola to mladá matka s malými deťmi, okrem toho, že bola pulzujúcou štátnou predstaviteľkou, ktorá bola aj inteligentná aj krásna. Používala svoj vplyv po celom svete, aby robila veľkú dávku dobra pre siroty a mŕtvice obete vo vojnu zničených krajinách. To stačilo na to, aby si to získalo moje srdce, ale jej atraktívne kvality dosahovali ďalej. Milovala a vždy si uvedomovala svojich fanúšikov, vítala ich buď nádherným úsmevom alebo nejakým iným, teplým, osobným uznaním.

Bol som v šoku a neveril som správam o jej smrti. Ako by mohla byť mŕtva? Ako sa toto mohlo stať?

Môj hosťiteľ ma odviezol do môjho hotela. Prvú vec, ktorú som urobil, keď som vošiel do svojej izby bolo, že som zapol televízor. Správy hlásili nehodu na každom kanále. Nerozumel som väčšine z nich, pretože boli vo švédštine, tak som surfoval po kanáloch, až kým som nenašiel CNN a BBC Sky News. Sedel som na kraji posteľe, tašky stále nevybalené, v úplnej nevere.

Hlavné správy ukazovali tisíce trúchliacich vonku pred rezidenciou tej ženy. Ľudia každého veku sa zhromaždili a kamery ich ukazovali, ako kladú kvety na brány, kým im slzy stekali dolu po tvári. Mnohí sa objímali v skupinkách a modlili sa. Svet bol v šoku.

Nasledujúce štyri dni bola táto tragédia vyobrazená na prednej strane každých novín v slobodnom svete. Správy o nehode, vyšetrovaní, reakciách jej rodiny a pohrebe dominovali vo všetkých médiách. Hlavy štátu, svetoví lídri a stovky celebrit sa zúčastnili spomienkovej slávnosti na jej počesť, ktorá bola jednou z najsledovanejších udalostí v histórii televízie.

Prvý deň v Štokholme som hodiny smútil v mojej hotelovej izbe, zápasil som dokonca s prípravou na moju prichádzajúcu večernú bohoslužbu. Moja myseľ blúdila k otázkam, ktoré som mal a zápasil som s hnevom nad necitlivými udalosťami, ktoré viedli k jej smrti. No

aj počas smútku som cítil súťaživú myšlienku, ktorá sa snažila vyjsť na povrch.

Pokúšal som sa jej striasť, ale nemohol som. Nakoniec, po niekoľkých hodinách pociťovania nezhody medzi mojimi emóciami a mojím duchom, som si na konci postele kľakol a modlil som sa: "Otče, smútim nad smrťou tejto ženy. Cítim však v mojom srdci, ako keby niečo bolo zlé. Čo sa deje?"

Takmer hneď som hlboko vnútri počul: "Čítaj Zjavenie, kapitolu 18." Nemal som poňatia, čo bolo v Zjavení 18, pretože musím smutne povedať, že to bola kniha, ktorú som do toho času veľmi do hĺbky neštudoval. Otvoril som svoju Bibliu a začal čítať. Moje srdce začalo biť, keď som došiel k siedmemu veršu:

"Koľko si užila slávy a hýrenia, toľko jej dajte útrap a smútku, lebo si v srdci hovorí: Sedím ako kráľovná, nie som vdova a neuzriem smútok. Preto v jednom dni prídu na ňu rany: smrť, smútok, hlad a ohňom bude spálená, lebo mocný je Pán, Boh, ktorý ju odsúdil. Plakať a nariekať budú nad ňou králi zeme, ktorí s ňou smilnili a hýrili, keď uvidia dym z jej požiaru."

(Zjavenie 18:7-9)

Cítil som znepokojenie z emócií hneď, ako som dočítal tieto verše. Boli tam zjavné paralely medzi ženou opísanou v pasáži a ženou, ktorej smrť dominovala v ovzduší. Bolo to akoby mi hodili vedro s ľadovou vodou do tváre. Cítil som sa šokovaný, zarazený a zmätený. Ako sa mohlo toto písmo nejakým spôsobom aplikovať na túto benevolentnú celebritu?

Je dôležité poukázať, že apoštol Ján sa v týchto veršoch neodvolával na žiadneho jednotlivca. Táto pasáž zdôrazňuje ducha, ktorý prevažuje v našom padlom svete. Avšak, bolo v nej mnoho podobnosti k súčasnej situácii, že Duch Boží použil toto slovo, aby priniesol obrat v mojom chápaní. Už sa ti stalo, že Boh použil časť v

Slove, aby prehovoril k osobnej skúsenosti? To je presne to, čo sa tu stalo.

Duch Boží namietal proti tomu, ako som meral *dobro* spôsobom podobným tomu, ktorý Ježiš použil s bohatým mladým vládcom. Vedomý si toho, čo som cítil, že mi Boh zjavuje, som nahlas v mojej hotelovej izbe protestoval: “Pane, ako by toto slovo mohlo mať niečo spoločné s ňou? Robila všetky druhy humanitárnej práce s obeťami nášľapných mín a sirotami...”

“Vychvaľovala sa svojím pokleskom pred autoritou a svojím smilstvom pred svetom,” odporoval Pán. “Nepodriadila sa Mi.”

Stále som neveriacky znova protestoval: “Ale to všetko dobré, čo urobila pre ľudstvo?”

Potom som počul Ducha Božieho, ako hovorí: “Synu, nebola to *zlá* stránka stromu poznania dobra a zla, ku ktorej bola Eva pritiahnutá. Bola to *dobrá* stránka.”

Bol som týmito slovami paralyzovaný, čo tak jasne hovorili k môjmu srdcu. Po nejakej dobe som otvoril Bibliu na Genesis 3, aby som si potvrdil, čo som práve počul. Dostatočne jasne som čítal:

“Žena videla, že by bolo dobré jesť zo stromu, lebo strom je na pohľad lákavý a na získanie múdrosti vábivý. Vzala z jeho ovocia, jedla, potom dala aj svojmu mužovi, ktorý bol s ňou, a jedol aj on.”

(Genesis 3:6)

Videl som slová *dobrý, lákavý, vábivý* a spadla mi sánka. Potom som počul Ducha Božieho, ako hovorí: “Je dobro, ktoré nie je zo mňa. Nie je Mi podriadené.”

Sedel som a rozmýšľal som nad tým, čo som počul a čítal. Slovo Boha vyšlo a napravilo ma. Môj štandard pre dobro bol očividne odlišný od nebeského dobra.

Boh pristúpil, aby rozprával k môjmu srdcu. Ukázal mi, ako "najlepších ľudí" a hlavne kresťanských ľudí, neťahá k perverzným sexuálnym orgiám, temnej hudbe s krikľavými rebelskými slovami, rockovým hviezdami, ktoré sa okázalo predvádzajú satanizmom na svojich koncertoch, masovým vrahom, obrovským krádežiam alebo podobnému takému nehanebnému správaniu. Väčšina je podvedená a je priťahovaná k správaniu a veciam, ktoré sa zdajú byť správne, dobré a múdre, ale sú v rozpore s Jeho múdrosťou. Čítame:

"Niektorá cesta sa človeku vidí ako správna, no napokon je to cesta k smrti."

(Príslovia 14:12)

Podme si najprv prediskutovať druhú časť tohto verša: "no napokon je to cesta k smrti." Mnoho kresťanov nevenuje dostatočnú pozornosť týmto slovám, pretože si myslia: *som spasený, smerujem do neba a nevidím smrť*. V ich myšliach sa toto vyjadrenie týka len neveriacich. Podme si však prehodnotiť, čo tu Božie Slovo hovorí.

Pozrime sa na slová "cesta k smrti." Písmo s istou frekvenciou hovorí o ceste života a ceste smrti. Boh prehlasuje o Jeho vlastných (nie tých, ktorí Mu nepatria): "Tomuto ľudu povedz: Toto hovorí Hospodin: Predkladám vám cestu života a cestu smrti" (Jeremiáš 21:8).

Cesta v tomto prípade znamená múdrosť, ktorou žijeme. Toto slovo uvidíte v Písme často. Ježiš to formuluje takto: "Vchádzajte tesnou bránou! Veď priestranná brána a široká cesta vedú do záhuby a mnoho je tých, čo ňou vchádzajú. Do života vedie tesná brána a úzka cesta, a málo je tých, čo ju nachádzajú" (Matúš 7:13-14). Ale odkazuje tu Ježiš iba na večnosť?

Boh umiestnil strom života do centra Záhrady Eden. Ten reprezentoval Božiu cestu života, Jeho múdrosť. Ďalší hlavný strom v záhrade bol nazvaný ako strom poznania dobra a zla. Tento strom reprezentuje cestu smrti; stál pre ľudskú múdrosť, ktorá je oddelená od Boha. Jedenie z jeho ovocia neovplyvnilo Adama a Evu iba v posmrtnom živote; ovplyvnilo ich hneď. Pred ich bláznivým skutkom boli neobmedzovaní, produktívni, zdraví a úspešní v čomkoľvek, čo si vo svojom srdci zaumienili. Ale keď raz zjedli zo zakázaného stromu, život sa stal ťažkým. Boli trápení chorobou, nedostatkom, stresujúcou drinou a ťažkosťami, ktoré nikdy predtým nepoznali. Vstúpili na cestu smrti.

Avšak, Boh je Vykupiteľ. On už naplánoval, ako obnoviť to, čo človek stratil. Učinil zmluvu, aby sa obnovila *cesta života*. Jeho múdrosť znova raz vyprodukovala šťastie, príjemné žitie, pokoj, hojnosť a ostatné skvelé výhody.

“Blažený človek, čo našiel múdrosť, a muž, čo získal rozumnosť! Veď získať ju je lepšie, než vlastniť striebro, jej zisk je nad rýdze zlato. Je cennejšia ako šperky a nevyrovná sa jej nič z toho, čo máš rád. V jej pravici je dlhý vek, v ľavici zasa bohatstvo a sláva. Jej cesty sú príjemné a všetky jej chodníky sú pokoj. Je *stromom života* pre tých, čo sa ňou posilňujú, blažení sú tí, čo sa jej pridržajú.”

(Príslovia 3:13-18; v kurzívach zdôraznené autorom)

Písmo ukazuje, že Božia múdrosť, ktorá sa uplatňuje v našich životoch, končí v plodnom žití, produktivite, úspechu, dlhom živote, pokoji mysle a úcte. Strom je niečo, z čoho iní požívajú. Podľa tohto písma, ak nasledujeme cestu života (múdrosti), stávame sa stromom života - zdrojom výživy pre tých, ktorí požívajú to, čo produkujeme. Opačné je tiež pravda. Ak žijeme ľudskou múdrosťou, stávame sa škodlivým stromom a tých, ktorí požívajú to, čo produkujeme, bude ťahať k ťažkej práci, stresu, neproduktivite, chorobe, sebeckosti a ďalším vedľajším produktom duchovnej smrti.

Vráťme sa do Prísloví, kde čítame: “Niektorá cesta sa človeku vidí ako správna, no napokon je to cesta k smrti.” Keď preskúmame prvú časť tohto verša, vieme, že ľahko sa môže uplatniť na kohokoľvek, podobne aj na kresťana aj na neveriaceho. Je tu cesta, ktorá sa zdá byť správna - zdá sa byť dobrá, múdra, výhodná, strategická, prijateľná, profitujúca atď. Aj tak je varovanie jasné: čo sa zdá byť dobré, môže byť v skutočnosti škodlivé, zhubné a neproduktívne - cesta smrti.

Autor Židom píše o tomto triezvom napomenutí veriacim:

“O tom by sme mohli veľa hovoriť, ale je to ťažké vysvetliť, pretože ste leniví počúvať. Ved' hoci by ste už po toľkom čase sami mali byť učiteľmi, znova potrebujete, aby vás niekto učil základné pravidlá Božích slov. Stali ste sa takými, čo potrebujú mlieko, a nie tuhý pokrm. ...Tuhý pokrm je pre dokonalých, pre tých, čo majú návykom vycvičené zmysly na rozlišovanie dobrého a zlého.”

(Židom 5:11-12, 14)

Je jasné, že rozlišovanie je kľúčovým faktorom v určovaní, čo je skutočne dobré a čo je skutočne zlé. Inými slovami, to, čo je skutočne dobré, nie je vždy jasné nášmu prirodzenému myslieniu, odôvodňovaniu alebo zmyslom.

Možno sa pýtaš: “Nepovedal autor Židom, že naše zmysly môžu byť vytrénované, aby rozoznali rozdiel?” Povedal, ale na ktoré zmysly sa odvolával? Všimnete si to na začiatku týchto veršov, kde autor povedal, že píše tým kresťanom, ktorí zleniveli počúvať. Na aké počúvanie sa odvolával? Potrebovali všetci títo Hebrejskí veriaci sluchové pomôcky? Sotva. “Odkazoval na schopnosť počuť v našich srdciach. Ježiš neustále vyučoval: “Kto má uši, nech počúva!” (Matúš 11:15). V skutočnosti, všetci tí, ktorým sa dostalo toto vyučovanie, mali fyzické uši, no aj tak nie všetci z nich mali rozsudzujúce srdce, ktoré by vedelo rozlíšiť a aby počuli Slovo Božie, čo bolo najlepšie pre ich životy.

Do hlbšieho duchovného rozlišovania pôjdeme trošku neskôr v tejto knihe. No dôležitý bod v tejto styčnej situácii je, že dobro a zlo sa nemôže vždy rozlišovať na povrchnej úrovni. Pred mojím stretnutím sa s pravdou v tej hotelovej izbe v Štokholme som veril, že to, čo je dobré a zlé, bolo práve pred nami, čiže jednoduché a zjavné. Ale zvažme druhý príklad: Jeden z hlavných členov Ježišovho tímu, Peter, hovoril o ochrane Ježiša a Jeho dlhom živote. Zdalo sa isté, že dával svojmu Šéfovi dobrú radu. No aj tak ho Ježiš ostro pokarhal povediac, že jeho záujem nebol jasne Boží (pozri Matúš 16:21-23). Toto je iba jeden z mnohých príkladov písma, ktoré môžem dať, aby som ilustroval, že dobro a zlo nie sú otvorene zjavné.

Šalamún sa modlil: "Obdaruj svojho služobníka schopnosťou spravovať tvoj ľud a rozlišovať medzi dobrým a zlým" (1. Kráľova 3:9). Je potrebné mať osvietené srdce, také, ktoré je tréňované, aby identifikovalo to, čo Boh nazýva *dobrym* a *zlým*. Eva bola dokonalá v každom spôsobe a v záhrade, kde prebývala, bola prítomnosť Božia mocná a silná. Čo však rozsúdila, že bolo dobré, príjemné a užitočné, bolo v skutočnosti zlé a škodlivé pre jej život. Bola podvedená a trpela kvôli tomu.

Toto nás privádza k účelu tejto knihy: cez Písmo a pomoc Ducha Svätého osvietiť rozdiel medzi tým, čo je pre tvoj život dobré a čo bude nakoniec škodlivé. Ak Eva, ktorá bola dokonalá a žila v neporušenom prostredí, mohla byť aj tak podvedená, o koľko ľahšie je to pre tých z nás s nedokonalými myšliami a žijúcimi v porušenom svete - v padlej spoločnosti - aby sme boli podvedení a usudzovali by sme, že to, čo ničí, je dobré?

AKO SA TO STALO?

“Nemýľte sa, bratia moji milovaní. Každý dobrý údel a každý dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel, v ktorom niet premeny ani tieňa zmeny.”

- Jakub 1:16-17

“[Kresťania] si nemyslia, že nás Boh bude milovať, pretože sme dobrí, ale že nás Boh urobí dobrými, pretože nás miluje...”

- C. S. Lewis

Ten deň vo Švédsku som sedel vo svojej hotelovej izbe udivený, moje emócie boli rozbúrené. Bol som v údive z nebeskej odpovedi na môj smútok zo smrti celebrity, no aj tak som bol nepokojný. Bol som zmätený a plný otázok. Bol som v službe už roky, napísal som knihy a vyučoval som veriacich na každom kontinente (okrem Antarktídy), no aj tak moje ignorujúce čítanie, čo je skutočne dobré, bolo práve odhalené.

Prevládajúce otázky, ktoré sužovali moju myseľ, boli: *Čo ešte som videl ako dobré, čo nebolo dobré v Božích očiach?* a rovnako dôležitá otázka: *Aké sú následky?*

Predtým, než začnem klásť tieto otázky, by bolo prospešné, aby sme sa vrátili znova späť tam, kde sa to celé začalo: do Záhrady Eden.

Toto je logický krok, lebo toto je odvolávka, ktorú Duch Boží použil, aby zaujal moju pozornosť v tej hotelovej izbe. Je tu neodbytná otázka o príbehu záhrady, s ktorou som ja - a mnohí iní - zápasili mnohé roky: ako len had prinútil Evu, aby sa odvrátila od Boha?

Podme nad tým porozmýšľať. Eva žila v dokonalom prostredí. Ani otec, manžel, príbuzný, šéf alebo učiteľ ju nikdy nezneužil. Žila v absolútnom pokoji a klude a hojne jej bolo dopriate bez akejkoľvek choroby alebo nedostatku zdrojov. Najlepšie zo všetkého bolo, že žila v harmónii so svojím Stvoriteľom. Božia prítomnosť prenikla do atmosféry zeme a On sa často prechádzal v záhrade s Adamom a Evou. Tak ako len had prinútil túto ženu a takisto muža, aby sa odvrátili od Boha?

Ak nájdeme odpovede na túto záhadu, získame prospešný náhľad na to, ako nám nepriateľ môže urobiť to isté dnes. Ak poznáme jeho taktiku, nepadneme tak ľahko za obeť podvodu a neposlušnosti voči nášmu Stvoriteľovi.

Veľkolepá záhrada

Na začiatku Boh stvoril dokonalý svet, taký, ktorý bol krásny, bezchybný a naplnený zdrojmi a ostatnými potešeniami pre dušu. Boh nestvoril iba zopár druhov zvierat, stromov a terénov. Navrhol a stvoril vyše jedného milióna živých bytostí, cez dvesto päťdesiat tisíc rastlín, cez sto tisíc druhov stromov a myriady rozličných skál, pôd a prírodných zdrojov. Zem bola majstrovským dielom. Tisíce rokov neskôr, vedci stále študujú a divia sa nad jej komplexnosťou. Ešte stále nedokázali pochopiť náš svet a pravdepodobne ho ani nikdy nepochopia.

Boh navrhol a stvoril všetko toto iba pre predmet Jeho náklonnosti: pre ľudstvo. Keďže sa planéta tak udivujúco vydarila, bol Stvoriteľ nútený ísť ešte ďalej. On osobne zasadil - nie stvoril - obdivuhodnú záhradu na zemi.

Milujem prírodné parky a záhrady. Nuž, dovoľ mi, aby som povedal pravdu. Ale nerád v nich pracujem - môžeš sa na to spýtať Lisy. Bude sa mračiť, ako Ti bude rozprávať o mojej nechuti pre záhradkárenie. Ale čo milujem, je jednoduché sedenie alebo túlanie sa pomedzi pestované záhrady, sady, vinice alebo lesy. Obdivujem farby, vône, zem a rozmanitosť stromov a rastlín.

Nedávno som kázal v Konstanzi v Nemecku, v meste pomenovanom po jazere, ktoré leží vedľa. Jazero Konstanz je najväčšie jazero v Nemecku, lebo dostáva roztopený ľad a snehovú vodu z Álp. Lisa a ja sme tam boli spolu, aby sme navštívili našich blízkych priateľov, ktorí sú pastormi, Freimuta (dobré nemecké meno) a jeho manželku Joannu.

Mali sme zopár voľných dní počas nášho výletu a náš hosťiteľ nám láskavo ponúkol množstvo zábavných aktivít, aby nám vyplnil čas. Zistili sme, že neexistuje nedostatok vecí, ktoré by sa nedali robiť v Konstanzi, ale jednu vec, ktorú som chcel robiť zo všetkého najviac, nám nenavrholi.

Vnútri jazera Konstanz je umiestnené miesto, ktoré sa volá Kvetný Ostrov. Jeho správny názov je Mainau, ale Kvetný Ostrov je viac opisný, pretože celý ostrov je záhrada. Chcel som sa tam ísť poprechádzať, ale zabralo by to celý deň, aby sme to celé prešli.

Lisa, Joanna a Freimut si zo začiatku mysleli, že žartujem, keď som požiadal, aby sme navštívili ostrov. Napokon, kto by si bol pomyslel, že chlap, ktorý má rád športy a súťaživé aktivity, by rád robil niečo také nudné ako je prechádzať sa veľkou záhradou? Keď už som to niekolkokrát spomenul, tak naši priatelia poznamenali: "Nemysleli sme si, že to myslíš vážne. Naozaj chceš ísť?"

"Áno!", povedal som. Tak sme naplánovali vychádzku - napriek malému entuziazmu z ich strany.

Bol to úžasný deň. Prešli sme cez most k ostrovu, zaplatili vstupné pri prednej bráne a začali našu trasu. Netrvalo dlho, kým som bol očarený. Bol som udivený krásou a komplexnosťou tejto rozľahlej záhrady. Dobrá správa bola, že som nebol sám. Žartovanie a posmešky tých troch razom zmizli, ako sme uzreli to majstrovské dielo.

Každá sekcia tejto obrovskej záhrady bola pastvou pre oči. Nádherné záhony kvetov boli dokonalo zarovnané s chodníkmi lemujúcimi cez ich stred, takže každá rastlina bola viditeľná. Boli tam mapy tvorené z kvetov a obrovské sochy zvierat, detí a dokonca domy, všetky urobené z rozličných stromov, rastlín a kvetov. Skvostné vodné prvky boli tiež roztrúsené všade naprieč.

Všetci sme si užili krásu a kreativitu miesta, ktoré by zobralo viac ako pol dňa kompletnej trasy - videli sme iba polovicu! Mnoho krát to popoludnie som sa zamýšľal, *či by muži a ženy mohli vymyslieť takúto veľkolepú záhradu, pastvu krásy pre oči s hojnosťou vôni pre potešenie zmyslu vône, akou musela Božia záhrada byť?* Pretože to nebol nadaný záhradník alebo krajinný architekt, ktorý navrhol Eden. Bol to Majster Stvoriteľ Sám.

Boh zasadil bohatú, pôvabnú Záhradu Eden, umiestnil do nej Adama a priviedol mu každé zviera. Majster chcel vidieť, ako Adam pomenuje každé z vyše 1.25 milióna druhov zvierat na zemi. Akú inteligenciu musel tento muž mať! Ale Adam nemal len schopnosť pomenovať všetky tieto rozličné zvieratá, ale tiež kapacitu pamätať si meno každého jedného - a to so žiadnym iPadom s možnosťami Google ako pomoc! Adam bol geniálny.

Avšak, Boh neprivedol zvieratá ku Adamovi, len aby ich pomenoval; On tiež chcel vidieť, ktoré zviera by bola Adamova voľba za vhodnú spoločnosť.

“Muž pomenoval všetkých vtákov a všetky zvieratá, ale ani jedno z nich nebola vhodná spoločnosť, aby mu pomohla. Potom Pán Boh

vypôsobil, aby muž zaspal hlbokým spánkom a počas toho, ako spal, On vybral jedno z mužových rebier a uzavrel telo. Vyformoval ženu z jeho rebra a priviedol ju k mužovi. Potom Adam povedal:

“Tu človek zvolal: Toto je konečne kosť z mojich kostí a telo z môjho tela! Bude sa volať mužena, lebo bola vzatá z muža!”
(Genezis 2:23)

Dokonalou spoločnosťou pre muža bola žena. Doplnili a skompletizovali jeden druhého. Dostali spoločnú úlohu strážiť a udržiavať planétu a, konkrétnejšie, záhradu.

Predtým, ako bola Eva vzatá z Adama, dal Boh jasné nariadenie: “Môžeš jesť ovocie z akéhokoľvek stromu v záhrade okrem stromu, ktorý dáva poznanie, čo je dobré a čo je zlé. Nesmieš jesť z ovocia toho stromu; ak budeš, toho dňa zomrieš” (Genezis 2:16-17).

Nevieme načasovanie ďalšej zaznamenatej udalosti. Mohlo to byť po niekoľkých týždňoch, rokoch, dekádach alebo dokonca dlhšie. Ale ten deň prišiel, keď najvypočítavejšie zviera, had, zacielil na Evu a spochybnil Boží príkaz.

(Ako mohol had rozprávať? Osobne verím, že zvieratá mohli komunikovať s ľuďmi pred Pádcom. To je vysvetlenie, prečo nečítame, že Eva bola vylákaná alebo prekvapená, keď ju had oslovil. Toto poznanie, že zvieratá rozprávajú, sa muselo podávať z generácie na generáciu, pretože keď Balámov osol prehovoril, ani Baláma to nešokovalo (pozri Numeri 22:21-35). Iba pokračoval v konverzácii so zvieraťom, neukazujúc žiadne prekvapenie, alebo že bol nachytaný nepripravený.)

Ako to had urobil?

Dovoľ mi, aby som preformuloval účel nášho skúmania toho, čo sa stalo v Edene. Pátrame, aby sme spoznali, ako tento diablom vlastnený

had mohol dostať Evu, aby sa v dokonalom prostredí odvrátila od Boha? Preskúmajme jeho prístup:

“Had bol najštvitejší zo všetkých poľných zvierat, ktoré utvoril Hospodin, Boh. Povedal žene: Naozaj vám Boh zakázal jesť zo všetkých stromov záhrady?”

(Genesis 3:1)

S touto otázkou začal had prvý krok svojej stratégie. Jeho námietka bola namierená na to, aby odpútala Evu od Božej múdrosti. Jeho bystro zostrojená otázka nalákala ženu, aby v jednom momente stratila pohľad na myriady dostupných ovocných stromov a presmerovala jej zameranie na jeden jediný strom, ktorý bol zakázaný.

Presné Božie slová k Adamovi a Eve boli: “Môžete jesť ovocie z akéhokoľvek stromu v záhrade okrem...” Jeho štedrosť zdôraznila: “Môžete jesť z akéhokoľvek stromu.” Tisíce ovocných stromov sú známe na celom svete a môj tip je, že každý jeden sa nachádzal v záhrade. Aký bystrý bol tento had? Eva mohla jesť z tisícich stromov, ale po Satanovej prevrátenej otázke nemohla odtrhnúť svoj zrak z jedného jediného, ktorý bol zakázaný.

Ani dnes to nie je inak. Boh každému z nás slobodne dal toľko veľa darov - každé požehnanie, ktoré nebo ponúka (pozri Efezským 1:3). Len ich vymenovanie by zaplnilo ďalšiu knihu! Tiež je nám povedané, že všetky veci sú naše v Kristu Ježišovi (pozri 1. Korintským 3:21-23). Čo je však stratégiou nášho nepriateľa? Nie je žiadna iná ako tá, čo bola v záhrade. Snaží sa zakryť Božiu štedrosť tak, aby sme videli iba to, čo je “odopreté.” Prečo nám Boh niečo odopiera? Pozrieme sa na túto dôležitú otázku na nasledujúcich stranách, ale jednoducho povedané, je to pre naše vlastné dobro. On vie lepšie ako my, čo je pre nás najlepšie.

Priklonená k pravde ktorú poznala, Eva rýchlo odpovedala tomuto hovoriacemu hadovi:

“Žena mu odpovedala: Ovocie zo stromov v záhrade jest’ smieme, ale o ovocí stromu, ktorý je uprostred záhrady, Boh povedal: Nejedzte z neho, nedotknite sa ho, aby ste nezomreli.”
(Genezis 3:2-3)

Je zaujímave si všimnúť nepresnosť v Evinej odpovedi. Boh nikdy nič nepovedal o nedotýkaní sa ovocia stromu. Toto sa môže zdať nedôležité, ale to nám dáva kľúč, prečo had zacielil na ňu a nie na Adama.

Eva ešte nebola na scéne, keď bol daný pôvodný príkaz, tak ho nepočula priamo z úst Boha, tak ako Adam. Osobne verím, že to bolo predchádzajúci deň, keď sa ona a Adam prechádzali po tejto rozľahlej záhrade a narazili na strom poznania dobra a zla. Adam na neho ukázal a povedal Eve, čo Boh povedal o tomto konkrétnom strome. Nazývam tento druh vzájomnej komunikácie *komunikatívnou, podanou vedomosťou*. Na druhej strane, pre Adama bol tento príkaz *zjaveným, odhaleným poznaním*. V čom je rozdiel? Zjavené, odhalené poznanie je, keď nám Boh ukáže niečo priamo.

Zjavené verzus podané poznanie

Jedného dňa sa Ježiš spýtal svojich učeníkov: “Za koho pokladajú ľudia Syna človeka?” (Matúš 16:13). Učeníci jeden za druhým vymenovali, čo počuli od ostatných: vzkriesený Ján Krstiteľ, Eliáš, Jeremiáš alebo jeden z ďalších prorokov - to boli niektoré z oznamov, ktoré títo muži počuli z ich každodenných verzíí Twitteru, Facebooku, Instagramu a blogov.

Keď sa Ježiš dozvedel, čo sa dozvedeli cez podané poznanie, potom sa spýtal: “A vy ma za koho pokladáte?” (verš 15).

Učeníci stáli paralyzovaní a bez odpovede. Keby sa ich Ježiš nespýtal prvú otázku, pravdepodobne by boli ovplyvnení názormi iných a ich odpoveď by odrážala podané poznanie. Ale týmito dvomi otázkami bolo Ježišovým motívom odpútať ich od tohto poznania z

druhej ruky, aby zistili, čo im zjavil Boh. Jedine Peter mal odpoveď. Vyhrkol: "Ty si Kristus, Syn živého Boha" (verš 16).

Viem si predstaviť, že sa Ježiš usmial, položil Svoju ruku na Petrov chrbát, aby ho uistil a oznámil: "Blahoslavený si, Šimon, syn Jonáša, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach" (verš 17). Peter nekopíroval informáciu, ktorú si prečítal online alebo náhodou uvidel v nejakom článku v časopise! Hovoril pravdu, ktorú mu Boh vložil priamo do neho.

Potom Ježiš vyhlásil, že tento typ *zjaveného poznania* je ten, na ktorej cirkev bude budovaná a že pekelné sily nemôžu zastaviť tých, ktorí ju vlastnia. Naopak, pekelné sily môžu oveľa ľahšie podvieť tých, ktorí majú iba podané poznanie.

Zjavené poznanie získavame mnohými spôsobmi. Objaví sa, keď čítame Písmo alebo inšpirujúcu knihu, stíšime sa na modlitbe, počúvame, čo rozpráva náš pastor, prijímame víziu, ako Peter prijal na streche (pozri Skutky 10:9-16) alebo jednoducho cez stretnutie so Slovom Božím, ktoré je zjavené v našich srdciach od Svätého Ducha. Je ťažké zovšeobecňovať, ako sa to stane. Niekedy môžeš počuť tichý, nežný hlas hlboko vo svojom srdci. Inokedy jednoducho vieš, pretože zjavenie bolo vnuknuté do tvojho ducha. Inokedy tvoje srdce začne biť a cítiš prítomnosť Boha, keď čítaš Písmo. Akokoľvek to už príde, základný bod toho je, že vieš, že si počul od Boha a toto *zjavené* poznanie ti nemôže byť vzaté.

Na druhej strane, *podané* poznanie prichádza iba z počutia alebo čítania vyjadrení niekoho iného o tom, čo počuli od Boha. Poznanie môže byť presné, ale ak ho Duch tvojmu srdcu nezjaví, ľahko sa môže prekrútiť.

Počul som, napríklad, ako sa niektorí ľudia sebavedomo chválili svojou znalosťou Biblie: "Vieš John, peniaze sú koreňom všetkého zla." Čo títo zvedení priatelia čítali - alebo počuli, ako služobník cituje, je

1. Timotejova 6:10, ktorá hovorí: “Ved’ koreňom všetkého zla je láska k peniazom.”

Peniaze sú iba nástroj. Je to tak. Môžeš zneužiť nástroj, alebo ho môžeš použiť správne. Zbraň je nástroj. V zlodejových rukách bude zbraň zneužitá pri lúpeži. Avšak, v policajtových rukách môže byť zbraň použitá, aby zastavila niekoho od znásilnenia alebo zavraždenia ženy. Je to tá istá zbraň, a nič na tom nie je dedične zlé alebo dobré. Peniaze sú rovnakým spôsobom nástroj, ale nie sú koreňom všetkého zla. *Láska k peniazom* je koreňom každého druhu zla.

Jednotlivci, ktorí robia mylné vyhlásenia ako toto, poznajú skôr podané poznanie ako zjavené poznanie. Z vlastnej skúsenosti je toto podané poznanie niekedy nebezpečnejšie ako nedostatok poznania.

Slová, ktoré Eva použila na opísanie príkazu nedotýkať sa ovocia stromu, naznačujú, že poznala iba podané poznanie. Božia prítomnosť bola v záhrade. Boh sa prechádzal s Adamom a Evou, veľmi pravdepodobne na dennej báze (pozri Genezis 3:8). Je dokonale správne, že Adam povedal svojej žene to, čo Boh nariadil, ale to, čo ona pravdepodobne neurobila, bolo, že nehľadala priamo, čo o tom povedal Stvoriteľ.

Malo by to byť charakteristické pre tých, ktorí hľadajú Boha, aby kopali hlbšie do poznania a poznania Jeho. Prečítaj si, čo ľudia z Berei urobili, keď im Pavol priniesol posolstvo z neba:

“Tunajší Židia boli šľachetnejší [otvorenej mysle] ako v Tesalonike. Prijímali slovo s veľkou dychtivosťou a každý deň skúmali Písmo, či je to naozaj tak.”

(Skutky 17:11; v hranatých zátvorkách zdôraznené podľa anglického prekladu Biblie *NLT*)

Bereania boli v hre! Počúvali Pavla upreto, potom sami skúmali Písma. Milujem slovné spojenie *otvorená myseľ*. Ich mysle boli

otvorené hlasu Ducha. Kanály medzi ich duchom a myslou boli čisté, otvorené prijímať zjavené poznanie.

Na rozdiel od mnohých dnešných veriacich, títo Bereania neprijali obsah iba z jednoduchého sťahovania, z podcastov, blogov alebo diskusií na Twitteri alebo Facebooku. Naopak, keď sa Ježiš rozprával s učeníkmi o Jeho identite, nezaujímal sa, čo ľudia hovorili na sociálnych médiach v Jeho časoch. Chcel vedieť: "Chlapci, čo vám zjavil Boh?"

Mohlo sa to stať na jednej zo spoločných ciest, kde Peter počul, ako niekto povedal: "Ježiš musí byť Kristus." V tom momente v jeho mysli a srdci explodovalo uvedomenie si, ktoré bolo vyostrené prítomnosťou Svätého Ducha. *To je to! On je Syn Boží. On je Kristus. Wow! Až doteraz som sa jednoducho nevedel do toho vložiť, ale teraz viem, že On je Kristus!* Takto to je často, ako my zakúšame, keď nám Boh do našich srdc zjavuje svoju pravdu.

Alebo možno sa to s Petrom stalo inak. Zjavenie možno prišlo do jeho srdca jednej noci, keď sa pokúšal zaspáť alebo cez deň, ako prechádzal medzi mestami alebo v momente, keď videl, ako Ježiš hovorí ostatným členom tímu v kempe. Možno v jednom z týchto momentov, bez toho, aby si to Peter uvedomil, mu Boh pripomenul jedno z písem zo Starého Zákona, ako napr. Izaiáš 9:6-7, ktoré predpovedalo Kristov príchod.

Alebo možno Petrov duchovný "aha moment" prišiel vtedy, keď Ježiš niekoho uzdravoval. Zrazu si učeník spomenul na jedno z rabínových čítaní z jeho detstva, na proroctvo zo Starého Zákona o príchode Mesiáša: "...kým on vzal na seba naše nemoci a niesol naše bolesti, a my sme sa domnievali o ňom, že je ranený a zbitý od Boha a strápený" (Matúš 8:17, potvrdzujúc Izaiáš 53:4; Roháčkov preklad Biblie).

Je tu tak veľa spôsobov, ako sa zjavenie o Ježišovej pravej identite mohlo Petrovi stať, no dôležitý bod je, že *Samotný Boh to zjavil.*

Myslím si, že je v poriadku, keď poviem, že toto sa nestalo s Evou. Nemala *zjavené poznanie*, namiesto toho sa uspokojila s *podaným poznaním*. Možno jej Adam poslal priamu správu na Twitter: “Hej, zlatko, videl som ťa, ako pozeráš na strom poznania dobra a zla. Nedotýkaj sa toho! Boh hovorí, že zomrieme, ak to ovocie budeme jesť!”

Fáza číslo dva

Teraz keď už had upriamil Evinu pozornosť iba na ten jediný zakázaný strom, mohol začať s krokom dva svojho presviedčacieho manévru. Tento krok bol v priamom rozpore s tým, čo už Boh povedal. Bol však tak šikovne zabalený do niečoho, čo sa zdalo byť rozumné a k tomu so zaslúbením úžitku. Satan odporoval:

“No had žene povedal: Nie, určite nezomriete! Boh totiž vie, že v deň, keď budete z neho jesť, otvoria sa vám oči a budete ako Boh, budete poznať dobro i zlo.”

(Genezis 3:4-5)

Všimni si hadove slová: “Boh totiž vie.” Naznačujú, že niečo je zamlčané - a nie len niečo, ale niečo, čo by urobilo Adamov a Evin život lepším. Toto niečo by ich dalo na vyššiu úroveň! Keďže na tomto strome bolo dobré, had dôsledne prepočítal svoju logiku, aby sa javila ako zdravá. Zabralo to.

“Žena videla, že by bolo dobré jesť zo stromu, lebo strom je na pohľad lákavý a na získanie múdrosti vábivý. Vzala z jeho ovocia, jedla, potom dala aj svojmu mužovi, ktorý bol s ňou, a jedol aj on.”

(Genezis 3:6)

Eva videla, že strom bol dobrý, bol lákavý a urobil by ju múdrou. Toto všetko sú žiadané a prospešné črty.

Ako Eva uprene hľadela na strom, jej myšlienky začali schádzať dolu na novú cestu: *Počkaj chvíľu. Je tu niečo dobré a výhodné na tomto strome a Boh ho zakazuje. Môj manžel a ja by sme mohli mať lepší život. Mohli by sme byť múdrejší a šťastnejší, ale je to zakázané. Myslela som si, že náš Stvoriteľ je milujúci a štedrý, ale v skutočnosti klame. Skrýva pred nami niečo dobré.*

S každou sekundou, čo tieto myšlienky prenikali do jej mysle, rástla Evina túžba jesť ovocie. Čím dlhšie verila, že na tom strome bolo pre ňu niečo dobré, tým viac sa v nej jej túžba utvrdzovala.

Hadovou konečnou taktikou bolo skaziť charakter Boha v Eviných očiach. Ak by sa mu to podarilo, mohol by ju prinútiť, aby sa odvrátila a sponchybila Boha. Prečo? Pretože Božie pravidlo je založené a držané Jeho charakterom.

Kráľ Dávid napísal: “Spravodlivosť a právo sú základom tvojho trónu, milosrdenstvo a vernosť predchádzajú tvoju tvár” (Žalm 89:15). Dávid ako kráľ vedel, že tieto črty sú základom stáleho lídra. Ak je kráľ verný, pravdovravný, spravodlivý a múdry, jeho vláda sa neskončí. Ale ak vládca klame a je nespravodlivý, jeho vláda nebude trvať.

Boží charakter je dokonalý, ale bol tam had, ktorý presvedčil Evu o opaku. Hľadal spôsob, ako prekrútiť a odchyliť dôkaz. Vzhľad zakázaného stromu bol dobrý a lákavý. Zdalo sa, že urobí človeka múdrom, ale vzhľad môže byť klamlivý. To je dôvod, prečo nám Boh hovorí: “...keďže nehľadíme na viditeľné, ale na neviditeľné; lebo viditeľné je dočasné, neviditeľné však večné” (2. Korintským 4:18). To, čo je neviditeľné, je Slovo Božie. Jeho Slovo je spravodlivé a presné.

Nebud'te podvedení

Nepriateľ bol schopný dosiahnuť, aby sa Eva odvrátila od svojho Stvoriteľa tým, že podkopal jej pohľad na Boží charakter. Často som musel odohnať podobné myšlienky v zápale bitky, keď som nevidel vypočutú modlitbu tak rýchlo, ako som dúfal. V takých situáciách si

pripomínam Božiu vernosť. Vediem samého seba cez túto realitu: *Boh nie je problém. On neodopiera a On je dobrý a štedrý Otec.*

Had dosiahol, aby Eva verila, že na strome bolo pre ňu niečo dobré, čo Boh odopiera. Ak sa toto dokázalo úspešne uskutočniť v dokonalom prostredí so ženou, ktorá nikdy predtým nebola zneužitá, urazená alebo zneužitá, o koľko ľahšia je nepriateľova úloha dnes v padnutom svete, naplnenom urážkou, korupciou, perverzitou a podvodom? Kvôli tomuto dôvodu, nás apoštol Jakub silne varuje:

“Nemýľte sa [nebudte oklamaní], bratia moji milovaní.”

(Jakub 1:16; v hranatých zátvorkách podľa anglického prekladu ASV)

Ako rád hovorievam, je tu iba jeden problém s klamstvom: že klame! Ten, kto je oklamáný, verí celým srdcom, že on alebo ona má pravdu, je presný alebo presná a je na strane pravdy. Ale v skutočnosti sa on alebo ona mýli, je nepresný alebo nepresná a nie na strane pravdy. Aké hrozné!

Eva bola oklamaná a následne na to spadla do previnenia sa. Jakub nechce, aby sme spadli do tej istej pasce. Poďme preskúmať celé jeho vyhlásenie:

“Nemýľte sa [nebudte oklamaní], bratia moji milovaní. Každý dobrý údel a každý dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel, v ktorom niet premeny ani tieňa zmeny.”

(Jakub 1:16-17; v hranatých zátvorkách podľa anglického prekladu Biblie ASV)

Jakub nehovorí, že *najlepšie* dary pochádzajú od Boha. To je názor mnohých. Nie, výlučne sa nám hovorí, že *každý* dobrý a dokonalý dar pochádza od Boha. Môžeme to takto jednoducho napísať: “Nič nie je pre teba dobré, čo je mimo Božej vôle.” Neber toto ďalšie vyhlásenie na ľahko alebo povrchno, pretože je v tom veľká hĺbka. *Nezáleží,*

ako dobre niečo vyzerá, ako šťastným ťa to robí, aká veľká sranda to je, akým bohatým a úspešným sa staneš, ako hlboko duchovne sa to javí, ako rozumne to vyzerá, aké to je populárne alebo prijímané - a zoznam pokračuje atď. Ak je niečo v rozpore s múdrosťou (alebo Slovom) Božou, nakoniec to bude škodlivé a prinesie to smútok do tvojho života.

Eva úplne verila, že si vyberala múdru voľbu - dobrú voľbu, takú, ktorá by zlepšila jej a manželov život. Nezlepšila. A ak si myslíš, tisícky rokov neskôr, že tvoja múdrosť ohľadom toho, čo sa zdá byť dobré, je prospešnejšia ako Božia, si len tak oklamáný ako bola Eva a upadneš do veľkého smútku.

Viem, že si môžeš myslieť, že som teraz trochu negatívny alebo bigotný, ale to nie je môj zámer. Jednoducho ťa varujem. Táto kniha je naplnená poučením ohľadom toho, čo je naozaj dobré pre tvoj život, službu, podnikanie, vzťahy atď. Ale, aby som úplne prezentoval posolstvo Ježiša Krista, musím aj *varovať* aj vyučovať. Pavol to potvrdzuje, keď píše:

*“Jeho ohlasujeme, keď vo všetkej múdrosti *napomínáme a učíme* každého človeka, aby sme každého človeka predviedli pred Boha ako dokonalého v Kristovi.”*

(Kolosanom 1:28; v kurzívach zdôraznené autorom)

Ty a ja nemôžeme dospieť do dospelosti bez napomínaní a varovaní. Pozerám sa na to takto. Kedykoľvek si kúpiš nové elektronické zariadenie, prístroj alebo nástroj, na prvej alebo druhej strane inštrukčného manuálu uvidíš slová “Upozornenie: Prečítať pred Použitím.” Výrobca potom vymenuje niekoľko upozornení, čo robiť - alebo častejšie, čo nerobiť s produktom. Tieto upozornenia sú dané, aby ťa informovali, ako nespôsobiť vážne poškodenie sebe alebo veci, čo si kúpil. Roky budeš mať úžitok z veci, ak neporušíš upozornenia. Ale keby výrobca neudal upozornenia, mohol by si nevedomky urobiť niečo, čo by ublížilo alebo spôsobilo stratu produktu. Potom by si napísal škaredý email do spoločnosti a vynadal im, že ťa dôsledne nevarovali.

Pavol nám hovorí, aby sme venovali pozornosť varovaniam Novej Zmluvy. Ak ich budeme brať na zreteľ, budeme mať roky úspešného života v harmónii s naším Stvoriteľom. Ak však budeme ignorovať alebo porušovať varovania, tiež budeme trpieť spôsobom podobným Adamovi a Eve. Potom budeme písať blogy a posty, listy a emaily o tom, aký je život nefér kvôli ťažkostiam, útrapám a smútku, s ktorými sme sa stretli. No Boh jasne určil:

“Nech sa táto kniha zákona nevzdiali od tvojich úst. Rozjímaj však o nej vo dne i v noci, aby si zachovával všetko, čo je v nej napísané, lebo vtedy sa ti zdará cesta a budeš si počínať rozumne.”

(Jozue 1:8)

Boh zaručuje úspešný a prosperujúci život, ak budeme pozorne poslúchať, čo je napísané v Jeho knihe inštrukcií. Avšak, táto kniha neobsahuje iba motivujúce a utišujúce vyučovania. Takisto obsahuje varovania.

Nanešťastie v našich dňoch sa služobníci a učitelia často vyhýbajú týmto dôležitým varovaniam. Tieto časti Písma môžu byť vnímané ako negatívne a my nechceme, aby odstrašujúce správy prichádzali od kazateľnice, pretože takýto prístup by bol neaktraktívny a kazil by účasť v cirkvi alebo na konferenciách. V dôsledku toho máme veľa trosiek medzi veriacimi, čomu sa dalo vyhnúť, keby jednotlivci boli aj vyučovaní aj napomínaní.

Naliehavo ti pripomínam, aby si sa vysporiadal s týmto: Nič nie je dobré pre teba, čo je mimo Božej múdrosti alebo Slova, vôbec nič. Ak tomu veríš, poďme ďalej v našom skúmaní v rozdiel medzi dobrom a Bohom.

UNIVERZÁLNY ŠTANDARD DOBRA

“Každá Božia reč je preverená, je štítom tým, čo sa k nemu utiekajú.”

- Príslovia 30:5

Najlepšie oponujeme chybe tým, že presadzujeme pevné poznanie slova pravdy...

- Matthew Henry

V tejto knihe sa budem venovať trom aspektom konceptu *dobra*. Prvý mieri na náš základný vzťah s Bohom; druhý, na náš charakter a správanie a tretí, na naše plány a stratégie. Sú úzko prepojené, keďže prvý je náš základ, druhý je to, čo drží náš život pohromade a tretí predstavuje budovanie našich životov. Ak sú prvé dva silné, naša práca sa bude maximalizovať a pretrvá. Ale ak sa jeden z nich pokazí, naša životná práca bude brzdená a napokon nám unikne.

Pamätám si stavanie nášho prvého domu akoby to bolo včera. Celý proces od začiatku do konca aj mňa aj Lisu uchvátil. Keď už stavba začala, každý deň sme jazdili na stavenisko, aby sme skontrolovali pokrok.

Základ nebol taký zaujímavý, takže sme následne strávili najmenej času jeho skúmaním. Ale v približnom čase jedni naši priatelia si

stavali oveľa krajší prvý domov. Niekoľko rokov po nasťahovaní, ich steny popraskali smerom od podlahy až po strop. Jedného večera sme tam večerali a všimli sme si tento do oči bijúci problém a spýtali sme sa, čo s tým je. So zrejmosťou nechutou nám povedali, že základ domu bol zlý. Ich staviteľ skrátil rohy a ich snaha získať odškodnenie bola zmarená. Opravenie problému skončilo ako veľmi drahý a zdĺhavý proces. Ich skúsenosť vo mne vzbudila vedomie, aký dôležitý je dobrý základ. Hoci polozenie základu nebola najvzrušujúcejšia časť nášho stavebného procesu, ktorý by sme radi pozorovali, bol najpodstatnejší pre budovanie domu, ktorý má vydržať.

Keď bol základ nášho domu položený, ďalším krokom bola konštrukcia. Táto konštrukčná fáza urobila naše výlety na stavenisko zaujímavejšími. Naše návštevy boli dlhšie, keďže sme sa už teraz mohli prechádzať po dome. Boli sme vzrušení, keď sme videli izby, ako naberali tvar a dostávali sme oveľa realistickejší obraz o tom, ako bude dokončený dom vyzerieť.

Finálne štádium bolo čisté vzrušenie a strávili sme viac času sledovaním nášho domu počas tejto fázy ako hociktorej inej predtým. Keď už konštrukcia a steny boli dokončené, pozorovali sme montáž, orezávanie, budovanie venca, zabudovanie skriň, kladenie parkiet a následne svietidlá. To bol náš prvý dom a mohli sme ho naaranžovať a skrášliť, ako sme chceli. Každý deň nám pripadal ako Vianoce. Všetko prichádzalo naraz.

Tu je môj pohľad: ak by prvé dve fázy konštruovania nášho domova - základ a konštrukcia - neboli pevné, zvyšok by bol poškodený, buď hneď alebo, ako v prípade našich priateľov, neskôr.

Rovnakým spôsobom bude záverečný aspekt posolstva tejto knihy - ktorý je o našich plánoch a stratégiách - najpríjemnejším pre diskusiu. Zaoberá sa rozhodnutiami, ktoré robíme v našom podnikaní, službe alebo v našich životných otázkach.

Sú voľby, ktorým čelíme v týchto oblastiach, ktoré sa zdajú byť dobré, ale dosť často to nie je to najlepšie od Boha. Ak si zvolíme tieto cesty, okradnú nás o náš maximálny potenciál. Je to nezmeniteľná pravda: "Hospodin, Boh, je slnkom a štítom, milosť a slávu dáva Hospodin; neodopiera dobro tým, čo žijú bezúhonne" (Žalm 84:12). On chce dobro pre teba a Jeho dobro je vždy veľkolepé.

K tejto diskusii sa dostaneme trošku neskôr, ale tak ako náš staviteľ sa poriadne koncentruje na prvé kroky konštrukcie, tak aj v tejto knihe prv musíme položiť základy a postaviť konštrukciu.

Definícia *dobra*

Pozrime sa na slovo *dobro, dobré, dobrý*. Hebrejské slovo pre dobro je *tob* [tiež *tov*]. Zopár definícií, ktoré sa dajú nájsť v *The Complete Word Study Dictionary* [Slovník Pre Úplné Štúdium Slova; pozn. prekl.]: "byť šťastný, prijateľný, robiť dobre, správne." *New International Encyclopedia of Bible Words* [Nová Medzinárodná Encyklopédia Biblických Slov; pozn. prekl.] ide hlbšie, keď tvrdí:

„Toto jednoduché slovo znamená "dobro" v najširšom možnom význame. Zahrňuje [to, čo je] krásne, atraktívne, užitočné, prospešné, žiadané, morálne správne.

Koncept, ktorý spája všetky tieto použitia slova "dobro," je hodnotenie. Aby sme určili dobro, musíme porovnať veci, kvality a činy s ostatnými vecami, kvalitami, činmi...

Záznam Stvorenia predstavuje tob biblicky, keď sa Boh pozerá na každodennú prácu a prehlasuje ju za dobrú. Boh tiež vyhodnocuje. Je tomu tak, pretože Boh zdieľal svoj obraz a podobnosť s ľudstvom, že ľudské stvorenia majú kapacitu robiť hodnotiace úsudky. Ale hriech prevrátil ľudské vnímanie. Kvôli tomu je iba Boh schopný hodnotiť dokonalo. Pisatelia Starého Zákona boli presvedčení, že Boh nebol iba ten, kto dáva a meria dobro, ale tiež, že On sám vedel, čo je

naozaj výhodné pre nás a čo je morálne správne. Iba kvôli tomu, že Boh zdieľal svoje hodnotenie dobra v Jeho Slove, sme my, ktorí sa spoliehame na Neho, schopní s istotou potvrdiť, že istá vec, kvalita alebo spôsob činu je prospešná.¹

Kľúčové slovo je *hodnotenie*. Adam a Eva si vybrali, že budú hodnotiť *dobro a to, čo je prijateľné* mimo Božej rady. Vyhodnotili to podľa odlišných pravidiel štandardu: ich vlastných. Toto je odvtedy koreňom ľudskej oddelenosti od Stvoriteľa. Má to rôzne tvary a formy, ale vždy to skončí pri tomto jednom zásadnom motíve: "Viem, čo je *správne* pre môj život a nepotrebujem nikoho, aby mi hovoril ináč." No aj tak Boh prehlasuje: "Je cesta, ktorá sa človeku *zdá správna*, ale jej koniec je cesta smrti" (Príslovia 16:25).

V prvej kapitole som citoval presne tieto slová, ale odkaz z Písma bol Príslovie 14:12. Nie je náhoda, že toto vyhlásenie sa opakuje. Kedykoľvek sa nejaké vyhlásenie v Písme opakuje, je to kvôli zdôrazneniu. Vždy si musíme pamätať, že niektoré záležitosti sú pre Boha dôležitejšie ako ostatné (pozri Matúš 23:23). Keď sa opakovanie vyhlásenia opakuje, musíme tomu venovať bližšiu pozornosť. V tomto prípade, toto je silnejšie napomínanie.

Boh vie, ako ľahko čiara medzi dobrom a zlom môže byť prekrútená. Keď sa to stalo v záhrade, o koľko ľahšie sa to môže stať dnes? Boh upozorňuje, že budú cesty - vzory správania, myšlienkové pochody, presvedčenia, zvyky alebo dokonca tradície - ktoré sa v našom hodnotení zdajú prijateľné, ale v skutočnosti sa zvrtnú na klamlivé pri budovaní našich životov a svojim časom si vyberú svoju daň. Môže trvať mesiace alebo roky, aby sa výsledok ukázal, alebo niekedy sa neukáže až do Dňa Súdu. Pavol hovorí: "Hriechy niektorých ľudí sú celkom zjavné ešte než dôjdu pred súd; u iných vyjdú najavo až na súde" (1. Timotejova 5:24). Neviem ako ty, ale druhá časť verša mi spôsobuje triašku. Nie to, žeby som bol vystrašený z Boha, ale skôr ma desí, že by som bol od Neho vzdialený.

Najzákladnejším bodom je, či naozaj verím, že Božia múdrosť je dokonalá a verím Mu, čo je najlepšie pre môj život. Každá ľudská bytosť musí vo svojom srdci upevniť odpoveď na túto otázku. A toto jadrové presvedčenie sa nemôže odlišovať od jednej záležitosti na druhú. Buď je Božia múdrosť dokonalá vo všetkých prípadoch, alebo je chybná a bude lepšie, ak budeme robiť naše vlastné rozhodnutia, nezávisle od Neho.

Tak čo je štandard dobra, ktorému máme veriť? Čo vedie k ceste života? Apoštol Pavol nám hovorí:

“Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti...”

(2. Timotejova 3:16)

[Celé Písmo je vnuknuté Bohom a je užitočné, aby nás učilo, čo je pravdivé a aby nás prinútilo uvedomiť si, čo je zlé v našich životoch. Napráva nás, keď sa mýlime a učí nás robiť, čo je správne.”

(2. Timotejova 3:16; doslovný preklad z anglickej verzie prekladu Biblie *NLT*)

Preskúmame niektoré kľúčové elementy Pavlovho vyhlásenia.

Celé Písmo. Nie iba niektoré. Nie iba niektoré, ktoré sa nám páčia alebo s nimi súhlasíme. Nie časti Písma, ktoré sa hodia nášmu spôsobu myslenia alebo viery. Je to celé Písmo. Buď k sebe úprimný: pozeráš sa na Božiu múdrosť v niektorých oblastiach ako na správnu, ale staromódnu alebo nepodstatnú v iných oblastiach?

Eva vedela, že Boh je Stvoriteľ a užívala si bohatstvá Jeho dobroty spolu so zázrakom Jeho prítomnosti. Bolo jej dané nádherné prostredie, pokoj, harmónia, blaho, zdravie a hojnosť chutného pokrmu z hostiteľských stromov. No keď bola presvedčená, že oblasť

Božej múdrosti nie je v poriadku, spadla na cestu smrti. Keď mohla byť Eva vyvedená z miery v bezchybnom prostredí, čo je našou ochranou uprostred skazenosti a úpadku? Nemáme žiadnu inú, iba cez Písmo.

Písmo je užitočné, aby nás vyučovalo, čo je správne. Niečo môže mať vzhľad dobra, ale aj tak je to opak. Sú koncepty, predpoklady, názory, kvality, spôsoby odôvodňovania a myšlienkové vzory, ktoré sa zdajú byť dobré a správne, no aj tak nie sú. Kvôli týmto skrytým nebezpečenstvám, nám Boh dal manuál inštrukcií, aby sme sa nevedome neodchýlili od pravdy a nespadli na cestu smrti. Je ním Biblia.

Ty a ja sa musíme spýtať samých seba (a odpovedať úprimne), či čítame našu Bibliu dôsledne a dôkladne? Študujeme ju? Trávime čas hľadaním Božej múdrosti pre náš život? Alebo tak ako Eva, aj ja sa domnievam, že sa vyznám v Jeho Slove? Žijem na skazenej planéte a tiež zápasím s pokušením, a som lepší ako Eva v chápaní pravdy a držím sa koľaje?

Celé Písmo je vnuknuté Bohom. V tomto vyhlásení nie sú žiadne výnimky alebo skryté frázy; je to buď celý alebo žiadny pohľad. Ak nie je celé Písmo vnuknuté, tak potom máme poškodený manuál.

Istota Písma

Prehodnotme si niektoré detaily, ktoré sa týkajú Biblie. Skladá sa zo šesťdesiatich šiestich kníh, napísaných v rozličných jazykoch v rozpätí 1500 rokov viac ako štyridsiatimi mužmi na troch kontinentoch (Afrika, Ázia a Európa). Títo ľudskí pisatelia pochádzali zo široko rozličného prostredia, povolání a perspektív. Boli rybármi, pastiermi, vojakmi, kráľmi, kráľovskými nosičmi pohárov, lekármi, colníkmi, výrobcami stanov a iní. Niektorí písali z väzenia, zatiaľ čo iní písali ich slová perom v paláci.

Hoci rukopisy týchto mužov pokrývajú nespočetné témy; jednotu, ktorú môžeme nájsť v rozličných knihách, je pozoruhodná - ale určite

nie náhodná. Jej centrálnou témou je táto: potvrdenie hriechu ľudstva, následné oddelenie od Jeho Stvoriteľa, neschopnosť ľudstva obnoviť svoj vzťah s Ním a nebeská odpoveď Mesiáša, Pána Ježiša Krista. Tento obsah je dôsledne pretkaný od knihy Genezis až po Zjavenie.

Skutočnosť, že pisatelia Biblie neboli a nemohli byť spolu, aby naplánovali, čo budú písať, je bázeň vzbudzujúce! Žiadna osoba alebo rada nedohliadala a neuložila smer pre tento proces. Boh Sám to urobil. Keďže Písmo bolo napísané počas takého dlhého časového rozpätia, väčšina pisateľov sa osobne nepoznala alebo nežila na rovnakom území. Knihy boli pridávané k existujúcej zbierke, ako boli napísané počas 1500 rokov. (Zastav sa na chvíľu a rozmýšľaj späťne 1500 rokov odo dnes. To je tak ďaleko, že to predstihuje aj Britské Impérium. Ohromujúce!)

Dnes, o mnoho generácií neskôr, je udivujúce si myslieť, že Biblia, ktorú čítame dnes, vznikla ako jedna kniha napísaná mužmi, ktorí nemali jasnú, jednoznačnú znalosť o jej celkovej štruktúre. Ich individuálne roly by mohli byť porovnané s rolami iných ľudí z rozličných generácií a kultúr, ako keby písali kapitoly románu, pričom žiaden z nich nemal celkový náhľad alebo dokonca dejovú líniu, ktorej by sa držal. Úžasná súvislosť a spojitosť tejto knihy dokazuje jej nebeský pôvod. Každá jednotlivá časť Biblie prispieva k celkovej harmónii ako symfónia, ktorá je organizovaná a vedená jedným Bohom.

Toto samotné poznanie je ohromujúci dôkaz nebeskej inšpirácie Písma. Ale poďme o jeden krôčik ďalej v diskusii o presnosti týchto rozličných pisateľov.

Proroctvá, ktoré predpovedali príchod Mesiáša, boli napísané v rozličných knihách Starej Zmluvy stovky rokov, v niektorých prípadoch vyše tisíc rokov, pred narodením Ježiša. Väčšina biblických učencov súhlasí, že v Starej Zmluve je vyše tristo týchto proroctiev. Keď Ježiš prišiel na tento svet, On potvrdil Svojmu Otcovi: "Vtedy som

povedal: Hľa, prichádzam, vo zvitku knihy je o mne napísané, aby som plnil tvoju vôľu, Bože” (Židom 10:7). A ľuďom Ježil potvrdil: “Skúmate Písma, lebo si myslíte, že v nich máte večný život, a práve ony svedčia o mne” (Ján 5:39).

Naplnenie týchto prorockých zápisov na Ježišovi je ohromujúci dôkaz nebeskej inšpirácie Písma. Bežné vyvrátenie dôkazov k tomuto záveru je, že môžeme nájsť iné historické osoby, ktoré by sa tiež hodili na proroctvá o Mesiášovi. Je to pravda, istí jednotlivci by mohli naplniť jedno, dve alebo dokonca aj niekoľko proroctiev. Avšak, nájsť osobu, ktorá by ich naplnila všetky, je prakticky nemožné.

Dovoľte mi to objasniť. Nasledujúce strany budú povahovo viac technické a vedecké, ale uistujem Vás, že tieto informácie sú dôležité a potešujúce na zváženie.

Presnosť Písma

V polovici 1900-tych rokov, vedecký profesor menom Peter Stoner publikoval knihu s názvom *Science Speaks* [Veda Rozpráva; pozn. prekl.]. V tejto práci pojednáva o proroctvách Krista vo svetle vedy pravdepodobnosti. Čo sa týka jeho záverov, H. Harold Hartzler, PhD, v predslove knihy *Science Speaks* napísal:

“Rukopis pre *Science Speaks* bol dôkladne posúdený výborom členov Americkej Vedeckej Spoločnosti a Výkonným Výborom tej istej skupiny a vo všeobecnosti zistil, že je spoľahlivý a presný vo vzťahu k prezentovanému vedeckému materiálu. Zahrnutá matematická analýza je založená na princípoch pravdepodobnosti, ktoré sú úplne jasné a profesor Stoner aplikoval tieto princípy vhodným a presvedčivým spôsobom.”²

Stoner neuskutočnil toto štúdium sám, ale zhrnul závery viac ako šesťsto vedeckých študentov z dvanástich rozličných tried. Dôkladne

zvážil ich zistenia a potom spracoval časti, aby spracoval ich dáta konzervatívnejšie. Ich počiatočné hodnotenie zahŕňalo nasledujúcich osem prorociev o Ježišovi Kristovi:

1. Kristus sa narodí v Betleheme (prorokované v: Micheáš 5:1-2; naplnené v: Matúš 2:1-7; Ján 7:42; Lukáš 2:4-7)
2. Krista bude predchádzať ohlasovateľ (prorokované v: Izaiáš 40:3 a Malachiáš 3:1; naplnené v: Matúš 3:1-3; 11:10; Ján 1:23; Lukáš 1:13-17)
3. Kristus vojde do Jeruzalema na oslovi (prorokované v: Zachariáš 9:9; naplnené v: Lukáš 19:28-37; Matúš 21:1-11)
4. Kristus bude zradený priateľom (prorokované v: Žalme 41:9 a 55:12-14; naplnené v: Matúš 10:4; 26:47-50; Ján 13:21-27)
5. Kristus bude predaný za tridsať strieborných (prorokované v: Zachariášovi 11:12; naplnené v: Matúš 26:15; 27:3)
6. Peniaze, za ktoré bol Ježiš predaný, budú v Božom dome hodené "hrnčiarovi (prorokované v: Zachariášovi 11:13; naplnené v: Matúš 27:5-7)
7. Kristus bude mlčať pred svojimi popravcami (prorokované v: Izaiáš 53:7; naplnené v: Matúš 27:12, Marek 14:60-61; 15:3-5)
8. Kristus bude popravený ukrižovaním ako zlodej (prorokované v: Žalm 22:16; Zachariáš 12:10 a Izaiáš 53:5, 12; naplnené v: Lukáš 23:33; Ján 20:25; Matúš 27:38; Marek 15:24-27)

Predtým, ako budeme pokračovať, dovoľ mi, aby som uviedol niekoľko jednoduchých príkladov z vedy pravdepodobnosti. Predstav si, že zoberieme deväť žltých tenisových loptičiek a jednu bielu tenisovú loptičku, dáme ich do cca 4-litrového vrečka a potrasíme nimi. Potom zaviažeme človeku oči a požiadame ho, aby vybral jednu

loptičku von z vrecka. Šance, aby vybral bielu loptičku, by bola jedna k desiatim. Toto je príklad pravdepodobnosti.

V tejto línii, Peter Stoner vyhlásil nasledujúce ohľadne ôsmych prorociev, ktoré boli vymenované vyššie:

„...Zisťujeme, že šanca, že by akýkoľvek človek mohol žiť až do súčasnosti a naplniť všetkých osem prorociev je 1 ku [100 000 000 000 000 000].“³

Táto štatistika je ohromujúca, ale kým nie si matematik alebo vedec, je ťažké tomu porozumieť. Stoner ilustruje s bystrým príkladom, ktorý budem parafrázovať. Ak by bolo pre nás možné obsiahnuť 100 000 000 000 000 000 strieborných dolárov, mali by sme problém: ako ich uskladniť. Na celom svete nie je dostatočne veľký žiaden sklad alebo budova. Objem by bol taký obrovský, že by mince pokryli celý štát Texas s hĺbkou 60cm [rozloha štátu Texas je 696 241 km²; pozn. prekl.]. To je masívne množstvo mincí.

Predpokladajme, že by sme dokázali získať tieto mince. Označujme si teraz jeden z týchto strieborných dolárov, potom zamiešajme celý náklad a rozdistribuuje ho po celom štáte Texas. Teraz zaviažme človeku oči, naložme ho do helikoptéry a preletme cez štát a čakajme, kým dá pokyn na pristátie. Keď už budeme na zemi, môže vystúpiť z helikoptéry, stále so zviazanými očami a zodvihnúť mincu. Šanca, že by zdvihol tú označovanú mincu v celom štáte Texas je taká istá šanca, ako že by hociktorý jeden muž, z čias prorokov až po moderné časy, naplnil osem mesiánskych prorociev.

Stoner napísal:

„To znamená, že naplnenie týchto ôsmych prorociev samo dokazuje, že Boh inšpiroval písanie týchto prorociev do jednoznačnosti, ktorej chýba iba jedna jediná šanca ku 100 000 000 000 000 000, aby bola absolútna.“⁴

Je udivujúce si predstaviť tieto šance. Avšak, Stoner sa nezastavil s počiatocnými ôsmymi prorockými. Rozvetvuje na zváženie ďalších osem prorockých zo Starého Zákona (spolu šesťnásť), ktoré predpovedajú Ježišov život. Uvádza:

„Šanca, že by jeden muž naplnil všetkých šesťnásť je... 1 ku 1045.5
Čo je toto číslo? Bola by to 1 s 45 nulami, ktoré by nasledovali.
Alebo: 100 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 0000.“

Stoner ilustruje túto pravdepodobnosť a ja budem znova parafrázovať. Ak by sme zobrali toto číslo strieborných dolárov, zem by bola príliš malá, aby ich uskladnila. Museli by sme ich kombinovať do pevných lôpt. Táto lopta alebo guľa by mala priemer šesťdesiatkrát väčší ako vzdialenosť zo zeme ku slnku - to je max. 152 099 000 km!

Dovoľ mi, aby som vám pomohol pochopiť, aká veľká by táto sféra bola. Často lietavam do iných krajín, aby som vyučoval Slovo Božie. Je to udivujúce, ale teraz môžeme lietať nonstop na druhú stranu našej planéty iba za 22 hodín. Apoštolom by sa táto dnešná vymoženosť páčila. Ak by sme však chceli letieť okolo našej guli zo strieborných dolárov v lietadle, nemohli by sme to urobiť, pretože žiaden známy človek v našej ére nežil tak dlho. Trvalo by to vyše štyristo rokov, aby sa preletelo nonstop okolo tejto guli zo strieborných dolárov! Ak by sme začali náš let v deň, keď Pilgrimovia pristáli v Plymounthe, v Massachusetts v 1620 n.l., stále by sme ešte krúžili nad touto guľou zo strieborných dolárov.

Musíme mať takisto na mysli, že toto nie je ako predchádzajúci príklad - strieborné doláre pokrývajúce štát Texas s hĺbkou 60cm. Nie, táto celá zemeguľa sa skladá zo strieborných dolárov.

Predstav si, že označujeme jeden z týchto strieborných dolárov a dôkladne ho zamiešame do tejto masívnej guli, potom zaviažeme

človeku oči a povieme mu, aby vybral hociktorý dolár. Očakávali by ste, že to bude ten označkovaný? Teraz máš predstavu o šanci jedného muža, ktorý by naplnil iba šesťnásť z týchto prorociev, ktoré boli napísané o Ježišovi stovky rokov pred Jeho narodením.

Ale sú tu ďalšie! Ešte raz, Stoner sa nezastavil pri šesťnástich naplnených proroctvách, ale rozvetvil ich na štyridsať osem prorociev. Je to skutočne za hranicami údivu, ale pokús sa predstaviť si, čo ďalej napísal:

„Aby sme rozšírili túto úvahu za hranicu všetkých pút ľudského chápania, zväžme štyridsať osem prorociev, podobných v ich ľudskej šanci na naplnenie k ôsmym, ktoré sme pôvodne posudzovali s použitím oveľa konzervatívnejšieho čísla... Aplikovaním toho istého princípu pravdepodobnosti, ktoré bolo použité doposiaľ, zisťujeme, že by šanca, aby hociktorý jeden muž naplnil všetkých štyridsať osem prorociev je 1 ku 10^{157} “⁶

To je číslo 1 s 157 nulami za ním. Bola by pre mňa strata priestoru, aby som napísal toto číslo. Stoner nám opäť raz pomohol porozumieť tomuto číslu inou ilustráciou. Tentoraz sú strieborné doláre príliš veľké. Musíme sa obrátiť na menší objekt.

Takým malým objektom, ktorý poznáme, je elektrón. Elektróny sú také malé, že ak by sme ich položili bok po boku na jednu čiaru, trvalo by vyše devätnásť miliónov rokov, aby sme ich spočítali pri počte 250 za minútu. To je veľmi maličké. Nezabúdajme, že toto je jedna čiara, ktorá je iba 2,54cm dlhá. Nechcem vás ohromovať s časom, ktorý by to zabralo spočítaním 2,54cm x 2,54cm, čo je metrová miera, a určite nie kubická miera z elektrónov. Je to nepredstaviteľne dlhšie.

Majme toto na mysli, keď sa budeme pýtať, aká veľká guľa, ktorá obsahuje 10157 elektrónov, by to bola. Aby sme to pre porozumenie udržiavali jednoduché, bola by to guľa s okruhom väčším ako

vzdialenosť do najvzdialenejšiemu bodu, ktoré ľudstvo videlo vo vonkajšom priestore, ktorý je vzdialený trinásť miliárd svetelných rokov. (Svetelný rok je ako ďaleko svetlo cestuje za jeden rok pri rýchlosti 300 000km za sekundu - nie za hodinu.) Ak by sme mali guľu z elektrónov, ktorej okruh by bol trinásť miliárd svetelných rokov, stále by sme nemali 10^{157} . V skutočnosti by sme od toho boli ďaleko.

Pravdepodobnosť, že by muž so zviazanými očami prišiel ku guli z elektrónov a vybral správny, označený elektrón, je tá istá šanca, ako keby hociktorý muž v histórii mohol naplniť iba štyridsať osem z prorociev o Kristovi, ktoré boli napísané rozličnými pisateľmi Starej Zmluvy.

Chcel by si, aby som rozšíril našu debatu na viac ako tristo celkových prorociev? Pravdepodobne si myslíš, *Prosím, nie!* Dúfam, že si toto myslíš, pretože je to prakticky nemožné ilustrovať nejakým spôsobom, ktorým to naše mysle môžu pochopiť.

Tak mi to dovoľ zosumarizovať. Máme vyše tristo prorociev, napísaných rozličnými mužmi, v rozličných jazykoch, z rôznych krajín, napísaných v rozpätí niekoľkých stovák rokov a všetky naplnené na jednom Mužovi! Ako by mohol ktokoľvek poprieť, že skutočný Autor písma je Boh Sám? Dávajú tieto slová z Jeho pier väčší význam?

“Každá Božia reč je preverená, je štítom tým, čo sa k nemu utiekajú.”

(Príslovia 30:5)

On je Ten, ktorý prehlasuje: “Hospodin mi povedal: Dobre si videl, pretože bdiem nad svojím slovom, aby som ho splnil” (Jeremiáš 1:12). Presne kvôli tomuto dôvodu: “...Nevypadlo jediné slovo zo všetkých vzácnych sľubov, ktoré sprostredkoval jeho služobník Mojžiš” (1. Kráľova 8:56).

Božie Slovo je spoľahlivejšie ako slnko, ktoré vychádza každé ráno, čo Ježiš potvrdzuje vyhlásením: “Nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nikdy nepominú” (Matúš 24:35). Náš Stvoriteľ zanechal svoje nepopierateľné odtlačky pre nás, aby sme vedeli, že On je Boh a Jeho vôľa je zjavená v Písme.

Dbajme pozorne

Zopakujem slová apoštola Pavla v 2. Timotejova 3:16: “Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti...” Toto nie je komplexná idea; v skutočnosti je to celkom jednoduché. Písmo je Božie Slovo a môžeme mu veriť ako univerzálnemu štandardu pre hodnotenie a určenie toho, čo je naozaj dobré. Ak rozmýšľaš nad svojou vlastnou múdrosťou alebo múdrosťou svojho priateľa, experta, spoločnosti, že je výhodnejšia ako Božia múdrosť, prosím znovu to prehodnoť. Lebo Písmo prehlasuje:

“Blázon si hovorí: Boha niet! Takí si počínajú zvrátene a ohavne, nikto nekoná dobro. Boh z nebies hľadá na ľudí, aby videl, či sa nájde niekto rozumný, čo hľadá Boha. Odpadli všetci, do jedného sú skazení, nikto nekoná *dobro*, ani len jediný.”

(Žalm 53:3-4, v kurzívach zdôraznené autorom)

Ako sme diskutovali v tejto kapitole, Boh nám poskytol nepopierateľný dôkaz o platnosti Písma. V týchto veršoch žalmista zdôrazňuje, ako ktorákolvek múdrosť, ktorá je v rozpore s Božím Slovom, dokonca aj keď sa zdá byť dobrá, je v skutočnosti zvrátená a škodlivá pre naše blaho.

Preskúmajme slová, ktoré obklopujú Pavlove prehlásenie pre Timoteja:

“Ty však zostaň [*verný*] v tom, čomu si sa naučil a čo ti je zverené, veď vieš, od koho si sa to naučil, a pretože od detstva poznáš sväté Písmo, ktoré ti môžu dať múdrosť na spásu, a to vierou

v Ježiša Krista. Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti, aby Boží človek bol dokonalý a pripravený na každé dobré dielo.”

(2. Timotejova 3:14-17; v hranatých zátvorkách zdôraznené podľa anglického prekladu Biblie *NLT* a v kurzívach zdôraznené autorom)

Musíme zostať verní v tom, čomu sme sa naučili. Pavol neodkazuje na ľudské názory, psychológiu, sociológiu alebo ďalšiu inú múdrosť vynájdenu týmto svetským systémom; odkazuje na Písmo. Apoštol naliehavo pripomína svojmu duchovnému synovi, aby tomu zostal verný. Dáva dôraz na dôležitosť toho, aby to udržiaval v centre jeho srdca. Aký odlišný život by sme žili, keby Adam a Eva urobili iba toto.

Predstav si tento hypotetický scenár. Vydáš sa na cestu, ktorá od teba vyžaduje, aby si prešiel cez masové mínové pole. Nie sú tam skryté iba výbušné zariadenia, ale je tam tiež pohyblivý piesok, smrteľné pasce, jedovaté rastliny a prepادلiská.

Predtým, ako začneš, dostaneš mapu, ktorá odhaľuje umiestnenie každej pozemnej míny a prepادلiska takisto ako nápovede, aby si hľadal spôsoby, ako sa vyhnúť pasciam, pohyblivým pieskom a jedovatým rastlinám. Ako by si zaobchádzal s touto mapou? Zabalil by si ju do batoha s energetickými tyčinkami a fľašou vody, ale kvôli výzvam tvojho výletu by si zanedbal jej čítanie? Len vtedy by si ju skúmal, keby sa vyskytla príležitosť? Pozeral by si sa na ňu ako na bežné čítanie? Pozrel by si sa na ňu na začiatku a potom ju zbalil preč, sebedomý, že si vieš zapamätať všetky informácie? Opisuje nejaká z týchto aktivít tvoje správanie? Ak áno, pravdepodobne by si odišiel z poľa ťažko ranený alebo vo vreci pre mŕtvoly.

Dovoľ mi, aby som uviedol, čo je zřejmé. Múdra osoba by dôkladne a dôsledne čítala mapu, študovala ju, rozmýšľala nad informáciami a potom ju zbalila takým spôsobom, aby k nej mala ľahký prístup. Často by do nej nahliadala na svojej ceste, opatrne a predvídavo by si vyberala trasu podľa toho, čo sa naučila. Ak by si čelil takejto ceste, neurobil by si to isté?

Faktom je, že všetci čelíme takejto ceste každý deň a našou mapou je Biblia. S touto pravdou v mysli, počúvaj Božiu radu v Písme. Uvediem zoznam zopár kľúčových veršov. Prosím, nepreleť cez ne, ale bdelo čítaj každé slovo. Ich cieľom je nás aj povzbudiť aj varovať o tom, ako narábať s “mapou Písma” počas našej cesty naprieč smrteľnému mínovému poľu tohto sveta. Pri čítaní si konkrétne všimni slová *dôsledný alebo dôsledne* [dbať].

“Dbajte o to, aby ste zachovávali, čo vám prikázal Hospodin, váš Boh. Neodchýľujte sa ani napravo, ani naľavo.”

(Deuteronomium 5:32; v kurzívach zdôraznené autorom)

Nie niektoré, ale všetky Božie príkazy. Mali by sme dbať a nasledovať každý detail Jeho inštrukcií. Hlboko nás miluje a nechce, aby sme boli vážne zranení alebo zabití na našej ceste. Znova:

“Nuž, počúvaj... a dávaj pozor, aby si robil to, čo ti prikázal Pán, aby ti bolo dobre...”

(Deuteronomium 6:3; v kurzívach zdôraznené autorom)

Keď aj počúvame aj dôsledne poslúchame, potom nám ide všetko dobre. Boh Sám nám garantuje toto zaslúbenie. Vidíme tie isté inštrukcie v Deuteronomiu 8:1; 12:28, 32 a 28:13. Ak si ich vyhladáš, objavíš, že ak dbáme na Božie príkazy, budeme si užívať plný život, naša práca sa bude množiť v účinnosti a v spoločnosti budeme vždy na vrchole, nikdy nie dole alebo pozadu. Dochádza ti, aké dôležité je dôsledne čítať, počúvať a poslúchať Jeho slovo?

Môžeš namietat: “Ale John, tieto inštrukcie boli dané pod zákonom; to sú požiadavky Starého Zákona. My sme pod novou zmluvou milosti. Neoslobodil nás Ježiš od tohto únavného puta?” Ježiš nás oslobodil od zákona, ale nie od pokračujúcej výstrahy, aby sme dôkladne a dôsledne dbali na Božie Slovo, to pre nás zostáva kľúčové. Počujte tieto inštrukcie z Novej Zmluvy:

“Už Mojžiš povedal: Pán, váš Boh, vám vzbudí spomedzi vašich bratov proroka ako mňa. Budete ho počúvať [*dôkladne*] vo všetkom, čo vám povie.”

(Skutky 3:22; v hranatých zátvorkách zdôraznené podľa anglického prekladu *NLT* a v kurzívach zdôraznené autorom)

Znova je nám povedané, aby sme počúvali všetko *dôsledne a dôkladne* - nie väčšinu vecí - ktoré nám Ježiš hovorí. Počúvajte apoštola Jakuba:

“Kto sa však zahľadí [*dôkladne*] do dokonalého zákona slobody a vytrvá nie ako zábudlivý poslucháč, ale ako uskutočňovateľ skutku, ten bude blahoslavený pre svoje skutky.”

(Jakub 1:25; v hranatých zátvorkách zdôraznené podľa anglického prekladu *NLT* a v kurzívach zdôraznené autorom)

Následne sme vedení, aby:

“Pomocou Ducha Svätého, ktorý prebýva v nás, zachovávaj [*dôkladne*] to dobré, čo ti bolo zverené.”

(2. Timotejova 1:14; v hranatých zátvorkách zdôraznené podľa anglického prekladu *NLT* a v kurzívach zdôraznené autorom)

“Preto musíme dávať [*dôkladne*] o to väčší pozor na to, čo sme počuli, aby sme sa neodchýlili od správneho smeru.”

(Židom 2:1; v hranatých zátvorkách zdôraznené podľa anglického prekladu *NLT* a v kurzívach zdôraznené autorom)

Odchýlenie v živote sa normálne nestáva náhodnou voľbou, ale skôr sa to stáva nevedomky. Keď som bol chlapec, chytil som ryby na jazere. Niekedy mi moja nedočkavosť začať spôsobila, že som neukotvil čln predtým, ako som začal. Rybárčenie ma tak pohltilo, že keď som sa o tridsať minút neskôr obzrel, nevidel som breh. Odchýlil som sa nevedomky.

Odchýlime sa od pravdy, keď tomu nevenujeme dôkladnú pozornosť. Stane sa to, keď nečítame, nepočúvame, nerozjímame a nepočúvame Písmo. Čo nedržíme na zreteli, v našich mysliach, napokon vybledne. Potom sa ľahko odchýlime a Božia vôľa je nahradená vplyvom ľudí z nášho okolia a hlasmi spoločnosti. Potom prijmeme, čo sa zdá byť dobré podľa nášho vlastného rozkolísaného hodnotenia.

V predchádzajúcej kapitole sme ustanovili dôležitú pravdu: nič nie je dobré pre nás, čo je mimo Božej vôle. Súhlasíte, že Božia vôľa je zjavená v Písme? Ak áno, je čas skonštruovať náš základ.

ZÁKLAD

“Bázeň pred Hospodinom predlžuje dni...”

- Príslovia 10:27

“Ak veríš Evanjeliu, ktoré sa ti páči a odmietaš to, ktoré sa ti nepáči, nie je to Evanjelium, čomu veríš, ale sebe samému.”

- St. Augustine z Hippo

Dovoľ mi, aby som znova sformuloval tri aspekty posolstva tejto knihy: prvý hovorí o našom základe, druhý adresuje to, čo drží náš život pokope, a tretí reprezentuje budovanie našich životov. Tieto aspekty budú centrom pozornosti našich diskusií po zvyšok tejto knihy.

Základ pre správny vzťah s Bohom je kriticky dôležitý. Ak si dlhodobo veriaci, veľmi ti odporúčam, aby si nepreskočil stručnú diskusiu, ktorá bude nasledovať. Bude to výhodné nie len ako opora pre tvoj základ, ale pomôže tiež tým, ktorých vedieš, alebo máš vplyv na ich vzťah s naším Stvoriteľom.

Je nám povedané:

“Ako je napísané: Nieto spravodlivého, niet ani jedného, niet rozumného, niet nikoho, kto by hľadal Boha. Všetci sa odklonili, napospol sa stali neužitočnými. *Niet nikoho, kto by robil dobro, niet ani jedného.*”

(Rimanom 3:10-12; v kurzívach zdôraznené autorom)

Niet nikoho, kto by robil dobro, niet ani jedného. Okrem Ježiša Krista nie je žiadna ľudská bytosť, ktorá kedy žila, alebo bude žiť, ktorá neúnavne robila, alebo robí dobre podľa Božieho hodnotenia. Dôvodom toho je: že každá ľudská bytosť sa narodila ako otrok. Áno, narodil si sa ako otrok, takisto ako ja. "Čoho otrok?", môžeš sa spýtať. Hriechu. Pavol píše tým, ktorí boli oslobodení: "...ktorí ste boli otrokmi hriechu..." (Rimanom 6:17).

Adam a Eva zomreli v tom momente, čo neposlúchli Boha. Boh varoval pred touto smrťou predtým, než zjedli zakázané ovocie. Tiež sa to však stalo roky predtým, čo zažili fyzickú smrť.

Toto prináša otázku, ako Adam a Eva zomreli v ten deň, kedy zjedli ovocie? Smrť sa objavila v ich jadrovej povahe - v ich duchu. Boli oddelení od Boha, od toho, ktorý dáva život a teraz zdedili črty, ktoré sú v rozpore s Ním. Následne sa ich potomkovia rodili s tými istými vrodenými kvalitami, ktoré sa dedia z generácie na generáciu až do dnešného dňa. Genezis 5:3 potvrdzuje túto skutočnosť: "Keď mal Adam 130 rokov, mal syna, ktorý bol taký ako on, v jeho duchu a výzore" (podľa anglickej verzie prekladu Biblie, The Message).

Ľudstvo bolo teraz takto neschopné skutočného poznania a praktizovania dobra; ich vnútorný morálny kompas bol ohrozený. Následkom toho bolo, že iba vplyv Boha na zem mohol viesť ľudské bytosti smerom k tomu, čo je naozaj dobré a správne, lebo človek bol teraz ovládaný hriechom. Bez Božieho vedenia boli dobro a zlo prekrútené. Novým pánom a hlavným vplyvom na ľudstvo bol teraz ten, ktorý už vlastnil hada - Satan, kráľ neposlušnosti a vzbury.

Zem bola daná ľudstvu od Boha. On ich ustanovil, aby ju spravovali, ale oni odovzdali svoju autoritu Satanovi. Tisícky rokov neskôr, diabol zobral Ježiša na vrchol hory, ukázal mu svet a odvážne vyhlásil: "Tebe dám všetku túto moc a slávu, lebo *patrí mne*, a dám ju tomu, komu chcem" (Lukáš 4:6; v kurzívach zdôraznené autorom). Satan bol schopný takúto vec povedať, pretože táto vláda mu bola v záhrade odovzdaná.

Boh nemohol prísť na zem vo forme božstva, aby nás zachránil, pretože zem bola daná ľuďom. Ľudstvo sa zrieklo autority; iba človek to mohol zrušiť. Boh prišiel s plánom ešte pred Adamovým previnením, keď predpovedal Adamovu voľbu predtým, ako bol stvorený čas. Jeho stratégiou bolo prísť ako Človek a vykúpiť ľudskú slobodu z otroctva. Boh poslal Svojho Syna, Ježiša Krista - narodeného zo ženy, čo z neho urobilo 100%-ného človeka, ale počatého Duchom Svätým od Boha, čo Ho urobilo 100%-ným Bohom. Preto bol Ježiš oslobodený od kľatby otroctva, pod ktorým sme sa ty a ja narodili.

Ježiš žil dokonalý život na zemi. Nikdy nespáchal ani jeden skutok neposlušnosti. Ako jediná nevinná ľudská bytosť, ktorá kedy žila, On dal Svoj život za slobodu ľudstva. Na kríži Ježiš zobral odsúdenie každého muža a ženy, ktorí kedy žili, žili práve v Jeho čase, alebo ktorí budú žiť v budúcnosti. Zriekol sa svojej kráľovskej krvi a dal ju ako platidlo za naše oslobodenie od otroctva.

Zomrel a bol pochovaný. Keďže On žil dokonalý život pred Bohom, Duch Boží Ho vzkriesil z mŕtvych o tri dni neskôr. Teraz je posadený po pravici Boha Všemohúceho, ktorý urobil toto uznesenie:

“Pretože ak svojimi ústami vyznáš Ježiša ako Pána a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený. Lebo srdcom veríme v spravodlivosť, ale ústami vyznávame spásu.”
(Rimanom 10:9-10)

V tej chvíli, keď prijmeme Ježiša Krista ako nášho Pána, sa stane úžasný zázrak. Naša povaha hriechu a smrti okamžite zomrie a narodí sa úplne nová osoba; stvorená na verný obraz Ježiša. Toto čerstvé narodenie sa týka nášho ducha (nášho skutočného ja), nie nášho fyzického tela. Naše fyzické telo je stále skazené a jedného dňa zomrie. Nový život prichádza skrze úplný dar Božej milosti a žiadnym spôsobom sa nevzťahuje k žiadnemu dobrému správaniu alebo nie je zaslúžený žiadnou prácou, ktorú sme urobili. Bodka.

Je dôležité poukázať na písmo z Rimanom, ktoré bolo citované vyššie, ktoré prehlasuje, že musíš vyznať *Pán* Ježiš, nie Spasiteľ Ježiš. Tu je položený fundamentálny omyl, ktorý je rozšírený v západnej cirkvi. Slovo pán je v gréčtine *kurios*, čo znamená "majster, pán, majiteľ, nadradený v autorite."

Vyznanie Ježiša iba ako Spasiteľa neprináša slobodu alebo nový život. Uvedomujem si, že toto je silné vyhlásenie, ktoré je proti srsti voči predstavám, ktoré sme prijali ohľadom stratených, ale toto je pravda v Písme.

Slovo *spasiteľ* sa v Biblii nachádza 36 krát. Slovo pán sa objavuje vyše 7800 krát. Kde si myslíš, že Boh dáva dôraz? *Pán* prehlasuje postavenie, ktoré On drží v našom živote, zatiaľ čo *Spasiteľ* opisuje prácu, ktorú On pre nás urobil. Nemôžeme sa podieľať na úžitku z Jeho práce, kým neprijmeme Jeho *postavenie* a *nepodriadime sa pod Jeho autoritu* ako Pána a Kráľa.

Narodili sme sa ako otroci. Jednoducho povedané, hriech nás vlastnil. Boli sme však stvorení so slobodnou vôľou, preto musíme urobiť pevné rozhodnutie a vyhlásenie, že meníme pánov. Spasenie je poskytované každému ľudskému stvoreniu, ale ako jednotlivci si musíme vybrať, že ho prijmeme podľa Božích podmienok.

Väzenský tábor na ostrove

Použijem fiktívny príbeh, aby som vysvetlil túto pravdu.

Na istom ostrove je celá tvoja rodina vo väzenskom tábore zlého pána. Táto krajina bola pôvodne daná tvojmu dedkovi od veľmi dobrého kráľa z ďalekej krajiny. Ale tvoj dedko urobil obrovskú chybu, nestrážil ju. Tento zlý pán a jeho gang rebelov prišli v tajnosti, prevzali ostrov a urobili z tvojho dedka a všetkých jeho potomkov otrokov. Zlý pán a jeho ľudia potom postavili väzenské tábory a dali celú tvoju rodinu pod závoru.

Spôsob života na ostrove, ktorý postupne nabral povahu tohto zlého pána a jeho posluhovačov, sa zvrátil na totálnu skazenosť a zhýralosť. Následkom toho bolo, že dobrý kráľ odsúdil ostrov. Predtým však ako by zničil ostrov, prišiel a bojoval proti nepriateľskej armáde a porazil ju. Kvôli láske voči tvojej rodine.

Kráľ potom odomkol všetky dvere väzenia a vyhlásil: "Všetci väzni sú teraz slobodní. Každý z Vás môže vyjsť z väzenských táborov, ak sa vzdáte vlády zlého pána a vyhlásite oddanosť mne."

Kvôli kráľovej добрote nastala dlho očakávaná sloboda.

Dobry kráľ ťa ale nebude nútiť, aby si ho nasledoval. Každý väzeň sa musí rozhodnúť sám. (Ak by to kráľ vyžadoval, než keby dal každej osobe na výber, bola by to jednoducho iba ďalšia forma tyranie.) Ak sa rozhodneš, že si zoberieš slobodu, tento výber si vyžaduje, aby si vykročil z cely von, nasledoval kráľa na jeho loď, plavil sa späť do jeho krajiny, stal sa jedným z jeho poddaných a žil zákonne v jeho veľkej a skvelej krajine. Je ti predložená možnosť, ale musíš súhlasiť s jeho podmienkami.

Dobry kráľ je ako *spasiteľ* tvojej rodiny. Ale aby si profitoval z tejto zachraňujúcej práce, každý člen rodiny musí súhlasiť a podriaďiť sa zo srdca, čo zahrňuje aj podriadenie sa zákonom jeho vlády. *Žiaden väzeň v tvojej rodine nemôže prijať kráľovu záchranu z ostrova inak ako podriadením sa jeho panovaniu.*

Ak si vyberieš, že nebudeš nasledovať dobrého panovníka, jednoducho zostaneš tam, kde si. Avšak, kráľove vojnové lode sú rozostavené akurát pozdĺž pobrežia, pripravené bombardovať a zničiť odsúdený ostrov, hneď ako odídeš. Tí z tvojej rodiny, ktorí si vybrali, že nepôjdu pod *vládu* dobrého kráľa, utrpia rovnaký osud ako zlý pán a jeho gang, hoci kráľ bojoval, aby oslobodil všetkých a odomkol dvere väzenia.

Počúvaj ma, drahý čitateľ. Boh nikdy nestvoril peklo pre teba alebo hociktorú inú ľudskú bytosť. Stvoril ich pre Satana a jeho anjelské oddiely. Ježiš v Deň Súdu povie tým, ktorí neodovzdali samých seba Jeho zvrchovanej vláde:

“Potom povie aj tým po ľavici: Odídte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diabľovi a jeho anjelom.”
(Matúš 25:41; v kurzívach zdôraznené autorom)

Peklo je veľmi skutočné miesto. Ježiš o ňom rozprával častejšie ako o nebi. Nepozeral sa na zmienku s opisom pekla - vrátane mučenia, takisto ako skutočnosti, že bolo nikdy nekončiace - ako nedostatok súcitu. Je to večný domov mŕtvych, ktorí odmietli Jeho milujúcu vládu.

Podľa Ježiša toto miesto trestu, neznesiteľných múk a bolestí nebolo pripravené pre ľudské bytosti, ale je smutné, že náš otec Adam nás svojou neposlušnosťou zahrnul do odsudzujúceho odsúdenia. Teraz je Satanov osud naším osudom, dokiaľ nezmeníme pánov. Hoci Ježiš vyslobodil celé ľudstvo od Božieho hnevu, mnohí budú súdení so Satanom, lebo stále budú mať jeho povahu. Prakticky si zvolili ostať na ostrove.

Možno sa pýtaš: “Prečo by nemohol byť Boh taký milostivý, aby dovolil ľuďom, aby vošli do Jeho kráľovstva práve takí, akí sú?” Tí, ktorí sa neodovzdali do vlastníctva Ježiša, majú stále duchovnú povahu, ktorá je zvrátená a zlá. Raz, keď odídu z tejto zeme, tá povaha zostane navždy ich. Ak by im bolo dovolené vstúpiť do večného kráľovstva Božieho, znečistili by a priniesli škodu mnohým nevinným ľuďom.

Práve z tohto dôvodu Boh vyhnal Adama a Evu od stromu života v záhrade:

“Potom Hospodin, Boh, povedal: Hľa, človek sa stal ako jeden z nás: Pozná dobro i zlo. Len aby teraz nesiahol rukou na strom

života, nejedol z neho a nežil naveky! Hospodin, Boh, ho vyhnal zo záhrady Eden, aby obrábal pôdu, z ktorej bol vzatý.”
(Genezis 3:22-23)

Božia láska nás ochránila pred tým, aby sme si trvale udržali mŕtvu povahu.

Vláda v milosti

Pretože západná cirkev viac zdôrazňuje prácu, ktorú Ježiš pre nás urobil ako Spasiteľ než Jeho postavenie Pána, nedostatok podriadenia sa Jeho postaveniu autority vytvára podstatnú chybu v našom základe. Vypočuj si Pavlove slová:

“Ako ste teda prijali Ježiša Krista, [ako] Pána, tak v ňom žíte zakorenení a v ňom budovaní v pevnej viere, ako ste sa naučili; rozhojňujte sa vo vzdávaní vďaky.”

(Kolosenským 2:6-7, v kurzívach zdôraznené autorom)

Pavol neprehlasuje: “Ako ste prijali Ježiša ako svojho *Spasiteľa*.” Naše životy musia byť podriadené Jemu a budované na Jeho postavení panstva a vlády, nie na Jeho práci ako Spasiteľa. Iný spôsob, ako to môžeme vyjadriť, je, že keď sa podriaďujeme Jemu ako nášmu najvyššiemu a jedinému Kráľovi, až potom máme prospech z Jeho spasenia. Toto sa prakticky vyjadruje našou pevnou oddanosťou Jeho Slovu, múdrosti, rade, nasmerovaniu, nápravám a pokynom, či už v tom vidíme zmysel alebo nie. Už sa viac nekrmíme zo stromu nášho vlastného hodnotenia čo je správne alebo nesprávne. Žijeme v ňom; Jeho život sa stáva naším.

Zváž si toto. Za vyše tri desaťročia v manželstve s Lisou som získal výhodu spolužitia so skvelým šéfkuchárom. Lisa je neuveriteľná vo vytváraní gurmánskych jedál. Mám priateľov, ktorí žiadajú Lisu, aby naučila ich manželky, ako urobiť pesto, omáčky, šalátové dresingy a iné bylinkové pochutiny.

Niekedy Lisu nazývam môj "malý gurmánsky šéfkuchár." Možno som ju tak pomenoval už veľa krát alebo nespočetne veľa krát počas nášho manželstva, ale čo je presnejšie, za posledných tridsať rokov som ju nazval tisíce krát mojou manželkou. Prečo? Pretože toto vyjadruje *postavenie*, ktoré drží v mojom živote. Druhý titul vyjadruje *prospech*, ktorý som získal z toho, že je moja manželka.

Iba preto, že Lisa pre mňa varí, neznamená, že jej patrím. Keď som bol slobodný, raz mi na narodeniny pripravila úžasné jedlo. Toto nám nedalo pretrvávajúci vzťah. Bola to zmluva, ktorú som urobil, keď som opustil všetky ostatné dievčatá a dal moje srdce iba jej, ako jej manžel, čo potvrdzuje náš manželský vzťah.

Náš vzťah s Ježišom je podobný tomuto. Aby sme dostali Jeho prácu spasenia, musíme sa podriaďiť Jeho panstvu, vlastníctvu a vláde. Vydávame naše životy úplne, pretože sme si vedomí Jeho dokonalého vodcovstva, charakteru, lásky a toho, že On vie, čo je najlepšie. Hoci On intenzívne túži po našej slobode a miluje nás dokonalo, On je Kráľ všetkých kráľov a Pán všetkých pánov a nepríde do našich životov ako druhý v poradí za hocičím alebo hocikým iným.

Nespočetne veľa krát som v cirkvách v Amerike a iných západných krajinách bol svedkom bohoslužieb, ktoré ponúkali spasenie hľadajúcim bez toho, aby sa zmienili o panstve. "Všetko, čo musíte urobiť, je vyznať Ježiša ako Spasiteľa a budete dieťaťom Božím," povedali služobníci. Alebo: "Prečo neurobíte dnes Ježiša svojím spasiteľom?" Alebo: "Podme sa všetci pomodliť túto modlitbu: Ježiš, príd' do môjho srdca a zachráň ma dnes. Ďakujem Ti, že si ma urobil Božím dieťaťom. Amen." Všetky ich výzvy, aby sa pripojili do Božej rodiny sú ponúkané bez jediného slova o opustení svetského systému a každého individuálneho spôsobu, aby ho nasledovali.

Toto posolstvo sa zdá byť dobré a je vo vzájomnom vzťahu s izolovanými časťami písma v Novej Zmluve. Avšak, prepája sa to s celkovým nariadením Novej Zmluvy? Je to Božia múdrosť? Alebo sme

skrátili a upravili skutočné posolstvo spasenia, aby sme prišli s takým, ktoré znie dobre a dotýka sa túžob hľadajúcich? Krmíme sa zo stromu nášho vlastného hodnotenia?

Popri samého seba

Pozrime sa na posolstvo od Majstra. Ježiš to ozrejmil zástupom:

“Ježiš zavolať k sebe zástup aj s učeníkmi a povedal im: Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma! Lebo kto by si *chcel* zachrániť život, stratí ho. Kto však trätí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho.”

(Marek 8:34-35; v kurzívach zdôraznené autorom)

Musíme zaprieť samých seba, ak Ho máme nasledovať. Bodka. Čo to znamená? Jednoducho povedané, nemôžeš slúžiť dvom pánom, lebo verný môžeš byť iba jednému, ak by ťa každý z nich zavolať, aby si spravil odlišný čin alebo mu odpovedal. Keď naše telo, ktoré je stále nevykúpené, túži po jednej veci a Božie slovo nám nariaďuje inú cestu, a ak sme sa ešte nerozhodli nasledovať Ježiša ako nášho najvyššieho Majstra, potom si ľahko môžeme zvoliť našu nezávislú cestu, zatiaľ čo sa stále pozeráme na Neho a vyznávame Ho ako nášho Spasiteľa. Je možné, aby sme boli zvedení a prijali toto presvedčenie?

Možno to je dôvod, prečo Ježiš povedal: “Prečo ma oslovujete: Pane, Pane, a nerobíte to, čo hovorím?” (Lukáš 6:46). Inými slovami, *Pán* sa stáva prázdny a bezvýznamným titulom. Ak to nemyslíme naozaj, keď hovoríme “Pane,” Ježiš by bol radšej, keby sme Ho oslovovali “veľký Učiteľ.” Aspoň potom môžeme prosperovať z Jeho vyučovani a nebyť oklamani v myslení, že patríme Jemu, keď Mu v skutočnosti nemusíme patriť.

Podľa Marka 8:34-35 a mnohých ďalších častí písma v Novej Zmluve, popretie samého seba nie je voliteľné, čo sa týka nasledovania Ježiša v zmysle “preč z ostrova” z tohto zatrateného sveta. Je povinné, aby sme boli zachránení a spasení od hnevu, ktorý príde. Zistil som, že

toto je ťažký koncept pre západný svet, aby ho uchoпил. Verím, že dôvodom toho je, že sme ľudia, ktorí sa snažia pochopiť *kráľovstvo princípov s demokratickým nastavením mysle*. Demokracia fungovala v Amerike a iných západných krajinách, ale ak sa snažíme priblížiť k Bohu s demokratickým nastavením mysle, nespojíme sa. On je kráľ - pravý kráľ, nie iba monarcha – figúrka, ako tá v Anglicku.

Demokracia je definovaná ako "vláda ľudu; forma vlády, v ktorej najvyššia moc je zverená ľuďom a uplatňovaná priamo nimi alebo ich zvolenými zmocnencami." Toto je mentalita, s ktorou sme vyrástli v Amerike a iných západných krajinách. Je naprogramovaná v našom najhlbšom myslení, odôvodňovaní a argumentovaní. Ak sa nám potom niečo nepáči, veríme, že to môžeme zmeniť, alebo zmeníme to, pretože máme "neodcudziteľné" osobné práva a slobodu reči, aby sme vyjadrili naše názory.

Znova zdôrazním. Táto forma vlády bola úspešná pre Spojené Štáty, pretože je to systém navrhnutý pre smrteľných ľudí, ktorí žijú v pluralistickej spoločnosti. Ale tieto myšlienky sa neprenášajú na kráľovstvo Božie. Môže to z nás urobiť západných svetákov, ktorí mykajú plecom, ale Boh je diktátor - vďaka za to, On je benevolentný, ale On má záverečné slovo vo všetkých aspektoch života. Ak si prenášame naše demokratické nastavenie mysle do nášho kráčania s Bohom, nebudeme mať nič viac len umelo vytvorený veriaci vzťah.

Život je iný pod skutočným Monarchom. *Pán a kráľ* sú synonymá v aspekte, ktorý nesie význam *najvyššej authority*. Ak sa chystáme nasledovať Boha, jednoducho nemôžeme používať demokratické odôvodňovanie a argumentovanie spôsobom, akým odpovedáme Jeho vedeniu. Nie je to iné, ako keď si Adam a Eva zvolili strom poznania dobra a zla. My, ľudské bytosti, sme stále na sedadle vodiča a rozhodujeme sa, čo si myslíme, že je najlepšie pre naše životy.

Vezmi svoj kríž

Ďalej Ježiš vyhlásil, že by sme mali vziať náš kríž. Čo to znamená? Nemôže to znamenať poprieť samého seba, lebo prečo by sa Ježiš nevyhnutne opakoval? Kľúč k tomu nachádzame v Pavlovom liste Galatským, kde prehlasuje:

“Už nežijem ja [*bol som ukrižovaný*], ale žije vo mne Kristus. A život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miloval a vydal seba samého za mňa.”

(Galatským 2:20; v kurzívach a v hranatých zátvorkách zdôraznené autorom)

Pavol nerozprával o fyzickom ukrižovaní, lebo by sám nebol nažive, aby napísal tento list. Odkazuje na svoje rozhodnutie nasledovať Majstra spred rokov. Pavol vzal svoj kríž. Tajomstvo, čo tomu predchádzalo, sa nachádza v jeho slovách “už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus.” Toto by malo byť vyhlásenie každého skutočného dieťaťa Božieho. Už viac nie sme nezávislí a nekrmíme sa zo stromu nášho hodnotenia, čo je dobro a zlo. Nie, teraz žijeme v Ňom, náš samotný život prúdi od Neho. Sme závislí na provízií kríža: sloboda od otroctva, takže teraz môžeme žiť poslušný život, ktorý je uschopnený od Boha.

Kríž ponúka kompletne nový spôsob života. Ako Pavol prehlasuje v inom liste: “Krstom sme teda spolu s ním boli pochovaní v smrti, aby sme tak, ako bol slávou Otca vzkriesený z mŕtvych Kristus, aj my vstúpili na cestu *nového života*” (Rimanom 6:4; v kurzívach zdôraznené autorom). Táto novota života nám dáva schopnosť odísť od toho, čo sme predtým nemohli. Tyrania hriechu je nad nami zlomená, ale my si musíme zvoliť, aby sme cez ňu prešli. Volíme si, že vydáme samých seba úplne Jeho vôli.

Pavol pokračuje v tomto rozlúštení prakticky: “*Tí, čo patria Ježišovi Kristovi, ukrižovali svoje telo s vášňami a žiadosťami*” (Galatským 5:24; v kurzívach zdôraznené autorom). A znova, “No ja sa v nijakom

prípade nechcem chváliť ničím, iba krížom nášho Pána Ježiša Krista, prostredníctvom ktorého je pre mňa svet *ukrižovaný* a ja pre svet” (Galatským 6:14; v kurzívach zdôraznené autorom). Kríž nás uschopňuje, aby sme kráčali slobodní od hriešneho tela a silných vplyvov svetského systému.

Keď som bol mladý muž, ešte predtým, ako som stretol Ježiša, v mojom živote boli vzory správania, ktoré som nedokázal dať bokom. Ľutoval som vracajúce sa škodlivé, pyšné a žiadostivé správanie, ale čím viac som sa snažil oslobodiť, tým som sa stával frustrovanejším. Bol som beznádejne spútaný a poddaný nadvláde hriechu. No až keď som bol raz s Kristom ukrižovaný, mohol som začať žiť slobodne.

“Ved’ vieme, že náš starý človek bol spolu s ním ukrižovaný, aby bolo zneškodnené telo hriechu, aby sme už viac neboli otrokmi hriechu. Lebo kto zomrel [s Kristom], stal sa slobodným od hriechu.”

(Rimanom 6:6-7)

Dúfam, že cez toto len tak nepreletíš! Napi sa slov do hlúbky, lebo sú veľmi skutočné a drž moc svojej slobody. Pravda sa stáva ešte vzrušujúcejšou. Prijatie kríža robí viac než iba naše oslobodenie od hriechu; uschopňuje nás, aby sme žili poslušní Jemu. Je nám povedané: “Ved’ slovo o kríži je bláznovstvom pre tých, čo sú na ceste k záhube, nám však, ktorí smerujeme k spásu, je Božou mocou” (1. Korinským 1:18). Čo bolo predtým nemožné urobiť našou vlastnou schopnosťou, môžeme robiť teraz: kráčať Jeho cestami. Teraz môžeme imitovať Boha. Teraz môžeme nasledovať Ježiša.

Aby sme to zhrnuli, je nemožné nasledovať Ježiša bez toho, aby sme popreli samých seba (opustili naše vlastné cesty a prijali Jeho najvyššiu autoritu) a zobrali kríž (čo zahrňuje jeho uschopnenie, aby sme odišli preč od hriechu a svetového systému). Život, ktorý žijeme teraz, je vierou v Jeho schopnosť, ktorá pracuje v nás a cez nás. Čerpáme od Neho. Aký slávny balíček spasenia nám Boh zabezpečil!

Vážne varovanie

Ježiš varoval, že pred Jeho odchodom, bude evanjelium ohlasované a naširoko prijímané, ktoré bude ponúkať spasenie, ktoré je oddelené od vlády. Apoštolovia boli presnejší a uvádzali, že sa tak bližšie stane v čase Ježišovho návratu - to je, v našich dňoch. Toto rozšírené a heretické posolstvo zredukujú *Pána* skôr iba na titul ako na postavenie, ktoré Ježiš drží v ľudských životoch. Ľudia Ho budú oslovovať Pane, ale nebudú popierať samých seba, nevezmú svoj kríž a nebudú Ho nasledovať. Dôkladne si prečítaj Ježišové slová:

“Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach.”

(Matúš 7:21)

Ježiš identifikoval ľudí, ktorí Ho budú oslovovať Pane - nie Mohameda, Josepha Smitha, Buddhu, Krišnu, Konfucia alebo ďalších falošných prorokov našej éry. Nie, títo ľudia budú oslovovať Ježiša Krista ich Pánom a budú to hovoriť s vášňou.

Prečo Ježiš použil slovo *Pán* dvakrát v tomto verši? Rozumieme, že keď sa slovo alebo fráza v Písme opakuje, tak to nie je náhodné. Pisateľ nám komunikuje dôraz. Ale v takýchto prípadoch, zdvojenie nie je kvôli zdôrazneniu, ale ukazuje intenzitu emócií. Napríklad, v Starom Zákone, keď ku kráľovi Dávidovi dorazili správy o popravení jeho syna Joábovou armádou, jeho odpoveď bola intenzívna, emocionálna: “Kráľ si zahalil tvár a prenikavo vzlykal: Syn môj Absolón! Absolón, syn môj, syn môj!” (2. Samuelova 19:5). Nemyslím si, že by Dávid skutočne povedal “môj syn” dvakrát. Skôr pisateľ zopakoval slová dvakrát, tak aby čitateľ pochopil, aký hlboký bol Dávidov žal.

Ten istý vzor sa objavuje v knihe Zjavenia: “Potom som videl a počul orla, ako letí stredom neba a volá mohutným hlasom: Beda, beda, beda tým, čo bývajú na zemi, až zaznejú poľnice troch anjelov,

ktorí ešte netrúbili” (Zjavenie 8:13). Iné preklady uvádzajú, že anjel “nariekal hlasným hlasom.” Znova, pisateľ opakuje slovo “beda”, aby zdôraznil veľkú intenzitu emócií.

Rovnakým spôsobom, Majster komunikuje silný smútok týchto ľudí pre Neho. Nie sú iba v súlade s učením, že Ježiš Kristus je Syn Boha, emocionálne sa títo ľudia vkladajú a sú vášniví vo svojom presvedčení. Rozprávame o ľuďoch, ktorí sú nadšení, že sú kresťania, dosť pravdepodobne sú to tí, ktorí sú emocionálni, keď rozprávajú o ich viere a plačú počas bohoslužby.

Nielen že cítia hlboko pre Krista, ale sú tiež zapojení do Jeho služby:

“Teraz to vidím - v Deň Súdu sa tisíce ľudí vzopru a povedia:
“Majster, kázali sme Posolstvo, vyhánali sme démonov a naše Bohom požehnané projekty oslovili každého.”

(Matúš 7:22; doslovný preklad anglickej verzie Biblie “The Message”)

“Mnohí mi povedia v ten deň: Pane, Pane, či sme v tvojom mene neprorokovali? Nevyháňali sme v tvojom mene démonov? Nerobili sme v tvojom mene mnoho mocných činov?”

(Matúš 7:22)

Používam tu anglickú verziu prekladu *The Message*, pretože najlepšie vyjadruje fakt, že títo ľudia neboli len pridružená výroba, nejakí brigádnici. Boli priamo zapojení, alebo podporovali prácu v ich cirkvi. Oni sami prehovorili o svojom presvedčení o evanjeliu: “Kážeme Posolstvo.” Sú súčasťou toho, že sa ľudské životy menia k lepšiemu.

Táto parafrázovaná verzia Biblie používa slovo *tisíce*. Avšak najviac prekladov používa slovo *mnohí*. Grécke slovo je *polus*, definované ako “veľa v počte, kvantite, množstve.”⁷ Často sa slovo používa v zmysle “väčšina.” V každom prípade, Ježiš neodkazuje na malú skupinu ľudí, ale obrovskú skupinu - v skutočnosti, dosť možné na väčšinu celkového čísla.

Tak si to zosumarizujme: Ježiš rozpráva k ľuďom, ktorí veria v učenie Evanjelia. Oslovujú Ho Pán, sú emočne prepojení, vyjadrujú sa k posolstvu a sú aktívni v kresťanskej službe. Ľahko by sme ich identifikovali ako skutočných kresťanov. Tak čo je ten oddeľujúci faktor? Ako sa líšia od autentických veriacich? Ježiš nám hovorí:

“Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal. Odídte odo mňa, páchatelia neprávostí!”

(Matúš 7:23)

Kľúčovým vyhlásením je “praktizovanie nezákonností, neprávostí,” čoho grécke slovo je anomia. Thayerov Grecko-Anglický Lexikon Novej Zmluvy ho definuje ako stav bez zákona kvôli jeho ignorácii, alebo pretože sa porušuje. *Encyklopédia Biblických Slov* pridáva bližší pohľad udávajúc, že anomia môže odrážať “skutky, ktoré... aktívne porušujú buď nebeské alebo vrodene prirodzené morálne princípy.” Jednoducho povedané, ten kto je bezprávny, nezákonný, sa nepridržiava autority Božieho Slova.

Títo muži a ženy sa nepotkávajú *pravidelne*, ale zo zvyku ignorujú, zanedbávajú alebo neposlúchajú Božie Slovo. Ak sú skutočne spasení milosťou, budú nielen pohrdať myšlienkou hriechu, ale si tiež zvolia odstúpiť od opakujúceho sa hriechu. Ukrižujú svoje telo s jeho žiadosťami a túžbami a budú nasledovať Boží charakter, prospernosť a plodnosť práce.

Je zaujímavé si všimnúť, že Ježiš im jedného dňa vyhlási: “Nikdy som vás nepoznal.” Slovo poznal je grécke slovo *ginosko*, čo znamená “intímne poznať.” Títo ľudia nikdy nemali skutočný vzťah s Ježišom. Hoci Ho volali Majster a Pán, je to pre nich iba titul, lebo nikdy nerobili, čo On povedal. Dôkazom toho, že niekto má naozajstný vzťah s Ním, je, že zachováva Jeho Slovo:

“Podľa toho vieme, že sme ho poznali, keď zachovávame jeho prikázania. Kto hovorí: Poznám ho, ale nezachováva jeho prikázania, je klamár a niet v ňom pravdy.”

(1. Jánov 2:3-4)

Toto je tiež Jakubove tvrdenie, keď píše: “...Ukáž mi svoju vieru bez skutkov a ja ti ukážem vieru zo svojich skutkov” (Jakub 2:18). A tieto tvrdenia sa tiež dokonalo prelínajú so spôsobom, ktorým Ježiš začal túto celú rozpravu: “Po ich ovocí ich teda poznáte” (Matúš 7:20). Skutky, o ktorých Ježiš hovoril, nie sú kresťanská služba, kázanie evanjelia alebo navštevovanie cirkvi, lebo tí, ktorým nebolo dovolené vojsť do neba, budú mať tieto kvality.

Tim Keller sa obracia na tieto Ježišove slová, keď hovorí:

“Teraz toto hovorí veľmi prenikavo. Títo ľudia majú vieru intelektuálne stimulovanú a majú vieru emocionálne uspokojenú a majú vieru sociálne spasenú. Všetci to chceme. Chceme byť intelektuálne stimulovaní, chceme byť emocionálne zapojení a chceme byť sociálne užitoční. Je možné chcieť intelektuálnu stimuláciu, chcieť emocionálne uspokojenie a chcieť sociálnu užitočnosť a nechcieť Boha..., pretože ak máš naozaj Boha vo svojom živote, musíš sa vzdať svojej vlastnej vôle, a to nám ukazuje rozdiel medzi niekým, kto sa skutočne snaží použiť Boha a tým, kto sa snaží slúžiť Bohu.”⁸

Používať Boha je hľadať Ho pre to, čo môžeme od Neho dostať, dokonca aj keď je to kvôli tomu, aby sme sa dostali do neba. Slúžiť Bohu je byť celkovo motivované našou láskou pre Neho; a ak Ho milujeme, budeme zachovávať Jeho slová.

Dnes väčšina považuje tú osobu, ktorá oslovuje Ježiša Pánom, verí v Jeho učenia, je emočne zapojená a aktívna v kresťanskej službe, za Božie dieťa. No aj tak sme zo slov Ježiša jasne videli, že tieto kvality nie sú rozhodujúcim faktorom pre identifikáciu pravého veriaceho.

Dovoľ mi to povedať takto. Určite tieto kvality nájdeš u pravého veriaceho; v skutočnosti, osoba nemôže byť pravým veriacim bez nich. Neznamená to však, že ak niekto má tieto kvality, je pravým Božím dieťaťom. Toto je rozhodujúci faktor: popreli samých seba a vzali svoj kríž a teraz Ho nasledujú? V podstate, *sú poslušní Jeho slovám?*

Táto diskusia bola Ježišovou záverečnou témou v Jeho slávnej Kázni na Vrchu. Ježiš dal bodku za Jeho prekvapujúcimi slovami, keď to zhrnul takto:

“A tak každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, bude sa podobáť múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. Spustil sa lejak, prihnali sa vody, strhol sa víchor a oborili sa na ten dom, ale nezrútil sa, lebo mal základy na skale. No každý, kto počúva tieto moje slová a neplní ich, bude sa podobáť na nerozumného muža, ktorý si postavil dom na piesku. Spustil sa lejak, prihnali sa rieky, strhol sa víchor a oborili sa na ten dom a dom padol a jeho zrúcanina bola veľká.”

(Matúš 7:24-27)

Toto podobenstvo sa týka Jeho varovania ohľadom mnohých, ktorým bude odopreté vstúpiť do neba, lebo Ježiš tieto dve spája hovoriac “A tak, z toho dôvodu.”

Ak preskúmaš dve skupiny ľudí identifikovaných v tomto podobenstve, všetko to končí s jedným drobným rozdielom. Obidve počúvajú Jeho slová, ale prvá skupina “ich robí.” Druhá skupina “ich nerobí.” Obidva domy sú urobené z rovnakého materiálu - rovnakých vyučovaní. Obidva sa zdajú byť identické v uctievaní a službe. Kritickým rozdielom je základ. Jeden dom bol postavený na panstve a vláde Ježiša Krista. Druhý zostal pripojený ku hodnoteniu toho, čo bolo určené byť *dobré a zlé* - tomu istému “stromu” filozofie, ku ktorému sa obrátili Adam a Eva.

Je triezve si myslieť, že od doby záhrady až do dnešného dňa sa tá istá hlúposť stále opakuje. Má odlišnú formu, ale ten istý koreň. Znova sa to končí tým istým: *myslíme si, že my vieme najlepšie ako žiť, alebo veríme, že Boh vie, čo je najlepšie?*

STAČÍ MAŤ TÚŽBU?

“Teraz však toto dielo dokončíte, aby tak vašej ochote a dobrej vôli zodpovedal aj dar z toho, čo máte.”

- 2. Korintským 8:11

“Zlaté pravidlo pre pochopenie duchovnosti
nie je intelekt, ale poslušnosť.”

- Oswald Chambers

Pouvažuj nad týmto: Mladý muž chodí s mladou ženou. Je atraktívna, zdravá, organizovaná, gurmánska kuchárka, vie to skvele s deťmi a - čo je najlepšie - má príjemnú osobnosť. On je zamilovaný a rozhodne sa, že ona je jediná, s ktorou by chcel stráviť zvyšok života. Pripraví špeciálny moment, pokľakne si na koleno, otvorí malú škatuľku, ktorá odhalí žiarivý diamantový prsteň a požiada ju o ruku.

Na veľké mužove potešenie, mladá žena sa usmeje širokým úsmevom, vypustí pokrik radosti, vybuchne do slz a potom, ako sa upokojí, vzrušene odpovie: “Áno! Áno! Áno! Nemôžem tomu uveriť! Som šokovaná a premožená citmi. Toto je najšťastnejší deň môjho života! Veľmi ťa ľúbim! Áno, vydám sa za teba!”

Objímu sa v čírej blaženosti. Stále s veľkými emóciami, sa mu pozrie do očí a vášnivo sľubuje: “Budeme mať taký skvelý život.

Budem najlepšia manželka, vytvorím krásny domov, budem ho udržiavať bezchybný, budem pripravovať chutné jedlá pre teba a deti, zostanem zdravá, budem sa obliekať moderne a budem sa s tebou krásne milovať, kedykoľvek po tom zatúžiš."

Mladý muž si myslí: *"Wow! Úžasné! Musím byť najšťastnejší muž na svete."*

Potom ona prehlási ďalšie pozornosť pútajúce vyhlásenie: *"Samozrejme, že sú aj ďalší chlapi, ktorí sa mi páčia, tak možno budem s nimi pravidelne randiť."*

Ochromený mladý muž zahabká: *"Toto nebude fungovať!"*

"Prečo nie, zlatko?"

On je ako oparený. Špeciálny moment je zničený. Extáza odišla. Jeho myseľ pracuje na plné obrátky. *Že by srandovala? Ale prečo by srandovala s niečím takým, hlavne po tom, čo som ju práve požiadal o ruku?*

Po trápnom tichu, ktoré sa zdá byť večnosť, sa ona snaží obnoviť náladu entuziastickou ponukou kompromisu. *"Tak dobre, čo keby som strávila iba jeden deň v roku s mojimi ostatnými priateľmi? Vydám sa ti exkluzívne po dobu 364 dní z roku. Daj mi iba jeden deň s nimi."*

Mladý muž nemôže uveriť tomu, čo počuje. Teraz je zrejmé, že ho nenahruje; ona to myslí vážne. Tak znova odpovie: *"Nie, ani takto to nefunguje."*

Ona je zmätená, ale pretože ho tak veľmi miluje, tak mu ponúka ešte lepšiu dohodu. *"Tak dobre, čo tak štyri hodiny z roka? Daj mi iba štyri hodiny každý kalendárny rok, aby som ich strávila s mojimi ostatnými priateľmi."*

“Nie!” povie mladý muž, tentoraz ešte pevnejšie.

Ona znova odporuje: “Čo tak dvadsať minút z roka? Iba jeden dobrý úlet v posteli s iným priateľom!”

“Nie!”

V nádeji, že prinesie vyriešenie veci, ho prosí: “Zlatko, naozaj ťa ľúbim, som do teba zbláznená. Ľúbim ťa viac ako hociktorého iného muža. Ale mám túto potrebu. Len musím byť s inými mužmi. Jednoducho nemôžem byť ženou jedného muža. Úprimne ti túžim byť verná a viem, že je to správna vec skončiť so všetkými ostatnými vzťahmi, ale budme reálni. Je tak veľa skvelých chlapcov a ja milujem ich pozornosť. Prečo by som sa mala toho vzdať? Prečo nemôžem mať oboje?”

Mladý muž je taký sklamaný, že tentokrát neodpovie, iba skloní svoju hlavu. Po nejakej trápnej chvíli, ona jemne prehlási “Musím byť úprimná. Myslím si, že žiadaš priveľa. Chcem si užívať život na plno.”

Mladý muž už počul dosť. “Toto je absurdné. Nezoberieme sa. V skutočnosti som s tebou skončil.”

Každý ide svojou cestou.

Podme si to prejsť. Tento mladý muž má nádhernú ženu so skvelou osobnosťou. Je úžasná vo všetkých aspektoch domáceho života, miluje ho, je ochotná slúžiť a chce mu dať zo seba to najlepšie. Je nadšená, že sa za neho vydá. Všetko toto dáva pekný súčet. Všetko, čo on potrebuje urobiť, je dať jej dvadsať minút z roka s iným mužom.“ Prečo nesúhlasí s jej podmienkami?

Samozrejme, odpoveď je jasná: ona mu nedáva celé svoje srdce a život. Vie, že by to bola správna vec, ktorú by urobila a istým spôsobom po tom túži, ale realita je, že je tiež priťahovaná k iným mužom. Jedna vec je *túžiť* a druhá vec je naozaj *robiť*.

Žiadny zdravý muž by sa nikdy neoženil s takým dievčaťom, tak prečo si myslíme, že Ježiš si príde po nevestu, ktorá sa správa rovnakým spôsobom? Znova sa pozrime na Jeho slová:

“Ježiš zavolať k sebe zástup aj s učeníkmi a povedal im: Kto chce [túži] ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma! Lebo kto by si *chcel* [túžil] zachrániť život, stratí ho. Kto však stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho.”

(Marek 8:34-35; v kurzívach zdôraznené autorom)

Všimni si, že samotná *túžba* zachrániť si naše životy, nás bude stáť všetko. Ježiš nepovedal: “Ktokoľvek by *túžil* stratiť svoj život pre Mňa, zachráni ho.” Samotná *túžba* stratiť svoj život nestačí. Neodlišuje sa to od dievčaťa z príbehu na ponuku na sobáš.

Aby si vstúpil do zmluvného vzťahu s najmocnejšou Osobou vo vesmíre, musíš sa plne odovzdať Jemu, čo určite zahrňuje všetky aspekty Jeho panstva a vlády. Je zaujímavé, že Biblia prirovnáva náš vzťah s Bohom ku vzťahu ženy s jej manželom. Pavol píše:

“Preto človek zanechá otca i matku a pripúta sa k svojej žene. A tí dvaja budú jedným telom. Toto tajomstvo je veľké, no hovorím to vzhľadom na Krista a Cirkev.”

(Efežanom 5:31-32)

Hoci Pavol toto použil, aby poučil manžela a manželku v ich manželskom vzťahu, tiež jasne ozrejmil, že to je pravdivo napísané pre ilustráciu nášho vzťahu s Ježišom. Žiadny muž by sa neoženil so ženou, ktorá by iba mala *túžbu* sa mu vydať celá, ale v skutočnosti by to neurobila. Myslíš si, že môžeme urobiť to isté s Ježišom? Možno preto Jakub píše:

“Cudzoložníci a cudzoložnice, či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu? Kto teda chce byť priateľom sveta, prejavuje sa ako nepriateľ Boha.”

(Jakub 4:4; Roháčkov preklad Biblie)

Znova ostro zdôrazňuje tento bod, lebo to uviedol dvakrát. Toto nie je banálna, všedná záležitosť; je to jadrová časť pravého vzťahu s Bohom.

Cudzoložník, či cudzoložníčka je niekto, kto má zmluvu s jednou osobou, no aj tak porušujúc zmluvu vyhľadáva vzťah s inou osobou. Táto osoba nie je oddaná zaväzujúcej dohode vzťahu.

Zmluva, ktorú robíme, keď nasledujeme Ježiša, je, že popierame samých seba a ideme preč od svetového systému, ktorý nás obklopuje. Nemôžeme urobiť menej než Mu dať našu úplnú oddanosť, vernosť a poslušnosť. To znamená, že prijímame Jeho vôľu a túžby pred našimi vlastnými. Výmenou za to, že Mu dávame svoje životy, získame obratom Jeho život. Toto je ako zdravé manželstvo medzi mužom a ženou.

Stále chcem svoj život

Existuje mnoho ľudí, ktorí by radi získali výhody spasenia, ak by si len tiež mohli ponechať svoje vlastné životy. Je zaujímavé, že väčšina si uvedomuje, že sa musí zrieknuť svojho vlastného života, keď nasledujú Boha, ale nie sú pripravení zaplatiť tú cenu. Sú úprimní k Bohu, aj k sebe samým.

Raz som mal suseda (dám mu meno Kevin), ktorý bol jedným z takýchto ľudí. Bol to WWF zápasník, jeden z ich superstaristov. On a jeho rodina žili o tri dvere ďalej od nás. Keď sa prvýkrát presťahovali do susedstva, Jeho žena ho varovala, aby zostali od nás bokom. “Sú to Ježišovi čudáci,” povedala.

O pár mesiacov neskôr, keď táto dáma utrpela intenzívny panický záchvat, zrútila sa a plakala v Lisinom náručí. Tento incident otvoril Lise dvere, aby jej povedala o Ježišovi a zápasníková žena bola slávne spasená. Krátko na to, ich dvaja chlapci takisto odovdali svoje životy Ježišovi.

Naše rodiny sa postupne zblížili a s Kevinom sme sa stali dobrými priateľmi. Trávili sme spolu veľa času. Často sme spolu išli von a často sme hrali basketbal, hokejbal a golf s našimi chlapcami.

Raz večer mi Boh ukázal nejaké udalosti, ktoré sa čoskoro mali objaviť v Kevinovom živote. Bolo neskoro, asi desať hodín večer, ale cítil som, že s ním musím hovoriť. Keď otvoril dvere, povedal som mu tri veci, ktoré sa mali stať v jeho živote počas deviatich mesiacov.

Naozaj sa všetky tri stali. Myslel som si, teraz určite Kevin odovzdá svoj život Ježišovi Kristovi. Ale napriek tomu nedošlo k žiadnej zmene.

O niekoľko mesiacov neskôr mi Boh ukázal inú udalosť, ktorá sa mala stať v Kevinovom živote. Znovu som s ním o tom hovoril. Tentokrát som skúšal ďalej. "Kevin, bol si svedkom toho, že Boh predpovedal tri veci, ktoré sa teraz stali v tvojom živote. Môžeš vidieť, ako sa k tebe snaží dostať. Prečo neodovzdáš svoj život Ježišovi?"

Kevin bol vysoký 1.93 cm a vážil 110 kg a mal len 4 percentá telesného tuku. Vizuálne bol zastrašujúci. Pozrel sa na mňa a povedal: "Pretože viem, že je tu cena, ktorú treba zaplatiť. Viem, že musíš odovzdať svoj život Ježišovi a podriaďiť Mu ho, a ja nie som ochotný vzdať sa môjho životného štýlu."

Potom povedal: "John, v našej organizácii je dobre známy zápasník. Hovorí, že je znovuzrodený kresťan a hovoril o Bohu v rovnakom TV programe, kde si mal interview aj ty. Napriek tomu viem, že užíva drogy a je sexuálne uvoľnený. No tak, chlape, čím sa líši odo mňa? Ja len odmietam byť pokrytcom ako on. Radšej si užívam život, že som

v centre pozornosti slávy a že z toho mám aj sprievodné výhody, ako len dať na fasádu.”

Bol som zničený Kevinovou odpoveďou, ale to nie je iba jeho príbeh. Existuje nespočetne veľa ľudí, ktorí chodia do cirkvi, volajú Ježiša svojím Spasiteľom a vyhlasujú, že sú deti Božie, ale svoje životy nedali Jeho panstvu. Sú skutočne spasení?

Je možné rodiť v našich kresťanských kruhoch nových veriacich, ktorí nie sú deti Božie? Ježiš povedal vodcom svojej doby: “Beda vám zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože obchádzate more i suchú zem, aby ste učinili jedného novoverca, a keď sa ním niekto stane, činíte z neho syna pekla, dva razy horšieho ako ste sami” (Matúš 23:15). Nehovorím, že naši vodcovia v západných cirkvách sú deti pekla. Ale to, čo sa pýtam je, aký druh nových veriacich plodíme?

Dôsledkom toho, že nevyzývame hľadajúcich, aby sa vzdali svojich životov, sú noví veriaci, ktorí našli vylepšený životný štýl a prísľub posmrtného života. Akonáhle je známa “modlitba hriešnika” odrecitovaná, svedomie nového veriaceho je upokojené. Podľa teórie, že on alebo ona už viac nie je vzdialený a vzdialená od Boha. Títo noví veriaci patria do komunity spoluveriacich a zdieľajú spoločné puto. Teraz, čo sú na strane zjavného *dobra*, sa zaujímajú o - a niekedy dokonca prispievajú k starostlivosti o - obeť sociálnej nespravodlivosti, chudobných a núdznych. Ak sa toto pridá k pôžitkom, ktoré máme z počúvania motivujúcich vyučovanií a zo zaslúbenia neba, tak máme atraktívny balíček, ktorého by väčšina chcela byť súčasťou.

Ale sú títo noví veriaci skutočne spasení, alebo sú oklamaní? Takto je to pre nich ťažšie, aby počuli skutočnú pravdu. Mohlo by toto poslanstvo byť takým, čo produkuje zvedených nasledovníkov, ako je uvedené v Matúšovi 7, ktorí budú počuť Ježiša, ako prehlasuje: “Odídte odo Mňa, nikdy som vás nepoznal?”

Je naše posolstvo také isté ako Jeho?

Je toto spôsob, ako Ježiš zasahuje stratených? Vráťme sa k príbehu o bohatom mladom lídrovi, ktorý sa bežne označuje ako bohatý mladý vládca.

Pred niekoľkými rokmi som viedol konferenciu pre niekoľko stovák pastorov, ktorí vedú niektoré z najväčších cirkví v Spojených Štátoch. Opýtal som sa tejto skupiny: "Predstavte si, ako tento mladý bohatý vládca pristupuje k Ježišovi. Vidíš ho, ako vystupuje zo svojeho Rolls-Royce vozu, má oblečený Armaniho plášť, na zápästí má slnečné športové Rolexky? Niekoľko osobných asistentov ho nasledujú, ako sa pomaly približuje k Ježišovi. S chladným, rezervovaným, ľahko arogantným tónom sa pýta: "Dobrý učiteľ, čo musím urobiť, aby som bol spasený?"

"Myslíte si, že takto by mohla tá scéna vyzerat' dnes?" Spýtal som sa pastorov. Je smutné, že väčšina z nich zdvihla ruky na súhlas.

"To nie je spôsob, ktorý Písmo uvádza, že to takto prebieha!", povedal som. Potom som prečítal, ako je to vlastne zaznamenané:

"Keď sa vydával na cestu, ktosi k nemu pribehol, padol pred ním na kolena a pýtal sa ho: Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som získal podiel na večnom živote?"

(Marek 10:17; v kurzívach zdôraznené autorom)

Pred zástupom ľudí, tento muž *pribehol* za Ježišom a *pokľakol pred ním* a prosil, aby vedel, čo musí urobiť, aby bol spasený. Tento chlapec bol bež žiadnej arogancie.

Rozmýšľal som, ako to najlepšie zilustrovať, ako to celé dopadlo. Požiadal som jedného z lídrov v publiku, aby sa postavil odo mňa na opačnú stranu veľkého pódia. Potom som na neho vybehol plnou rýchlosťou a keď som bol len pár centimetrov od neho, padol som

na kolená, schmatol som ho za spodok saka a hlasno a vášnivo som ho prosil: “Čo musím urobiť, aby som bol spasený? Čo mám robiť, aby som zdedil večný život?”

K tomuto dňu, a to buď v mojom osobnom živote alebo v službe, ma nikdy žiadna osoba, bohatá alebo chudobná, nenaháňala, nepadla predou mnou na kolená a nekričala na mňa: “Čo musím urobiť, aby som sa znovu narodil?” Niet pochyb o tom, že mladý panovník bol rovnako vášnivý ako úprimný!

Takže Ježiš mu povedal: “Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý, iba jediný — Boh!” (Marek 10:18).

Ako som už uviedol skôr, muž dúfal, že vyvolá priaznivú reakciu u Ježiša tým, že Ho uctí titulom “Dobrý Učiteľ.” Ale Ježiš by nedovolil, aby toto lichotenie zaslepilo Jeho rozsudzovanie. Spasenie nesmelo byť “znevážené” kvôli hodnoteniu tohto bohatého muža, čo je dobré a čo zlé.

Na druhej strane, tento človek mal dobrú mieru bezúhonnosti. Neoslovoval Ježiša Pánom alebo Kráľom. Vedel, že na to, aby oslovil Ježiša Pánom, by potreboval robiť presne to, o čo ho Ježiš žiadal, aby robil! Kolkí dnes majú takýto charakter? Môžu oslovovať Ježiša Pánom a vyznávať svoju vieru v Bibliu. Napriek tomu budú hodnotiť životné voľby skôr prostredníctvom svojho vlastného poznania toho, čo je dobré a zlé, než pozorne nasledovať, čo od nich Pán žiada v Písme. Usmievajú sa a hovoria *amen* na biblické vyučovanie, ale ak nebude vyhovovať ich účelom, pohodlne ho zablokujú, ako keby to pre ich život neplatilo. Počujú, ale neuplatňujú na sebe to, čo hovorí Duch. Veľakrát cítia, že posolstvo je vhodné pre ostatných, ktorých považujú za “horších” než sú oni.

Vypočuj si, ako Ježiš oslovil muža, ktorý vášnivo túžil po večnom živote:

“Poznáš prikázania: Nezabiješ, nescudzoložíš, nepokradneš, nebudeš krivo svedčiť, nebudeš podvádzať, cti si svojho otca a svoju matku. On mu však povedal: Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti.”

(Marek 10:19-20)

Ježiš citoval posledných šesť z Desiatich Prikázaní a všetky z nich sa zaoberajú ľudskými vzťahmi. Bohatý muž dychtivo odpovedal, že zachovával všetky z nich po celý svoj život. Verím, že zachovával. Podľa týchto štandardov môžeme vidieť, že bol dobrým, poctivým a čestným mužom. Opieral sa o tieto dobré charakterové rysy v nádeji, že by mali stačiť, aby mu zarobili na milosť u Boha.

Ježiš však úmyselne vynechal prvé štyri prikázania. Tie sa zaoberajú vzťahom človeka s Bohom, z ktorých prvé je, že nebudeš mať iných bohov alebo modly pred Všemohúcim Bohom. Inými slovami, nič v našom živote by nemalo prísť pred našu náklonnosť, lásku voči Nemu a zaviazanosť a podriadenie sa Jemu. Tento mladík nenaplnil tieto prikázania, a ani v tom okamihu nebol ochotný to spraviť. Ježiš sa chystal niečo v jeho živote odhaliť, čo by mu eventuálne zabránilo v tom, aby neskončil zle.

“Vtedy sa Ježiš naňho s láskou zahľadel a povedal mu: Jedno ti chýba. Choď, predaj všetko, čo máš, daj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!”

(Marek 10:21)

Všimni si, že Ježiš ho mal rád! Ale ako ukázal svoju lásku voči mladému bohatému mužovi? Varoval tohto hľadajúceho. Ježiš vedel, že nevyhnutne príde deň, kedy tohto muža peniaze odklonia od poslušnosti voči Ježišovej autorite (panstvu). Ježiš sa viac zaujímal o to, aby tento mladý muž udržal kurz a nielen o to, aby dobre začal.

Pre tohto muža boli prekážkou jeho peniaze. Pre iných to môže byť priateľka alebo priateľ, šport, nákupy, obchod, filozofia, vzdelanie, závislosť na jedle alebo preferovanie sexu. V skutočnosti môže byť

prekážkou čokoľvek, čomu dávame svoje city a silu viac, ako dávame Ježišovi.

Mal Ježiš tohto mladého muža rád tým, že rozšíril posolstvo, aby sa prispôbil jeho druhej láske? Poľavil s pravdou, aby ho neurazil? Prečo sa mu jednoducho iba nedal pomodliť modlitbu hriešnika a nedúfal, že neskôr opustí svoju lásku k peniazom? Koniec koncov, bol hlavným kandidátom, ktorý ukázal veľký záujem o to, aby bol spasený. Všetko, čo mal Ježiš urobiť, bolo, aby zalovil v sieti a mal by bohatého, verne slúžiaceho, prominentného kresťana!

Ale Ježiš naozaj mal tohto muža skutočne rád. Dal mu pravdu - veľmi silné slovo - a riskoval, že stratí tohto vzrušeného, mocného muža. Ježiš sa mu pozrel do očí a povedal mu, že mu niečo chýba, no nebola to vášeň, ale pripravenosť srdca a mysle poslúchať Kráľa kráľov bez ohľadu na cenu.

Verím, že tento muž považoval Ježiša za Spasiteľa, čo v takom prípade bola poslušnosť povinná. Ak by podľa jeho odhadu bola Ježišova rada *dobrá*, tak by jej venoval pozornosť. Ak by však došiel k záveru, že Ježišova rada *nebola dobrá*, mohol odísť preč.

Vieš si predstaviť, že hovoríš dychtivému, nadšenému hľadajúcemu, že mu niečo chýba a to ho bude držať od večného života? Ale ak naozaj niekoho miluješ, musíš byť verný, aj keď vieš, že to znamená odmietnutie.

Mnohí kresťania a služobníci lichotia zo strachu, že budú odmietnutí zo strany ich poslucháčov. Túžia po prijatí. Úprimne povedané, aj ja som býval takýto. Každý, koho som stretol, ma mal rád, pretože som im vždy povedal to, čo chceli počuť. Neznášal som konfrontáciu a odmietnutie a chcel som, aby boli všetci šťastní. Potom Boh odkryl moje neisté, sebecké motívy. On odhalil zameranie mojej lásky. Bolo to ku mne samému, ku komu som hovoril, a nie k ľuďom.

Je oveľa lepšie povedať pravdu než robiť kompromisy s pravdou a mať niekoho, kto verí lži. Je oveľa lepšie, že ľudia počujú pravdu teraz, než aby verili, že si môžu vo svojom živote držať iných bohov. Potom jedného dňa, keď bude príliš neskoro, budú šokovaní, keď budú počuť, ako Majster hovorí: "Odídte! Nikdy som vás nepoznal, vás, ktorí ste boli oklamaní!"

Teraz si všimni reakciu vášnivého hľadajúceho na Ježišove poslanstvo voči nemu:

"Po týchto slovách mládenec zosmutnel a zarmútený odišiel, lebo mal mnoho majetku. Ježiš sa rozhladol po svojich učeníkoch a povedal im: Ako ťažko sa dostanú bohatí do Božieho kráľovstva!"

(Marek 10:22-23; v kurzívach zdôraznené autorom)

Tento muž, ktorý bol taký dychtivý, odchádzal plný smútku!

"Oh, Ježiš, ako si mohol toto urobiť? Muž prišiel nadšený, a potom, čo Ťa počul rozprávať, odišiel smutný! Nevieš, že Ty máš prinášať hľadajúcim pozitívne poslanstvo? Tvoje konverzácie alebo prejavy by mali ľudí pozdvihnúť, aby sa cítili dobre, a nie ich zarmútiť. Pastor Ježiš, návštevnosť Tvojej cirkvi klesne, ak budeš takto pokračovať a zaobchádzať s takými dychtivými mužmi a ženami, najmä tými bohatými a vplyvnými!"

Toto môže Ježiš počuť dnes od Jeho vedúcich tímov alebo členov predstavenstva v západnej cirkvi! Ježiš by bol zavolaný na koberček a žiadalo by sa, aby rezignoval.

Ako sa Ježiš opovažuje urážať tohto darcu s obrovským potenciálom, ktorý by jedným ťahom pera mohol podpísať šek, ktorý by pokryl všetky výdavky cirkvi na jeden rok! Mohol by byť tým, ktorý splatí niekoľko miliónov dolárový stavebný dlh.

Pastor Ježiš jednoducho nerozumie dynamike budovania veľkej, efektívnej služby. Možno dokonca zabudol, ako pozitívne vplývať na ľudí. Mal by zmierniť svoje reči a učiť motivačné posolstvá, dávať pozdvihujúce reči, ktoré budujú sebavedomie.

Znie to ako to, čo by sa mohlo stať v západnej cirkvi? Spadli sme do pasce toho, že robíme takmer čokoľvek, len aby sme získali nového veriaceho a vytvorili veriaceho nasledovníka. Využívame techniky vyhovenia, aby sme budovali návštevnosť cirkvi, aby sme získali nasledovníkov na Twitteri, aby sme zvýšili naše fanúšikovské základne na Facebooku, alebo aby sme prinútili ľudí, aby čítali naše blogy. To nie je nič menej ako komunikovanie s Bohom, že naša múdrosť je lepšia ako Jeho. Opäť platí, že si vyberáme *dobro namiesto Boha*.

Je to pravda: vyzvania pre ľudí, aby si zvolili Krista, sú potrebné, ale musia byť založené na pravde. Musíme si uvedomiť, že Boh nás nikdy nepovolal, aby sme rozšírili posolstvo Novej Zmluvy tým, že to budeme zľahčovať tým ľuďom, ktorí stále chcú žiť nezávisle od Jeho ciest, aby boli spasení. Spasenie sa nenachádza v strome poznania toho, čo my hodnotíme ako dobré a zlé. Podľa Jeho Slova sa dá nájsť len v strome života. Musíme zanechať ostatné modly, idoly a bohov tak isto ako dievča, ktoré povie áno, keď je požiadané o ruku, musí povedať zbohom vzťahom s inými mužmi. Ježiš musí byť prijatý ako Pán, nie iba ako Spasiteľ. Toto je strom života!

Teraz pozoruj, čo Ježiš urobil, keď tento bohatý muž odišiel preč:

“A Ježiš obzrúc sa dookola povedal svojim učeníkom: Ako nesnadne vojdú do kráľovstva Božieho tí, ktorí majú majetky! A učeníci sa desili nad jeho slovami. Ale Ježiš zase odpovedal a riekol im: Deti, ako nesnadne je vojsť do kráľovstva Božieho tým, ktorí dúfajú v majetok!”

(Marek 10:23-24; Roháčkov preklad Biblie)

Jedného dňa som uvažoval nad touto udalosťou a Duch Svätý nasmeroval moju pozornosť na dôležitý bod. Vizualizoval som a predstavil som si tohto bohatého muža, rešpektovaného vo svojej komunite, ako pomaly odchádzal od Ježiša v smútku, so zväsenou hlavou a sklúčeným výrazom na tvári. Uvedomil som si, že Majster za ním nebežal, neschmatol ho za ramená a nepovedal: "Počkaj chvíľu, priateľu. Dovoľ mi, aby som ti pripomenul múdrosť Šalamúnovu. V Prísloviach 19:17 napísal: "Kto sa zľutuje nad biednym, požičiava Hospodinovi, ktorý mu odplatí jeho dobročinnosť." Hovoril som ti, aby si predal to, čo máš a dal to chudobným; ale pamätaj si, že podľa Prísloví, čokoľvek dáš chudobným, ti Pán splatí. Nie iba splatí, dá ti stokrát toľko, koľko si dal!"

Tento bohatý mladík bol s najväčšou pravdepodobnosťou dobrý obchodník. Takže keby sa Ježiš k nemu priblížil, získajúc ho týmto spôsobom, možno by ožil a odpovedal by: "Naozaj?"

Ježiš potom mohol povedať: "Áno! Vidíš teraz, že sa ťa len snažím dať do polohy obrovského požehnania a finančnej žatvy? Budeš najbohatším človekom v krajine, nielen v tejto komunite." V tomto bode by bolo viac než pravdepodobné, že by sa tento mladík prihlásil k nasledovaniu Ježiša.

Je pravda, že Božie Slovo nám hovorí, že keď dávame, bude nám dané späť, rovnako tak, ako sa oveľa viac semena vracia poľnohospodárovi, ako keď mal na začiatku. Táto pravda sa potvrdila hneď po tom, čo muž odišiel preč, pretože Peter - napoly protestujúc, napoly sa pýtajúc, vyhrkol:

"Tu sa ozval Peter: Pozri, my sme opustili všetko a nasledovali sme ťa. Ježiš odpovedal: Amen, hovorím vám: Niet nikoho, kto opustil dom, bratov alebo sestry, matku alebo otca, deti alebo polia pre mňa a pre evanjelium, aby nedostal teraz v tomto čase stonásobne viac — domy, bratov, sestry, matky, deti i polia hoci s prenasledovaním — a v budúcom veku večný život."

(Marek 10:28-30)

V tomto bode sa Ježiš pozrel na tých, ktorí už opustili všetko, aby Ho nasledovali a povedal: "Dostanete stokrát viac toho, čoho ste sa v tomto živote vzdali - domov a pozemkov, s prenasledovaním - a v budúcom veku, večný život."

Prečo Ježiš nepovedal tieto slová alebo Šalamúnove slová z Prísloví bohatému mladíkovi, ktorý dychtivo chcel večný život? Prečo sa zdá, že Ježiš túto informáciu zdržiaval? Odpoveď je jednoduchá: Ježiš nikdy nepoužíval požehnaní, výhody, ocenenia alebo odmeny kráľovstva, aby nalákal ľudí, aby Ho nasledovali. Keď zavola Petra, Jakuba, Jána a ostatných, bolo to povedané jednoducho: "Nasleduj Ma." Nebolo to: "Nasleduj Ma a ja ti dám požehnaní, pokoj, prosperitu, lepší život a ďalšie." Nebolo to: "Nasleduj Ma za to, čo môžem urobiť pre teba." Bolo to: "Nasleduj ma za to, kto som. Som Ježiš Kristus, Tvoj Stvoriteľ, Majster a Kráľ vesmíru."

Ak by peniaze boli motívom pre Petra, Jakuba, Jána a Ondreja, aby nasledovali Ježiša, nikdy by neopustili svoje podnikanie. Ten deň, keď opustili svoje podnikanie, bol jedným z najziskovejších dní ich rybárskej kariéry. Vďaka Ježišovi naložili dve plné loďky rýb! Neboli si vedomí zaslúbenia "stokrát toľko." Toto bolo prvýkrát, čo o tom počuli. To, čo vedeli, bolo, že Ježiš mal slová života; tak všetci odišli. Peniaze neboli rozhodujúcim faktorom.

Na to, aby niekto mohol nasledovať Ježiša, Boh nikdy nepožadoval, aby tá osoba bola dokonalá. On iba žiada ochotu a odhodlanie Ho poslúchať! Tento mladý vládca pravdepodobne mal vlastnosti oveľa uhladenejšie ako Peter. Peter však bol ochotný urobiť čokoľvek, o čo ho Pán prosil. To je stále to, čo má Ježiš na mysli, keď nás volá, aby sme opustili všetko a nasledovali Ho.

Môj plán verzus Jeho

Keď som prijal Ježiša Krista ako Pána v roku 1979, Boh okamžite začal so mnou jednať ohľadom služby. Končil som mechanické inžinierstvo na Universite Purdue, kde som bol na zozname dekana,

začal som hrať v univerzitnom tenisovom tíme a mal som v pláne navštevovať Harvard kvôli magisterskému titulu MBA. Moje osobné plány boli oženiť sa so skvelým dievčaťom a nakoniec prejsť na podnikový predaj alebo riadenie a manažment. Nechcel som mať nič spoločné so službou. Všetci služobníci, ktorých som stretol, boli muži, o ktorých som si myslel, že nemohli robiť v živote nič iné. Žili v páchnucich domoch a ich deti boli čudné. Vyrástol som v mestečku s 3000 ľuďmi a to bol obmedzený model, ktorý som o službe mal. Nikdy som sa nestretol a nestrávil čas s dobrým služobníkom, o ktorých som veľa počul a tiež, že ich je mnoho.

Ale potom na mňa prišiel Duch Boží počas bohoslužby a povedal: "John, povolal som ťa do Mojej služby. Čo s tým budeš robiť?"

Myslel som si, *Moja rodina sa ma zriekne; všetci sú katolíci. Skončím ako všetci ostatní služobníci, žijúci v chudobe a špine.* Ale poslúchať Boha bolo pre mňa prvoradé, tak som sklonil hlavu a modlil sa: "Áno, Pane. Budem Ťa poslúchať a kázať bez ohľadu na to, čo to bude stáť! Pôjdem tam, kde mi povieš ísť a poviem, čo mi povieš, aby som povedal."

Realita tohto rozhodnutia nebola ničím z toho, čo som predpokladal, ale Boh mi to neukázal až tak dopredu. Proste chcel vedieť, či by som všetko opustil, aby som Ho nasledoval.

Ak budete študovať služby Petra, Pavla a ďalších učeníkov v Knihe Skutkov a epištolách, uvidíte, že ich posolstvá sa prelínajú presne s tým, čo Ježiš kázal bohatému mladému mužovi! Dnes sme sa odchyľili od tejto cesty. To je koreňom dôvodu pre upadajúci duchovný stav Ameriky. To je dôvod, prečo si toľko ľudí myslí, že patria Ježišovi, keď v skutočnosti tomu tak nie je. Musíme sa vrátiť k panstvu a podriadenosti Ježišovi, aby sme mali zdravý základ. Stále jeme zo zlého stromu. Čo sa javí ako *dobré*, nás okráda o to, čo je pre naše životy najlepšie.

Chýba nám mnoho z veľkých požehnaní, ktoré pre nás chce Boh, pretože sme nahradili presné biblické posolstvo za predajné posolstvo. Budme úprimní, ak by tento bohatý mladík prišiel do mnohých našich špičkových cirkví dnes, bol by "zachránený" a onedlho by bol považovaný za hodnotného člena a možno by bol požiadany, aby sa pridal k cirkevnému predstavenstvu.

Príliš často dnes cirkev ponúka dobré posolstvo spásy, ale mimo panstva a podriadenia sa. Ale aby sme neklamali ľudí, tiež kvôli mnohým, ktorí by jedného dňa inak mohli počuť "odídte odo Mňa," kvôli sile cirkvi a kvôli kráčaniu v Božom požehnaní, opustme naše nevhodné "dobré" posolstvo evanjelia a vráťme sa ku stromu života, k biblickému posolstvu spásy.

NAŠE VNÚTORNÉ GPS

“Bežím k cieľu za nebeskou cenou, totiž za Božím povolaním v Kristovi Ježišovi.”

- Filipanom 3:14

“Zaľúbiť sa do Boha je najväčšia láska, hľadať ho najväčšie dobrodružstvo, nájsť ho najväčší ľudský úspech.”

- Sv. Augustín z Hippo

Naším základom je podriadenie sa pod panstvo Ježiša Krista. Všetky aspekty našich životov by mali byť postavené na tomto pevnom základe. Ak áno, budú trvať. Ak nie, nakoniec sa narušia alebo pominú.

Ďalšia fáza stavby domu je konštrukcia domu z múrov a každý aspekt tejto fázy je postavený na základoch. Táto časť stavebného procesu drží všetko spolu. Podlahy, okná, stropy, zabudované skrine, vane a všetky ostatné dokončovacie materiály potrebujú silnú konštrukciu, aby vydržali. S pevným základom a silnou konštrukciou môžeme budovať trvalý, úspešný dom: život.

Tvoje vnútorné GPS

Na to, aby sme predstavili tento druhý aspekt prosperujúceho života viery, odkloníme sa od stavebnej ilustrácie k odlišnej analógii.

Začnime s otázkou. Aký je tvoj konečný cieľ? Inými slovami, ktoré túžby prevažujú nad všetkými ostatnými túžbami? Môžeš byť úprimný? Ak áno, neskončíš na mieste, kde sa nechceš dostať.

Pozri sa na to takto. Ak je GPS v tvojom smartfóne nastavené na letisko, ale v skutočnosti túžiš ísť do obchodného centra, zastonáš vo frustrácii, keď ti GPS oznámi: "Došli ste do svojho cieľa," a ty sa budeš približovať k letiskovému terminálu a uvidíš znaky výpisu letov namiesto obchodných domov.

Neveriacky budeš protestovať: "Čo sa stalo? Ako som tu skončil?" Je to celkom jednoduché. GPS ťa vzalo tam, kde bolo naprogramované, aby ťa viedlo.

Apoštol Pavol povedal, že jeho "nastavenie GPS" je: "Bežím smerom k cieľu pre cenu nebeského povolania" (Filipanom 3:14; v kurzívach zdôraznené autorom). Vedel, kam ide a jeho GPS bolo nastavené. Aj keby sa stretol s odporom, zátarasami alebo silnými protivenstvami, bežal by cez to všetko a neodklonil by sa k alternatívneho cieľového bodu.

Na čo je tvoje interné GPS nastavené? Je na to, aby si mal veľa priateľov? Je na to, aby si bol populárny? Je na to, aby si si užíval určitý životný štýl? Je na to, aby si bol najlepší vo svojej práci? Je na zdravie a šťastie?

Možno budeš reagovať: "Toto všetko by som chcel." Väčšina z nás túži po týchto veciach, ale ktorá jediná túžba prevažuje nad všetkými ostatnými? Je dôležité urobiť tento rozdiel, pretože ten nakoniec určí tvoj cieľ. Cesta k rôznym cieľom môže byť občas rovnaká, ale nevyhnutne príde bod na tvojej ceste, kedy sa cesty rozdelia a ty si budeš musieť vybrať jednu alebo druhú.

Takže aký je tvoj vrcholový cieľ? Ak je tvojím konečným cieľom byť morálne čistým, etickým, dobrým človekom, zdravým a finančne zaisteným, potom môžeš skončiť na rovnakom mieste, ako sa ocitol bohatý mladý vládca: vlastnil všetky tieto vlastnosti, ale chýbala mu najdôležitejšia vec.

Ak je tvojím konečným cieľom mať veľa priateľov, potom môžeš skončiť ako Áron, Mojžišov brat: v dolnej časti hory s množstvom spoločenských aktivít, dokonca môžeš byť v strede pozornosti a užívať si vo svojej spoločnosti, ale po celý čas sa vzdalovať od Božieho srdca. Zlaté teľa, ktoré si vystaviaš, môže upokojiť tvojich priateľov a známych, ale nakoniec smutne zistíš, že to nasmerovalo aj ich aj teba preč od toho, čo bolo najlepšie.

Ak je tvojou túžbou, aby si bol dobre známym rečníkom, umelcom alebo vodcom, alebo jednoducho, aby si mal určitý počet nasledovníkov na Twitteri alebo Facebooku, tento status môžeš dosiahnuť dokonca aj v kresťanskom svete, ale môžeš skončiť ako muž menom Uziáš z Izraela, ktorý bol najznámejším jedincom v národe, ale zomrel v izolácii (pozri 2. Kronická 26).

Tvoje interné nastavenie GPS môže byť ušľachtilé, vznešené a benevolentné. Môžeš sa zamerať na to, aby si veľkoryso dával chudobným a núdzným. Tento cieľ je pre mnohých ľudí v dnešnej dobe atraktívny, a malo by to takto byť. Ľudia sa rozžiaria, keď vydávame správu o úsilí spoločnosti Messenger International, ako sa zapája do pomoci chudobným, núdzným a obetiam sociálnej nespravodlivosti. Napriek tomu, Pavol píše do korintskej cirkvi, že by mohol dať všetko, čo vlastnil, chudobným a aj tak by mu to neosožilo (pozri 1. Korinským 13:3).

Môžeš sa snažiť byť najštedrejším darcom vo svojej spoločnosti, je to cnostný cieľ. Aj muž menom Ananiáš a jeho manželka Zafira, boli členmi v dobrom postavení v cirkvi v Jeruzaleme. Jedného dňa dali veľkú časť z výnosu z predaja cenného pozemku. Túžili demonštrovať

svoj záväzok postaviť dom Boží. Očakávali chválu, ale namiesto toho padli pod súd (pozri Skutky 5). Ich koniec bol tragický.

Bývali časy, kedy som sa považoval za ušľachtilého a zbožného. Každý deň počas osemnástich mesiacov som vstával o 5 hodine ráno a modlil som sa až do 7 hodiny rána. Veľká časť toho času bola spotrebovaná kričaním požiadaviek typu: "Pane, použi si ma, aby som priviedol zástupy k spaseniu, aby som kázal Božie Slovo v moci, aby som privádzal národy do Tvojho kráľovstva, aby som uzdravoval chorých a oslobodzoval ľudí." Vytrvalo a vášnivo som žiadal tieto veci ráno po ránu.

Mesiace plynuli a jedného dňa Boh prehovoril k môjmu srdcu: "Synu, tvoje modlitby minuli cieľ."

Bol som ochromený! Čo by mohlo byť lepšie, ušľachtilejšie a viac potešujúcejšie pre môjho Stvoriteľa než to, o čo som žiadal? Napadlo ma, či som nepochopil zle, čo bolo hovorené môjmu srdcu. Ako by všetky tieto úžasné duchovné ciele mohli byť mimo cieľa?

Okamžite som opäť počul Ducha Božieho. "Judáš opustil všetko, čo mal a nasledoval Ma. Bol jedným z elitnej dvanástky. Kázal Božie kráľovstvo. Uzdravoval chorých, dával chudobným a vyslobodzoval ľudí. Judáš je v pekle."

Triasol som sa v šoku a ako obarený. Uvedomil som si, že Judáš dosiahol všetko, o čo som volal, ale bol navždy stratený. Možno, že keby preskúmal svoje interné GPS dôkladnejšie, jeho koniec by nebol taký katastrofálny.

Uvedomil som si, že by som nevedomky mohol byť v rovnakej kategórii ako Judáš. Vážne som sa spýtal: "Čo by malo byť mojím zameraným cieľom?"

Iný bohatý mladý panovník

Tentoraz mi Boh ukázal ďalšieho bohatého mladého panovníka, nie však toho, ktorý pribehol k Ježišovi, ale toho, ktorý bol vychovávaný ako princ v Egypte, ktorý bol v tej dobe najmocnejším národom na Zemi. Jeho meno bolo Mojžiš.

Zoberme si Mojžišov život. Bol vychovaný bez žiadneho nedostatku peňazí, jedla, odevu, hmotného vlastníctva alebo vzdelania. Jeho postavenie bolo veľmi žiadané, lebo mal najlepšie zo všetkého. Nikto na svete nevlastnil to, čo by nemohol mať. Mojžiš nosil najnovšie značkové oblečenie, mohol nakupovať kedykoľvek s neobmedzeným rozpočtom a pravdepodobne mal všetky "hračky," ktoré boli vtedy dostupné. Mal vozidlo, ktoré by dnes mohlo byť Maserati, Lamborghini alebo Ferrari, spolu s každým modelom Harley-Davidson. A keď sa mu nechcelo šoférovať, mal vodiča limuzíny na zavolanie.

Mojžiš nemusel nikdy drhnúť WC, vymyť vaňu, pokosiť trávnik, umyť auto, upratať izbu, umyť riad, žehliť svoju bielizeň alebo vykonať akékoľvek iné domáce práce, pretože mal služobníctvo a obsluhujúcich pre všetky tieto úlohy.

Mal kráľovských šéfkuchárov, ktorí mu pripravili čokoľvek, čo si zažiadal. Najlepšie potraviny z krajiny boli pre jeho potešenie.

Jeho prácou bola zábava. Keď chcel, mohol viesť oddiely vojakov, navrhovať budovy alebo plánovať veľké párty. Keď sa chcel hrať, tak si užil deň súťaženia a večer v najlepšom potešení. Mohol naplniť svoje dni, ako si prial.

Bol tiež najžiadanejším starým mládencom v krajine. Mohol randiť a oženiť sa s akýmkoľvek dievčaťom, ktoré jeho oko zachytilo, a dokonca mohol požiadať o stretnutie so ženou z iných národov. V skutočnosti, ak si Mojžiš prial, mohol si postaviť hárem manželiek a konkubín.

Ak Mojžiš chcel byť veľkorysým, mohol dať veľké dary. Mohol zvolať agentov tajnej služby, polície alebo vojakov, aby ochránili jeho priateľov. Mohol pomôcť chudobným alebo ich zanedbávať. Mohol ovplyvňovať zábavu vo svojej krajine tým, že by žiadal o najlepších umelcov a hercov, aby ho zabavili. Nič mu nebolo odmietnuté, okrem kráľovského trónu. Väčšine by sa jeho život javil ako vytúžená utópia, ale napriek tomu nebol spokojný. Čítame:

“Keď Mojžiš dospel, vo viere odoprel volať sa synom faraónovej dcéry. Radšej si zvolil trpieť s Božím ľudom, než mať dočasný úžitok z hriechu,...”

(Židom 11:24-25)

Mojžiš si vybral odísť preč od toho, čo mu najvplyvnejší národ na Zemi mohol ponúknuť. Prečo opustil takýto životný štýl? Nemohol nájsť uspokojenie v službe Bohu, zatiaľ čo by stále žil vo faraónovom paláci? Nie. Mojžišovo interné GPS diktovalo, že jeho naozajstná túžba nemôže byť dosiahnutá tam, kde vtedy žil, lebo pisateľ listu Židom o ňom zaznamenáva:

“...a Kristovu potupu pokladal za väčšie bohatstvo ako poklady Egypta. Mal totiž na zreteli *budúcu odmenu*.”

(Židom 11:26; v kurzívach zdôraznené autorom)

Akú veľkú budúcu odmenu? Keď kladiem túto otázku publiku, väčšina odpovedá, že to bola Zaslúbená Zem. Ale ak je tomu tak, potom sa musíme pýtať, čo viac krajina mlieka a medu ponúkala, čo úrodná zem Egypta nemala? V tejto dobe bol Egypt bohatý na prírodné zdroje a poľnohospodárstvo. Bola Zaslúbená Zem naozaj lepšia? Mohol Mojžiš postaviť krajší dom v tejto novej zemi než palác, v ktorom už býval? Myslím, že s istotou môžeme na tieto otázky odpovedať nie.

Tak čo bolo tou odmenou, ktorú Mojžiš hľadal? V ten deň, keď odišiel z kráľovského domu, to presne nevedel, ale vedel, že v

skutočnosti existovalo viac, oveľa viac. Bol na ceste a až neskôr objavil to, čo presne hľadal.

Pozri sa na to takto. Miluješ teplé počasie a pláž a neznášaš sneh a zimu. Je polovica zimného obdobia a práve sa zdržiavaš vo Vermonte. Je 20 stupňov pod nulou a ty túžiš po tom, čo miluješ. Tak začneš šoférovať smerom na juh po interštátnej ceste 95 a mieriš za teplom. Nevieš presne, kde mieriš, ale vieš, že je to oveľa lepšie ako mrznutie v snehu. V polovici cesty si na benzínovej stanici všimneš plagát s obrázkom Palm Beach na Floride. Usmeješ sa a povieš si: "To je ono." Hneď zadáš adresu z plagátu do svojho GPS. Teraz smeruješ na konkrétnu pláž svojich snov.

Je to podobné tomu, čo sa stalo Mojžišovi. Opustil palác, lebo vedel, že existuje viac, ale svoju odmenu našiel až o štyridsať rokov na púšti v kríku, kde stretol Boha a zažil Jeho prítomnosť. Keď sa toto stalo raz, Mojžišove vnútorné GPS bolo pevne nastavené. Božia prítomnosť bola jeho odmenou a dôkaz toho prišiel neskôr, potom, čo vyviedol Izrael von z Egypta.

Odmietnutie Božej ponuky

Pre Mojžiša to boli ťažké časy, plné stresu. Vyprahnutá púšť, po ktorej on a ľudia Izraela cestovali, bola plná veľkých výziev, ktoré často mohli byť zmiernené len Božím zásahom, kedy sa často zdalo, že mešká. Aby toho nebolo málo, hodnotenie a odobrenie Mojžiša od tohto národa bolo po celý čas na minime. Uprostred tejto nepokojnej doby Boh hovoril Mojžišovi:

"Hospodin povedal Mojžišovi: Odíd' odtiaľto aj s ľuďmi, ktorí si vyviedol z Egypta, do krajiny, ktorú som pod prísahou sľúbil Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi, keď som povedal: Dám ju tvojmu potomstvu. Pošlem pred tebou anjela a vyženiem Kanaánčanov, Amorejčanov, Chetitov, Perizzejcov, Chivvijov a Jebúsejov. Prídeš do krajiny oplývajúcej mliekom a medom. Ja však nepôjdem s vami..."

(Exodus 33:1-3; v kurzívach zdôraznené autorom)

Zamyslite sa nad okolnosťami, ktorým Mojžiš a ľudia čelili každý deň. Nemali žiadnu rozmanitosť podmienok - žiadne krásne údolia, potoky, lesy, ovocné stromy, pramene čerstvých vôd, úrodnú pôdu alebo pastviny pre pašu ich dobytká. Prešiel nejaký čas, kým uvideli nejaké trhy, nákupy alebo nové oblečenie. Ich strava je nezmenená: podivný chlieb, ktorý sa objavuje na zemi šesť dní v týždni a periodicky nejaké prepelice, aby mali mäso. Aby si si to vedel predstaviť, skús jesť ten istý chlieb a nič iné po dobu niekoľkých mesiacov. V tomto bode porozumieš.

Život je ťažký. Otroctvo v Egypte bolo hrozné, ale putovanie v divočine sa nezdá byť o nič lepšie. Ľudia však majú nádej: ich vlastnú zem, zaslúbenú zem Kanán. Boh im po celé roky hovoril, že je to bohatá a úrodná zem a že oplýva hojnosťou. Všetko, čo vedeli, bolo, že dávali svoju silu a maximálne úsilie na budovanie miest pre Egyptanov a dostávali nežiaduce zvyšky. Čoskoro budú mať schopnosť budovať krásne domy, mestá a veľkomestá pre samých seba - novú kultúru, unikátnu pre ich dedičný odkaz, poskytujúci pozoruhodné dedičstvo, ktoré sa odovzdá ich deťom a deťom ich detí.

Teraz Boh dával pokyn ich vodcovi, Mojžišovi, aby ich zobral do tejto Zaslúbenej Zemi. Vyhlásil, že budú mať zabezpečenie, mocného anjela, ktorý ich bude viesť a chrániť. Tento anjel bojovník vyženie akéhokolvek a každého nepriateľa. Ale bol tu jeden háčik: Sám Boh nepôjde.

Vieš si predstaviť, že počúvaš tieto slová? Na čo si ty a tvoji predkovia čakal stáročia, je teraz ponúkané samotným Bohom. Štyristo tridsať rokov bez domova, v boji, prežití a nedostatku sa teraz s touto ponukou môže skončiť. Iste Mojžiš príjme, rýchlo zíde dole z kopca a oznámi skvelé správy národnému zhromaždeniu. Ľudia ho nakoniec budú chváliť ako veľkého vodcu a jeho obľuba bude stúpať na maximum. Všetci budú oslavovať a začnú svoju cestu smerom k ich dlhoočakávanému zaslúbeniu.

To je presne spôsob, ktorý by sa odohral v prípade, ak by “priateľné” dobro bol zamierený cieľ. Ale vypočuj si Mojžišovu odpoveď na Božiu ponuku:

“Mojžiš mu odpovedal: Ak nepôjdeš s nami, ani nás *odtiaľto* nevyvádžaj!”

(Exodus 33:15, v kurzívach zdôraznené autorom)

Pripomínam, kde bolo tu? Bolo to miesto nedostatku, súženia, stresu a utrpenia - *púšť*. Mojžiš dal odpoveď, ktorá je mäťúca, dokonca pre priemerného človeka deprimujúca. V podstate vyhlásil: “Ak si mám vybrať medzi Tvojou prítomnosťou a Tvojím požehnaním, beriem si Tvoju prítomnosť - aj keď to bude na mieste nedostatku a utrpenia - namiesto Tvojho požehnania v skvelom životnom prostredí.”

Bol Mojžiš dezorientovaný? Skreslilo púštne slnko jeho zmysel pre úsudok? Nie. Jeho interné GPS bolo nastavené na to, čo bolo najlepšie. Viedlo ho, aby urobil najlepšie rozhodnutie, aj keď mu Boh ponúkal dobrú voľbu, takú, ktorú by zdravý rozum a nepríjemné okolnosti diktovali, aby ju prijal.

Mojžiš zamieril na cieľ - jeho odmenu - čo bolo dôverne *poznať* Boha. Nikdy nemôžeš *poznať* niekoho skutočne, až kým nestráviš čas v jeho prítomnosti. Môžeš *vedieť* o niekom v jeho neprítomnosti, ale ak nestráviš čas v prítomnosti toho človeka, nemôžeš naozaj poznať osobu dôverne. To bola najvyššia Mojžišova odmena. Nič pre neho nebola väčšia hodnota a nič ho nemohlo odradiť, dokonca ani dobrá ponuka od Boha Samotného. Vieš si predstaviť to potešenie, ktoré to Bohu prinieslo?

Možno sa pýtaš: “Prečo by bol Boh spokojný so svojou ponukou, ktorá by Ho odmietla?” Odpoviem ilustráciou z môjho vlastného života.

Lisa a ja sme boli na výlete a mali sme zopár voľných dní pre seba. Neďaleko bolo úžasné golfové ihrisko. Milujem hranie golfu a keď sa môžem účastniť na skvelých turnajoch. Niektorí priatelia ma pozvali, aby som si zahral tento turnaj, ale mal som len niekoľko dní, aby som bol s Lisou.

Moja úžasná žena úprimne prehlásila: “John, chod’ hrať.”

Odpovedal som: “Nie, miláčik, radšej by som strávil čas s tebou.”

Tých pár dní skončili úžasne. To, že som si vybral Lisu pred golfom, ju potešilo a nastavilo dobrú situáciu, pretože Lisa vie, ako milujem hru a čas s priateľmi. Dala mi ponuku, bola úprimná a nezmenila by svoj názor, keby som ju prijal. Ale hlboko vo svojom srdci tajne dúfala, že si vyberiem ju pred golfom.

Ide o rovnaký princíp, ktorý je odhalený v príbehu s Mojžišom. Boh mu dal ponuku, takú, ktorej bol ochotný ustúpiť. Pošle anjela, ktorý bezpečne privedie Mojžiša a ľud do zaslúbenej zeme. Tento výlet by však bol bez Božej prítomnosti. Verím, že Boh urobil úprimnú ponuku s nevyslovenou túžbou, aby si Mojžiš vybral Jeho pred okamžitou úľavou od púšte a jednoduchším životom v bohatej a krásnej krajine.

Mojžiš vyhlásil dve veci, keď odmietal Božiu ponuku. V prvom rade, že čas v Božej prítomnosti bol cennejší než čas, kedy by si užíval Jeho požehnanie, ktoré by ale boli oddelené od Jeho prítomnosti. Po druhé, že Mojžiš veril v Božiu dokonalú vernosť. Aj napriek tomu, že by sa vstup do zaslúbenej zeme oddialil, Mojžiš vedel, že Boh by tam nakoniec Izrael priviedol. Vedel, že Boh svoje slovo dodrží. Keby Mojžišove interné GPS nebolo nastavené správne, vzhľadom k okolnostiam, určite by si vybral inú voľbu.

Programovanie GPS

Čo pôvodne vnuklo Mojžišovi, aby nastavil svoje interné GPS takto, keď motívy všetkých ostatných Izraelčanov boli také rozdielne? Krátky pohľad na predchádzajúce voľby a vzory správania prezrádzajú odpoveď.

Otázka, ktorú sa pravidelne pýtam publika, je: “Do ktorej destinácie Mojžiš mieril, keď viedol Izrael z Egypta?”

Zakaždým väčšina odpovie: “Zaslúbená Zem.”

Je to správne? Vždy a znovu, keď Mojžiš prichádzal pred faraóna, predniesol tieto slová od Boha pred egyptského kráľa: “Povieš mu: Hospodin, Boh Hebrejov, ma posielal k tebe s odkazom: Prepustiť môj ľud, aby mi na púšti slúžil...” (Exodus 7:16; tiež pozri Exodus 5:1; 8:1, 20; 9:1, 13; 10:3). Mojžiš sedemkrát spojil uctievanie a púšť, keď povedal faraónovi, kde Izrael pôjde. Zaslúbená Zem sa nespomína ani raz.

Mojžišovým cieľom bolo viesť ľudí k stretnutiu s Bohom a uctievať Ho na púšti na Sinai. Prečo by ich chcel vyviesť z Egypta rovno do *Zaslúbenej Zeme*, prv než by ich priviedol ku *Zaslúbitelovi*? To by podporilo fakt, že by túžili po zaslúbeniach viac ako po Božej prítomnosti a povzbudilo by to nesprávne nastavenie GPS.

Je smutné, že služobníci a učitelia v dnešnej dobe podporujú alternatívu zaslúbení. Spomínam si, že v 80-tych a 90-tych rokoch bolo oveľa viac počut, čo Ježiš pre nás urobí, ako to, kto On je. Tento typ výučby produkoval učeníkov, ktorí si nastavili svoje vnútorné GPS-ká na požehnanie od Boha pred Jeho prítomnosťou. Nie je to iné, ako keď si žena berie muža kvôli jeho bohatstvu. Možno ho miluje, ale z nesprávnych dôvodov.

Nachádzam úžasný kontrast medzi Izraelom a Mojžišom. Ak si zvážiš život Izraela v Egypte, prinajmenšom boli tvrdo zneužívaní. Žili v getách, jedli staré jedlo a nosili ošúchaný odev. Celý svoj život strávili budovaním dedičstva niekoho iného. Mali jazvy na svojich chrbtoch od bičov strážcov a faraónova armáda zabíjala ich synov.

Izrael bol zázračne oslobodený z egyptského otroctva, ale iba krátko potom, čo boli na púštnej expedícii, sa opakovane sťažovali a vyhlasovali, že sa túžia vrátiť do Egypta. Robili poznámky typu: “..."

Nebolo by nám lepšie vrátiť sa do Egypta? (Numeri 14:3) a "...Veď bolo lepšie slúžiť Egyptanom ako zomrieť na púšti" (Exodus 14:12).

Teraz uvažuj nad Mojžišovým pohodlným a bohatým, egyptským životným štýlom, ktorý som opísal vyššie. Aj on opustil Egypt a tiež sa dostal do všetkých rovnakých drsných podmienok púšte, ale napriek tomu sa ani raz nestážoval ani neprehovoril o návrate do Egypta! Prečo? Odpoveď je jednoduchá. Mojžiš mal jedno stretnutie s Božou prítomnosťou v horiacom kríku. Mal tú česť počuť Slovo Božie priamo od Stvoriteľa. Izrael mal podobnú príležitosť, ale odtiahol sa od nej. Vysvetlím to.

“Priviedol som vás k Sebe”

Keď už boli von Egypta, Mojžiš priviedol národ k hore Sinaj, na to isté miesto, kde sa už predtým stretol s Bohom v kríku. Keď dorazili, Boh dal Mojžišovi pokyn, aby povedal ľuďom:

“Sami ste videli, čo som urobil Egyptanom, ako som vás niesol na orlích krídlach a priviedol k sebe.”

(Exodus 19:4; v kurzívach zdôraznené autorom)

Pozrite sa na Jeho slová *“priviedol vás k Sebe.”* Rozjímaj nad týmto vyhlásením. Je ohromujúce, keď sa zamyslíš nad jeho skutočným významom. Boh, Stvoriteľ vesmíru, dal jasne najavo, že hlavným účelom vyvedenia Izraela z egyptského otroctva bolo, aby ich všetkých priviedol k Sebe. Hľadal osobný a dôverný vzťah s nimi.

Musíme mať na pamäti, že Boh má rád vzťahy a má Otcovské srdce - vždy ho má a vždy bude. Túžil poznať svoje deti ako otec alebo matka túži rozvíjať vzťah s novorodeniatkom.

Boh sa zjavil Mojžišovi v kríku. Poskytol Mojžišovi privilégium, aby zažil Jeho prítomnosť. Táto jediná skúsenosť vytvorila u Mojžiša taký apetít, že už nikdy nemal žiadny záujem o návrat do Egypta, ani kvôli

takému dobrému životnému štýlu, ktorý tam mal. Toto stretnutie ho výrazne ovplyvnilo a pevne nastavilo jeho vnútorné GPS.

Mojžiš chcel, aby Izrael zažil to, čo zažil on, ale čo je udivujúce, aj Boh túžil po tomto tiež. Vzhľadom k tomu, že On už strávil nejaký čas s Mojžišom pri tom kríku, mohol Mojžiš predstaviť Boha ľuďom a ľuď Bohu.

Rozmýšľaj o tom takto. Sú traja ľudia, Jordan, Abigail a Susan. Ak sa Jordan a Abigail stretli a Jordan a Susan sa poznajú, Jordan je ten, ktorý predstaví Abigail Susane. Mojžiš sa stretol a strávil čas s Bohom. Tiež strávil čas s Izraelom, preto bude tým, ktorý sprostredkuje stretnutie Boha a ľudí. Boh povedal Mojžišovi, aby pripravil zoznamenie touto správou:

“Budete mi kráľovstvom kňazov, svätým národom. Toto povieš Izraelitom.”

(Exodus 19:6)

Všetci boli pre Nehu špeciálni a túžil, aby každý z nich bol kňazom - ľudia, ktorí by k Nemu priamo pristupovali za seba alebo za druhých. V podstate im ponúkal vnútorné priateľstvo. Aká výsada! Potom Boh povedal:

“Hospodin povedal Mojžišovi: Choď k ľudu a dnes i zajtra ich posväť a nech si *vyperú odevy*. Nech sa pripravia na tretí deň, lebo tretí deň zostúpi Hospodin pred očami všetkého ľudu na vrch Sinaj.

(Exodus 19:10-11; v kurzívach zdôraznené autorom)

Boh zostúpil na hore tretieho dňa, ale odpoveď ľudí bola srdcervúca. Ustúpili od Neho namiesto toho, aby sa k Nemu priblížili. Volali na Mojžiša: “Ty s nami hovor a my budeme počúvať. Nech s nami nehovorí Boh, aby sme nezomreli” (Exodus 20:19).

Ľud Izraela nevedel zvládnuť Božiu prítomnosť, *pretože stále mali Egypt vo svojich srdciach*. Stále milovali svoje vlastné záujmy pred Ním. Poznať Boha dôverne nebolo ich prioritou. Jeho prejavená prítomnosť iba odhalila ich vnútorné nastavenie GPS, ktoré neboli ochotní zmeniť.

Pozrite sa znovu na Božie pokyny, v ktorých bol zahrnutý príkaz, aby si vyprali svoje oblečenie. Čo je na tom také zvláštne? Je Boh puntičkár na fyzickú hygienu? Aby sme našli odpoveď, musíme mať na pamäti, že v Starom Zákone často vonkajšie prejavy mali vyjadrovať duchovnú realitu. Egypťská špina bola stále nalepená na odeve ľudí. Musela byť odstránená skôr, ako mohli ľudia vstúpiť do Božej svätej prítomnosti.

Egypt bol symbolom padlého svetového systému. Ľudia tohto sveta žijú pre potešenie tela, uspokojenie očí a pre postavenie, reputáciu a prominentnosť - "pýcha života" (pozri 1. Jánov 2:16). Poznať Boha nie je cieľom. Dôrazom skôr je "ako z toho môžem mať úžitok?"

Boh nehľadá zlatokopov

Keď cestujem, často pozorujem staršieho bohatého muža so ženou, ktorá má výrazný vzhľad a je od neho o pätnásť až dvadsať päť rokov mladšia. Veľmi často je tento muž mimo svojej formy a mohol by sa omylom pokladať za jej otca. Prečo s ním žije, alebo je za neho vydatá?

V zriedkavých prípadoch sa dvaja naozaj milujú. Najčastejšie však tomu tak nie je - žena je tým, čo je známe ako "zlatokopka." Toto je slang alebo hanlivý termín, ktorý sa používa pre mladú dámu, ktorá nemá záujem o muža preto, aký je, ale skôr o životný štýl, ktorý jej môže poskytnúť. Chce prístup k jeho bohatstvu a vplyvu. Ale toto nie je jednostranné, lebo mužovým hlavným záujmom nie je žena, ale čo ona môže urobiť pre jeho egocentrickú osobnosť. Chce pôsobiť, že je stále mladý a stále v hre, a samozrejme, že si užíva dobrý sex.

Jednoducho povedané, každý sa sebecky usiluje o to, čo mu druhý môže poskytnúť, skôr než o to, aby sa skutočne staral o druhú osobu. Na nejakej úrovni, každý vie, čo ten druhý robí, ale toleruje to, aby si aj naďalej uspokojoval svoj vlastný chtič a hrdosť. Trvalý vzťah nie je motivačným faktorom; motívom je skôr sebecké uspokojenie.

Nedávno sme s mojou manželkou boli v obchode s nábytkom a doplnkami do domácnosti. Okrem predavačky, tam bol iba jeden pár v obchode, starý muž a mladá žena. Sprvu som si myslel, že sú otec a dcéra, ale keď som počúval ich rozhovor s predavačkou, zistil som, že to tak nie je. Bol to pár, ktorý nakupoval pre svoj novokúpený dom.

Boli sme v obchode s nimi už viac ako dvadsať minút, čo mi poskytlo dosť času, aby som ich pozoroval. Moja pozornosť bola zaujatá ich napätými a povrchnými reakciami. Bolo zrejmé, že mali málo spoločného a mali úplne odlišné záujmy. Absencia lásky a radosť v ich živote bola krikľavo očividná. Ona mu sotva pozerala do očí a mala chladnú tvár. Mala na sebe super tesné oblečenie a veľa make-upu. On sa niesol mladistvým, kolísavým spôsobom a správal sa ako skejták. Dal jasne najavo, keď hovoril s obchodným zástupcom, že peniaze neboli pre neho problém.

Keď som videl tento pár, prinútilo ma to uvedomiť si, aký špeciálny je môj vzťah s Lisou. Veľmi mi na nej záleží a nie je to založené na jej fyzickom vzhľade, hoci je krásna. Lise na mne hlboko záleží. Sme najlepší priatelia a radi trávim čas spoločne. Bolo mi ľúto toho páru v obchode kvôli zjavnému nedostatku lásky v ich vzťahu. Nepíšem tu o tom preto, aby som ich súdil. Verím, že porastú do vzájomnej lásky jeden voči druhému a budú si užívať vzájomnú spoločnosť. Zvyčajne to však takto nebýva, pretože vzťah je založený na nesprávnom základe.

Ľudia Izraela niesli tento typ vzťahovej špiny z Egypta a Boh netúžil po niečom povrchnom. Túžil po skutočných, autentických vzťahoch, nie po zlatokopoch. Motivácia sveta, ktorá sa stále držala srdca Izraelitov, nie je schopná produkovať úprimné, skutočné vzťahy,

pretože motívy sú sebecké. Izrael mohol Boha spoznať iba vtedy, keby sa očistil od tejto špiny.

No Izrael sa nemohol zbaviť svojich túžob, tak ako sa zbavil Mojžiš. Jeho vášňou bol skutočný vzťah s Bohom. Izrael chcel od Boha výhody. Bolo to také jednoduché.

Ako je to dnes?

Sme teraz v novozákonnej dobe, takže sa niečo zmenilo? Môže si niekto niesť špinu sveta vo svojom srdci a pritom stále mať úprimný vzťah s Bohom? Popiera a vykoreňuje milosť Ježiša Krista nevyhnutnosť očisťovania samých seba od špiny sveta? Súbor písem, ktoré sa dnes zriedkavo zdôrazňujú, k tomu hovorí konkrétne:

“Ako patrí k sebe Boží chrám a modly? My sme predsa chrám živého Boha, ako hovorí Boh: Budem v nich prebývať a medzi nimi prechádzať sa, a budem ich Bohom a oni budú mojím ľudom.”

“Milovaní, keďže máme takéto prislúbenia, očistíme sa od všetkých škvŕn tela i ducha a v Božej bázni završíme svoje posvätenie.”

(2. Korinským 6:16-18; 7:1)

V týchto niekoľkých veršoch je veľa, čo sa dá rozbaľiť a uvidieť. Po prvé, všimnite si slová “ako hovorí Boh.” Kedy Boh prvýkrát uviedol tieto slová a aký bol ich kontext? Pavol cituje Božie prehlásenie Mojžišovi na hore v Jeho prítomnosti:

“Budem bývať medzi Izraelitmi a budem im Bohom. Poznajú, že ja som Hospodin, ich Boh, ktorý ich vyviedol z Egypta, aby som prebýval medzi nimi. Ja som Hospodin, ich Boh.”

(Exodus 29:45-46)

Boh zopakoval to, čo už prehlásil v Exode 19: Jeho túžbu po autentickom, skutočnom vzťahu. To bolo Jeho cieľom, ale Izrael neoplácal. Iba niektorí jedinci ako Mojžiš, Dávid, Daniel, Izaiáš a zopár ďalších mohli mať intímny vzťah s Bohom, pretože sa rozhodli, že sa zbavia svetských motívov sebauspokojenia. Teraz Pavol používa presne tieto slová, aby sa obrátil k nám, ktorí sme obmytí krvou Ježiša Krista a zachránení milosťou Božou.

Znova je nám povedané: “Budem žiť v nich a prechádzať sa medzi nimi. Budem ich Bohom a oni mi budú ľuďom. ...Nedotýkajte sa ich špinavých vecí a ja vás príjmem.” Slová sa ničím nelíšia od tých, ktoré Boh prehovoril k Izraelu, ale teraz ich vyjadruje novému ľudu, nám. Jeho túžba po intimite sa nezmenila, ale nemôže k nej dôjsť, kým stále máme špinu na našich odevoch. Boh nás volá do intímneho, blízkeho vzťahu, ale nie je to bezpodmienečné. Znovu vyjadril svoje pohrdanie nad vzťahom, ktorý zlatokopky a zlatokopi vyhľadávajú.

Boh nie je slepý k našim vnútorným motívom. On nám hovorí, aby sme sa očistili od všetkej špiny, nielen nášho tela, ale dokonca aj nášho srdca a ducha. On vie, či máme špinu Egypta na našich odevoch (žijeme pre sebauspokojenie) alebo tak ako Mojžiš, hľadáme Jeho túžby namiesto našich vlastných. Tak isto ako Mojžiš dal pokyn Izraelu, aby očistili svoje šaty, aby sa mohli stretnúť a mať intímny vzťah s Bohom, apoštol Pavol nám tiež hovorí: “*Očistime sa* od všetkého, čo môže znečisťovať naše telo a ducha. A nech smerujeme k úplnej svätosti, lebo sa bojíme Boha.” Očistenie samých seba od špiny svetského systému zabezpečí, že naše vnútorné GPS nebude robiť kompromisy a nevyberie si, čo je dobré, pred tým, čo je najlepšie.

Ak chceme, aby bolo vnútorné GPS nastavenie zachované tak, aby bolo pre nás najprospernejšie - ktoré smeruje k blízkeму vzťahu s Bohom - tak sa zdá, že slovo *svätosť* je kľúčovým faktorom. V nasledujúcich niekoľkých kapitolách budeme túto vzrušujúcu realitu postupne vybalovať von.

ŽIARLIVO PO NÁS TÚŽI

“Ku komu ma chcete prirovnať, aby som mu bol podobný? – hovorí Svätý. Pozdvihnite oči a pozrite, kto to stvoril! Ten, čo vyvádza nebeské zástupy v plnom počte, všetkých volá po mene; pre jeho veľkú silu a nesmiernu moc nebude chýbať ani jeden.”

- Izaiáš 40:25-26

“Tvoj Pán je veľmi žiarlivý na tvoju lásku. Ó, veriaci. Vybral si ťa? Nemôže zničiť, že by si si vybral iného.”

- Charles Spurgeon

Nič nie je viac naplňujúce a prospešné než byť v Božej prítomnosti. Zamysli sa na okamih: to nie je len, ako keby si bol v spoločnosti pozoruhodného športovca, známeho vedca, slávneho umelca, populárnej celebrity alebo mocného svetového vodcu; ale v Stvoriteľovej, ktorý stvoril všetko viditeľné aj neviditeľné. On je Ten, kto si predstavil a zrodil vesmír taký obrovský, že ľudská myseľ nemôže pochopiť jeho rozľahlosť aj napriek tomu, že drobné a komplexné atómy sú základnými stavebnými prvkami všetkého fyzického života a hmoty. Tieto atómy sú tak nepatrné, že ako bolo uvedené v predchádzajúcej kapitole, boli by potrebné miliardy, aby vytvorili len 2,5cm čiaru. Dokonca aj po rozsiahlom výskume, vedci ich ešte stále plne nechápu.

Neexistuje absolútne žiadna prospešná múdrosť, poznanie alebo porozumenie žiadneho druhu mimo Boha. Nie je nič, čo by sa potreboval učiť, pretože On naozaj vie všetko, dokonca aj koniec od samého začiatku. Mocné anjelské bytosti stoja nepretržite pred Ním, zakrývajú si svoje tváre a volajú v úcte, aby postupne odhalil, kto On je. Niet divu, že najmúdrejší muži a ženy po minulé generácie vyhľadávali privilégium, aby sa mohli tešiť z Jeho spoločnosti.

Je ohromujúce, že každá ľudská bytosť môže byť v prítomnosti takejto Bytosti. Čo je ešte viac zarážajúce, je skutočnosť, že On si želá našu prítomnosť, dokonca viac než my túžime po Jeho. Apoštol Jakub uvádza:

“Alebo si myslíte, že Písmo nadarmo hovorí: Boh *žiarlivo* túži po duchu, ktorého vložil do nás?”

(Jakub 4:5; v kurzívach zdôraznené autorom)

Túžiť znamená mať silnú intenzívnu túžbu alebo pranie po niečom. Keď premýšľam o Tejto nádhernej Osobe, ktorá po mne túži, tak súhlasím s tým, čo povedal Dávid: “Ako si vážim tvoje myšlienky, Bože, aký nesmierny je ich počet. Keby som ich mal spočítať, bolo by ich ako piesku...” (Žalm 139:17-18)! Dávid hovoril o Božích myšlienkách o tebe a mne ako o jednotlivcoch, nie o všetkých Jeho ľuďoch kolektívne. Jeho myšlienky o tebe prevyšujú každé zrnko piesku na tejto planéte! Predstav si všetok piesok na každej pláži, púšti, golfovom ihrisku a detskom ihrisku. To je veľa piesku - a veľa myšlienok.

Dovoľte mi, aby som to dal do súvislostí. Som hlboko zamilovaný do mojej manželky. Sme spolu v manželstve už viac ako tridsať rokov. Mal som veľa pekných myšlienok o nej, v skutočnosti nespočetne veľa. Keby som však bol schopný spočítať každú myšlienku, ktorú som v uplynulých troch desaťročiach o nej mal, tak by som nezaplnil ani krabicu od topánok plnú piesku, čo vedci odhadujú, že je v priemere 1,8 miliárd zrníek piesku jednej kubickej stopy na pláži (1 stopa = 30,5 cm; pozn. prekl.)!

Podme o tom popremýšľať trochu ďalej. Už ste niekedy narazili na osobu, ktorá preháňa? Možno je to rybár. Viete, ako to chodí. Vyhlasuje: "Chytil som rybu takto veľkú!", zatiaľ čo natiahol ruky, aby ukázal veľkosť jeho úlovku. No keby si skutočne uvidel tú rybu, vedel by si, že bola výrazne menšia.

Alebo čo taký chlapík, ktorý vyťahuje štatistické údaje zo vzduchu, krášli číslo, aby urobil dojem. Smelo oznamuje: "Deväťdesiat deväť percent všetkých mužov nemá rado dievčenské sladáky." Nikdy nevidel žiadny oficiálny prieskum alebo štatistiky, ale preháňa, aby ospravedlnil vlastné opovrhnutie týmto filmovým žánrom.

Alebo, čo taká osoba, ktorá hovorí: "Modlím sa za teba," no v skutočnosti sa modlíla raz - aj to polovičato. Hádam každý tu a tam preháňa, ale budme úprimní: preháňanie je lož. Ale tu je neuveriteľná pravda: Boh nemôže klamať! (Pozri Numeri 23:19 a Títovi 1:2). Keby On klamal, musel by sa podriaďiť "Otcovi ľži," ktorým je Satan - a to sa nikdy nestane.

Ak Boh hovorí, že jeho myšlienky o tebe prevyšujú každé zrnko piesku na tejto planéte, môžeš sa na to spoľahnúť.

Dokážeš pochopiť, ako veľmi na teba Boh myslí? Zváž si svoj vlastný myšlienkový život. Myslíš nadmieru na niekoho, s kým netúžiš byť alebo byť v jeho blízkosti? Ani On nie! Duch Boží, ktorý v nás prebýva, silno prahne - túži a žiada si našu spoločnosť. Jednoducho povedané, Boh ťa chce poznať dôverne, ako veľmi blízkeho priateľa.

Božia žiarlivosť

Pozrime sa znovu na Jakubove slová: "Alebo si myslíte, že Písmo nadarmo hovorí: Boh *žiarlivo* túži po duchu, ktorého vložil do nás?" Kľúčovým slovom je *žiarlivo*. Na čo sa tu naráža? Dovoľte mi, aby som to znázornil. Zblížila by sa intímne moja žena so mnou - zdieľala by tajomstvá, túžby a želania svojho srdca - keby som vyhľadával vzťah s inou ženou? V žiadnom prípade! Ak sa pozrieme na tento verš v kontexte, slová tesne pred týmto tvrdením hovoria:

“Cudzoložníci a cudzoložnice, či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu? Kto teda chce byť priateľom sveta, prejavuje sa ako nepriateľ Boha.”

(Jakub 4:4; Roháčkov preklad)

Podstatou toho je: “Snažíš sa o priateľstvo so svetom? Ak je to tak, si cudzoložník a cudzoložníčka!” Jakub písal iba kresťanom, lebo pätnásťkrát v tejto knihe hovorí “moji bratia.” Jeho výrok je jednoznačne zameraný na tých, ktorí majú vzťah s Bohom, ktorí prijali Krista Ježiša do svojho života. Toto je pravda: cudzoložíme proti Bohu, keď dvoríme svetu.

Aby som pokračoval s mojím znázornením, keby som hľadal vzťah s inou ženou, nielen že by sa Lisa nechcela so mnou dôverne zdieľať, ale by tiež bola nahnevaná a žiarlivá, a právom. Urobil som záväzok, že budem jej, iba jej. Porušil by som svoj sľub a klamal by som vrcholovo.

Jakub predchádza svoje vyhlásenie s: “Myslíte si, že Písmo hovorí, že ...?” Vlastne odkazoval na veľa písiem, nie len na jedno. Boh opakovane o sebe prehlasuje:

“...ja som Hospodin, tvoj Boh, Boh žiarlivý,...

(Exodus 20:5)

“Nebudeš sa klaňať inému bohu, lebo Hospodin, ktorý sa volá Žiarlivý, je naozaj žiarlivý Boh.”

(Exodus 34:14)

“...lebo Hospodin, tvoj Boh, je stravujúci oheň, žiarlivý Boh.”

(Deuteronomium 4:24)

Existuje mnoho ďalších veršov, ktoré sa vzťahujú na Božiu žiarlivosť. V základe sa všetky zaoberajú naším vzťahom s Ním.

Predtým, než pôjdeme ďalej, mi dovoľ, aby som ti objasnil: Boh nehovorí, že je žiarlivý *na teba*; skôr, že žiarli *po tebe*. To je obrovský

rozdiel. Túži po tvojom úspechu, On chce, aby si bol skvelý, Je potešený, že máš hojnosť a Jeho vôľou pre teba je, aby si bol produktívny (pozri Jozua 1:8; Príslovia 4:8; Matúš 25:29; a Ján 15:8). Jeho žiarlivosť sa vzťahuje iba na Jeho túžbu byť blízko pri tebe. On nie je ochotný sa o teba deliť s iným milencom, ktorým je predovšetkým svet. Jakub iba jednoducho pripomínal veriacim, ako Boh pozerá na neveru. Ak spáchame cudzoložstvo voči Nemu, Jeho hnev bude horieť v žiarlivosti. Toto nie je banálna záležitosť.

Ale hnev nie je jediná emócia, ktorá je vypôsobená neverou v zmluvnom vzťahu. Príliš často som počul zlomených manželských partnerov, ako mi rozprávali o šoku, sklamaní, zmätku, smútku, hneve, ktoré nimi lomcovali. Nakoniec boli opustení tými, ktorým dali svoj život a škála pocitov ich zasiahne na najhlbších miestach duše. Počúval som, ako manželka v úplnom zmätku vykrikla: "Prečo mi to môj manžel urobil, keď som mu porodila jeho deti a dala mu najlepšie roky svojho života?"

Dokážeš si predstaviť, ako sa cíti Boh? Vieš si predstaviť emócie, ktoré lomcujú Jeho dušou, keď sme neverní? Pavol píše: "Veď horlím za vás Božou horlivosťou..." (2. Korintským 11:2).

Pavol, ktorý hovoril z poverenia Boha, odráža Božie pocity pre nás, keď horlivo hľadáme niekoho alebo niečo namiesto Neho. Jeremiáš hovorí to isté: "Zmocňuje sa ma neliečiteľný žiaľ, moje srdce je choré." (Jeremiáš 8:18). Musíme si pamätať, že sme stvorení na Jeho obraz, tak ako sa my cítíme, Boh cíti!

Boh je žiarlivý, pretože On dal svoj život za nás. On obetoval všetko, aby mohol náš vzťah pretrvať. Jeho srdce a duša sú hlboko nahnevané a zarmútené, keď sme Mu neverní. Vypočuj si Jeho slová:

"...Môj ľud však zabudol na mňa už od dávnych dní. Ako dobre si len upravuješ cestu, aby si vyhľadala lásku! Tak si si aj na zločiny navykla na svojich cestách."

(Jeremiáš 2:32-33, 35)

Najčastejšie si nie sme vedomí, že páchame voči Nemu cudzoložstvo, nieto závažnosť našej nevery. Potrebuje to pravdu, aby sa naše oči otvorili. Naše srdcia sa stávajú necitlivými voči Jeho zlomenému srdcu a smútiacej duši. Boh sa pýta: "Budú zahanbení, lebo sa dopúšťajú ohavnosti, vôbec sa totiž nehanbia, ani červenat' sa nevedia...?" (Jeremiáš 6:15). Rovnako ako Jeremiáš a iní museli poukázať na neveru Izraela, Pavol a Jakub urobili to isté v Novej Zmluve.

Svet

V pokračujúcom rozbaľovaní kľúčového Jakubovho posolstva, grécke slová pre priateľ a priateľstvo sú *philos* a hlavne *philia*. Niekoľko slov použitých pri definovaní slova *philos* sú *láskavý*, *priateľský* a "*združovať sa, spájať sa*"; a slovo *philia* je definované ako "*priateľ*" alebo "*spriatelit' sa*." O slove *philia*, W.E. Vines uvádza v jeho komplexnom slovníku, že: "Ide o concept milovať rovnako ako byť milovaný." Rozmýšľaj o tom vo svetle Ježišových slov:

"Keby ste boli zo sveta, svet by miloval, čo je jeho; keďže však nie ste zo sveta, ale ja som si vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí."

(Ján 15:19; v kurzívach zdôraznené autorom)

Už viac nepatríš svetu, hoci si mu kedysi patril. Teraz patríš Bohu. Starý človek, ktorý žil v tvojom tele, zomrel v okamihu, keď si sa vydal Ježišovi. Narodilo sa a vyšlo úplne nové stvorenie. Bol si znovuzrodený ako taký, ktorý je v zmluvnom vzťahu s Bohom.

Ježiš povedal, že skutočným znamením toho, že Mu patríš, je, že ťa svet nenávidí. Úprimne sa spýtaj samého seba: "Nenávidí ma svet?" Sú kresťania, ktorých poznáš, nenávidení svetom? Ak sme, ako potom môžeme žiť, pracovať a byť plodní vo svete? Ako môžeme zasahovať svet? Nemali by sme lepší vplyv na stratených, keby nás svet miloval? Je potrebné, aby sme si tieto tvrdé otázky položili a budeme sa nimi zaoberať v nasledujúcich kapitolách.

Apoštol Ján pokrýva náprotivok Ježišovho vyhlásenia: Smelo nám nariaduje: "Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nie je v ňom Otcova láska" (1. Jánova 2:15).

Ježiš, Jakub a Ján všetci používali silné slová týkajúce sa osoby, ktorá je vo vzťahu s Bohom a ktorá sa spája so svetom a naopak. Spojili koncepty priateľstva, milovania sveta a sveta milujúceho nás s myšlienkami ako je cudzoložstvo, nenávisť, nepriateľstvo a Božia láska, ktorá nie je v nás. Skôr ako budem pokračovať, aby som sa vyjadril k týmto konfrontačným vyhláseniam a čo priateľstvo so svetom znamená, mali by sme najprv vymedziť, čo je svet.

Grécke slovo pre svet je *kozmos*. Je definované ako "súčasný svet, súčasný poriadok vecí, na rozdiel od Kristovho kráľovstva, a preto vždy s myšlienkou pomínutelnosti, bezcennosti a... bujných, žiadostivých túžob."⁹ Prejdime si každý z týchto termínov.

Pomínutelný, ktorého koreňové slovo pomínutelnosť je definované ako "nie trvalé, pretrvávajúce alebo stálé." Ak by sme mali urobiť krok späť a zobrazit' našu spoločnosť v priebehu času, videli by sme ju, ako sa neustále mení. Z väčšej časti je zmena dobrá; znamená pokrok, vývoj a rast. Avšak, morálna zmena sa najčastejšie odkláňa od toho, čo je autenticky dobré pre Boha.

V našej spoločnosti, čo je *morálne prijateľné a samozrejmé, bolo včera často nezvyčajné a považovalo sa za morálne a spoločensky nesprávne*. Pre ilustráciu sa pozrime na zjavný trend. Vezmime si typický PG-13 hodnotený film. Pri pokladni čakajú davy na najnovšiu verziu. No častejšie áno ako nie bude tento kasový trhák naplnený do očí bijúcou nemorálnosťou. Bude znázorňovať smilstvo, homosexualitu alebo cudzoložstvo, že je to žiaduce. Často v sebe zahŕňa neslušnosť, krádež, vraždu a dokonca aj čarodejníctvo. A to nie sú "zlé" postavy v príbehu, ktoré su zapojené do týchto vzorov správania, ale sú to hrdinovia a ich spoločníci. Často je dialóg olepený zbierkou vulgárností, vrátane používania Božieho mena nadarmo.

Jednoducho sme si toto zvykli prijímať, dokonca očakávať v mnohých filmoch. Ale keby tento istý film bol uvedený v kinách v 50-tych rokoch, široká verejnosť by bola zdesená! Američania by boli pobúrení zo sprostých slov, nahoty a zobrazenia do očí bijúcej nemorálnosti. Národný protest by znel: "Prečo tento film ukazuje dvoch nezosobášených ľudí, ktorí žijú spolu - dokonca ich zobrazuje spolu v posteli - že to je prijateľné? Prečo je toto vykreslené ako normálny životný štýl? Neuveriteľné! Hanebné! Poburujúce!" Potom by široká verejnosť bojkotovala film. Tak čo sa stalo? Zaviedol Boh nový štandard toho, čo je normálne, prijateľné a dobré? Posunuli sa línie? Dospeli sme? Boli sme jednoducho iba tuhí v päťdesiatych rokoch sme iba boli jednoducho tuhí?

Ak sa pozrieme na aktuálne štatistiky v reálnom živote, zisťujeme, že drastická zmena vo filmoch je iba odraz meniacich sa morálnych štandardov v spoločnosti.

Nedávna štúdia ukázala, že počet mladých žien, ktoré žijú so svojimi priateľmi, sa viac ako strojnásobil od 1982.¹⁰ *US News & World Report* (Americké Spravodajstvo & Správy zo Sveta; pozn. prekl.) hlásilo, že v rokoch 2006 až 2010, takmer polovica žien (48 percent) vo veku medzi pätnásť a štyridsať štyri žila s partnerom, predtým než sa zosobášili, o 11 percent skok oproti roku 2002 a 41 percentný skok oproti roku 1995.¹¹ Mohol by som pokračovať vo vymenovávaní takýchto štatistických údajov o našej dočasnej kultúre, ale to teraz nie je mojím zámerom.

Svet tiež podporuje *bezcnosť*. Existuje vývoj a zmeny, ktoré sa vyskytujú v našej spoločnosti, ktoré sú cenné. Pokroky, ktoré sme zažili v oblasti vedy, technológie, spôsoboch komunikácie, medicíny atď. prinášajú užitočnosť pre ľudstvo tým, že zvyšujú našu schopnosť byť produktívni. To je v línii s prvým Božím príkazom, aby sme "boli plodní a násobili sa" (Genezis 1:22).

Ale pridávajú naše morálne zmeny na hodnote? Alebo sú založené na chamtivosti, chtíči a postavení? Už sme zlepšili výchovu dieťaťa tým, že by sme ho vystavili, aby bolo vychovávané dvoma dámami alebo dvoma mužmi, ktorí vyznávajú manželstvo? Je toto usporiadanie pre dieťa lepšie než starostlivá mama a otec mužského pohlavia, alebo sa táto zmena urobila, aby splnila bujnú, *žiadostivú túžbu* (finálna charakteristika v našej definícii *kosmu*)?

Zabezpečuje muž a žena, ktorí žijú spoločne, na rozdiel od zmluvného manželstva, bezpečnosť pre deti, alebo to je usporiadanie v záujme uspokojenia sebeckých túžob rodičov, ktorí majú nedostatok odhodlania na záväzok? Má byť ohýbanie pravdy a používanie zavádzajúcich techník na zvýšenie zisku prospešné pre zákazníka, alebo to má uspokojiť chamtivosť predajcu? Zvyšuje legalizovanie rekreačného užívania marihuany aktivitu mozgových buniek? Neinformujú bežne publikované vedecké štúdie o ubúdaní mozgových buniek z užívania tejto drogy? Privádzajú nás niektoré z týchto bežných, bujných, žiadostivých túžob bližšie k nášmu Stvoriteľovi?

Písmo nám hovorí, že kurz sveta je nastavený bezprávnymi duchmi, ktorí prefíkane pracujú prostredníctvom občanov našej generácie (pozri Efezským 2:2). Jednoducho povedané, kosmos je kultúra, ktorá je vytvorená temnými myšliami. Apoštol Ján nenecháva zadné dvierka otvorené, keď píše: "Vieme, že sme z Boha a že celý svet je v moci Zlého" (1. Jána 5:19). Progresívne ťa odťahuje ďalej a ďalej od Božieho srdca a autority. Lebo väčšinu času nie je jeho výskyt v nehanebnom rozpore alebo nie je zlý, skôr sú jeho zmeny maskované ako *pokrokové, moderné* alebo *dobré*. Ale smutná pravda je, že svet zväzda jeho obyvateľov preč od srdca ich Stvoriteľa.

Nová Medzinárodná Encyklopédia Biblických Slov rozoberá našu definíciu hlbšie. Uvádza: "Svetskosť nie je záležitosťou zapojenia sa do týchto praktík, ktoré niektorí spochybňujú. Je to bezmyšlienkovité prijímanie názorov, hodnôt a postojov našej kultúry, bez toho,

aby sme ich rozsúdili Božím Slovom.”¹² Jednoducho povedané, so svetskosťou sme zdrojom pre stanovenie štandardu toho, čo sa považuje za dobré a zlé. Názory, hodnoty a postoje, ktoré nastavujú laťku, sú zakorenené v bezuzdnosti, zhovievavosti tela, uspokojeniu očí a túžbe po postavení, dobrej povesti a prominentnosti:

“Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nie je v ňom Otcova láska. *Veď nič z toho, čo je vo svete — žiadostivosť tela, žiadostivosť očí a vystatovanie sa blahobytom —, nie je z Otca, ale zo sveta.*”

(1. Jána 2:15-16; v kurzívach zdôraznené autorom).

Všimni si slová “čo je vo svete.” Sumarizujú, ako rozpoznať vplyv sveta - alebo aby sme boli v súlade s Jakubovými slovami, ako označiť tých cudzoložiacich, ktorí ho vyhľadávajú.

Prosím, vypočuj si ma, drahý nasledovník Krista: *svet po tebe ide*. Pozvanie od sveta do vzťahu je často sprevádzané lákavou rečou, logikou, lichotením, príležitosťou, mocou, vplyvom a - vždy - sľubmi osobného zisku a/alebo potešenia. Nelíši sa to od zvodného prístupu hada ku Eve. Nelíši sa to od cudzoložnej ženy, ktorá si vyhliadla muža svojich túžob. Robí dojem, že je to o ňom, keď v skutočnosti je to všetko o jej sieti. Tá sieť tajne chytí jej zacielenú obeť, aby na ňom mohla plniť svoju túžbu.

Sieť sveta skryto chytá do pasce svoje obeť - tých, ktorí vyznávajú kresťanstvo - takto svet môže naplniť svoju túžbu odlákať veriacich preč od prítomnosti, života a požehnania od Boha. Pisateľ Prísloví bez obalu prehlasuje, že postel' sveta je pelech smrti a jeho cesta je cesta pekla. Varuje, že *mnoho silných mužov a žien bolo zabitých jeho zvodnou mocou* (pozri Príslovia 7:21-27).

Čo svet nie je

Čo sa týka definovania sveta, veľký dôraz sa skôr kladie na formu ako na motív. Moje srdce je zarmútené, keď počujem myšlienkové

procesy úprimne veriacich, ktorí boli vychovaní v alebo sú práve chytení do pasce *zákonníctva*. O zákoníctve sa hovorí často a tento termín sa často používa voľne, takže predtým, ako budeme pokračovať, podme si ho definovať. Slovník definuje zákoníctvo ako "prísne lipnutie... na zákone alebo predpise, a to najmä na liste viac než na duchu." Ďalej sa definuje ako "hodnotenie správania v zmysle dodržiavania presných zákonov."

Mnohí z nás počuli hororové príbehy, ktoré sprevádzajú túto neživú formu kresťanstva. Pastori tlčú s Bibliou o svoje kazateľnice, vyhlasujú, aby sa predpisy a pravidlá dôsledne dodržiavali a poslúchali. Označujú ženy za svetské, keď nosia nohavice, módne oblečenie, šperky, make-up, piercing, krátke, štýlové alebo farbené vlasy. Ani muži neunikajú pred kázňami: moderná móda sa podrobne skúma, spolu s piercingom a dĺžkou vlasov.

Tu sa to nekončí. Odsúdenie sa udeľuje za to, že ich videli na párty s hriešnikmi. Tí, ktorí navštevujú kiná alebo iné zábavné udalosti, sú kritizovaní. Nad priateľmi mimo prijateľných kruhov sa vraští čelo a akýkoľvek pokus, ako zasiahnuť stratených tvorivým spôsobom, sa často označuje ako odpadnutie. Do zoznamu zákazov je zaradené tancovanie, zúčastnenie sa niektorých sociálnych funkcií, všetky formy svetskej hudby, využívanie televízie, zosilňovače atmosféry ako sú svetlá alebo dymové stroje v cirkvi - a to je len krátky zoznam predpisov nutných k "nasledovaniu Ježiša a aby sme ostali slobodní od sveta."

Práve som uviedol niektoré zo zjavných cieľov zákoníctva, ale existujú aj jemnejšie formy zákoníctva, ktoré sú rovnako nebezpečné. Jedná sa o zavedenie - a často samo-zavedenie - kritérií, ktoré ľudia prísne dodržiavajú, aby si zaslúžili spasenie, duchovne rástli alebo súdili vonkajšie prejavy ostatných. Vzorka z nich by mala zahŕňať niekoľko hodinové modlenie, postenie alebo čítanie predpísanej dennej dávky Biblie. Samozrejme, to všetko sú vo svojej podstate užitočné praktiky, ale nemali by byť vykonávané s úmyslom, že si nimi zaslúžime nejakú formu duchovnej nadradenosti.

Mohlo by sa stať, že bojujeme s prijatím odpustenia, a tak podľahneme nutkaniu potrestať sa nejakým spôsobom, aby sme tým vynahradili za zlé, čo sme urobili. To berie pozornosť od Ježišovej krvi a dáva ju späť na naše skutky.

Zákonníctvo sa môže prejavíť v presvedčení, že máme lepší prístup k Bohu, pretože usilovne slúžime v službe alebo v cirkvi. Alebo veríme, že naše modlitby sú rýchlo vypočuté, pretože sme sa v poslednej dobe nedopustili žiadneho významného hriechu. Nevyslovené myslenie je, že môžeme naplniť náš duchovný bankový účet dobrým správaním, činmi alebo prácou. Zákonníctvo neumožňuje, aby si človek oddýchol alebo si užíval život, pretože má pocit hncieho tlaku, že musí byť neustále zaneprázdnený v "službe Bohu," či už je to v správe cirkvi, dobrovoľníctve alebo dávaní zdrojov chudobným. Láska nie je motiváciou; ale je ňou naša snaha zaslúžiť si Božiu priazeň.

Klasickým príkladom tohto typu zákonníctva je farizej, ktorý posudzoval notoricky známeho hriešnika v meste tým, že porovnával svoj vlastný životný štýl s vyberačom daní (ekvivalent k súčasnému členovi mafie). Farizej povrchne ďakoval Bohu za jeho vlastné dobré správanie: nehrešil, nepodvádzal ľudí ako muž mafie robil, nescudzoložil, postil sa a modlil sa pravidelne a veľkoryso dával do synagógy. Je iróniou, že práve vo chvíli, čo sa duchovný vodca chválil svojím správaním a poukazoval na nedostatky vodcu finančného združenia, tento notoricky známy hriešnik bol vzadu v synagóge a volal k Bohu o milosť. Ježiš povedal, že to bol práve tento muž, ktorý bol ospravedlnený, nie ten "dokonalý," pravidlá-dodržiavajúci vodca.

Tento typ zákonníctva je silne zakorenený v duchu sveta, lebo sa zameriava na postavenie, pýchu alebo sebauspokojenie, ktoré je tiež sprievodným znakom, nasledujúc predpisy, ustanovené samým sebou alebo ostatnými. Toto odpútava od závislosti na Božej schopnosti v našich životoch, keďže to obracia našu pozornosť na seba. Tiež nás to okráda o radosť, ktorú sprevádza Božia prítomnosť.

Jeden môj priateľ, ktorý je podnikateľ, je veľmi efektívny v tom, ako osloviť ľudí. Bol vychovaný v zákonníctve, ale bol z neho oslobodený. Raz mi povedal: "John, myslel som si, že všetko, čo bolo zábavné alebo smiešne alebo radostné, bolo z tohto sveta a pozeralo sa na to ako na prísne tabu." Jeho pastor a vedúci sa zamerali na vonkajší prejav človeka, nie na vnútorné umiestnenie srdca. Jeho cirkev mala veľmi malý vplyv na niekoho mimo ich skupiny. Je smutné, že predstavitelia tejto cirkvi naozaj nepočuli Pavlove slová: "Veď Božie kráľovstvo nie je jedenie a pitie, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom." (Rimanom 14:17).

Keď sme v Duchu, máme veľkú a pretrvávajúcu radosť. Radosť je pre stratených atraktívna, keďže svet ju nemá. Ježiš bol atraktívny pre všetkých, ktorí boli úprimní, dokonca aj pre notoricky známych hriešnikov v spoločnosti. Každý, kto sa snaží, aby si zaslúžil spasenie alebo rástol v Kristovi skrze zákonnícke učenia alebo presvedčenie, nemá naozajstnú radosť. Žije vo veľmi malom svete, pretože tých, ktorí nemyslia rovnako ako on, si nevšíma.

Bolo by dobré, keby títo predstavitelia viac meditovali o Pavlových slovách v inom liste:

"Ak ste teda s Kristom zomreli živlom sveta, prečo sa ako tí, čo žijú vo svete, podriaďujete predpisom: Neber do rúk, neokús, ani sa nedotýkaj? — Veď sú to iba ľudské príkazy a náuka o veciach, ktoré sa použitím ničia. Vyzerá to ako múdrosť, ako zvláštny prejav nábožnosti, sebaponižovania a telesného umŕtvovania. *No nikomu nie sú na česť*, ale len na uspokojenie telesného zmyšľania."

(Kolosenským 2:20-23; v kurzívach zdôraznené autorom)

Je zaujímavé, že Pavol pripísal zákonnícke pravidlá oddanosti, sebazaprenia a tvrdej telesnej disciplíny mociam tohto sveta. Neznamená to, že nehanebnosť, sexuálna nemravnosť, vražda, krádež, opilstvo atď. nie sú hriešne. Je to len iná forma svetskosti.

Tí, ktorí sú zviazaní zákonníctvom, si často neuvedomujú, že svet, o ktorom tak silne kážu, aby sme sa od neho držali, je ten istý systém, ktorý drží v poviazanosti ich.

Kľúč k Pavlovmu vyjadreniu sa vyskytuje v slovách “no nikomu nie sú na česť.” Zákonníctvo nečistí ľudské srdce - a srdce je pre svet cieľ, ktorý sily tohto sveta chcú nakaziť. To je dôvod, prečo je nám hovorené: “Pri plnej ostražitosti si stráž srdce, lebo z neho vychádza život” (Príslovia 4:23).

Ježiš hovorí: “Zatiaľ čo dobrý človek vynáša dobré veci z dobrého pokladu, zlý človek vynáša zlé veci zo zlého pokladu” (Matúš 12:35). Je to všetko o tom, čo si vnútorne ukladáme v srdci a hľadáme na to ako na hodnotné. Vyčisti si srdce a vonkajší život sa dostane na miesto v dokonalej línii s tým, čo Boh považuje za dobré.

Aby sme to zhrnuli, zovretie od sveta nie je zvonku, ale zvnútra. Týka sa túžob, zámerov a motívov srdca a mysle. Toto je bojisko; toto je miesto, kde sa spríada sieť. To je miesto, kde priateľstvo alebo cudzoložstvo so svetom začína a nakoniec aj je dokončené. A to sa môže stať tak ľahko s osobou, ktorá málokedy chodí do cirkvi ako aj s človekom, ktorý nikdy neminie žiadnu bohoslužbu a je hlboko zapojený v službe.

Keďže už lepšie rozumieme, čo svet je a čo nie je, poďme obrátiť našu pozornosť na priateľstvo. Ako vstúpime do vzťahu priateľstva so svetom? Ako sa ním dopustíme nevery? V nasledujúcej kapitole to bude naším zameraním.

PRIATEĽSTVO

...Ak sme smrťou jeho Syna boli zmierení s Bohom...
- Rimanom 5:10

Na čomkoľvek lipne tvoje srdce a na čo sa
spolieha, toto je naozaj tvoj Bôh.
- Martin LUTHER

Priatelia. Všetci ich máme a užívame si ich. Keď som bol malý chlapec, dvaja z mojich najbližších kamarátov boli Danny a Glenn. Väčšinu svojho voľného času som strávil s nimi. Hrali sme športy, jazdili na bicykloch, skúmali, vymýšľali si hry, išli do mesta, alebo sme len sedeli a rozprávali sa. Naše rozhovory sa točili okolo toho, čo bolo pre nás dôležité: ostatní priatelia, dievčatá, učitelia, spoločenské akcie, atletika, profesijné plány a rad ďalších tém. Naše priateľstvo bolo z väčšej časti zdravé. Podporovali sme sa navzájom, aby sme boli lepší, silnejší a múdrejší a aby sme dosiahli náš potenciál. Chránili sme sa, robili sme láskavosti jeden druhému a navzájom si pomáhali v ťažkých situáciách. Jednoducho povedané, boli to ľudia, s ktorými som bol najradšej.

A čo ty? Rozmýšľaj o svojich priateľov z minulých rokov. Spýtaj sa sám seba, čo sú kľúčové prvky priateľstva? Som si istý, že by si súhlasil, že je to užívanie si spoločného času, zblížovanie sa a chápanie jeden druhého a zdieľanie spoločných záujmov nevynímajúc. Láska, dôvera,

rešpekt, humor a vzájomná príťažlivosť sú tiež životne dôležité. Existuje iste viac zložiek, v závislosti od jednotlivca; ale pre všetkých z nás najdôležitejším aspektom je, že si užívame, keď sme spolu.

Písmo hovorí pozitívne o priateľstve. Jeden z mojich obľúbených veršov je: "Olej a kadidlo rozveseľujú srdce, slasť z priateľa je viac ako vlastná rada" (Príslovia 27:9). Neboli sme stvorení, aby sme lietali sólo, spoločnosť nás občerstvuje. To bol hlavný element, ktorý chýbal v Božom pôvodnom stvorení. On vyhlásil: "Nie je dobré človekovi byť samému" (Genesis 2:18). Boli sme stvorení na Jeho obraz, čo zahŕňa túžbu po a užívanie si priateľstva.

Ale je tu aj druhá strana. Ježiš, Jakub a Ján hovoria *nepriaznivo o určitom priateľstve*. Znovu si vypočuj slová apoštola: "Cudzoložníci a cudzoložnice, či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu? Kto teda chce byť priateľom sveta, prejavuje sa ako nepriateľ Boha" (Jakub 4:4; Roháčkov preklad Biblie). Jeho tón je nielen nepriaznivý, ale priamy, strohý a silný! Tak sa spýtajme, aké sú ukazovatele pre vstup do vzťahu so svetom?

Klasický vzťah

V poslednej kapitole sme sa dozvedeli, že slovo *philia* je definované ako "byť priateľom" alebo "spriatelíť sa" a nesie myšlienku "milovať, rovnako ako byť milovaný." *Encyklopédia Biblických Slov* ďalej hovorí: "Myšlienka priateľstva bola v gréckom svete dobre rozvinutá. Philia... bolo používané v širšom zmysle ako "známosť," rovnako ako v intímnejšom zmysle osobného a hlbokého puta skutočnej náklonnosti." V podstate sa toto slovo, ktoré používa Jakub, vzťahuje na široké spektrum priateľstva. Všetci vieme, že existujú úrovne vzťahov a priateľstvo, o ktorom hovorí Jakub, napĺňa tento rozsah. Následne, celé spektrum priateľstva je priamo spojené s neverou.

Dopúšťať sa cudzoložstva proti Bohu je trochu odlišné od typického scenára nevery ženatého muža, takže si podme skontrolovať kroky v bežnom vzťahu. Vo väčšine prípadov neskončí manžel a jeho milienka

spolu v posteli hneď na prvom stretnutí. Je tu zahrnuté dvorenie; ktoré môže byť úmyselné alebo neúmyselné.

Začína sa to jednoduchým stretávaním a *poznávaním sa*. Môže sa to stať cez sociálne médiá alebo osobne. Iskra je iniciovaná zoznámením. Často je záujem muža umocnený z nenaplnenej intimity s jeho manželkou. V menej častých prípadoch je vedený túžbou po väčšom fyzickom a emocionálnom spojení. Počiatkové interakcie sa zdajú byť neškodné, ale s každým kontaktom, záujem oboch strán rastie. Nakoniec si vymenia mobilné čísla a e-mailové adresy.

Príťažlivosť sa aj naďalej prehĺbuje, pretože muž sa prepája so ženou prostredníctvom textových správ, posielaní e-mailov, telefónnych hovorov alebo jednoducho "náhodným narazením" na ňu. Toto prehĺbuje úroveň ich rozhovoru. Túžia po sebe, ale nikto si to nepripúšťa. Nevypovedaná príťažlivosť pridáva na vzrušení z rozvíjajúceho sa vzťahu. Už ďaleko prekročili primeranú úroveň priateľstva.

Nakoniec prídu plány podniknúť ďalší krok - ísť na kávu, obed alebo sa stretnúť na odľahlom mieste. Zvyčajne je to v tomto okamihu, kedy ich city voči tomu druhému vyjdú von.

Teraz o nej neustále premýšľa a túži byť s ňou. Sníva a plánuje, ako sa môžu dostať preč bez toho, aby o tom vedeli jeho žena a priatelia. Jeho srdce už netúži po jeho žene, ale po tejto žene. V manželkinej prítomnosti nie je v skutočnosti duchom prítomný, pretože jeho myšlienky a predstava sú s jeho milenkou. Je len otázkou času, kedy skončia spolu v posteli.

Kde sa to začalo? Začalo to nevhodnými myšlienkami a konverzáciami vo fáze zoznámenia. V ktorom bode sa to stalo cudzoložstvom? Bolo to vtedy, keď si vymenili osobné kontaktné informácie alebo sa stretli osamote? Alebo to bolo, keď sa jej po prvýkrát dotkol? Ich prvý bozk? Alebo sa to stalo, keď sa vyzliekli a mali spolu sex?

V skutočnosti sa to stalo ešte skôr, pred hociktorým z týchto ukazovateľov. Ježiš to osvetľuje, keď dôrazne hovorí: “Ja vám však hovorím: Každý, kto sa žiadostivo pozerá na ženu, už s ňou v srdci scudzoložil” (Matúš 5:28). Srdce je tam, kde žijeme; vonkajšie činy jednoducho nasledujú. Cudzoložstvo začalo vtedy, keď sa mužova náklonnosť obrátila smerom k žene - niekde v štádiu *zoznámenia*.

Priateľstvo so svetom

Svet nás láka preč od našej “prvej lásky” podobným spôsobom. Začína to povzbudením nášho záujmu. Vizitkou môže byť humor, radosť, pohodlie, vzrušenie, intrigy, úspech alebo čokoľvek, čo je lákavé. Nelíši sa to od príkladu, ktorý som práve uviedol, kedy sa fáza zoznámenia môže udiť cez médiá alebo osobne. Často k tomu dochádza v dôsledku nedostatku naplnenia v našom vzťahu s Bohom. Stratili sme vzrušenie z Jeho priateľstva. Naše časy vzťahu s Ním sú suché a nudné. Naša potreba po priateľstve nás ťahá inde.

Príťažlivosť sveta rastie s časom, ktorý do toho investujeme. Netrvá dlho a naše myšlienky a emócie sú už chytené. Ak sa pozrieme na Pavlove slová dvom rôznym cirkvám, objavíme varovanie, že v prípade ak o to dbáme, nás ochráni pred sklznutím do cudzoložstva so svetom:

“Ak ste teda boli spolu s Kristom vzkriesení, *hľadajte* to, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha. *Myslite na to*, čo je hore, nie na to, čo je na zemi.”

(Kolosanom 3:1-2, v kurzívach zdôraznené autorom)

Čítal si jeho slová dôkladne? Ak nie, pozri sa na ne znovu a venuj osobitnú pozornosť dvom slovám v kurzíve, *hľadať* a *nastaviť sa* (myslieť). Naša myseľ je *nastavená* na to, čo *hľadáme*. Skôr ako budem ďalej komentovať, podme si bližšie preskúmať Pavlove slová Rimanom. Opäť platí, hľadaj slovo *nastaviť*:

“Lebo tí, čo žijú podľa tela, *myslia* na telesné veci, tí, čo žijú podľa Ducha, *myslia* však na duchovné veci. Lebo zmýšľanie tela vedie k smrti, zmýšľanie Ducha však vedie k životu a pokoju. Pretože zmýšľanie tela je nepriateľstvom voči Bohu — nepodrobuje sa totiž Božiemu zákonu; veď sa ani nemôže.”
(Rimanom 8:5-7; v kurzívach zdôraznené autorom)

Ako hlavný bod záujmu si všimni slovo *nepriateľstvo*. Je to presne to grécke slovo “*echtra*,” ktoré Jakub použil v 4:4. *Strongov slovník* ho definuje ako “nepriateľstvo... dôvod na opozíciu, protivienstvo.” Opäť sa Pavol obracia na veriaceho, ktorý sa pripája ku svetu.

Nie je to len moja láska k Lise, ktorá ma drží od cudzoložstva voči nej. Je to tiež aj to, že nechcem čeliť jej hnevu. Stal by som sa terčom jej nepriateľstva. Nechcem aby tá, ktorú milujem, bola nepriateľská, nahnevaná a zo mňa sklamaná. Avšak, to by bolo nič v porovnaní s tým, o čom hovoria Pavol a Jakub, pretože žiadny kresťan so zdravým rozumom by nechcel čeliť Božiemu nepriateľstvu. (Nezabudni, že Jakub a Pavol hovoria ku veriacim.)

Jonáš čelil Božiemu nepriateľstvu a skončil vo zvratkoch veľkej ryby. Samson mu čelil a upadol do otroctva a stratil svoj zrak. Eli mu čelil a zomrel v rovnaký deň, čo boli jeho synovia vzatí zo zeme. Existujú aj ďalšie príklady, ako Saul, Balám, Joáb, Alexander kováč a mnoho ďalších. Sklamať Boha nie je dobrý nápad.

Ak si želáš viac príkladov, v Novej Zmluve ber do úvahy Ježišove pripomienky voči cirkvám v knihe Zjavenia. Jednalo sa o skutočné cirkvi so znovuzrodenými veriacimi. Jednej cirkvi, ktorá robila kompromisy vo vzťahu, hrozil, že odstráni ich svietnik - ich svetlo (pozri Zjavenie 2:5). Ďalšia cirkev bola varovaná, že Boh bude “bojovať proti nim” (pozri Zjavenie 2:16). Ďalšej cirkvi Boh hrozil s “nemocenským lôžkom” a “veľkým súžením” (pozri Zjavenie 2:22). Ďalšia bola varovaná, že On “príde na ňu ako zlodej” (pozri Zjavenie 3:3) a ešte jednej bolo povedané, že ich “vyvráti, vyplúje” von zo svojich úst (pozri Zjavenie 3:16). Základná myšlienka je: nechcete čeliť Božiemu nepriateľstvu!

V Rimanom 8:5 si všimni frázu “nastavené ich mysle” (myslia na...). Klúčovým slovom je *byť nastavený*. Prejdime si cez toto slovo poriadne. Predpokladajme, že je zima a tvoj domáci termostat je *nastavený* na 21 stupňov Celzia. Vonkajšia teplota je -20 stupňov Celzia. V zhone odchádza z domu člen tvojej rodiny a nie bezpečne zatvorí vchodové dvere. On alebo ona odíde a len o pár minút neskôr vietor rozfúka vchodové dvere dokorán. Ty si v inej časti domu a zakrátko máš pocit, že teplota v tvojom dome drasticky klesla. Začínaš hľadať vysvetlenie a nájdeš vchodové dvere otvorené dokorán a ako mrazivý vzduch prúdi dnu. Okamžite zavrieš dvere, ale už teraz teplota v dome je nižšia ako 15 stupňov. Čo sa stane potom? Akonáhle teplota poklesne, termostat signalizuje, aby sa zapol kotol, až kým sa teplota v dome neobnoví na nastavenú teplotu. Bez akejkoľvek tvojej vedomej účasti sa teplota vráti na 21 stupňov.

Vráťme sa k nášmu príkladu muža, ktorý sa dopustí cudzoložstva. Pred nejakými rokmi, keď dvoril svojej manželke, boli jeho city a túžby *nastavené* na ňu. Sníval, že je s ňou, že si je s ňou blízky a nakoniec, ako ju požiada o ruku. Bola v jeho mysli, keď sa zobudil, keď bol v práci, keď uviazol v zápche a najmä, keď ležal v noci v posteli. Jednoducho povedané, keď nemusel používať svoju myseľ na špecifický účel, jeho myšlienky sa vracali, kde boli nastavené: na ňu.

Jeho kamaráti ho pravidelne prichytili ako sa vzdáva od ich rozhovorov. Dokonca mu povedali: “Hej, človeče, kde si?”

Cítiac sa trápne nedbalo reagoval: “Sorry chalani, mám toho veľa na hlave.” Vyhovel sa pravde, aby im nemusel dať za pravdu, keby priznal, že rozmýšľal o nej. Jeho myšlienky boli *nastavené*.

O niekoľko rokov neskôr, po zásnubách, po svadbe, po niekoľkých deťoch, sa ocitne v cudzoložnej afére s inou ženou. Vyvinul sa rovnaký vzor. Jeho milenka bola neustále v jeho mysli. Keď nemusel rozmýšľať, jeho myšlienky sa vracali k ich *predvolenému nastaveniu*. Dokonca aj keď bol v spoločnosti svojej manželky, jeho náklonnosť

bola s jeho milenkou. Vyhľadával ju a túžil po nej, pretože jeho myseľ bola *nastavená na ňu*. Rovnako ako termostat automaticky obnovuje teplotu domu na teplotu, ktorá bola *nastavená*, tak bude aj myseľ v predvolenom nastavení, ako je nastavená.

Ako to súvisí s veriacim? Keď sme spasení, sme premožení láskou. Myslíme na Ježiša, keď sa prebudíme, pri raňajkách, v aute, v práci, počas obeda, po práci, keď sme sami a najmä, keď ležíme v posteli v noci. Túžime po našom spoločnom čase s Jeho Duchom. Vzrušene čakáme na ďalšiu bohoslužbu, ako pôjdeme do ulíc, aby sme hovorili o Ježišovi s ostatnými, alebo aby sme sa rozprávali s kamarátom kresťanom o Božích cestách. Jednoducho povedané, On pohlcuje naše myšlienky; naše city sú nastavené na Neho.

Čas plynie. Zvykli sme v očakávaní chodiť na bohoslužby, zažívať Jeho prítomnosť, uctievať Ho a počúvať Jeho Slovo. Teraz sme tam fyzicky, ale v skutočnosti nie sme prítomní. Naše myšlienky sa ľahko odkloňujú k nášmu obľúbenému športovému tímu, výpredaju v neďalekom obchodnom centre, prichádzajúcemu rande alebo schôdzke, obchodnej dohode, ktorá visí na vlásku, párty, na ktorú sme boli pozvaní a iné veci. Čo sa stalo? Naozaj sa naše myšlienky odklonili, alebo naša myseľ smeruje tam, kde je *nastavená*, k tomu, čo vášnivo *hľadáme*? Získali sme nevedomky iných milencov?

Môj príbeh

Dovoľ mi, aby som vyrozprával svoj príbeh. Chodil som na Purdue Univerzitu a počas druhého ročníka dvaja z mojich bratov z bratstva prišli do mojej izby a povedali mi o štyroch duchovných zákonoch univerzitného evanjelizačného ťaženia. Moje duchovné oči sa otvorili a svoj život som odovzdal Ježišovi. V tom momente som bol zapálený vášňou pre Boha. Bol taký skutočný a ja som bol taký hlboko zamilovaný do Ježiša a hlboko vdáčny za slobodu, ktorú mi dal. Hovoril som o Ňom každému, kto bol ochotný počúvať a dokonca aj tým, ktorí nechceli počúvať! Moji bratia z bratstva sa ma pokúsili vyhodiť z bratstva, pretože som rozprával o Ježišovi na všetkých našich žúrkach.

S naším bratstvom boli prepojené dievčatá. Volali sme ich "malé sestry." Dve z nich boli biologické sestry a medzi sebou spali zhruba s polovicou šesťdesiatich chlapcov z nášho bratstva. Ak niektorý z bratov chcel sex, vedeli, že tieto dievčatá boli rýchla a ľahká voľba.

Zopár z nás priviedlo jednu z týchto dievčat k Ježišovi a počas dvadsiatich štyroch hodín ona priviedla svoju sestru k Pánovi. Bez toho, aby sme im hovorili niečo o ich promiskuitnom správaní, okamžite prestali mať sex s bratmi z bratstva. Namiesto toho začali svedčiť chalanom, s ktorými spali. Bratia z bratstva zúrili. Mňa videli ako pôvodcu, pretože v tej dobe som viedol celointernátne štúdium Biblie priamo v dome nášho bratstva.

Nakoniec prišiel viceprezident do mojej izby a povedal: "John, ideme proti tebe hlasovať." Potom povedal, boli to jeho presné slová: "Prečo nemôžeš byť ako zvyšok kresťanov v tomto bratstve?" Hovoril o ostatných chlapcoch, ktorí navštevovali cirkev v nedeľu, ale smilnili so svojimi priateľkami, opíjali sa na našich žúrkach a účastnili sa na ďalšom chlipnom správaní, čo bola norma v našom dome.

Bola to tvrdá doba, ale aj napriek tomu, že druhý vo velení nášho bratstva slúbil, že ma vyhodí, nikdy sa to nestalo. Je dosť zaujímavé, že nemohli získať dosť hlasov, aby ma vyhodili. Priviedli sme príliš veľa ku Kristovi a oni stáli za mnou.

Niekoľko mesiacov po stretnutí a zamilovaní sa do Ježiša, práve prebiehala futbalová sezóna. Teraz som bol junior a rovnako ako pred rokmi, som mal sezónne vstupenky na naše zápasy. Počas posledných dvoch rokov som nevynechal ani jeden z nich, ale teraz som bol taký nadšený z Ježiša, že som využíval čas počas futbalových stretnutí štúdiom Biblie. Dom bratstva bol tichý, pretože všetci chlapci boli na zápase. Bola to šanca na skvelé časy modlitieb a spoločenstva s Bohom. Nikto mi nepovedal: "Nemal by si chodiť na futbalové zápasy" a nikdy ma nenapadlo, že účasť na zápasoch bola nesprávna. V skutočnosti, ďalší rok som bol na mnohých zápasoch. Nechodil som

na ne počas môjho juniorského roku, pretože to bola príležitosť byť s Bohom. Vášnivo som Ho chcel poznať. Moja myseľ bola nastavená na veci zhora.

V čase, keď som absolvoval Purdue s titulom z mechanického inžinierstva, mnoho mojich bratov z bratstva a ostatní študenti spoznali Pána - vrátane mojej budúcej manželky Lisy, ktorá bola v tej dobe považovaná za jednu z najdivokejších dievčat na akademickej pôde. Moja vášnivá láska k Ježišovi bola nákazlivá a ľudia ma buď milovali alebo nenávideli. Nebola žiadna stredná cesta: ak si sa stretol s Johnom Bevere, rýchlo si zistil, na čo bola jeho myseľ a srdce nastavené, pretože vášeň sa zo mňa liala. Nebol som v ničom iný od niekoho, kto je vášnivým fanúšikom športového tímu alebo chlapca, ktorý bol po uši zamilovaný do dievčaťa.

Prešťahoval som sa do Dallasu, do Texasu. O šesť mesiacov neskôr sa Lisa tiež presťahovala do Dallasu a skoro na to sme sa vzali. Pracoval som pre Rockwell International ako inžinier. Opäť som sa stretol s chlapcami, ktorí nemali radi moju vášeň pre Ježiša. Mysleli si, že som príliš otvorený a nemohli pochopiť, prečo som sa nepodieľal na ich chlipných vtípoch, vulgárnych diskusiách a dobrodružstvách "happy hour" po práci. Ale tým, že som bol v profesionálnom prostredí, sa moje názory a správanie viac tolerovali než to bolo v bratstve na výške.

O dvadsať dva mesiacov neskôr ma požiadali, aby som sa pridal k vedeniu našej cirkvi. Bola to jedna z najväčších a najznámejších cirkví v Amerike a mala medzinárodný vplyv. Cirkev mala viac ako štyristo zamestnancov na podporu jej evanjelizačných služieb a to, že ma požiadali, aby som prišiel do tímu, bolo pre mňa takmer neskutočné. Zdalo sa to ako ďalšia najlepšia vec spolu s tým, že idem do neba! Myslel som si, že moje prenasledovanie skončilo, pretože teraz budem pracovať s kresťanmi. Už viac nebudem čeliť intenzívnym bojom ako tým, s ktorými som bojoval v mojom bratstve a v Rockwell International.

V tej dobe boli Dallas Cowboys jedným z najlepších tímov v Národnej Futbalovej Lige. Nebol som veľmi ich fanúšikom, pretože som vyrastal v Michigane, ale počul som, ako chlapci z vedenia hovoria o Cowboys každý pondelok. Zhromaždili sa s kávou a rozprávali s takou vášňou o štatistikách zápasu z predchádzajúceho dňa, veľkých skvelých výkonoch a víťazstvách alebo stratách.

Zo zvedavosti som začal sledovať Cowboys v televízii. Začalo to sledovaním jedného polčasu alebo aj dvoch z hry. Páčilo sa mi sledovať Cowboys, pretože boli vzrušujúci. Bola v tom aj ďalšia výhoda: dávalo mi to príležitosť na inteligentné diskusie o zápasoch s chalanmi v cirkevnej kancelárii.

Všetko to začalo zdanlivo nevinne a neškodne. Ale po čase, môj záujem o Cowboys zosilnel a začal som sledovať celý zápas. Pristihol som sa ako sa rozprávam s televízorom s veľkou vášňou, nadšením a niekedy ako kričím na hráčov. Nakoniec to došlo do bodu, že som nepremeškal zápas alebo žiadnu časť z neho. Aj mimo sezóny sme so spolupracovníkmi pokračovali v rozhovoroch o priebehu a akí skvelí budú Cowboys nasledujúci rok. Premýšľal som o tíme pomerne často, aj keď som nerozoberal štatistiky s chalanmi. Teraz som bol plnohodnotný fanúšik!

Akonáhle prišla ďalšia sezóna, bol som pohltený vzrušením. Každú nedeľu som sa po bohoslužbe ponáhlal domov a zapol telku dokonca skôr, než som si vyzliekol svoje oblečenie do cirkvi. Niekedy som len sedel prilepený na telke, hoci som bol v nepohodlnom oblečení (oblek a kravata) a potreboval som použiť toaletu. Nechcel som zmeškať žiadny zásah.

Počas polčasu som išiel do svojej izby a prezliekol som sa. Ak Lisa potrebovala s niečím pomôcť, zabudni na to. "Zlatko, Cowboys hrajú." Jedli sme počas polčasu alebo lepšie, po zápase - nikdy nie, keď hrali.

Teraz som poznal všetky štatistiky. Starostlivo som ich skúmal a neustále som rozmýšľal o tom, ako by Cowboys mohli hrať lepšie. Bol som ten, ktorý vedie konverzácie v práci. Chválil som výkony rôznych hráčov počas zápasu. Tieto rozhovory sa nekonali len v pondelok, ale celý týždeň. Niektorí ľudia v mojej cirkvi mali sezónne lístky a ja som vyskočil pri každom pozvaní na zápas.

Podme rýchlo dopredu na ďalšiu sezónu, o rok neskôr. Krátko predtým, ako som sa niečo modlil, myslel som si, že to bude celkom jednoduché a zdanlivo bezvýznamné. Neuvedomil som si však, že to zmení môj život. Moja modlitba znela: "Pane, prosím Ťa, aby si očistil moje srdce. Chcem byť svätý, oddelený pre Teba, tak ak je niečo v mojom živote, čo Ťa neteší, odhaľ to a odstráň to." Nemal som predstavu o hĺbke tejto modlitby a čo bude odkryté.

Futbalová sezóna sa blížila ku koncu a zápasy play-off sa blížili. Bol to deň rozhodujúceho zápasu. Cowboys hrali s Philadelphia Eagles. Víťaz zápasu mal postúpiť do play-off, porazený vypadol. Bol som prilepený na telke, nesedel som na gauči, ale stál som na nohách. Zápas bol príliš blízko konca, aby som vydržal sedieť. Bola to finálna štvrtina s poslednými iba ôsmymi minútami. Cowboys boli pozadu o štyri body a ich hviezda rozhodla, že sa tím stiahne z poľa. Už som prešľapoval po podlahe medzi hrami, frustrovaný som kričal na chudákov hráčov, alebo reagoval s bujarou radosťou nad skvelými zásahmi. Neistota a napätie boli vzrušujúce.

Zrazu, bez akéhokoľvek oznámenia, ma Duch Boží vyzýval, aby som sa modlil. Náhle nutkanie ma premohlo: *Modli sa, modli sa, modli sa!* Bolo to ťaživé, ako silný a ťažký pocit hlboko v mojom srdci. Spoznal som, že takéto naliehanie sa stáva, keď ťa Duch Boží chce odtiahnuť, aby si sa modlil.

Lisa nebola v dosahu, tak som povedal nahlas: "Pane, zostáva už len osem minút tejto hry. Budem sa modliť, keď to skončí." Nutkanie pokračovalo, nepoľavilo.

Prešlo niekoľko minút. Stále hľadajúc úľavu, som zvolal: "Pane, budem sa modliť päť hodín, keď táto hra skončí. Zostáva už len šesť minút!"

Tím posúval loptu dolu po ihrisku. Jednoducho som vedel, že sa vrátia a vyhrajú tento dôležitý zápas. No nutkanie modliť sa však odo mňa stále neodišlo. V skutočnosti bolo silnejšie a ja som bol frustrovaný. Nechcel som odísť od zápasu. Povedal som nahlas: "Pane, budem sa modliť po zvyšok dňa a aj celú noc, ak je to to, čo si Ty praješ!"

Sledoval som zvyšok zápasu. Cowboys vyhrali a štadión elektrizoval vzrušením. Pripojil som sa k jasotu davu. Ale bol tu sľub, ktorý som dal Bohu. Okamžite som vypol telku. Vyšiel som rovno hore do mojej kancelárie, zavrel dvere a sklonil sa na koberec. Ale nutkanie modliť sa už nebolo prítomné. Už tam nebola žiadna ťaž. Nebol prítomný ani ľahký pocit. Nebolo tam nič.

Snažil som sa to oživiť. Snažil som sa modliť, ale moje slová boli suché a povrchné. Netrvalo dlho, kým som si uvedomil, čo sa stalo. Vybral som si zápas Dallas Cowboys pred Božím volaním. Zakryl som si tvár do koberca a zastonal som: "Bože, ak by sa ma hocikto spýtal: "Kto je najdôležitejší v tvojom živote, Boh alebo Dallas Cowboys?" bez váhania by som odpovedal: "Samozrejme, že Boh!" Práve som ukázal, kto bol viac dôležitý. Ty si ma potreboval, ale ja som si vybral futbalový zápas pred Tebou. Prosím, odpusť mi!"

Hneď som vo svojom srdci počul: "Synu, nechcem tvoju obeť päťhodinovej modlitby. Túžim po poslušnosti."

Rozdelená vernosť

Bol som premožený zármutkom kvôli tomu, že som bol neverný Tomu, ktorý za mňa dal svoj život. To všetko bolo kvôli niečomu z tohto sveta - čo krmi srdcia, duše a myšlienky tých, ktorí nemajú žiadny iný zdroj života. Moje city boli jasne nastavené na futbalový tím.

Vo svetle toho sa pozorne pozrime na Jakubove slová znova:

“Cudzoložníci a cudzoložnice, či vy neviete, že priateľstvo sveta je nepriateľstvom s Bohom? Tedy ktokoľvek by chcel byť priateľom sveta, stáva sa nepriateľom Božím. Alebo či sa nazdáte, že nadarmo hovorí Písmo: Až po *závisť* žiada ducha, ktorému spravil príbytok v nás? Priblížte sa Bohu, a priblíži sa vám. Umyte ruky, hriešnici, a očistite srdcia, vy, ktorí *ste dvoje* mysle [ktorých vernosť je rozdelená medzi Boha a svet].

(Jakub 4:4-5, 8; Roháčkov preklad, v kurzívach zdôraznené autorom, v hranatých zátvorkách zdôraznené podľa anglického prekladu NLT)

Moja vernosť bola rozdelená. Vernosť sa identifikuje rozhodnutiami, ktoré prijímame, nie iba slovami, ktoré hovoríme. Existuje veľa mužov a žien, ktorí tvrdia, že sú verní, ale ich skutky dokazujú opak. Mohol by to byť dôvod, prečo Božie Slovo uvádza: “Mnoho ľudí sa chváli svojou vernosťou, ale ktože nájde spoľahlivého muža?” (Príslovia 20:6).

Vtedy by som prehlásil s presvedčením: “Ježiš je najdôležitejší v mojom živote, viac než hocičo iné alebo hocikto iný!” No moja voľba dokázala niečo iné. Skutky sú vyššou úrovňou komunikácie ako naše slová.

Apoštol John podáva novozmluvnú verziu Príslovia 20:6: “Deti, nemilujme slovom ani rečou, ale skutkom, opravdivo” (1. Jánova 3:18). Pravdou je, že Dallas Cowboys prevzali miesto mojej prvej lásky. Popudil som Ducha, ktorý vo mne prebýva, k žiarlivosti. Hoci som čítal varovanie v Písme, bol som slepý voči týmto slovám. Boh bol milosrdný a ukázal mi moju chybu.

Ján tiež píše:

“Deti, chráňte sa modiel!” [Drahé deti, chráňte sa pred čímkoľvek, čo by mohlo zabráť miesto vo vašich srdciach, ktoré je pre Boha.]

(1. Jánova 5:21; v hranatých zátvorkách doslovný preklad podľa anglického prekladu Biblie NLT)

To nie je Jakub, čo nás varuje, ale Milovaný Ján. Je potrebné zdôrazniť, že toto sú posledné slová, ktoré napísal vo svojom dlhom liste. V tých dňoch apoštoli nemohli telefonovať, sms-kovať, byť na Facebooku alebo doručiť list za noc tým, ktorých milovali. List bol vzácny a zobralo to mnoho úsilia, aby bol doručený. Takže, keď si písal list inšpirovaný Svätým Duchom, On najpravdepodobnejšie uchoval najdôležitejšiu časť informácie na záver.

K Jakubovi a Jánovi sa pripája Pavol, ktorý píše varovanie, aby sme nedovolili svetu, aby zabral miesto našej vernosti pre Ježiša. Hovorí:

“Nemôžete piť z Pánovho kalicha aj z kalicha démonov; a nemôžete mať podiel na Pánovom stole aj na stole démonov. Alebo máme roztrpčovať Pána? Sme azda silnejší ako on? Všetko je dovolené, no nie všetko osoží. Všetko je dovolené, no nie všetko buduje. Nikto nech nehľadá, čo osoží iba jemu, ale to, čo osoží inému.”

(1. Korintským 10:21-24)

Som v úžase z týchto veršov. Sú tak vhodné pre dnešné časy, v ktorých žijeme. Tiež sa mi páči spôsob, akým preklad New Living Translation (NLT) rámcuje Pavlove slová: “Odvažujeme sa vzbudiť Pánovu žiarlivosť [roztrpčovať Ho]? Myslíte si, že sme silnejší ako je on? Hovoríte: „Smiem robiť všetko,“ ale nie je všetko dobré pre vás” (verše 22-23). Opäť počujeme o Božej žiarlivosti po nás.

Už futbal nie?

Teraz môže vyvstať otázka - nemal by som pozerat' žiadne profesionálne športy? Nemal by som sa účastniť na ničom, čo konzumuje svet? Ak áno, ako môžem žiť a fungovať v tomto svete?

Dovoľ mi, aby som orámoval túto odpoveď. Ako ženatý muž sa mám strániť akéhokoľvek kontaktu s akoukoľvek inou ženou ako je moja žena? Odpoveď je nie. V spoločnosti žien som neustále. V lietadle sedím vedľa nich - práve, ako píšem túto knihu, vedľa mňa v lietadle

sedí jedna dáma. Pracujem so ženami. Stretávam sa so ženami na mnohých iných miestach a za rôznych okolností.

Ako ženatý muž, sa snažím byť voči ženám priateľský, a to najmä preto, že s mnohými z nich v týchto dňoch muži zle zaobchádzajú. Príliš často sú ženy znížené na kusy mäsa, aby uspokojili mužovu túžbu, alebo nie sú často považované za rovnocenného človeka. To ma privádza do zúrivosti, keďže viem, že Boh stvoril aj mužov aj ženy na Svoj obraz. On obdaril aj mužov aj ženy; On dal myseľ Kristovu Jeho zmluvným mužom a podobne aj ženám. Nedáva prednosť mužovi pred ženou, tak prečo sme takí, a to dokonca aj v cirkvi?

Ale dávam pozor, aby som neotvoril svoje srdce a city romantickým alebo iným nevhodným spôsobom voči inej žene. Mám zmluvu s Lisou. Keď som sa s ňou oženil, vyhlásil som zbohom každej žene na tejto planéte, romanticky povedané. Takže pristupujem ku všetkým ostatným ženám správnym spôsobom.

Porovnajme to s priateľstvom so svetom. Stále si môžem užiť sledovanie futbalu, hoci je ťažké udržať si záujem počas celého zápasu. Už v tom nie je vášeň, ako to bolo vtedy, keď bola moja myseľ nastavená na Cowboys. Moja náklonnosť je nastavená na naplnenie túžieb nášho Pána. Milovať a starať sa o moju rodinu, snažiť sa pomáhať druhým, pracovať pre našu službu a uchovávať si múdrosť a radu Božiu sú veci, ktoré majú moju plnú pozornosť a náklonnosť.

Boli časy, kedy sa iné veci v mojom živote napravili? Ó, áno! A pretože som Ho požiadal, Duch Svätý mi pomohol rozpoznať tie veci. Golf, jedlo, filmy a dokonca aj práca v službe sú niektoré z vecí, ktoré som musel riešiť, a dokonca aj prerušiť na nejakú dobu, aby som svoje city dostal späť na správne miesto.

Keď nebola moja láska pre golf v mojom srdci na správnom mieste, Duch Svätý ma jedného dňa povzbudil, aby som dal svoju celú sadu palíc inému pastorovi. Prečo ma to Duch požiadal urobiť? Jednoducho

povedané, golf bol na nesprávnom mieste nie v živote toho pastora, ale v mojom!

Po roku a pol, čo som nehral, Pán dal na srdce profesionálneho golfistu, aby mi dal svoju niekoľko tisíc dolárov cennú golfovú výstroj. Bol som zmätený. Tento profesionálny golfista, muž modlitby, povedal: "John, viem, že to mám urobiť."

O niekoľko mesiacov neskôr, pastor, ktorý pomohol so začiatkom toho, čo je teraz najväčšou cirkvou na svete v Južnej Kórei mi povedal, že Boh mu dal na srdce, aby mi dal sadu palíc. V tomto okamihu som bol naozaj zmätený! Pýtal som sa Pána: "Čo mám robiť s týmito sadami palíc?"

"Chod' hrať golf," počul som vo svojom srdci.

"Ale Ty si ma prinútil dať všetky moje palice preč pred rokom a pol."

Počul som, ako Boh hovorí: "Golf už je na správnom mieste. Teraz to je pre teba rekreácia a pôžitok."

Odvtedy hrajem golf. Boh použil túto hru nádherným spôsobom, ktorý mi priniesol odpočinok a občerstvenie a ako širokú cestu, aby ma prepojila s mojimi synmi, lídrami ostatných cirkví a partnerov v službe. V skutočnosti sa za tri roky pred napísaním tejto knihy, prostredníctvom golfu s priateľmi a partnermi a tiež našich golfových turnajov Messenger Cup, darovalo vyše troch miliónov dolárov pre evanjelizačné kampane spoločnosti Messenger International. Keby som s golfom skončil úplne po celý zvyšok svojho života, toto by sa nestalo.

Nikdy by sme nemali mať strach, keď Pán žiada poslušnosť. Je vlastne ľahké poslúchať, keď sa Jeho volanie prelína s našou vášňou; inak to je drina.

Boží smútok

Jakub jasne podčiarkuje, čo vyvoláva žiarlivosť v Duchu Božom: priateľstvo so svetom. Pokryl som jeden aspekt, čo také priateľstvo znamená, ale sú ďalšie. V ďalšej kapitole budem rozoberať koreň problému, ale v tomto bode je dôležité sa zaoberať otázkou, ako reagovať v prípade, že naše city sú zle nasmerované. Poďme preskúmať Jakubovu radu veriacim, ktorí sa pošmykli do nevhodného vzťahu so svetom:

“Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám. Očistite si ruky, hriešnici, a vy, vnútorne rozpoltení, posväťte si srdcia! Bedákajte, nariekajte a plačte! Váš smiech nech sa obráti na nárek a radosť na žiaľ.”

(Jakub 4:8-9)

Potom, ako Boh odhalil, čo som urobil, keď som si vybral Cowboys pred modlitbou, som zažil smútok a hlboký žiaľ. Uvedomil som si, že som ublížil Tomu, ktorý dal za mňa život nevhodným “vzťahom.”

Nedávno som hovoril s mužom, ktorý sa dopustil cudzoložstva voči svojej manželke a dal sa znovu do poriadku. Zdieľal so mnou, ako hrešil v priebehu šiestich mesiacov, a keď mi to hovoril, veľa plakal. Je to silný muž - bývalý vysokoškolský futbalista, úspešný podnikateľ a rozhodne nie plačlivý typ. Bol som ohromený, keď som videl tohto “mužného muža” plakať. Neplakal preto, že by necítil odpustenie od Boha alebo svojej manželky. V skutočnosti, jeho manželstvo bolo teraz silnejšie ako kedykoľvek predtým. Plakal nad tým, že to urobil osobe, ktorú hlboko miluje; bol zarmútený, že jej spôsobil takú bolesť. Bolo obdivuhodné vidieť hĺbku jeho citu a starostlivosti o ňu.

Správanie tohto muža ukázalo pravdu. Je to rovnaké správanie, aké by mal mať skutočný veriaci po tom, čo vstúpil do nevhodného vzťahu so svetom. Ako píše Jakub: “...nech sa obráti na nárek a radosť na žiaľ.”

Tento muž nevinil svoju manželku a naozaj to ľutoval. Bolo osviežujúce vidieť jeho skutočnú pokoru. Rozprával som sa s ostatnými, ktorí sa dopustili cudzoložstva voči ich manželským partnerom a ich reakcie boli rôzne. V ich "spovedi" alebo "svedectve" nejako zamiešali nedostatok náklonnosti zo strany ich partnera alebo ich vinu ako dôvod na cudzoložstvo.

Písmo hovorí o *Božom zármutku* a *svetskom zármutku* (pozri 2. Korintským 7:10). Kráľ Dávid predstavoval Boží zármutok; bol v hlbokom žiali, pretože zranil Toho, koho miloval tým, že sa dopustil cudzoložstva a spáchal vraždu. Plakal: "Proti tebe samému som zhrešil, urobil som, čo pokladáš za zlé" (Žalm 51:6a). Plakal a smútok mal na svojej tvári mnoho dní a bolo mu jedno, čo si o ňom mysleli tí, ktorí ho obsluhovali, keď ho videli, ako žiali. Nesnažil sa zachovať si tvár; mal zlomené srdce. A potom prišla obnova.

Kráľ Saul bol iný. Tiež ublížil Božiemu srdcu tým, že si vybral, že sa bude živiť na tom, na čom sa živí svet - a to na uspokojení a pýche, namiesto poslušnosti Božiemu Slovu. Tiež ľutoval, čo urobil, ale jeho smútok zahŕňal skutočnosť, že bol prichytený, bol ponížený verejne pred tými, ktorí ho mali rešpektovať a prípadne čeliť možným následkom jeho vlády. Saulov smútok bol svetský. Neodišiel preč čistý ako Dávid alebo bývalý futbalový hráč. Saul bol oklamáný a pošpinený vo svojom myslení. Zmena trvala iba krátku dobu, ale nakoniec sa prejavili jeho skutočné motívy: pýcha a sebauspokojenie. Jeho myslenie sa nikdy skutočne nezmenilo.

Apoštol Pavol vyhlásil: "Lebo zármutok podľa Boha pôsobí pokánie na spasenie, ktorého zármutku nikdy neolútuje človek; ale zármutok sveta pôsobí smrť. (2. Korintským 7:10). Tento smútok je daný Bohom; má korene v našej láske k Nemu. Ak milujeme viac to, čo Boh môže pre nás urobiť, než aby sme Ho milovali, potom sa naše správanie nebude líšiť od Saulovho.

V nasledujúcich dvoch kapitolách uvidíme, ako priateľstvo so svetom ovplyvňuje náš vzťah s Bohom, založený na skúsenostiach. Odhalíme, ako draho nás stojí náhrada dobra namiesto Boha, aj na osobnej aj cirkevnej úrovni. Ale skôr, než otočíme stránku, bolo by dobré si vyhradiť čas na modlitbu a prosbu, aby ti Boh pomohol identifikovať akýkoľvek nevhodný vzťah so svetom, ktorý je v tvojom živote.

Otče, v mene Ježiša, Ťa prosím, aby si ma hľadal a poznal, aby si preskúmal moje cesty a motívy. Ak existuje niečo v mojom živote, čo nahrádza moje city a lásku k Tebe, prosím zjav to Svojím Duchom. Nenechávam nič zakryté. Nech sa naozaj stanem a zostanem Tvojím milým, takým, ktorý si prisvojil sebazaprenie, aby nasledoval a slúžil svojmu Pánovi Ježišovi Kristovi. Prosím o to v Ježišovom mene. Amen.

„Milosť nám dala Jeho prirodzenosť,
keď sme boli spasení, ale potrebujeme
viac a viac milosti, aby sme
uschopnili našu prirodzenosť
a mohli žiť tak, ko žil Ježiš. „

- John Bevere, *Dobro alebo Boh?*

Aby sme boli
zmenení,

potrebujeme

Jeho prítomnosť!

- John Bevere, *Dobro alebo Boh?*

Úžitok

zo zachovávaní

Ježišových prikázaní...

... je **prísľub**
Jeho prítomnosti.

- John Bevere, *Dobro alebo Boh?*

» Musíme sa vrátiť pod
panstvo
Ježiša,

aby sme mali
zdravý základ. »

- John Bevere, *Dobro alebo Boh?*

Ži dlho, **usiluj sa o svätosť**

a buď úspešný vo svojom úsilí.

Ak tak budeš robiť,

vypôsobíš zmenu

v životoch druhých.

- John Bevere, *Dobro alebo Boh?*

Pozri si videá
a stiahni si knihy
v mnohých jazykoch na:

 CloudLibrary.org

JOHN BEVERE

**DOBRO
ALEBO
BOH?**

PRÍBEH DOBRÉHO ALEBO ZLOU NEBOHÁČA

PRÍBEH
MANŽELSTVA

JOHN A LISA
BEVERE

VYHÝBANIE SA PRAVDE

“...Usilujte sa o pokoj so všetkými a o posvätenie, bez ktorého nikto neuvidí Pána.”

- Židom 12:14

“Ako malí ľudia vedia, kto si myslí, že svätosť je nudná. Keď sa niekto stretne so skutočnou vecou... je to neodolateľné.”

- C.S. LEWIS

Svätosť. Spomeň to slovo a sleduj spätnú reakciu ľudí a ako rýchlo zmenia tému. Pre mnohých to so sebou nesie zlú chuť, pretože to nie je “cool” a mohla by priniesť klapky do života. Až príliš často je vnímaná ako synonymum pre získanie spasenia skrze skutky, alebo sa zdá byť aspektom zákonníctva. Ak sa spomenie svätosť, často budeš počuť vyvracajúce trdenie: “Som slobodný a žijem v Božej milosti. Nesnaž sa ma priviesť pod zákon.”

Svätosť v Novej Zmluve však nie je ani zďaleka spojená so skutkami zákona alebo zákonníctvom. V skutočnosti je to nádherný spôsob života, ktorý je žiaduci na mnohých úrovniach. V našej dobe, a to bez pochyb, je veľmi mylne chápaná.

Prečo o tom nerozprávame?

Prečo by sa každé Božie dieťa chcelo vyhnúť diskusii o svätosti, keď je nám empaticky povedané: "Usilujte sa o svätosť, bez ktorej nikto neuvidí Pána?" (Židom 12:14). Pochopili ste priamočiarosť tohto tvrdenia? Žiadna svätosť - rovná sa - žiadne videnie Pána! Toto si zaslúži moju plnú pozornosť, a čo tvoju?

Zoberme si prezidenta Spojených Štátov. Vzhľadom na to, že som občanom tohto národa a on je naším národným vodcom, mám s ním "vzťah." Som pod jeho vládnuocou autoritou a ovplyvňujú ma jeho rozhodnutia rovnako ako ďalších 320 miliónov Američanov. Ale aj keď mám tento vzťah s prezidentom, k dnešnému dňu som nedostal to privilégium na osobnú audienciu s ním. V skutočnosti, v mojich päťdesiatinách, som ako Američan nikdy osobne nevidel žiadneho z našich prezidentov.

Na druhej strane, existujú ďalší Američania, ktorí vídavaju prezidenta na pravidelnej báze; sú jeho priatelia alebo s ním úzko spolupracujú. V každom prípade poznajú muža v Bielom dome oveľa lepšie ako ja.

Takto podobne existujú milióny kresťanov, ktorí sú pod vládou Ježiša Krista. On je ich vyznaný Kráľ. On ich chráni, zabezpečuje a miluje a odpovedá na ich prosby. Otázkou však je, či Ho vídavaju? Inými slovami, zažívajú Jeho prítomnosť? Podľa Písma by sme ju všetci mali zažívať. Kniha Židom hovorí: "*Hľadáme* však na Ježiša..." (2:9; v kurzívach zdôraznené autorom). Pavol rozvádza túto výsadu:

"Keď my všetci s odhalenou tvárou akoby v zrkadle *pozeráme* na slávu Pána..."

(2. Korintským 3:18; v kurzívach zdôraznené autorom)

"Sláva Pánova" je výraz často nepochopený a ani my ho typicky dnes nepoužívame. Pravdepodobnejšie by sme povedali "veľkosť,

vznešenosť Pána." V našom jazyku, Pavol hovorí: "Všetci z nás, ktorí majú ten závoj odstránený, vidíme vznešenosť Pána."

Ježiš tiež identifikuje tých, ktorí uvidia alebo zažijú Jeho prítomnosť. Jeho presné slová pri Poslednej večeri zneli: "Ešte máličko a svet ma už viac neuvidí. Ale vy ma uvidíte, pretože ja žijem, aj vy budete žiť" (Ján 14:19).

Existujú tu dva jasné fakty. Po prvé, skutočne reálny aspekt kresťanstva je, keď Ho vidáme. Po druhé, sme schopní Ho uvidieť takým spôsobom, akým svet nemôže.

Prečo je dôležité vidieť Boha? Po prvé, ako s prezidentom, ak ho nevidáme, nemôžeme ho poznať. Môžeme iba o ňom vedieť.

Existuje druhý dôvod, ktorý je rovnako dôležitý. Bez toho, aby sme Ho videli, nemôžeme byť zmenení alebo byť premenení do Jeho podoby. V rovnakom verši, ktorý bol citovaný vyššie, sa Pavol zmieňuje, že tí, ktorí vidia Pána sa "premieňajú" na taký istý obraz v stále väčšej sláve — a to všetko mocou Pána, ktorý je Duch" (2. Korinským 3:18). Premena má zásadný význam v živote veriaceho.

Stretli ste niekoho, kto vyznáva, že pozná Ježiša Krista a robí tak už nejakú dobu, ale žije tak, ako by Ho nikdy nestretol alebo nestretla? Prečo to tak je? Táto osoba jednoducho nezažíva proces premeny. Nie sú premieňaní na Jeho obraz.

Pavol prorokoval, že tieto naše dni budú ťažké. Je zaujímavé, že napísal, že tieto stresujúce časy nebudú ako následok prenasledovania pre našu vieru, ako to bolo v jeho časoch, ale bude sa to diať od vyznávajúcich kresťanov, ktorí nedodržiavajú Ježišove slová. Budú sa aj naďalej správať rovnako ako tí, ktorí nemajú žiadny vzťah s Bohom. Aj naďalej budú milovať seba a svoje peniaze, nebudú poslúchať svojich rodičov, budú komunikovať surovým spôsobom, budú odmietať odpustiť, budú sa usilovať o slávu a povest', budú

zrádzať svojich priateľov a milovať potešenie viac ako Boha, a zoznam pokračuje. Pavol jasne vyhlásil: “Budú mať výzor nábožnosti, ale jej moc budú popierať. Aj od týchto sa odvracaj” (2. Timoteovi 3:5). Moc, ktorú budú odmietať, je schopnosť milosti nás premeniť, je to jadro reality pravého kresťanstva. Preklad anglického prekladu Biblie - *The Amplified Bible* - hovorí: “Ich správanie popiera pravosť ich vyznania.”

Títo vyznávajúci veriaci sú oklamaní, pretože sa budú “...stále učiť[ť], a nikdy nemôžu spoznať pravdu” (2. Timoteovi 3:7). Ako som už povedal, je tu jeden veľký problém s klamstvom: klame! Môžeme úplne veriť, že sme v pohode s Bohom, keď v skutočnosti nie sme. Mnoho takých “veriacich” navštevuje cirkvi, konferencie, nočné bdenia a modlitby, biblické školy a pripájajú sa k skupinám. Milujú učenie, ale zostávajú bezo zmeny vo svojom charaktere a správaní.

Spodná hranica

Tu je spodná hranica: len tí, ktorí chodia vo svätosti, môžu vidieť Boha - *môžu vstúpiť do Jeho prítomnosti*. Ježiš to nemohol urobiť jasnejšie, keď povedal: “Ešte máličko a svet ma už viac neuvidí. Ale vy ma uvidíte, pretože ja žijem, aj vy budete žiť. Kto prijal moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto mňa miluje, toho bude milovať aj môj Otec; aj ja ho budem milovať a *zjavím* mu seba samého” (Ján 14:19, 21; v kurzívach zdôraznené autorom).

Slovo *manifestovať* alebo *zjaviť* je definované ako “urobiť zrejmým alebo evidentným oku alebo porozumeniu; ukázať jasne.” *The Complete Word Study Dictionary* (Slovník pre Úplné Štúdium Slova; pozn. prekl.) definuje toto slovo, *emphanizo*, ako “urobiť zjavným, spôsobiť, aby bolo videné, ukázať.” Je to ešte konkrétnejšie v prehlásení “o osobe..., čo znamená nechať sa dôverne spoznať a porozumieť.”

Ježiš povedal, že iba tí, ktorí zachovávajú jeho prikázania, sú tí, ktorým sa dá spoznať. Budú tými, ktorí ho uvidia, ktorí vstúpia do Jeho prítomnosti, a takto Ho spoznajú dôverne. *Toto privilegium nie je*

zasľúbené všetkým veriacim, len tým, ktorí sa usilujú, ktorí sa ženú za poslušnosťou Jeho Slovu - tým, ktorí sa usilujú, ženú sa za svätosťou.

V 80-tych rokoch ma požiadali, aby som privítal hlavného pastora najväčšej cirkvi na svete. Jeho meno je Dr. David Yonggi Cho a je zo Soulu, V Južnej Kórei. V tom čase bolo v jeho cirkvi 750.000 ľudí. Jednou z mojich úloh počas jeho hostovania v našej cirkvi v Amerike bolo, že som ho vozil z hotela na bohoslužbu. Bol som kresťanom len niekoľko rokov, takže to bolo ohromujúce, že som dostal toto privilégium.

Dr. Cho cestoval s približne pätnástimi podnikateľmi zo svojej cirkvi. Vedúci podnikateľ ku mne pristúpil toho dňa, keď sa konalo zhromaždenie a povedal: "Pán Bevere, vy ste ten, kto bude viesť Dr. Cho na bohoslužbu dnes večer, je to tak?"

"Áno, pane."

S vážnym pohľadom povedal: "Pán Bevere, potrebujem s Vami prediskutovať dôležité veci. Prvou a najdôležitejšou je, aby ste sa nerozprával s doktorom Cho počas jazdy na zhromaždenie. Nerád rozpráva predtým, ako má slúžiť. Nebola to jediná inštrukcia, ale bola to top priorita na zozname.

Prišiel som do hotela tej noci a čakal som vo vozidle, kým muži, ktorí cestovali s Dr. Cho, neotvorili dvere auta. Dr. Cho vliezol dovnútra na predné sedadlo vedľa mňa a Božia prítomnosť naplnila auto. Bolo to ochromujúce. Božia majestátnosť a láska bola veľmi reálna a zjavná.

Ako som šoféroval, slzy mi stekali po tvári, aj keď nie som typ, ktorý by zvykol plakať. V polovici cesty do budovy, sme zastavili na semafore a už som to nemohol dlhšie vydržať. Urobil som, čo mi vedúci asistent povedal, aby som nerobil. Úctivo som povedal môjmu pasažierovi: "Dr. Cho, Božia prítomnosť je v tomto aute."

On sa na mňa pozrel a povedal: “Áno, viem.”

Strávil som s týmto mužom veľa času počas jeho návštevy. Hrali sme spolu golf. Vozil som ho na ďalšie aktivity, jedol som s ním a odviezol som ho na a z letiska. V každej situácii, či už na verejnosti alebo nie, bol Dr. Cho zbožný, úctivý, úprimný a pokorný v postoji a v skutku. Uvažoval som, koľko hodín trávil každý deň s Pánom. Bolo jasné, prečo bola Božia prítomnosť v jeho živote taká silná. Skutočne držal poslušnosť voči Ježišovým slovám.

Často som zažíval prítomnosť Pána podobným spôsobom počas služby, počas modlitby, pri čítaní Božieho Slova alebo jednoducho počas mojho dňa. Chápem, prečo Mojžiš nechal všetko kvôli tejto vznešenej prítomnosti. Boli obdobia v mojom živote, kedy Jeho prítomnosť bola vzdialená, niekedy kvôli tomu, že som nedodrжал Jeho slová. Inokedy som bol v zápale skúšok. Chápem, že druhému sa nedá vyhnúť, ale je možné predísť tomu prvému.

Manifestovať alebo *zjaviť* neznamená len “vidieť”, ale tiež v sebe nesie všetko, čo obnáša byť s Ním. Manifestovať, zjaviť tiež znamená preniesť z neviditeľnej sféry do viditeľnej, z nepočutej do počutej a z neznámej do známej. Je to vtedy, keď sa Boh dáva poznať našim mysliam a zmyslom. On dáva intímne porozumenie, známosť a náhľad do Neho a Jeho ciest. Pisateľ Židom opísal týchto privilegovaných ako tých, ktorí “...už raz boli osvietení a okúsili nebeský dar, a s tými, čo majú účasť na Duchu Svätom” (6:4). Hoci je Jeho zjavujúca prítomnosť dostupná každému Božiemu dieťaťu, iba tí, ktorí poslúchajú Jeho slová (kráčajú v skutočnej svätosti) zažívajú toto privilegium.

Pavol cituje početelné slová Boha Mojžišovi. Toto vyhlásenie je nemenná pravda, ktorá presahuje nielen celú Starú Zmluvu, ale tiež aj novú. Je nasmerovaná na tých, ktorí už sú Jeho:

“Preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán, nečistého sa nedotýkajte a ja vás prijmem.”

(2. Korinským 6:17)

Je to jasné. To, aby nás Boh privítal vo Svojej prítomnosti, je podmienené, nie automatické. Predtým, ako nám bude poskytnutá audiencia, musíme splniť Jeho požiadavku. Pavlove vyhlásenie je dokonale zladené s Ježišovými slovami. Preklad anglického prekladu Biblie - *The Message Bible* - tento verš parafrázuje:

“Tak zanechajte skazenosť a kompromis; zanechajte to na dobro,” hovorí Boh. “Nespájajte sa s tými, ktorí vás budú znečisťovať. Chcem vás celých pre seba.”

Potom Pavol dáva našu správnu odpoveď na Boží podmienený sľub:

“Milovaní, keďže máme takéto prisľúbenia, očistíme sa od všetkých škvrn tela i ducha a v Božej bázni zavříšme svoje posvätenie.”

(2. Korinským 7:1)

Opäť sa potvrdzuje, že zmyslom toho, že vykonávame autentickú svätosť, je čťou, aby sme boli prijatí do Božej manifestujúcej, viditeľnej prítomnosti.

Atmosféra alebo prítomnosť?

Potom, čo sme videli všetky tieto citácie v Novej Zmluve od apoštolov, Ježiša a Otca, musíme si položiť otázku, prečo sa o tomto dôležitom aspekte novozmluvného kresťanstva nediskutuje, nevyučuje a neohlasuje častejšie? Mohol by to byť nepriateľ, ktorý vymyslel šikovný plán, ako nás povzbudiť, aby sme prijali spasenie bez skutočnej svätosti, ktorý by nás zdržiaval od toho, aby sme na Neho mohli hľadiť, a tým by nám znemožnil, aby sme boli premení? Táto lstivá nepriateľova stratégia sa objavila nielen na osobnej úrovni, ale aj celocirkevnej. Ohľadom na naše zhromaždenia, je možné, že sme nahradili *prítomnosť* Boha *atmosférou*?

Jeden z veľkých pokrokov cirkvi, čo sa udial za posledných dvadsať rokov, je vytvorenie lepšej atmosféry na našich bohoslužbách. Pred rokmi, keď si vstúpil do typickej cirkvi, často si sa stretol s neštandardnou stavbou, zastaralou výzdobou a nudnými bohoslužbami. Naša hudba bola odpudivá, posolstvá divné a bezvýznamné, a naše oblečenie - prinajmenšom - veľmi nemoderné. Prakticky sme dovolili len tomu, čo sa robilo "v mene Pánovom," aby vstúpilo do hudby alebo posolstva pre cirkev. Povedané na rovinu, spoločnosti sme sa javili ako úplne smiešni. Existovali nepatrné výnimky, ale toto bolo normou pred niekoľkými desiatkami rokov.

Vďaka múdremu vedeniu sme zmenili tento vzor. Teraz hráme pozoruhodnú hudbu, skutočne inšpirovanú a pomazanú. Navrhli sme cirkevné budovy, ktoré sú pohodlné, s najmodernejším ozvučením a osvetlením. Naše bohoslužby sú pevné a relevantné a my sme vytvorili atraktívne, zábavné detské zóny a priestor pre dospelujúcu mládež. V mnohých cirkvách, vo vstupných halách majú teraz kaviarne, šikovne usporiadané priestory pre ľudí, aby sa mohli stretnúť a dobre zásobené kníhkupectvá. Vedejeme naše bohoslužby tak, že už pre stratených nie sú odporné. Jednoducho povedané, vytvorili sme skvelú atmosféru na našich stretnutiach a verím, že Boh je potešený touto dokonalosťou.

Ale sú externisti naším konečným cieľom? Atmosféra je dobrá na vytvorenie úvodu k tomu, čo je skutočne dôležité: Božia prítomnosť. Atmosféra je vytvorená človekom. Hollywood, Las Vegas, Disney, Broadway a ďalšie mestá v zábavnom priemysle sú majstrami v evokovaní emócií. Už sme si zvykli na ich metódy? Sme spokojní s tým, že len stimulujeme pocity ľudí, ktorí navštevujú naše bohoslužby? Plní skutočná Božia prítomnosť naše svätyne, alebo iba jednoducho robíme v ríši kresťanstva to, v čom sú inde takí dobrí?

Tu je realita: *aby sme boli zmenení, potrebujeme Jeho prítomnosť!*

Mohol by to byť dôvod, prečo máme ľudí, ktorí sú nadšení pre kresťanstvo, milujú uctievanie, bohoslužby, pokračujú v učení, ale nie sú premenení? Ak áno, dôsledky sú pridrahé. Títo ľudia nebudú v zhode so vzorom Ježiša. Pred rokmi sme zlú atmosféru tolerovali, ale spomínam si, že často som bol na bohoslužbe naplnenej úžasnou Božou prítomnosťou. Nemohol som vždy jasne vysvetliť, ako sa to stalo, ale bol som naozaj zmenený.

Otázkou teda je, prečo nemôžeme mať oboje, aj atmosféru aj prítomnosť? Nemáme na výber! K tomu, aby sme mali Božiu prítomnosť, musíme žiť vo svätosti.

Na druhom fronte, šikovný plán nepriateľa navrhnúť kresťanstvo bez svätosti spôsobil, že sa evanjelium Ježiša Krista mnohým strateným javí ako bezmocné náboženstvo, čím robí Ježiša neaktraktívneho - keď v skutočnosti to je najfascinujúcejší možný život.

Čo je svätosť?

Takže čo je skutočná svätosť? Grécke slovo je *hagios*. Thayerov grécko-anglický lexikón Novej Zmluvy uvádza jednu definíciu ako "oddelený pre Boha, aby bol, tak ako to bývalo, exkluzívne Jeho." Vo svetle tohto významu, mi dovoľ, aby som znova citoval Božie Slová: "Preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán, nečistého sa nedotýkajte a ja vás prijmem" [Nespájajte sa s tými, ktorí vás budú znečisťovať. Chcem vás celých pre seba;" parafrázované autorom] (2. Korintským 6:17).

Keď sme sa s Lisou vzali, ona sa stala výlučne mojou a ja som sa stal výlučne jej. Bola ku mne zaviazaná, aby žila pre mňa a ja pre ňu. Pred stretnutím a svadbou s Lisou, som nefiguroval v jej túžbach a prianiach, jednoducho som ju nepoznal. Lisa nemá rada tmavý nábytok, nesleduje profesionálne športy alebo niektoré druhy filmov, nepočúva jazz alebo big band hudbu, neje dressingy značky Thousand Island, modrý plesňový syr a rad ďalších vecí. Ja som mal rád, robil, počúval a jedol takmer všetko na zozname! Potom však, čo

sme sa zobrali, som sa týmto veciam vyhýbal, pretože som vedel, že ju netešili. Bolo kopec iných vecí, ktoré sme mohli spolu robiť.

Viac než to, vzdialil som sa od nevhodného kontaktu s ostatnými dámami. Predtým, než sme sa vzali, som mal veľa kamarátok a bolo pre mňa normálne sa s týmito dievčatami zabávať, chodiť von alebo dokonca randiť. Ale v ten deň, keď som povedal Lise "áno," bol deň, keď sa moje vzťahy s týmito ostatnými ženami navždy zmenili.

Keby sme to mali zhrnúť, bol som vášnivo zamilovaný do Lisy; teraz už bolo potešením žiť pre jej túžby a nie už len pre moje vlastné.

Pozorujem manželov, ktorí berú malý ohľad na želania svojich manželiek, myslia sebecky. Technicky môžu byť ženatí, ale títo manželia a manželky nezažívajú blízku intimitu. Keď vstúpime do zmluvného vzťahu manželstva, podpisujeme sa, že budeme slúžiť našim manželským partnerom po zvyšok nášho života. V dobrom manželstve nie je žiadny priestor pre sebecko.

Predtým, ako sme vstúpili do zmluvného vzťahu s Ježišom, sme boli z tohto sveta a boli sme ním milovaní. Bolo pre nás úplne normálne, že sme žili motivovaní tým, čo uspokojovalo naše telo a stimulovalo naše oči. Snažili sme sa o postavenie, reputáciu a hocičo iné, čo by slúžilo našej pýche a sebecku.

Teraz, keď sme sa stretli a vstúpili do vzťahu s Ježišom, sa musíme čestne pýtať, či žijeme pre seba alebo pre Neho? Technicky môžeme byť "vo vzťahu" s Ježišom, ale nezažívame intimitu s Ním (chýba nám Jeho manifestujúca, viditeľná prítomnosť) – neodlišujeme sa od manžela, ktorý žije sebecky vo svojom manželstve.

Pavol píše: "A za všetkých zomrel preto, aby tí, čo žijú, nežili už viac sebe, ale tomu, ktorý za nich zomrel a bol vzkriesený" (2. Korinským 5:15). To je jediný spôsob, ako s Ním zažívať zdravý vzťah (alebo manželstvo).

Ak skontrolujeme správanie, ktoré Jakub identifikuje ako dopustenie sa cudzoložstva so svetom, zistíme, že konfrontuje veriacich, ktorí sa vrátili späť k sebeckému životu:

“Ak však máte v srdci trpkú závisť a *neznášanlivosť* [*sebectvo*], nevychvaľujte sa a neluhajte proti pravde. To nie je múdrosť prichádzajúca zhora, ale prízemná, telesná a diabolská. Veď kde je závisť a *neznášanlivosť* [*sebectvo*], tam je nepokoj a všetko možné zlo. Odkiaľ pochádzajú boje medzi vami a odkiaľ rozbroje? Nie vari odtiaľ — z vašej žiadostivosti [*sebeckosti*], ktorá brojí vo vašich údoch? Ste žiadostiví, ale nemáte; vraždíte a závidíte, ale nemôžete nič dosiahnuť; bijete sa a bojujete, ale nič nemáte, lebo neprosíte; prosíte, ale nedostávate, lebo prosíte zle; chcete to premárniť podľa svojich zlých [*sebeckých*] žiadostí. Cudzoložníci a cudzoložnice, či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu? Kto teda chce byť priateľom sveta, prejavuje sa ako nepriateľ Boha.”

(Jakub 3:14-16, 4:1-4; Roháčkov preklad Biblie, v kurzívach zdôraznené autorom podľa anglického prekladu Biblie CEV)

Všimol si si, že slovo *sebecký, žiadostivý* sa v týchto veršoch používa často? Jakub to zdôrazňuje, pretože existujú dva druhy vzorov správania: *dávať* a *brať*. Je to tak. Brať je sebecké, pozemské a neverné voči Bohu. Veriaci, ktorý je motivovaný žiť týmto spôsobom, sa identifikuje ako cudzoložník alebo cudzoložnica. Ježišove prikázania nie sú najvyššou prioritou v tomto scenári. Namiesto toho je prioritou *to, čo ja chcem*.

Svet je riadený sebectvom a takisto je aj veriaci, ktorý nie je svätý. On alebo ona nie sú úplne odovzdaní Bohu, ale sú sústredení na seba pri rozhodovaní. A takto sú on alebo ona očarení tým, čo uspokojuje telo a oči, alebo dáva postavenie a povest’.

Motivácia za hriechom je sebectvo. Muž, ktorý kradne, robí tak pre seba. Muž, ktorý klame, robí tak, aby chránil sám seba alebo mal zisk pre seba. Muž, ktorý sa dopustí cudzoložstva voči svojej manželke,

neberie do úvahy svoju ženu a deti, ale svoju vlastnú vášeň. Muž, ktorý vraždí, robí tak pre seba. Muž, ktorý neuposlúchne autoritu, robí to preto, že verí, že vie lepšie a chce pre seba lepšie. Muž, ktorý sa snaží o popularitu a slávu, robí tak, aby upokojil svoju neistotu a hrdosť. V tej situácii, keď som sledoval futbal a odmietol som poslúchnuť Božie slovo a vypnúť televíziu, aby som sa modlil, som tak urobil pre seba.

Nová prirodzenosť

Občania tohto sveta sú zviazaní takýmto správaním, pretože sú ovládaní telesnými (sebeckými) žiadosťami a túžbami. Veriaci bol oslobodený z otroctva (pozri Rimanom 6:11-14). Syn nás naozaj oslobodil!

V Starom Zákone bolo Božiemu ľudu povedané, aby nepáchal hriech, ale nemohli poslúchnuť, pretože ich prirodzenosť bola hriechna (sebecká). Starý Zákon rozhodne dokazuje, že človek nikdy nemôže dobre žiť v Božích očiach v jeho vlastnej schopnosti. Ľudia sú zviazaní ich telesnými žiadosťami a túžbami, ktoré sú v rozpore s Božou túžbou.

Ako nové stvorenia, teraz máme novú prirodzenosť. Sme vo vnútri živí, znova stворení na obraz Ježiša s vnútornou schopnosťou žiť naozaj dobrý život. Pozri sa na Pavlove slová:

“Hovorím teda a dosvedčujem v Pánovi toto: Nežite už tak, ako žijú pohania v márnosti svojho zmyšľania, so zatemnenou myslou, odcudzení Božiemu životu pre ich nevedomosť, ktorá sa ich zmocnila, a pre tvrdosť ich srdca. Vo svojej otupenosti sa oddali necudnostiam, aby nenásytne páchali každú nečistotu.”
(Efezským 4:17-19)

Neveriaci je zotročený žiadosťami svojho tela. Jeho duch je mŕtvy - bez života. Nemá vnútornú schopnosť žiť *dobre* pred Bohom. Mne sa to zdá zarážajúce, keď sú kresťania šokovaní správaním neveriacich. Neuvedomujú si, že nezregenerovaný človek robí len to, čo je normálne podľa jeho prirodzenosti. Hreší. Je sebecký. V prípade, že

má silnú vôľu, sa môže dobre držať, či predstierať, a dokonca sa javiť nesebecky. Ale nenechaj sa pomýliť; je priviazaný k svojej padlej prirodzenosti.

Pavol pokračuje, ako rozlišovať pravého veriaceho:

“...ak ste o ňom naozaj počuli a boli ste v ňom vyučení podľa pravdy, ktorá je v Ježišovi. Vyzlečte si starého človeka s predchádzajúcim spôsobom života, ktorý hynie klamnými žiadosťami, obnovte sa duchovným zmyšľaním a oblečte si nového človeka, stvoreného podľa Božieho obrazu v spravodlivosti a svätosti pravdy.”

(Efezským 4:21-24)

Na rozdiel od nespasenej osoby, veriacemu bola daná nová vnútorná prirodzenosť. Sme poučení, aby sme sa jej podvolili, aby sme žili svätý život. Kresťan má na výber, čo neveriaci nemá. Kresťan môže prosperovať z mocnej vnútornej povahy nového stvorenia, alebo môže pokračovať v podriaďovaní sa telesným žiadosťam. Rozhodnutie je naše.

Postavenie verzus správanie

V tomto bode je dôležité zabezpečiť jasnosť. Existujú dva dôležité aspekty svätosti a Nová Zmluva hovorí o oboch. Vždy dochádza k zmätku, keď sa do jedného vreca dajú obidva spolu.

Prvý zahŕňa naše *postavenie* v Kristovi. Pavol píše: “Ved’ ešte pred stvorením sveta si nás vyvolil, aby sme boli pred ním *svätí* a nepoškvrnení v láske” (Efezským 1:4). Táto svätosť je len kvôli tomu, čo Ježiš pre nás urobil a hovorí o našom mieste v Kristovi. Nikdy by sme nemohli získať toto postavenie skrze naše správanie; je to Jeho dar pre nás.

Keď sa Lisa stala mojou ženou, nebolo to niečo, čo si zaslúžila, ale bolo to skôr postavenie, ktoré dostala tým, že som jej dal svoje srdce. V našej zmluve ona urobila to isté pre mňa. Bodka.

Druhým aspektom svätosti je *správanie*, ktoré vyplýva z toho, že máme toto postavenie. Keď sa Lisa stala mojou ženou, jej správanie odrážalo jej vernosť voči mne. Už neflirtovala a nevyhľadávala vzťahy s inými mužmi. Jej reakcie zodpovedali jej neotrasiteľnému vzťahu, ktorý mala ako moja žena. A samozrejme, ako jej manžel som robil to isté.

Tento aspekt nášho vzťahu s Bohom je to, čo tu popisujem. Peter tvrdí toto:

“Ako poslušné deti nedajte sa ovládať žiadosťami, ktoré vás predtým v čase vašej nevedomosti ovládali; no rovnako, ako je svätý ten, čo vás povolal, aj *vy budte svätí v celom svojom počínaní*. Ved’ je napísané: Budte svätí, lebo ja som svätý! A ak vzývate ako Otca toho, čo súdi nestrannne každého *podľa jeho skutkov*, žite v bázni počas svojho pobytu v cudzine.”

(1. Petrova 1:14-17; v kurzívach zdôraznené autorom)

Je jasné, že Peter hovorí k Božím deťom, nie k strateným. Je nám povedané, že Boh nás bude súdiť alebo odmeňovať podľa toho, čo *robíme*, čo sa týka našich *reakcií*, nie nášho *postavenia* v Kristovi. Krv Ježiša odpúšťa naše hriechy, ale existuje určitý súd, ku ktorému dôjde u Božích detí v súvislosti s tým, čo *robíme*. Pavol to potvrdzuje v 2. Korintským 5:9-11. Svojoľne žiť v neposlušnosti nie je zanedbateľnou záležitosťou. Ak sme skutočne Jeho, mali by sme vášnivo chcieť, aby sme neranili Jeho srdce tým, že žijeme v hriechu.

Rovnako ako Jakub a Pavol, aj Peter tvrdí, že naše staré spôsoby života boli motivované sebeckými túžbami a nabáda nás, aby sme boli svätí vo všetkom, čo *robíme*. Dovoľ mi zopakovať: hovorí o našom *správaní a životnom štýle*, nie o našom *postavení* v Kristovi. V rovnakej časti textu, ďalší preklad uvádza, že musíme “byť svätí vo všetkom našom správaní a spôsobe života” (verš 15; anglický preklad Biblie - *The Amplified Bible*). Neexistuje sivá oblasť alebo zmätok ohľadom toho, na čo Peter odkazuje. V súlade s Pavlom, Peter jednoducho

oznamuje, že keď sme boli spasení milosťou, sme uschopnení cez dar našej novej prirodzenosti, aby sme žili inak ako svet; aby sme žili svätý život.

Spomeň si na Židom 12:14, ktorý nás vyzbrojuje na svätosť. Nedávno som objavil kázanie o tomto verši od Charlesa Spurgeon, ktoré pritiahlo moju pozornosť. Táto ukážka vám ukáže, prečo:

“Došlo k zúfalému pokusu zo strany niektorých z Antinomínie, aby sa zbavili príkazu [vykonávať svätosť], na ktorú Duch Svätý ukazuje, aby sa uplatňovala. Povedali, že sa jedná o pripisovanú svätosť Kristovu. Nevedia, keď tak hovoria, že otvorenou zvrátenosťou, vyslovujú to, čo je falošné? ...Máme ísť za svätosťou, - to musí byť praktická svätosť; opak nečistoty, ako je napísané: “Boh nás nepovolal do nečistoty, ale do posvätenia.” ...Toto je iný druh svätosti. V skutočnosti to je... praktická, vitálna, živá svätosť, ktorá je podstatou tohto napomenutia. Je to zhoda s Božou vôľou a poslušnosť Pánovmu príkazu.¹³

Wow! Je zrejmé, že cirkev nezažíva oslabenú predstavu o svätosti po prvýkrát, lebo Spurgeon toto vyučoval v 1800-tych rokoch. Ale keď je naše porozumenie založené na pravde Písma, vidíme, že sa svätosť vzťahuje aj na to, kto sme v Kristovi, aj na to, ako žijeme na Jeho slávu.

Tu je dôležitý bod: ani naše *postavenie* v Kristovi ani naše *správanie* nie je kvôli tomu, čo sme si zaslúžili alebo vyrobili našimi vlastnými zásluhami alebo silou. Oboje sú produktami, čo je nám zadarmo darované. Pokiaľ však ide o náš životný štýl, musíme spolupracovať s alebo profitovať z našej novej povahy a prirodzenosti, aby sme produkovali dobré správanie.

Ďalšia definícia svätosti

Ako sme už videli, svätosť znamená viac než len byť Jeho. Hovorí o správaní, ktoré je morálne prijateľné pre Boha. To nás privádza k

ďalšej definícii svätosti. Grécke slovo *hagios* tiež popisuje správanie, ktoré je "čisté, bez hriechu, priame." Tento význam slova niektorých ľudí desí, ale nemal by. Môžem vysvetliť, čo mám na mysli tým, že rozpoviem trápny príbeh, ktorý sa mi stal v detstve.

V našej rodine som bol jediný chlapec zo šiestich detí, takže moje práce sa týkali všetkých vonkajších domácich prác: umývanie auta, kosenie trávnik, hrabanie lístia, odpratávanie snehu atď. Vzhľadom k tomu, že moji priatelia a ja sme milovali šport, náš obvyklý priebeh bol, že sme sa ponáhľali s našimi domácimi prácami, aby sme si ušetrili čas na súťaženie v hre.

Bola jar a tráva po zime opäť rástla. S mojimi priateľmi sme zorganizovali loptovú hru po škole. Trochu som zanedbal trávnik a tráva bola vysoká. Môj otec mi dôrazne hovoril predchádzajúci večer, že musím pokosiť trávnik prv, než budem môcť hrať s mojimi kamarátmi, a tiež bolo potrebné urobiť túto prácu predtým, než príde z práce domov.

Ponáhľal som domov zo školy, prezliekol som sa a vytiahol som kosačku z garáže prvýkrát tej jari. Vedel som, že musím pokosiť rýchlo, keďže moji kamaráti čoskoro prídu. Natiahol som štartovaciu šnúru viac ako raz. Motor nenaskočil a nezapálil sa. Zopár krát som stlačil sytič, aby som nahnal dodatočný benzín do komory karburátora. Pokračoval som a ťahal som za šnúru znovu a znovu, a dostal som rovnaký výsledok: nič.

Myslel som si, že som pravdepodobne zaplavil karburátor a musím počkať niekoľko minút, kým sa vysuší.

Čakal som a medzitým som skontroloval olej. Potom som znovu skontroloval všetky prepínače, aby som sa uistil, že všetko bolo nastavené do štartovacej polohy. Všetko vyzeralo dobre, len som potreboval počkať niekoľko minút. Čakal som a skúšal som znovu, ale motor stále neštartoval.

Teraz som už bol frustrovaný, tak som skontroloval zapaľovaciu sviečku, aby som zistil, či nebola špinavá. Ale vyzeralo to dobre. Čo je zle? Rozmýšľal som. Každou minútou som bol čím ďalej tým viac zúfalejší. V prípade, že by kosačka nenaštartovala, nepokosil by som trávu, neuspokojil by som môjho otca a nemohol by som sa ísť hrať s mojimi kamarátmi.

Čo môžem urobiť? Rozmýšľal som. Ak zoberiem kosačku do obchodu, zotmie sa predtým, ako sa opraví a ja zmeškám hru. Možno by som si mohol požičať kosačku od niekoho, ale to by zobralo veľa času. Mali sme pár ručných nožníc, ale to by trvalo až do neskorej noci, kým by som odstrihol každé steblo trávy; a keby som aj zostrihal, tak by boli všetky nerovnomerné a dvor by vyzeral hrozne. Bol to neuskutočniteľný nápad.

Hneval som sa na kus haraburdy. *Bude ma to stáť trochu zábavy,* pomyslel som si. Kosačka bola pokazená a ja som to vedel. Bol som konfrontovaný s nemožnou situáciou. Neexistoval žiaden spôsob, ako by som mohol pokosiť trávu a stretnúť sa s mojimi priateľmi načas.

Potom prišiel môj kamarát, ktorý sa chystal so mnou hrať a povedal: "Si pripravený, John?"

"Nie. Môj otec mi povedal, že musím pokosiť trávnik predtým, ako sa pôjdem hrať, a kosačka neštartuje," povedal som. "Nie je čas ju opraviť, požičať si druhú alebo kosiť trávnik ručne. Nebudem môcť dnes hrať."

Môj priateľ, ktorý bol o niečo múdrejší ako ja, povedal: "Ukáž, pozriem sa."

"Jasne, v pohode!" Bol som zúfalý.

Prvá vec, ktorú urobil, bolo, že otvoril palivovú nádrž. Pozrel do nej, začal sa smiať a povedal: "Tu je tvoj problém, John. Nemáš žiadny benzín v nádrži."

Bol som v rozpakoch, ale tiež sa mi ulávalo.

Ty hlupák, pomyslel som si. To mala byť prvá vec, ktorú si mal skontrolovať! Okamžite som naplnil nádrž a kosačka sa hneď naštartovala. Rýchlo som pokosil trávnik, a vyrazili sme hrať s našimi ďalšími kamarátmi.

Ako to súvisí so svätosťou? Keď vidíme slová *čistý, bez hriechu, priamy* ako definíciu svätosti, začneme byť frustrovaní a myslíme si: *To nie je možné.* Je to preto, lebo sa snažíme predstaviť si žiť týmto spôsobom v našej vlastnej sile. Je to ako sa snažiť pokosiť celý dvor trávy s ručnými nožnicami, aby sme mohli hrať: absolútne nemožné! Už bude von tma, než budeš hotový s pokosením dvoru.

Ale máme novú prirodzenosť a povahu, ktorú možno prirovnať k vlastneniu kosačky na trávnu. Ale bez benzínu v nádrži sme na tom rovnako zle, ako by sme boli bez kosačky. Potrebujeme benzín v nádrži, aby sme ju spustili.

V ďalšej kapitole zistíme, čo poháňa našu novú prirodzenosť - čo nám dáva schopnosť kráčať čisto pred Bohom.

PALIVO

“Chceme, bratia, aby ste vedeli o Božej milosti, ktorej sa dostalo cirkvám v Macedónsku... že dobrovoľne dali podľa možnosti, ba i nad svoje možnosti.”

- 2. Korintským 8:1-3

“...Vy buďte dokonalí, nie je... príkaz robiť nemožné. [Boh] nás pretvorí na stvorenia, ktoré môžu poslúchnuť tento príkaz.”

- C.S. LEWIS

Snažiť sa o svätosť nie je samo o sebe koniec, je to brána do prítomnosti Ježiša. Majster to objasňuje: “Osoba, ktorá má moje prikázania a dodržiava ich, je ten, kto Ma [skutočne] miluje... a ja ho [tiež] budem milovať a ukážem (odhalím, manifestujem) mu Seba [nechám sa mu jasne vidieť a spravím mu Seba reálnym]” (Ján 14:21; v hranatých zátvorkách zdôraznené autorom). Dôverne spoznáme Majstra, keď budeme zachovávať Jeho slová.

Pisateľ Židom toto potvrdzuje: “Usilujte sa... o svätosť, bez ktorej nikto neuvidí Pána” (Židom 12:14). Je to jednoduché: bez svätosti žiadne videnie Ježiša a žiaden vstup do Jeho prítomnosti!

Svätosť je o tom, že sme výhradne Jeho, oddelení pre Neho. Tiež to znamená byť “čistý, bez hriechu, priamy.” Obe definície idú ruka

v ruke. Patriť Mu znamená žiť pre Neho, tešiť Ho naším správaním. Kolosenským 1:10 uvádza, že On túži "aby ste mohli chodiť (žiť a realizovať sa) takým spôsobom, ktorý je hodný Pána, plne sa Mu páčiť." Koniec koncov, On sa vráti pre slávnu cirkev, "nemajúcu poškvrny, vrásky a čohokoľvek podobného, ale aby bola svätá a bez úhony" (Efezsským 5:27).

Je zaujímavé, že toto je jediný opis tých, pre ktorých sa On vráti. Premýšľaj o tom, Písmo neidentifikuje Jeho Nevestu ako silnú, dôležitú, organizovanú, s vedeným riadením, dobré prepojenú, uctievajúcu alebo radostnú. Všetko toto sú skvelé vlastnosti, ale prevládajúca charakteristika, ktorú On chce mať vo Svojej Neveste je, aby bola "svätá a bez úhony."

Ďalším zaujímavým faktom je, že svätosť je prevládajúca kvalita, ktorá popisuje samotného Boha. Prorok Izaiáš a apoštol Ján písali, že videli miestnosť, kde je Boží trón. Obaja muži si nemohli nevšimnúť mocných anjelov, ktorí Ho obklopujú po stáročia a stále volajú: "Svätý, svätý, svätý" (pozri Izaiáš 6:3 a Zjavenie 4:8). Nekričia "verný" alebo "milujúci" alebo "milý" alebo "štedrý." Boh má všetky tieto úžasné charakteristiky, ale *svätosť* tromfuje nad všetkými.

Dve možnosti

Cena za to byť *čistý, bez hriechu a priamy* prebúdzá prastarú otázku: "Ale ako môžeme takto žiť?" Snažili sme sa a zlyhali sme v našej vlastnej sile. Chceli sme dodržiavať zákon Boží, ktorý sídli v našom svedomí (pozri Rimanom 2:14-15), ale sme opakovane zlyhali.

Ale potom prišla milosť. Nemohli sme ju získať dobrým správaním, a stále nemôžeme. Nezaslúžili sme si to, a ešte stále si to nezaslúžime. Boží dar nám úplne odpúšťa a bude aj naďalej, kým zaostávame. Boli sme zachránení od našich hriechov!

Aj keď máme toto nádherné poznanie, stále sme frustrovaní z našej neschopnosti dodržiavať Jeho pokyny. Prečo je to taký boj? Boli sme znovuzrodení s novou prirodzenosťou, tak prečo zlyhávame?

V tomto bode si myslíme, že môžeme mať na výber, a to taký výber, ktorý nám dáva východisko. Môžeme vyučovať, že svätosť sa vzťahuje len na naše postavenie v Kristovi a zároveň si nevšímať a zanedbávať časti písma, ktoré nás povolávajú ku svätému správaniu, a týmto zmierňovať akékoľvek usvedčenie. Môžeme ospravedlňovať našu nedostatočnú premenu, pretože, napokon, sme len ľudia a vždy budeme robiť chyby. Zameriame sa výhradne na skrátenú doktrínu milosti - tú, ktorá pokrýva všetky hriechy z minulosti, prítomnosti a budúcnosti. Ak to učíme a veríme iba tomu, pestujeme si falošnú istotu, pretože sme umlčali naše svedomie. Napriek tomu, ak by sme pozornejšie načúvali našim srdciam, počuli by sme, ako kričia: "Musí existovať viac!"

Je smutné, že mnohí z nás sa uspokojili s touto možnosťou, a pritom zanedbali náklad písem Novej Zmluvy, ktorá nás volá do zbožného životného štýlu. Mohol by som vymenovať mnoho stránok z Písma na túto tému, ale dovoľ mi, aby som začal len s jednou pasážou:

"Deti moje, toto vám píšem, aby ste nehrešili. Ale ak niekto zhreší, máme u Otca obhajcu — Ježiša Krista, spravodlivého. Podľa toho vieme, že sme ho poznali, keď zachovávame jeho prikázania. Ak niekto hovorí: Poznám ho, ale nezachováva jeho prikázania, je klamár a niet v ňom pravdy. Ale kto zachováva jeho slovo, v tom sa Božia láska stala naozaj dokonalou. A podľa toho poznávame, že sme v ňom. Kto hovorí, že zostáva v ňom, má aj sám žiť tak, ako žil on."

(1. Jánova 2:1, 3-6)

Ján nepísal: "Nebojte sa, ak hrešíte, veď napokon, sme ľudia." Nie, on otvorene píše, "že nebudete hrešiť." Toto by mal byť náš cieľ. Ak ho minieme, máme Ježišovu krv, ktorá nás očisťuje. Naším cieľom však je, aby sme žili rovnako, ako žil Ježiš. A podľa Písma, to nie je neuskutočniteľný cieľ. Takže voľba, aby sme prehliadali opakovaný hriech kvôli "ľudskej prirodzenosti," nie je v súlade s Jánovými slovami alebo početnými inými časťami písma Novej Zmluvy.

Niečo tam chýba? Nepredvídal Boh našu dilemu a nepripravil už plán? V skutočnosti ho vymyslel a zostrojil! Je to variant, o ktorom sa menej hovorí, ale sa dokonalo prelína s celkovou radou Novej Zmluvy. Je to aspekt milosti, ktorý si mnohí neuvedomujú. Je to palivo, ktoré poháňa našu novú prirodzenosť. Zjednodušene povedané, milosť nám umožňuje žiť dobrý život.

Nepoznaná pravda milosti

V roku 2009 bol vykonaný prieskum s tisíckami kresťanov po celej Amerike. Respondenti boli znovuzrodení, biblickí veriaci z rôznych cirkví. Položená otázka v prieskume znela: "Napíšte tri alebo viac definícií alebo popisov Božej milosti." Prevažná väčšina odpovedí bola *spasenie, nezaslúžený dar a odpustenie hriechov*.

Je dobré vedieť, že americkí kresťania pochopili, že sme spasení iba milosťou. Spasenie neprichádza pokropením vodou, príslušnosťou k cirkvi, dodržiavaním náboženských zákonov, robením dobrých skutkov, ktoré prevažujú nad zlými atď. Väčšina amerických evanjelikálnych veriacich má dobré základy v týchto základných pravdách o Božej milosti, pretože sa to zdôrazňuje z našich kazateľníc a verím, že Boh sa z toho teší.

Tragédiou však je, že iba dve percentá z tisícov opýtaných uviedli, že milosť je Božie *uschopenie*.¹⁴ Napriek tomu je to presne tak, ako Boh definoval a popísal Jeho milosť. On hovorí:

"Ale on mi povedal: Stačí ti moja milosť, lebo [moja] sila sa dokonale prejavuje v [tvojej] slabosti."

(2. Korinským 12:9a; v hranatých zátvorkách zdôraznené autorom podľa anglických prekladov Biblie TEV a NLT)

Boh sa vyjadruje o svojej milosti ako o svojom uschopení. Slovo *slabosť* znamená "neschopnosť." Boh hovorí: "Moja milosť je Moje uschopenie a ono je optimalizované v situáciách mimo tvojich schopností."

Apoštol Peter definuje Božiu milosť rovnakým spôsobom. Píše: "Milosť a pokoj nech sa rozhojňuje medzi vami v poznávaní Boha a Ježiša, nášho Pána. Jeho božská moc [milosť] nám darovala všetko potrebné pre život a nábožnosť..." (2. Petrova 1:2-3; v hranatých zátvorkách zdôraznené autorom). Znova je milosť označovaná ako "Jeho božská moc." Peter hovorí, že každý zdroj alebo schopnosť, ktorý je potrebný, aby sme žili zbožný, svätý život, je dostupný prostredníctvom uschopenia skrze milosť.

Ale skutočnosť, že prieskum odhalil len 2 percentá amerických kresťanov, ktorí poznajú túto pravdu, je obrovským problémom. Dovoľ mi, aby som to vysvetlil. Aby sme prijali od Boha, musíme veriť. To je dôvod, prečo sa písmá Novej Zmluvy nazývajú "slovo viery" (pozri Rimanom 10:8). Jednoducho povedané, ak neveríme, neprijímame.

Tu je jeden základný príklad. Ježiš zomrel za hriechy celého sveta. Avšak iba tí, ktorí veria, sú tí, ktorí sú spasení. Takže tu je obrovský problém: nemôžeme veriť tomu, čo nepoznáme. Ak 98 percent kresťanov nevedia, že Božia milosť je uschopenie od Neho, potom sa 98 percent snaží žiť sväto skrze svoje vlastné schopnosti. To vedie k frustrácii a porážke. Ich nová prirodzenosť nie je uschopená; inými slovami, nemajú žiadny plyn vo svojej nádrži!

Zoberme si to ešte o krok ďalej tým, že pôjdeme do gréčtiny. Slovo, ktoré sa najčastejšie používa pre *milosť* v Novej Zmluve je *charis*. Toto slovo je podľa *Strong Exhaustive Concordance* (Biblická Konkordancia pre presné definovanie každého slova v Biblii, podľa prof. Stronga; pozn. prekl.) definované ako "dar, výhoda, prospech, milostivý a štedrosť."

Ak si zoberieme túto počiatočnú definíciu a spojíme ju spolu s vybranými písmami z knihy Rimanov, Galatským a Efezským, určíme definíciu milosti, s ktorou je oboznámená väčšina Ameriky. Ale Strong pokračuje v definícii: "božský vplyv na srdce a jeho odraz v živote." Vidíme, že je tu vonkajší odraz toho, čo je vykonané v srdci, čo hovorí o uschopení skrze milosť.

V knihe Skutkov, Barnabáš prišiel do cirkvi v Antiochii a keď prišiel “videl dôkaz o Božej milosti” (Skutky 11:23). Nepočul o milosti, ale videl dôkazy o tom. Vonkajšie správanie ľudí potvrdzovalo uschopnenie skrze milosť, ktoré sa stalo v ich srdciach.

To je dôvod, prečo apoštol Jakub píše: “Ale niekto povie: Ty máš vieru, ja mám skutky. Ukáž mi svoju vieru [milosť] bez skutkov a ja ti ukážem vieru [milosť] zo svojich skutkov” (Jakub 2:18; v hranatých zátvorkách zdôraznené autorom). Vložil som slovo *milosť* namiesto *viery*, pretože je to skrze vieru (veríme Božiemu Slovu), ktorou máme prístup k Božej milosti: “Máme vierou prístup do tejto milosti” (Rimanom 5:2). Bez viery - bez toho, aby sme verili - nie je žiadne uschopnenie (milosť). Jakub dôrazne hovorí: “Ukážte mi ten dôkaz uschopnenia.” Je to skutočný indikátor, že sme dostali milosť skrze vieru.

Milosť je *dar*. S tým, čo sme sa práve dozvedeli, poďme ďalej rozšíriť toto porozumenie. Spasenie je *dar milosti*. Odpustenie je *dar milosti*. Uzdravenie je *dar milosti*. Odmena je *dar milosti*. Prijatie Božej prirodzenosti, povahy je *dar milosti*. Uschopnenie je *dar milosti*. To všetko sú prejavy Jeho priazne nad našimi životmi, z ktorých každý je nezaslúžený a nie je možné, aby sme si ho zarobili.

S ohľadom na uschopnenie, *milosť nám dáva možnosť ísť nad rámec našej prirodzenej schopnosti*. Nemali sme schopnosť dostať samých seba z pekla; milosť mala. Nemali by sme žiť v slobode, ale milosť nás uschopňuje. Nemohli sme zmeniť našu prirodzenosť, povahu, milosť zmenila. Nemáme schopnosť žiť sväto, ale milosť nás uschopňuje. Niet divu, že ju nazývame úžasnou!

Otázka, ktorá provokuje myslenie

Nedávno sa ma počas modlitby Pán spýtal: “Synu, ako som predstavil *milosť* v Mojej knihe, v Novej Zmluve?”

Ako autor, ktorý napísal viac ako tucet kníh, táto otázka pre mňa niesla dôležitý význam. Vysvetlím to. Kedykoľvek formujem nový výraz v knihe, taký, s ktorým väčšina nie je oboznámená, chcem podať primárnu definíciu, keď ho uvádzam. Neskôr v knihe môžem podať sekundárne definície. Takže, keď je nový termín v knihe skúseného autora predstavený, predpokladám, že nesie primárnu definíciu.

Moja odpoveď na Pánovu otázku znela: “Neviem.”

Takže bez váhania som rýchlo išiel do mojej konkordancie Biblie a našiel som, ako Boh predstavil milosť v Novej Zmluve. Tu je to, čo som zistil: “Z jeho plnosti sme my všetci prijali, a to milosť za milosť” (Ján 1:16).

Všimnite si, že Ján napísal: “milosť za milosť.” Mám priateľa, ktorý žije v Aténach, v Grécku. Je to muž, ktorý sa tu narodil a nie len že hovorí grécky ako jeho primárnym jazykom, ale tiež študoval starovekú gréčtinu. Je to jeden z mojich ľudí, za ktorým idem, keď sa to týka gréckeho jazyka. Hovoril mi, že apoštol vlastne oznamoval, že Boh nám dal “najbohatšiu hojnosť milosti.” Inými slovami, apoštol Ján hovoril, že nadbytok alebo hojnosť toho, čo pre nás milosť robí, je, že nám dáva plnosť Ježiša Krista! Počul si to? *Plnosť samotného Ježiša Krista!* To hovorí veľa, najmä pokiaľ ide o prirodzenosť, povahu, schopnosti a silu!

Podme zdôrazniť závažnosť tohto vyhlásenia prostredníctvom niekoľkých príkladov. Dajme tomu, že oslovím stredoškolského hráča basketbalu. Nie je to štartér v jeho tíme; v skutočnosti sedí na lavici, kým nezostanú posledné dve minúty hry a tím je buď dvadsať bodov vpredu alebo pozadu.

Odtiahnem ho stranou a poviem: “Teraz máme vedecké prostriedky, aby sme ťa dali do plnosti LeBrona Jamesa,” ktorý je samozrejme jedným z najlepších, ktorí kedy hrali.

Čo myslíš, aká by bola jeho reakcia? Povedal by: “Áno, hneď! Čo presne musím urobiť?”

Potom, čo by sme to urobili - uhádol si – nielen že by zahviezdil vo svojom stredoškolskom tíme, ale jeho tím by vyhral štátny šampionát. Dostal by plné štipendium na univerzite a nakoniec by bol prvá voľba v zozname pre NBA.

Alebo si predstav, že by som oslovil podnikateľa, ktorý má ťažkosti a povedal mu: “Máme nové vedecké prostriedky, aby sme ťa dali do kombinovanej plnosti Donalda Trampa, Stevea Jobsa a Billa Gatesa.”

Čo myslíš, aká by bola jeho reakcia? “Chcem to. Ideme na to!” Vzrušene by vykrikoval. Čo by robil, keby získal plnú schopnosť týchto mužov? Začal by uvažovať o spôsoboch investovania, ktoré ho nikdy predtým nenapadli a stal by sa veľmi úspešným.

Milosť nám nedala plnosť LeBrona Jamesa, Stevea Jobsa, Donalda Trampa, Billa Gatesa alebo Alberta Einsteina, Johanna Sebastiana Bacha, Rogera Federera alebo akýchkoľvek iných veľkých mužov alebo žien v histórii. Nie, dáva nám plnosť samotného Ježiša Krista! Chápeš závažnosť tohto?

Takže možno to vyzerá ako nejaké prekvapenie, ale v Novej Zmluve Boh nepredstavil milosť ako dar zadarmo, spasenie alebo odpustenie hriechov! Aby som to povedal jasne. Som navždy vďačný za tieto úžasné výhody, ale na ne sa ukazuje neskôr v Novej Zmluve. Boh predstavil milosť ako zapožičanie plnosti Ježiša Krista. To hovorí o tom, že máme Jeho prirodzenosť - sme noví ľudia - a máme uschopnenie! To je dôvod, prečo Ján smelo prehlasuje: “Láska medzi nami dosiahla dokonalosť v tom, že máme dôveru v deň súdu. Ved’ aký je on [Ježiš], takí sme aj my na tomto svete” (1 Ján 4:17; zdôraznené autorom).

Už si niekedy počul, aby služobník povedal: “Naozaj sa nelíšime od hriešnika, nám je iba odpustené” alebo “Sme len nehodné červy” alebo

“Sme ľudia s hriešnou prirodzenosťou, s ktorou sme zviazaní?” Ako môže niekto, kto číta Bibliu povedať také veci! Dokonca aj prirodzený svet nás učí lepšie.

Už si niekedy počul o levovi, ktorý by porodil veвериčky? Už si niekedy počul o plnokrvnom dostihovom koňovi, ktorý by porodil červa? No Písmo vyhlasuje, že sme kosť z Jeho kosti a telo z Jeho tela (pozri Efezským 5:30). Je nám povedané: “Milovaní, teraz sme deti Božie” (1. Jánova 3:2). Nie *neskôr*, keď sa dostaneme do neba, ale *teraz* sme synovia a dcéry Božie. Ako by mohol Boh porodiť nehodného červa? Narodili sme sa z Boha - máme Jeho semeno v nás, máme Jeho božskú prirodzenosť - sme noví ľudia. Taký, aký je On, takí sme na tomto svete! Nie v budúcom živote, na *tomto svete!*

Pozrime sa na Petrove slová znova:

“Milosť a pokoj nech sa rozhojňuje medzi vami v poznávaní Boha a Ježiša, nášho Pána. Jeho božská moc [milosť] nám darovala všetko potrebné pre život a nábožnosť, keď sme poznali toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a účinnou mocou.”

(2. Petrova 1:2-3, v kurzívach zdôraznené autorom)

Keď sa to týka uschopenia, dar milosti nie je jednorazový výskyt v okamihu spasenia. Je to niečo, čo potrebujeme neustále; potrebujeme “viac a viac milosti.” To je dôvod, prečo nám je povedané: “Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravý čas” (Židom 4:16). Je to palivo, ktoré potrebujeme do našej nádrže!

Teraz si vypočuj, čo hovorí Jakub veriacim po tom, čo bol odhalený ich na seba zameraný, cudzoložný životný štýl:

“Cudzoložníci a cudzoložnice, či vy neviete, že priateľstvo sveta je nepriateľstvom s Bohom?... Ale dáva väčšiu milosť [stáť proti takým zlým túžbam]. Preto hovorí Písmo: Bôh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť.”

(Jakub 4:4, 6; Roháčkov preklad Biblie; zdôraznené autorom podľa anglického prekladu Biblie NLT)

Prečítaj si tieto slová znova poriadne: “On nám dáva ešte väčšiu milosť stáť proti” sebeckým túžbam. Preklad anglického prekladu Biblie - *The Amplified Bible* - to vykresľuje ako: “Ale On nám dáva viac a viac milosti.” Toto nezaslúžené uschopnenie nám dáva schopnosť, ktorú sme predtým nevlastnili: schopnosť žiť svätý život.

Táto milosť, rozšírená na tých, ktorí sa pokorujú tým, že veria Jeho Slovu, nalieva *silu* Jeho božskej prirodzenosti do nášho bytia. Pyšní sa zameriavajú na svoje schopnosti; pokorní sa spoliehajú na Božie uschopnenie. Dávidov najstarší brat Eliáb bol hrdý muž, ktorý sa nespoliehal na Božie uschopnenie, ale čelil obrovi Goliášovi vo svojej vlastnej sile (pozri 1. Samuelova 16-17). Dávid bol pokorný muž, ktorý konfrontoval obra v Božej sile. Vieme, aký bol výsledok v každej tejto situácii.

Ježiš popísal, ako vyzerá spoliehanie sa na Božiu milosť. V záhrade Gethsemane bol uprostred obrovského boja. Jeho telo sa chcelo vyhnúť tomu, čo mu Jeho Otec nariadil, ale ponížil sa v modlitbe, zatiaľ čo jeho učeníci spali. Prosil o palivo, aby prešiel cez svoj najväčší boj proti sebestvu. Bola to doba potreby a On prišiel odvážne, aby získal uschopňujúcu milosť od Svojho Otca, aby prešiel týmto bojom. Učeníci zlyhali, ale nie bez toho, aby boli vopred varovaní Ježišom: “Duch je ochotný, ale telo je slabé” (Matúš 26:41)!

V mojom príbehu o potrebe pokosiť trávnu pred hraním futbalu, som si nekúpil alebo nezaslúžil ani kosačku na trávnu ani benzín. Oba boli darom od môjho otca. Kosačka by mohla reprezentovať našu čerstvú novú prirodzenosť - nového človeka, ktorú je potrebné dostať iba raz. To, že som ju vlastnil, mi dalo možnosť pokosiť trávnik. Ale bez benzínu som bol na tom rovnako zle, ako keby som nemal kosačku. Benzín predstavuje uschopnenie skrze milosť. Benzín nie je jednorazový dar - potreboval som z neho zakaždým viac, keď som kosil trávnik.

Milosť nám dala Jeho prirodzenosť - nového človeka, keď sme boli spasení, ale potrebujeme viac a viac milosti pre uschopnenie našej prirodzenosti - nového človeka, aby sme mohli žiť ako Ježiš.

Čo robiť a čo nerobiť

Vráťme sa znova k Pavlovým slovám k Efezským. Väčší význam naberú po tom, čo sme práve rozobrali.

“Hovorím teda a dosvedčujem v Pánovi toto: Nežite už tak, ako žijú pohanovia v márnosti svojho zmýšľania... Vo svojej otupenosti sa oddali necudnostiam, aby nenásytne páchali každú nečistotu. ...a oblečte si nového človeka, stvoreného podľa Božieho obrazu v spravodlivosti a svätosti pravdy.”

(Efezským 4:17, 19, 24)

Mal by byť zreteľný rozdiel medzi stratenými a veriacimi, a to nielen v tom, v čo veríme, ale v spôsobe, akým žijeme. Je to preto, že máme novú prirodzenosť - nového človeka. Ale musíme si ju obliecť. Inými slovami, musíme sa pokoriť tým, že budeme veriť, zaktívniť našu vieru a poddáme sa uschopneniu skrze milosť. Pozri sa na to takto. Môj otec mi mohol dať kosačku na trávu, ale to by bolo k ničomu, pokiaľ by som do nej nedal benzín, nenaštartoval ju a nepoužil. Toto je oblečenie si našej novej prirodzenosti - nového človeka. *Používame ju!*

Pavol pokračuje v opise, ako to vyzerá v praxi:

“Preto odhodte lož a každý hovorte pravdu svojmu blížnemu, lebo sme si navzájom údmi. Hnevajte sa, ale nehrešte. Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom. Nedávajte miesto diablu. Zlodej nech už nekradne, ale radšej nech pracuje a vlastnými rukami zarába, aby sa mal o čo rozdeliť s núdznym. Nech z vašich úst nevyjde nijaké zlé slovo, ale iba dobré, na budovanie, kde treba, aby počúvajúcim prinášalo požehnanie.”

(Efezským 4:25-29)

Počul som, ako sa hovorí: “Starý Zákon je naplnený s ´čo robiť a čo nerobiť,´ ale Nová Zmluva je celá o milosti.” Dokonca aj teraz sa na konferenciách a v cirkvách vyučuje, že Božia milosť nás oslobodzuje od prikázaní a mnohí tomu pevne veria. Predsa Ježiš povedal, že iba tí, ktorí počujú a zachovávajú Jeho *prikázania*, zažijú Jeho viditeľnú, manifestujúcu prítomnosť. Títo učitelia si myslia, že uvoľňujú svoje publikum, keď v skutočnosti odpútavajú ľudí preč od toho, čo nás privádza do Božej prítomnosti. Je to srdcervúce.

Je to fakt: Ježiš nám dáva prikázania. On nás poveruje: “Chodte teda a získavajte mi učeníkov zo všetkých národov... naučte ich zachovávať všetky veci, ktoré som vám *nariadil*” (Matúš 28:19-20; v kurzívach zdôraznené autorom). Nie “všetky veci, ktoré som vám *odporučil*.”

V týchto dňoch, mnohí milujú Jeho slová, ktoré hovoria o zvrchovanosti, ale berú zľahka Jeho slová, ktoré volajú po zbožnom správaní. Boh je skutočne zvrchovaný, ale bez vedomia ľudskej slobodnej voľby môžeme dosiahnuť miesto, kedy sa pozeráme na Jeho slová, ktoré nariadujú zbožné správanie len ako na obyčajné odporúčania, či návrhy.

Prikázania

Apoštoli nám dali Ježišove prikázania. Zopakujem Jánove slová: “Podľa toho vieme, že sme ho poznali, keď zachovávame jeho prikázania” (1. Jánova 2:3). Potom pokračuje, keď hovorí: “Milovať Boha znamená dodržiavať jeho prikázania” (1. Jánova 5:3).

Pavol píše: “Veď viete, aké *príkazy* sme vám dali v mene Pána Ježiša” (1. Tesalonickým 4:2). Jeho ďalšie slová: “Lebo toto je Božia vôľa: vaše posvätenie, aby ste sa zdržiavali smilstva” (1. Tesalonickým 4:3). Očakáva sa od nás, že budeme dodržiavať Ježišove *prikázania*, aby sme žili sväto.

Príkaz žiť sväto robí Peter krištáľovo jasným. Rozoznáva tragickú skutočnosť, že v posledných dňoch ľudia budú odpadať od viery. Píše,

že budú "odmietat' príkaz, ktorý dostali, aby žili svätý život" (2. Petrova 2:21). Nielen že sú nám dané prikázania v Novej Zmluve, ale výslovne spadajú pod značku "príkazu... žiť svätý život."

Ak sa pozrieme na slová apoštola Pavla v Efezským 4:25-29, vidíme priame príkazy žiť sväto:

Nehovor lži.

Nehreš tým, že dovoľuješ hnevu, aby ťa ovládal

Nekradni.

Nepoužívaj bláznivý alebo urážlivý jazyk

Môžeme úprimne povedať, že sa v Novej Zmluve nevyskytujú žiadne zákazy? Tieto mi rozhodne znejú ako zákazy. Aj tebe?

Pozri sa na to takto. Keď som bol dieťa, môj otec mi povedal: "Syn môj, nevybehni von na ulicu po loptu bez toho, aby si sa pozrel na obidve strany." To bol zákaz, ale nebol tvrdý alebo negatívny. Jednoducho mi dal tento príkaz, aby som nebol zrazu zabitý a mohol žiť dlhý život.

Boh nám jednoducho hovorí, čo nerobiť, aby sme žili plný, produktívny a dlhý život. A čo je ešte lepšie, máme božskú prirodzenosť - nového človeka - a palivo milosti, aby sme naplnili tieto príkazy.

Prestaň hovoriť lži

Podme si rozobrať každé jedno zo správania 'čo nerobiť,' ktoré som práve uviedol.

Na svojich cestách som počul a bol som svedkom následkov mnohých srdcervúcich momentov z nepoctivosti medzi kresťanmi. Nedávno som vzal pätnásť podnikateľov na Machu Picchu na štvordňový výlet na strane Inca Trail. Bol to úžasný čas aj navštívenia pamiatok aj služby a aby som to povedal mierne - veľmi náročný tréning.

Počas niekoľko hodinovej pešej túry s každým človekom, som si vypočul opakujúce sa príbehy ich skúseností s ostatnými kresťanskými podnikateľmi, ktorí klamali, že uskutočnili predaj alebo podpísali zmluvu. Prázdne sľuby a nesplnené záväzky sa skôr zdali byť spoločným menovateľom než výnimkou, čo sa týka jednaní s bratom vo viere. Bolo mi povedané o kresťanoch, ktorí používajú neštandardné materiály, porušujú kódexy, porušujú pravidlá, ponúkajú služby, ktoré neboli splnené, zanedbávajú záruky a viac.

Jeden z mužov hovoril príbeh o kolegovi, ktorý staval domy. Obaja muži stavali v rovnakej výstavbe budov. Tento "brat" vykopal diery na pozemkoch ďalšieho majiteľa - vrátane pozemkov toho muža, ktorý bol so mnou na túre - kde zahrabal odpadový materiál. Namiesto toho, aby zaplatil, aby boli materiály správne odstránene, ich prikryl. Počas tejto túry som počul horšie príbehy, ale tento konkrétny obzvlášť vynikol, pretože "brat" bol vedúcim chvál v evanjelíkálnej cirkvi.

Klamanie sa neobjavuje iba v biznise, ale aj v štátnej správe, školstve, službe, medicíne a medzi členmi rodiny a priateľmi. Klameme, aby sme si zachovali tvár, chránili našu povesť, poháňali seba do požadovaných pozícií alebo urýchlili vytúžený koniec. Klamanie je atraktívne; môže urýchliť proces niečoho, za čo by sme mali dôverovať Bohu, že nás tým zaopatrí.

Ako často hovoríme ľuďom, že sa za nich modlíme, keď to nerobíme? Sľubujeme niečo našim deťom, a neplníme to. Rušíme záväzky po tom, čo sme dali svoje slovo. Preháňame, aby sme zaujali. Toto všetko sú klamstvá, ktoré nevyhnutne vedú k tomu, že sú ľudia zranení.

Znova zdôrazním túto dôležitú vec: výhoda dodržiavania Ježišových príkazov je *prísľubom Jeho prítomnosti*. Žalmista potvrdil túto pravdu otázkou: "...kto smie byť hosťom v tvojom stane? Kto môže bývať na tvojom svätom vrchu?" (Žalm 15:1). On potom dal odpoveď: ten, ktorý "...prísahu nezmení, hoci by utrpel škodu..." (verš 4). Anglický preklad

Biblie - *The Message* - to zaznamenáva ako "Dodržujte svoje slovo aj keď vás to stojí."

Ak prehladneme Pavlove prikázania Efezským, aby sme neklamali, môžeme sa obrátiť k Jakubovmu príkazu. Píše: "...nevychvaľujte sa a neluhajte proti pravde" (3:14). A Pavol dal podobný príkaz Kolosanom: "Neluhajte si navzájom..." (3:9). Predstavte si to! Pavol, jeden z tých, ktorých si Boh použil, aby priniesol najbohatšie zjavenie milosti, nám dal príkaz *'čo nerobiť.'* Ak by sme oddelili mnohé výroky v Novej Zmluve - od Pavla a takisto aj ostatných apoštolov, mohli by sme ich obviniť z toho, že sú proti-milosti, keď v skutočnosti nie sú.

Ak sa celá naša diskusia sústreďí iba na milosť, ktorá nás pokrýva, bez toho, aby sme vyučovali veriacich o uschopňujúcom správaní, ktoré sprevádza milosť, tak v tom prípade - aby sme neklamali - nevyhnutne budeme mať cirkev, ktorá toto správanie oprávňuje, aby splnila vytúžený cieľ. Otvoríme sa tomu cez nevyvážené učenie a vieru o milosti bez zdôrazňovania svätosti? Učí nás to ignorovať naše svedomie?

Nedovoľ hnevu, aby ťa ovládal

Ďalšie na zozname: *nehrešte tým, že dovoľujete hnevu, aby vás ovládal.* Videl som tváre žien a mužov, ktorí žijú s nahnevanými manželskými partnermi. Počul som príbehy strachu, ktorý naplňa domov, keď títo vyznávajúci veriaci dostanú záchvaty hnevu.

Čo deti, ktoré žijú s rodičmi, ktorých hnev sa stal hrubým a deštruktívnym? Výsledkom takýchto výbuchov sú škody na majetku a dokonca aj fyzická ujma. Obete žijú v strachu z ďalšieho vypuknutia. Hnev ničí atmosféru domáceho prostredia, ktorý už nie je útočiskom. V nedeľu v cirkvi sa všetko s touto rodinou môže zdať dobré, ale je to len obal. Je smutné, že sme sa rozhodli brať na ľahkú váhu alebo ignorovať toto prikázanie.

Toto nariadenie nie je oddelené. Existuje viac prikázaní v listoch, aby sme sa vzdali hnevu. Pavol píše priamejšie: "Odhodte každé rozhorčenie, vášeň, hnev, krik a rúhanie so všetkou zlobou" (Efezským 4:31). Jakub prikazuje: "Vedzte, bratia moji milovaní: Nech je každý človek rýchly, keď treba počúvať, pomalý, keď má hovoriť, pomalý do hnevu. Lebo človek v hneve nekoná, čo je spravodlivé pred Bohom" (Jakub 1:19-20). Pavol opäť prikazuje Kolosanom: "Zbavte sa zlosti a hnevu" (3:8).

Spýtajme sa znova, či všetko toto znie ako 'čo nerobiť' od mužov, ktorí dostali zjavenie o Božej milosti? Uniklo nám tu niečo?

Nekradni

Prestaň kradnúť. Ako často si požičavame peniaze a nesplátíme ich späť? Ako často sa dostaneme do obrovského dlhu? Veríme, že Božie požehnanie bude napokon viditeľné, tak pokračujeme v tom, že ignorujeme múdrosť a padáme hlbšie do dlhov. Môžeme nakoniec vyhlásiť bankrot, čo je prijateľný termín, ktorý nás oslobodzuje od toho, aby sme priznali, že sme nevrátili, čo dlhujeme ostatným.

Ako často sme použili firemné zdroje našej spoločnosti pre osobnú potrebu? Tomu sa hovorí sprenevera. S istotou prehlásime: "Som kresťan spasený milosťou Božou." Ale neposlúchame Ježišove prikázania dané skrze Jeho apoštolov.

Jeden pastor, s ktorým som pracoval, navštevoval každú bohoslužbu, videl zázraky a chválil sa mi, ako sa ľahko modlil počas dlhého postu. Ale po celú dobu spreneveroval tisíce cirkevných dolárov. Nakoniec bol prichytený. To je len jeden príbeh o kresťanoch, ktorí kradnú a nejakou si to odôvodňujú.

Koľkí z nás podvádzali v daňových priznaniach, zdržiavali z priznania niektorých príjmov? V tomto prípade sa ďalšie Pavlovo prikázanie ignoruje: "...platíte svoje dane" (Rimanom 13:6). Oprávňujeme svoju krádež kvôli "zlej práci," ktorú robia naši verejní

vodcovia. Ale kedy sa naučíme, že dve nesprávne nikdy neurobia jednu správnu?

Nepoužívaj bláznivý alebo urážlivý jazyk

Anglický preklad Biblie *The Amplified Bible* uvádza ďalšie prikázanie takto: "Nech žiadny bláznivý alebo znečisťujúci jazyk, ani zlé slovo ani neprospešná alebo bezcenná reč [nikdy] nevychádza z vašich úst" (Efezským 4:29). Až príliš často som slúžil tým, ktorí boli slovne zneužívaní a urážaní od ostatných veriacich. Boli rozorvaní sarkastickými a zraňujúcimi slovami. Ich duše boli zranené a trvá istý čas, aby boli z toho uzdravení.

Mnohokrát som počul bezcenný rozhovor medzi veriacimi, dokonca aj nepekné, či vulgárne príbehy a vtipy v služobných kanceláriách. Používanie vulgárnych výrazov z kazateľnice už nie je nezvyčajné.

Nedávno som sedel pri večeri s mladým párom, ktorý vedie veľkú cirkev. Obdivujú a majú výhliadky na určitú globálnu službu. Mali príležitosť večerať s jedným z renomovaných vedúcich tejto organizácie. Počas večere tento muž použil tvrdé nadávky niekoľkokrát. Pár bol v šoku ešte niekoľko ďalších mesiacov.

Zapredali sme milosť

Čo sa stalo? Už sme sa stali tak cool, že sme zahodili zbožné správanie? Už sme obetovali naše svedectvo, aby sme sa stali viac dôležitými? Som 100 percent za to byť relevantný, progresívny a napredovať v našom myslení, ale nie na úkor kompromisu so Slovom Božím.

Musíme si položiť túto otázku: apoštoli videli za potrebné dať nám prikázania, ktoré nás vedú ku zbožnému správaniu, tak prečo sa proti nim staviame? Vieme viac ako oni? Vieme viac ako Ježiš?

Mohol by to byť nepriateľ, ktorý nás zvedol tak, ako zvedol Evu? Tentoraz je to trochu inak. Eva si bola dobre vedomá príkazu nejest ovocie zo stromu poznania dobra a zla. Nepriateľ musel riskovať odhalenie priamým rozporom Božieho Slova. Bola to pre neho delikátna úloha.

My sme to urobili pre diabla ľahším. Iba sme pohodlne vynechali niektoré z Božích slov. Spomínate si, ako Boh prikázal: "Môžeš jest zo všetkých stromov záhrady, ale *nejedz* zo stromu poznania dobra a zla..." (Genesis 2:16-17)? Naproti tomu by dnes niektorí povedali: "Z každého stromu v záhrade môžete slobodne jest." Bodka. Koniec príbehu. Vynechávajú príkaz, že "nebudeš" - čo *nerobit'* - ktorý sa týka bezbožného správania.

V podstate možno povedať, že sme zapredali milosť Božiu. Správne sme prehlásili, že dáva spasenie, odpúšťa a je to dar z Jeho lásky. Ale neprehlásili sme, že zmenila našu samotnú podstatu, povahu, prirodzenosť a uschopňuje nás, aby sme nežili tak ako predtým. Vyhýbame sa, aby sme nehovorili ľuďom, že sú uschopnení opustiť bezbožné správanie. Výsledkom takého ticha je, že veriaci ignorujú svätosť a chýba im Božia prítomnosť.

Na našich činoch záleží

Nedávno som bol uprostred ranného čítania Biblie. V tom čase som čítal zo Žalmov a listu Židom. Dokončil som čítanie Žalmov a chystal som sa na list Židom, keď som silno vnímal Ducha Svätého, ako hovorí: "Nie, nečítaj list Židom. Prečítaj si Zjavenie."

Zjavenie som začal čítať niekoľko týždňov predtým, tiež na pokyn od Svätého Ducha. Prečítal som prvé dve kapitoly, ale som smutný, že musím povedať, že som stratil záujem. Druhý deň som sa vrátil k svojmu plánovanému čítaniu. Teraz, o dva týždne neskôr som sa vrátil na miesto, kde som skončil pri tretej kapitole. Takmer ma Ježišové slová k cirkvi v Sardách priklincovali:

“Poznám tvoje skutky; máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy.”
(Zjavenie 3:1)

Najprv si všimni, že Ježiš hovorí: “Poznám skutky, ktoré robíte” nie “skutky, ktoré veríte.” On nehovorí “Ja poznám vaše úmysly.” V inom preklade On hovorí: “Poznám tvoju prácu.” Je jasné, že On odkazuje nie na cirkevnú spravodlivú pozíciu, ale na ich vonkajšiu svätosť - ich prácu, skutky, správanie, životné rozhodnutia a tak ďalej.

On identifikuje túto cirkev ako takú, ktorá má povest', že je živá. Čo robí tento dojem? Mohlo by to byť, že rastie a je populárna, že stretnutia sú vzrušujúce a atmosféra je elektrizujúca? Nezabudnite, že mimovoľne môžeme nahradiť prítomnosť atmosférou. Ak sa zúčastníš popového koncertu, sú tam davy, nákazlivé nadšenie a veľké očakávanie na báječný večer, ale sú tieto udalosti v súlade s Božím srdcom?

Dôležitou otázkou v rozlúštení, či je zbor živý alebo mŕtvy, je, či poslúchame Ježišove slová, alebo rozvíjame na tesno utkanú komunitu, ktorá sa v skutočnosti odchyľuje od Jeho prikázaní? Iná otázka, ktorú by sme sa mali pýtať, je, či prehlasujeme pravdu, ktorá sa zaoberá stavom srdca, čo má za následok zmenené správanie alebo poslanstvá, ktoré zasahujú naše emócie a stimulujú náš intelekt?

V nadväznosti na toto vyhlásenie Ježiš ďalej hovorí:

“Prebud' sa a posilňuj čo ostalo, a malo umrieť. Lebo tvoje skutky nepokladám za dostatočné pred svojím Bohom.”
(verš 2)

Opäť Ježiš identifikuje ich činy, nie ich vieru. Ako už bolo uvedené skôr, v Novej Zmluve sú nariadenia a dokonca zákazy, čo robiť a čo nerobiť; tieto prikázania sú zamerané na naše činy. Podľa Ježiša, táto cirkev nenasleduje a neprijíma životný štýl svätosti. On potom uvádza:

“Rozpamätaj sa teda na to, čo si prijal a počul, zachovávaj to a rob pokánie! Ak však nebudeš bdieť, prídem ako zloděj a ani sa nenazdáš, v ktorú hodinu k tebe prídem.”

(Zjavenie 3:3)

Pamätaj, že Ježiš oslovuje cirkev, nie mesto v Sardách. Ale ak boli Jeho slová adresované len pre túto historickú cirkev, neboli by v Písme. Skutočnosť, že tam sú, znamená, že majú prorocké použitie dnes. A platia pre veriacich, rovnako ako tomu bolo, keď boli prvýkrát vyslovené. Tieto slová sú určené pre nás, lebo Slovo Božie je živé. Tak odteraz budem odkazovať na Ježišove vyhlásenie v tomto kontexte.

Ježiš nás učí, aby sme sa vrátili k tomu, čomu sme prvýkrát uverili. Inými slovami, odchýlili sme sa od svätého života. Vymysleli sme doktrínu o milosti, ktorá nám dovoľuje, aby sme žili nie inak, ako žijú neveriaci v našej spoločnosti. Je to zdanlivo dobré učenie, ale je to Božie Slovo?

Ježiš hovorí cirkvi, aby činila pokánie a vrátila sa k Jeho Slovám. Sú moderní učitelia, ktorí vyhlasujú, že akonáhle sa staneme kresťanmi, už viac nepotrebujeme činiť pokánie, pretože všetky naše hriechy minulé, súčasné a budúce sú automaticky odpustené. Ak je to tak, prečo Ježiš hovorí nám, Jeho cirkvi, aby sme činili pokánie a vrátili sa k Nemu?

Ak sa pozrieš na nevyvážené vyučovania o “milosti,” ktoré dnes priťahujú zástupy, mnohé z nich sú šírené vedúcimi, ktorí boli v skutočnosti vychovaní počúvaním zákonníckých, zdeformovaných posolstiev o svätosti. Áno, svätosť bola skreslená v mnohých kruhoch, ale to nič nemení na skutočnosti, že je základom kresťanstva. Počas histórie cirkvi, výzva k svätému životu bola nevyhnutnou súčasťou nášho kolektívneho poslania a našich jednotlivých úloh. Musíme sa vrátiť k nášmu základu: tomu, čo sme “počuli a čomu uverili na začiatku.”

Ježiš pokračuje:

“Ale v Sardách máš niekoľko ľudí, čo si nepoškrvnili rúcho. Tí budú chodiť so mnou v bielom, lebo sú toho hodní.”

(Zjavenie 3:4)

Všimni si slová “poškrvnili svoje oblečenie.” Pamätaj si Pavlove slová, ktoré nás pripravujú na prítomnosť Boha: “Milovaní, keďže máme takéto prisľúbenia, očistíme sa od všetkých škvŕn tela i ducha a v Božej bázni završíme svoje posvätenie” (2. Korinským 7:1). Ježiš napravuje smer cirkvi výzvou, aby sa navrátila k svätému spôsobu života a aby si nepoškrvnila oblečenie tela a ducha nesvätým životným štýlom. To nás udržiava v stave pripravenosti jednak pre Jeho prítomnosť a jednak pre Jeho návrat, lebo ďalej hovorí: “Hľa, prichádzam ako zlodej. Blahoslavený, kto bdie a chráni si odev, aby nechodil nahý a aby nevideli jeho hanbu” (Zjavenie 16:15). Uzatvára to s:

“Kto zvíťazí, bude oblečený do bieleho rúcha a jeho meno nevymažem z knihy života. Jeho meno vyznám pred mojím Otcem i pred jeho anjelmi. Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám.”

(Zjavenie 3:5-6)

Vymazanie tvojho mena z Knihy Života je celkom vážna vec. A predsa sú tieto slová priamo z úst nášho Spasiteľa. Je dôležité, aby sme počúvali a dávali dôkladne pozor na to, čo Duch Boží hovorí skrze písané Božie Slovo a aby sme neprehliadali tieto výroky, ktoré sa nemusia zhodovať s tým, čomu sme predtým verili alebo čo sa všeobecne vyučuje.

Boh nás urobil spravodlivými; nikdy by sme nemohli urobiť nič, čím by sme si zaslúžili alebo zarobili toto postavenie v Kristu. Zodpovedajúci životný štýl svätého správania je však zjavne veľmi dôležitý v Jeho očiach.

Pavol píše: “Zjavila sa totiž Božia milosť prinášajúca spásu všetkým ľuďom, ktorá nás vychováva, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v týchto časoch rozvážne, spravodlivo a nábožne...” (Títus 2:11-12). To je jasná smernica. Tak prečo neoznamujeme túto pravdu z našich pódíí?

Nikdy neprestaňme vyučovať, že si nemôžeme zaslúžiť alebo zarobiť Božiu priazeň, odpustenie alebo spasenie. Rozkrikujme túto dobrú správu. Prestaňme ale zapredávať Jeho milosť. Prehlasujme celú pravdu o nej!

DOBŘÉ ALEBO VÝHODNÉ?

“Všetko je dovolené, no nie všetko osoží.
Všetko je dovolené, no nie všetko buduje.”

- 1. Korintským 10:23

...Celé posvätenie je nielen nevyhnutné ako
požiadavka pre vstup do neba, ale...

je tiež nevyhnutné pre najvyššie výsledky
kresťanského života na zemi.

- DOUGAN CLARK

Pre služobníka, ktorý často káže a “vydáva zo seba von,” je špeciálne osviežujúce počúvať posolstvá od iných Božích mužov a žien. Nedávno som si takú príležitosť užil. Pastor, ktorý kázal, je vysoko rešpektovaný v našom národe, vedie veľkú cirkev a je známy svojimi postrehmi na miestny rozvoj cirkvi. Jeho posolstvo bolo zaujímavé, povzbudzujúce a otvárajúce oči. Tisíce ľudí napäto počúvali v hľadisku.

Na jednom mieste urobil poznámku, ktorá sa zdala byť dobrá, múdra a pokorná, ale celkom správne nesedela. Povedal: “Čo sa chystám povedať, môže znieť trochu negatívne. Obyčajne nekážem týmto spôsobom, pretože neodsudzujem ľudí mojimi posolstvami. Všetko usvedčenie nechávam Duchu Svätému.”

Snažil som sa striasť vzrušenia v mojom duchu, no nemohol som. V minulosti som počul iných vedúcich lídrov hovoriť podobné slová. Logika sa zdala rozumná, tak prečo som s tým mal problém? Potom ma napadli slová apoštola Pavla mladému učeníkovi menom Timotej. Po bohoslužbe som si ten verš vyhládal:

“Hlásaj slovo, naliehaj v priaznivý i nepriaznivý čas, presviedčaj, karhaj, povzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a ponaučením.”
(2. Timotejovi 4:2)

Najprv rozoberme kontext tohto verša. V čase, keď Pavol písal tento list, bol Timotej pastorom veľkej cirkvi v Efeze. Táto kapitola v Novej Zmluve obsahuje záverečné Pavlove slová nielen jeho mladému učeníkovi, ale tiež aj nám všetkým. Predstavujem si, že mal zmysel pre záverečnosť a vyberal si tému a slová veľmi opatrne.

Nechcel som len povrchnú znalosť toho, čo Pavol myslel slovami “presviedčaj, karhaj, nabádaj,” takže som začal s výskumom. Najprv som išiel do anglického prekladu Biblie - *The Amplified Bible* - pre objasnenie, ale skôr než som sa mohol dostať k veršu citovanom vyššie, moju pozornosť zaujal predchádzajúci verš:

“Pred Bohom a Ježišom Kristom, ktorý bude súdiť živých aj mŕtvych, ťa ZAPRISAHÁVAM v mene jeho zjavenia a jeho kráľovstva...”

(2. Timotejovi 4:1)

Slovo *zapisahávam* je preložené do všetkých veľkých písmen; neurobil som chybu. Toto bolo urobené pre zdôraznenie. Kontaktoval som môjho priateľa Ricka Rennera, dlhoročného odborníka na grécky jazyk a pýtal som sa na presný význam slova. Jeho odpoveď:

“Grécke slovo “ZAPRISAHÁVAŤ” je *diamarturomai* - slovo, ktoré sa používalo vtedy, keď úradníci skladali prísahu verejného činiteľa. Osoba, ktorá im dávala prísahu úradu, vzývala všetkých bohov, aby pozerali a počúvali - takto vzdávali veľkú vážnosť človeku, ktorý skladal sľub - a potom ten, ktorý dával sľub úradu ich “zaviazal, zaprisahal”, aby svoju prácu robili zodpovedne a aby pamätali, že bohovia to sledovali. V kontexte Timotejovi Pavol hovoril (parafrázujem): “Volám k Bohu, aby sledoval, že prijmeš slová, ktoré sa ti chystám povedať...” Bolo to slávnostné, čestné slovo, ktoré hovorilo Timotejovi, že by mal byť vážny ohľadom toho, čo bude počuť, pretože Samotný Boh to sledoval a počúval - a preto zvyšok verša hovorí o súde... Pavol chcel, aby Timotej pochopil vážnosť toho, čo sa chystal povedať a toho, čo sa chystal počuť. Toto slovo “zapisahávať, zaviazat” je slovo, ktoré položilo väčšiu zodpovednosť na prijímateľa.”

Pavol bol veľmi prísny na tohto mladého pastora (i na nás), uisťujúc sa, aby jeho príkaz nebol vnímaný ako voliteľný. Ako Rick uviedol, Pavol urobil toto zaprisahanie, zaviazanie v prítomnosti Boha a Ježiša Krista. Inými slovami, Boh by súdil Timoteja, spolu s hocíjakým iným služobníkom, keby nebral do úvahy tento mandát. Tu je mandát:

“Oznamuj a hlásaj Slovo! Naliehaj [buď v pohotovosti, buď poruke, pripravený] či sa príležitosť zdá byť priaznivá alebo nepriaznivá. [Či je to vhodné alebo nevhodné, či je to vítané alebo nevítané, ty ako kazateľ Slova máš ľuďom ukázať, v čom sú ich životy zlé].”

(2. Timotejova 4:2, preklad podľa anglickej verzie prekladu Biblie *The Amplified Bible*; zdôraznené autorom)

Služobník evanjelia je na to, aby “ukázal ľuďom, v čom sú ich životy zlé.” To je aký kontrast! Moja okamžitá myšlienka

o posolstve, ktoré som počul, bola, že Niet divu, že pastоров výrok správne nesedel. Zdalo sa, že je dobrý, ale v skutočnosti to nebola pravda. Vedome či nevedome si vybral to, čo sa zdalo byť dobré namiesto Boha. Tento líder položil zodpovednosť na Ducha Svätého, ale Pavol jasne uvádza, že v skutočnosti je zodpovednosť naša.

Nedávno sa v medzinárodnom spravodajskom programe robil rozhovor s veľmi populárnym pastorem a jeho ženou. Spravodajca vniesol predmet sexuálnej nečistoty a ich odpoveď bola: "Nie je našou úlohou, aby sme niekomu povedali, ako by mal žiť."

Viem, že táto dvojica miluje ľudí. Chcú, aby stratení počuli evanjelium a spoznali Ježiša. Ich vízia je skvelá, bolo by báječné, keby všetci služobníci mali ich vášnivé odhodlanie. Zmeníme však náš priamy záväzok, ktorý sme dostali od *Boha*, "aby sme ukázali ľuďom, v čom sú ich životy zlé" a nahradíme ho našou *dobrou* filozofiou "nepovedať ľuďom, ako by mali žiť"?

Bola toto taktika apoštolov? Pri jednej príležitosti Pavol prehlásil svoju stratégiu nespasenému kráľovi:

"Preto, kráľ Agrippa, nebol som neposlušný nebeskému videniu, lež som hlásal najprv tým, čo sú v Damasku, potom v Jeruzaleme aj v celej judskej krajine, i pohanom, aby sa kajali, obrátili k Bohu a konali skutky hodné pokánia."

(Skutky 26:19-20)

Povedať nespaseným, aby *činili pokánie zo svojich hriechov* a potom po konverzii, aby *dokázali, že sa zmenili*, sa priamo zaoberá tým, *ako majú žiť*. Je smutné, že evanjelizačná filozofia Pavla a tejto dvojice, s ktorou sa robil rozhovor, je úplne opačná. Jedna je Božia; druhá je dobrá.

Pavol ukázal svoje odhodlanie dodržiavať božskú stratégiu, keď sa mu naskytla príležitosť rozprávať sa s pozoruhodným, nespaseným vodcom a jeho manželkou. Skúmaj jeho taktiku skrze témy, o ktorých diskutoval:

“O niekoľko dní prišiel Félix so svojou manželkou Drusillou, ktorá bola Židovka, poslal po Pavla a počúval ho, čo hovorí o viere v Krista Ježiša. Keď začal hovoriť o spravodlivosti, zdržanlivosti a budúcom súde, Félix sa naľakal a povedal: Nateraz odíď, zavolám ťa, až budem mať čas.”

(Skutky 24:24-25)

Félix poslal pre Pavla, pretože on a jeho žena sa zaujímali o to, aby si vypočuli Pavlove posolstvo o večnom živote. Dve z hlavných tém, ktoré adresoval tejto nespasenej dvojici, boli morálna disciplína a prichádzajúci súd. Pavlove slová boli také silné, že spôsobili, že sa cítili veľmi nepríjemne. Ako to vyzerá v porovnaní s našou novodobou taktikou pre službu strateným? Cieľom niektorých cirkevných lídrov je, aby sa hľadajúci vrátili na ďalšiu bohoslužbu nasledujúcu nedeľu. Samozrejme, že primäť ľudí, aby sa vrátili do cirkvi nasledujúcu nedeľu je chvályhodné, ale nie je to konečný cieľ. Pavlovým cieľom nebolo vytvoriť v ľuďoch túžbu po ďalšom stretnutí; ale bolo hovoriť pravdu verne.

Nedávno som sa zúčastnil stretnutia populárneho mladého pastora. Viedol kampaň, ktorá hlásala jeho posolstvo o Božej láske. Viac ako tisíc ľudí sa zhromaždilo do naplneného hľadiska, aby si ho vypočuli. Atmosféra bola elektrizujúca; ľudia boli nadšení, že počujú slová tohto mladého lídra. Ešte predtým, ako vydal svoje posolstvo, bolo publikum informované dvakrát - jeho manažérom a lídrom samotným, že si vypočujeme len “Dobré správy” a že tú noc nebude hovoriť nič “negatívne.” “Dobré správy” boli nastavené ako opak “negatívneho.” Ale stáva sa, že dobré správy sa spočiatku zdajú byť negatívne, najmä

ak to prináša korekciu kurzu v našich životoch. Ale ak nás táto korekcia kurzu zachráni pred cestou smrti, tak ako by sme sa na to mali pozerat'?

Keď už vyšiel na pódium, za prvých dvadsať minút sa tento pastor prepojil s publikom pomocou šikovného humoru. Potom rozprával o Ježišovej vášnivej láske k nám. Bolo to hrejivé a povzbudzujúce posolstvo. Potom ponúkol príležitosť na spasenie bez toho, aby vyzval hľadajúcich, aby spravili nápravu kurzu, aby opustili svoju lásku k svetu či neposlušnosť voči Bohu. O pokání z hriechu, základnom vyučovaní, ktoré musí sprevádzať spasenie, sa nepovedalo nič (pozri Židom 6:1). Tú noc mnohí reagovali na jeho výzvu.

Bolo posolstvo toho pastora v súlade s Pavlovým posolstvom kráľovi Agrippovi alebo Félixovi a Drusille? Bolo jeho posolstvo v súlade so slovami Petra, ktorý prísne povedal tým, ktorí túžili po spasení: "Kajajte sa a obráťte sa, aby boli zotrené vaše hriechy?" (Skutky 3:19). Odchádzali tej noci ako hľadajúci z tohto stretnutia spasení?

Opačné extrémny

Spýtajme sa znova, prečo je také jednoduché rozkývať kyvadlo na úplne druhú stranu - tak ďaleko od zákonníctva, ktorým pohrdame do takého bodu, že teraz vynechávame kľúčové prvky evanjelia?

Mnohí z dnešných lídrov boli vychovaní tými, čo sú dnes považovaní za prísnych cirkevných otcov. V dvadsiatom storočí sa títo otcovia nebáli konfrontovať a odkryť hriech; vyzývali nás k svätému životu. V tých rokoch nebolo tak veľa mega cirkví ako dnes. Pevné, usvedčujúce posolstvá z Písma často odohnali hľadajúcich preč.

V nejakom neskoršom okamihu, sa niektorí vedúci rozhodli, že veľké nasledovania by mohli byť budované na tom, že sa obrátia výhradne k pozitívnym, povznášajúcim posolstvám, použijúc to ako protitáh. Zľahčili sme odsúdenie, pokarhanie a nápravu, zatiaľ čo sme Bibliu vyhľadávali pre povzbudzujúce posolstvá. Prestali sme ľuďom hovoriť, že ich životy neboli v poslušnosti voči Božiemu Slovu. Toto sa stalo našou stratégiou v dvadsiatom prvom storočí. Napriek tomu si vypočuj pokračovanie mandátu Pavla Timotejovi:

“[... Ty ako kazateľ Slova si na to, aby si ukázal ľuďom, v čom sú ich životy zlé.] A presvedčaj ich, karhaj a naprávaj, varuj a naliehaj a povzbudzuj ich, buď neustávajúci a nevyčerpatelný v trpezlivosti a učení.”

(2. Timotejova 4:2, podľa anglickej verzie prekladu Bible
The Amplified Bible)

V tejto pasáži je to, čo všetky tri kritické grécka slová - *elegcho*, *epitimaō* a *parakaleō* - znamenajú. Strongova definícia slova *elegcho* je “usvedčovať, prezradiť hriech, napomínať, karhať.” *The Complete Word Study Dictionary* je konkrétnejší vo svojej definícii: “V Novej Zmluve, odsúdiť, usvedčiť niekoho v zlom, dokázať, že sa niekto mýli, a takto ho zahanbiť.” To je silné!

Druhé slovo, *epitimaō*, je definované ako “(priamo) zaprisahať, zaviazať, pokarhať.” To je priame! Tretie slovo, *parakaleō* je definované ako “utešiť, povzbudiť.”

Toto je povznášajúci aspekt a je naozaj nevyhnutný.

Ak sa zameriame na prvé dve slová, Pavol nariaďuje služobníkom, aby kázali posolstvá, ktoré budú usvedčovať, napomínať, karhať, prezradiť hriech a usvedčia niekoho v zlom. Keď počujeme tieto definované slová, musíme spochybniť vzor dnešného vedenie v západnej cirkvi. Je dnešná stratégia

múdrosť Božia alebo múdrosť *dobra*? Pri cestovaní na plný úväzok na konferencie a do cirkví po viac ako dvadsať päť rokov, môžem úprimne povedať, že sme sa odtiahli k *dobru*.

Mohol by som vymenovať nespočetne veľa príbehov v tomto duchu, ale dovoľ mi len jeden. Požiadali ma, aby som kázal vo veľmi veľkej cirkvi v severozápadnej časti Spojených Štátov. Obdivujem jej lídra a jeho prácu a tešil som sa na čas strávený s ním, s jeho manželkou, ich vedúcim tímom a cirkvou.

Niekoľko týždňov pred udalosťou, som dostal email od pastora, ktorý znel: "John, tešíme sa, že prídeš a budeš rozprávať do života našej cirkvi. Pri príprave svojho posolstva, by bolo pre mňa dobré, aby som sa s tebou zdieľal o našej kultúre. Sme pozitívna cirkev, naši ľudia nie sú zvyknutí počúvať negatívne správy. Takže, keď sa budeš prihovárať nášmu zboru, prosím ťa, udržuj svoje posolstvo spolu s povzbudzujúcou, pozitívnou témou."

Znova vyvstáva otázka, ako táto "múdrosť" vyzerá v porovnaní s tým, čím Pavol práve vyzbrojil Timoteja? Pre porovnanie, vymenujem zoznam "pozitív" v pôvodnom jazyku a to, čo dnes vidíme ako "negatíva."

Pozitívne: 1) *parakaleo*: utíšiť, podporiť

Negatívne: 1) *elegcho*: usvedčiť, prezradiť hriech, karhať, napomínať; usvedčiť niekoho v zlom, dokazať, že sa niekto mýli

2) *epitimaio*: (priamo) zaprisahať, zaviazat', napomínať

Existujú tri príkazy od Pavla. Dva z troch sa považujú za "negatívne" a iba jeden je "pozitívny." Vyjadrím to iným spôsobom: 67 percent sú "nápravné" a 33 percent sú "uistujúce." Nenaznačujem, že 67 percent našich posolstiev by mali byť

nápravné. Avšak to, čo by sme sa mali pýtať, je, či nie sme mimo tejto rovnováhy? Ak je naším cieľom 100 percentné povzbudzujúce a povznášajúce vyučovanie v našich cirkvách, potom by sme teraz mohli mať narastajúco pozitívnych ľudí, ktorí veria, že mieria k Bohu, zatiaľ čo v skutočnosti blúdia ďalej a ďalej od Jeho charakteru a Jeho prítomnosť?

Podstata prikázania

Pisateľ Židom nás informuje:

“Pravda, nijaká prísna výchova v tejto chvíli sa nezdá radostná, ale trpká; neskôr však prináša ovocie pokoja a spravodlivosti tým, ktorých *vycvičila*.”

(Židom 12:11; v kurzívach zdôraznené autorom)

Sú tu dva dôležité body. Po prvé, disciplína alebo prísna výchova je bolestivá! Povzbudenie nie je bolestivé; pokarhanie, náprava a vystavenie hriechu sú. Po druhé, disciplína, o ktorej pisateľ Židom hovorí, je tréning pre svätý život.

Otázka, ktorú by sme si teraz mali položiť, je, ako nás Boh trénuje? Ak sa vrátíme k tomu, čo Pavol napísal Timotejovi, všetko ide spolu:

“Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti (v *svätom živote*, v zhode s Božou vôľou v myslení, úmysle a skutku), aby Boží človek bol dokonalý a pripravený na každé dobré dielo. ZAPRISAHÁVAM [ťa] v prítomnosti Boha a Krista Ježiša, ktorý bude súdiť živých a mŕtvych a (vo svetle) Jeho príchodu a Jeho kráľovstva: Oznamuj a hlásaj Slovo!”

(2. Timotejova 3:16-17, 4:2; zdôraznené autorom podľa anglického prekladu Biblie - *The Amplified Bible*)

Všimol si si znova slová *pokarhanie, usvedčenie z hriechu, náprava chyby a disciplína v poslušnosti*? Všimol si si tiež, že Písmo nás trénuje pre svätý život a že Pavol potom prikázal Timotejovi a nám, aby sme kázali Slovo (Písmo)? Keď to dáme všetko dohromady, tu je v podstate to, čo bolo nariadené:

Timotej a akýkoľvek iný služobník evanjelia, je tu tento fakt: nebeská disciplína je bolestivá, ale trénuje nás pre svätý život. Boh spravuje túto disciplínu (cvičenie, tréning) prostredníctvom inšpirovaného hovoreného Písma, ktoré tiež náležite vystrojí muža alebo ženu, ktorí budú hovoriť za Neho. Preto káž Slovo - Písmo. Pre teba, ako posla Božieho, to znamená, že máš ukázať ľuďom, v čom sú ich životy zlé. Toto je dosiahnuté správnym používaním Písma, aby si láskyplne vykonával dohováranie, usvedčenie z hriechu, napomínanie, nápravu, disciplínu v poslušnosti a povzbudenie. To je nebeský proces prípravy poslucháčov pre svätý život. (parafráza)

Uvedomujem si, že toto je tak diametrálne odlišné od našej cirkevnej kultúry dvadsiateho prvého storočia, že to môže byť šokujúce. Ale chceme silnú cirkev alebo oklamajúcu cirkev? Chceme kultivovať zdravých alebo oklamávaných sľudí? Tieto pokyny sú dané, takže sa nie nevedomky odchyľujeme od Božieho srdca. Ak sa chystáme bezpečne chodiť s Ježišom, musíme byť zakotvení v Písme. Je nemožné zladiť našu súčasnú kultúru so smernicami Novej Zmluvy. Urobme zmenu a pozorujme vzostup zdravej cirkvi!

Žiadúce alebo prospešné?

Vnuknutím od Ducha Pavol predvídal, že služobníci a iní nebudú brať na zreteľ tento príkaz a predpovedal dopad, ktorý bude nasledovať:

“Príde totiž čas, keď ľudia neznesú zdravú náuku, ale podľa vlastných žiadostí sa budú zháňať za učiteľmi, aby im štekli uši, odvrátia sluch od pravdy a priklonia sa k bájam.”

(2. Timotejova 4:3-4)

Vitaj v tejto dobe! Spýtajme sa, čo je viac žiadúce: povzbudzujúce, šťastné, pozitívne, bezstarostné posolstvo? Alebo posolstvo o varovaní, napomínaní, pokarhaní, náprave, hovorení o chybách a usvedčení?

Všetci, vrátane mňa, by oveľa radšej prijali, aby sa im hovorilo s obsahom, ktorý odráža prvý typ posolstva. Som pozitívna osoba, takže sa prirodzene prikláňam k pozdvihujúcemu posolstvu. Ak je daná možnosť voľby, každý normálny človek urobí to isté.

V prípade, že sú dve cirkvi vedľa seba a vieš, že v jednej z nich môžeš počuť slová, ktoré sa budú cielene zaoberať tvojím hriešnym správaním a v druhej budeš počuť iba povznášajúce, povzbudzujúce slovo, vyberieš si tú druhú. To je to, čo Pavol povedal, že sa nakoniec stane - ľudia si vyberú to, čo je *dobré* namiesto Boha. Nie je správnu otázkou, čo je žiadúcejšie, ale čo je výhodnejšie?

Buďme úprimní. Väčšina ľudí nechce počuť o tomto kritickom výbere medzi posolstvami. Ale zvažme si tento príklad. Mužovi menom Steve bola diagnostikovaná rakovina. Nádor je vo svojej počiatočnej fáze a jeho chirurgické odstránenie by mohlo ľahko zmariť jeho hrozbu. Doktor hovorí: “Môžeme ho odstrániť jednoduchou procedúrou.”

Steve potom ide po druhé stanovisko. Tento druhý lekár nedbá o lekárske výskum či inštrukcie, ktoré dostal ako študent lekárskej fakulty. Proste, miluje byť lekárom a pomáhať ľuďom svojím spôsobom. Povie Stevovi, aby si nerobil starosti. Všetko je v poriadku a že má skvelý život pred sebou. Tento lekár nadšene hovorí: “Steve, tvoje zdravie je v dobrom stave.”

Steve opúšťa druhého lekára s úľavou. Myslí si: *Aký milý lekár. Rozprával o mne pekne. Som taký povzbudený.* Teraz je vlastne trochu naštvaný na prvého lekára za to, že bol taký negatívny a žiadal ho, aby podstúpil procedúru, ktorá by bola nepohodlná, bolestivá a drahá. Upovedomil Steva o tom, že jeho stav bol vážny. Jeho spôsob bol drsný a nebol zvlášť povzbudivý.

Vďaka druhému názoru, Steve verí, že nie je nič, čoho by sa mal obávať. No o dva roky neskôr je Steve veľmi chorý a len niekoľko týždňov ho delí od smrti, pretože malý nádor narástol až do život ohrozujúcej veľkosti. Napadol mnoho dôležitých orgánov v jeho tele. Teraz už Stevovi nepomôže žiadna liečba.

Pred dvoma rokmi bolo jednoduchšie počúvať pozitívneho lekára. Ale čo bolo vtedy viac potrebné - pravda alebo lichotenie, nápravný prostriedok alebo pozitívna reč? Stevovi bolo povedané, že je zdravý, keď v skutočnosti nebol. Je príliš neskoro sa vrátiť. Želá si, aby vtedy počúval pravdu.

Mohlo by to byť to, kde sa v západnej cirkvi duchovne nachádzame, aj ako lídri aj ako členovia cirkvi?

Bývali časy v histórii Izraela, kedy náboženský vodcovia prijímali výhradne pozitívne služby. Vyhýbali sa konfrontácii a hovorili len povznášajúcim spôsobom. Boh vyhlásil svoj pohľad na ich posolstvá: "Ponúkajú povrchné liečby na smrteľné rany mojich ľudí. Dávajú ubezpečenie mieru a pokoja, keď niet mieru" (Jeremiáš 8:11). Je zaujímavé, že tie posolstvá boli v podstate také isté ako tá, ktorú druhý lekár dal Stevovi.

“Nepáčia sa mi Jeho posolstvá”

To, že neprijímame nápravu pravdy, je odvekým problémom. V inej dobe, izraelský kráľ naplánoval ťaženie. Zavolať stovky duchovných radcov a pýtal sa ich, či jeho plány budú úspešné. Títo poradcovia dostali veľkú príležitosť povedať pravdu kráľovi,

ale jeden za druhým odpovedali: "Áno, podarí sa ti." Ďalej predpovedali to dobré, ktoré bude výsledkom jeho ťaženia.

Bol tam tiež prítomný judský kráľ a jeho srdce bolo mäkké, obrátené smerom k Bohu. Túžil po pravde, ktorá mu dala rozsudzovanie. Nevnímal Pánov hlas, hoci tí všetci duchovní radcovia hovorili to isté. Stále hľadal slovo, ktoré by rezonovalo s jeho citlivým srdcom.

Nakoniec sa judský kráľ spýtal izraelského vodcu, "Nie je už žiadny iný radca, ktorý by správne a presne hovoril?"

Izraelský kráľ odpovedal: "Je tu ešte jeden, prostredníctvom ktorého by sme sa mohli spýtať Hospodina. Ja ho však nenávidím, lebo mi neprorokuje nič dobré, ale iba zlé, zlé, zlé" (1. Kráľov 22:8). No aby upokojil svojho susedského vládcu, izraelský kráľ požiadal, aby priviedli tohto "negatívneho" radcu pred kráľovské zhromaždenie.

Meno tohto proroka bolo Micheáš a kráľov posol, ktorý ho našiel, povedal: "Pozri, predpovede prorokov sú jednoznačne priaznivé pre kráľa. Prispôsob si slová výroku niektorého z nich. Vyjadruj sa priaznivo" (1. Kráľova 22:13).

Odpoveď Micheášova bola: "Akože žije Hospodin, hovoriť budem to, čo mi on povie" (1. Kráľova 22:14). Urobil presne tak, ako povedal, a to bolo to nápravné slovo, ktoré nahnevalo kráľa. Ale keď vyšlo von, ukázalo sa, že všetci tí pozitívni radcovia sa o výsledku mýlili, zatiaľ čo Micheášove bolo správne.

Kde sú takí radcovia a služobníci ako Micheáš dnes? Prečo pravidelnejšie nepočúvame ich ochraňujúce usvedčenia a varovania? Prečo nás ich knihy nevolajú, aby sme čítali bestsellery o svätosti? Prečo nie sú najžiadanejšími konferenčnými rečníkmi? Prečo nie sú najsledovanejší na YouTube?

Boh jasne stanovil Jeho smernice vedenia skrze apoštola Pavla, napriek tomu, učíme opačne. Vlastne mi raz jeden veľmi prominentný pastor pri obede povedal: "John, keď sa pozrieš na väčšinu pastorov v našej krajine, ktorí majú úspešné cirkvi, kážu posolstvá o nádeji, milosti a povzbudení." Jeden z jeho spolupracovníkov neskôr dodal: "John, možno budeš chcieť prehodnotiť, čo si vyučoval na tému milosť." Zápasil s uschopnením, transformačným aspektom milosti.

Naozaj potrebujeme nádej a povzbudenie, ale tiež potrebujeme nápravu, disciplínu a usvedčenie. To je to, čím Pavol *vyzbrojil* Timoteja. Prečo to musí byť takto, buď všetko alebo nič? Prečo musíme kývať kyvadlom až na úplne opačnú stranu? Ponúkame všetko, čo Pavol povedal Timotejovi.

Kľúčova ingrediencia

Uvediem iný príklad. Prefíkaný, nepoctivý predajca áut ti povie, čo chceš počuť. Bude sa na teba usmievať, smiať sa s tebou na vtipoch, povie ti, aký dobrý týpek si a pretože si taký bystrý, vybral si si auto, ktoré je tá najlepšia ponuka. *Wow, ani moja žena so mnou takto povzbudzujúco nerozpráva!* Dôvodom je, že tvoja žena ťa miluje; tento muž ti lichotí, aby získal tvoje peniaze. To nás privádza k najdôležitejšej ingrediencii v rámci nášho posolstva: *k láske*. V tele Kristovom, naše posolstvá musia byť ponorené v láske a pochádzať zo súcitného srdca.

Raz po zhromážení ku mne pristúpil jeden mladý muž. Usmial sa a povedal: "Rovnako ako vy, som povolaný hovoriť prorocky, priniesť nápravu do cirkvi."

Spôsob, akým to povedal, spôsobil, že som sa cítil nepríjemné. Vycítil som, že chcel ľuďom hovoriť viac než bol jeho skutočný záujem o ich blaho.

"Chceš poznať tajomstvo prorokovania?" Spýtal som sa ho.

Rozžiaril sa, ucítiac tip pre úspešnú službu.

“Po celý čas, čo prinášaš nápravné alebo vyzývajúce slovo,” povedal som, “musíš absolútne milovať ľudí, ktorým ho adresuješ.”

Pozrel na mňa s prekvapeným výrazom. Po niekoľkých sekundách odpovedal: “Myslím, že Boh má nejakú prácu, čo vo mne musí urobiť.” Bol som na neho hrdý, že to priznal.

Tiež som často zápasil s tým, či mám hovoriť konfrontujúce posolstvá. Milujem ľudí vrúcne, milujem cirkev a milujem Božích vedúcich. Ako píšem túto knihu alebo hovorím nápravne, bolí ma srdce, pretože chcem povzbudiť a utvrdiť. Ale na druhej strane viem, že pravá láska nelichotí, je pravdivá. Hovorí, čo je potrebné, aby priniesla zdravie poslucháčom. Pavol píše, že sme na to, aby sme hovorili pravdu v láske, a to, že to budeme robiť, spôsobí, že poslucháči budú rásť a dospievať v Kristovi (pozri Efezským 4:15).

Sú služobníci, ktorí oznamovali nápravné posolstvá, zdôrazňovali svätosť neduchovným spôsobom. Mali malý alebo žiadny súcit pre tých, ku ktorým sa obracali. To je veľmi tragické a stojí to veľa. Každý z nás musí byť motivovaný, pohnutý a aj pohltený láskou k ľuďom, ku ktorým sa obraciame, alebo by sme nemali hovoriť vôbec. Mali by sme vášnivo túžiť po ich blahu viac než po čomkoľvek inom. Nehovoríme z pozície postoja “Hovoril som ti to” alebo “Viem viac ako ty” alebo “Som lepší ako ty.” Musíme komunikovať horlivo, chcime pre nich to najlepšie. Musíme si ctiť naše publikum alebo tých, ktorých stretávame v rôznych prostrediach ako dôležitejších než sme my sami. Toto je srdce Boha, Ježiša Krista a Ducha.

TRÉNING PRE SVÄTÝ ŽIVOT

“Viac úprimnosti (je) v bitke milujúceho (človeka), ako v klamných bozkoch nenávidiaceho (človeka).”
(Príslovia 27:6; Katolícky preklad)

“Čokoľvek, čo znevažuje alebo ničí svätosť Božiu falošným pohľadom na lásku Božiu, je nepravdivé voči zjaveniu od Boha dané Ježišom Kristom.”
- OSWALD CHAMBERS

Životný kouč (tréner) je osoba, ktorej úlohou je zlepšiť kvalitu klientovho života. V istom zmysle, nám apoštol Pavol dáva pokyn, aby sme boli duchovnými životnými trénermi. Dodržiavaním Božích predpísaných ciest zlepšujeme kvalitu nielen našich životov, ale aj životov tých, ktorých koučujeme, trénujeme a vedieme.

Nemôžeme zlepšiť Božie cesty. Adam a Eva sa o to pokúsili, a hrozne zlyhali. Boli prvými z mnohých, ktorí sa pokúsili o túto pochabosť. Tak ako tréneri, ani my nie sme len na to, aby sme inštruovali, ale tiež varovali a naprávali. Tým, že nenapravíme, dovolíme tým, ktorých vedieme, aby pokračovali po ceste utrpenia a zničenia. Opäť platí, že z tohto dôvodu Pavol nalieha na Timoteja: “Ty ako kazateľ Slova si na to, aby si ukázal ľuďom, v čom sú ich životy zlé” (pozri 2. Timotejovi 4:2).

Na začiatku listu Efezskej cirkvi, Pavol hovorí o našej novej prirodzenosti, ktorá je spojená s uschopňujúcou milosťou. Kombinácia týchto dvoch charakteristík stavia veriaceho do premeneného života. To dáva veriacemu schopnosť identifikovať sa s Kristom, rovnako ako zostať mimo nebezpečenstva.

Pavol potom uvádza zoznam príkazov, ktoré definujú tento život. Nie sú zatažujúce alebo nemožné, ako boli starozákonné príkazy. Sú iba očakávaným správaním, pretože máme novú prirodzenosť, povahu.

Teraz si prečítajme zvyšný zoznam:

“Smilstvo však a akákoľvek nečistota alebo lakomstvo nech sa medzi vami ani len nespomenú, ako sa patrí na svätých. Viest' mrzké, dvojmyselné a hlúpe reči sa nepatrí, radšej vzdávajte vďaky. A neopíjajte sa vínom, lebo v ňom je samopašnosť, ale buďte naplnení Duchom.”

(Efezským 5:3-4, 18)

Opäť to vyzerá ako zoznam zákazov. Aby som to zopakoval, toto nie je zoznam príkazov, ktoré, keď sa dodržiavajú, nás spasia. Skôr sa jedná o zoznam, ktorý nás drží od cudzoložného vzťahu so svetom, aby sme mohli zostať v manifestujúcej, viditeľnej prítomnosti Ježiša. Dovoľte mi, aby som znova uviedol všetko hriešne správanie.

Tie, ktoré boli rozoberané v predchádzajúcej kapitole boli:

- Nehovor lži
- Nehreš tým, že umožňuješ hnevu, aby ťa ovládal
- Nekradni.
- Nepoužívaj bláznivý alebo urážlivý jazyk

Ostávajúca časť zoznamu je:

- Nebuď sexuálne nemorálny
- Nebuď nečistý

- Nebuď lakomý
- Nerozprávaj obscénne príbehy
- Nerozprávaj hlúposti
- Nerozprávaj drzé vtipy
- Neopíjaj sa vínom

Nová Zmluva je posolstvo milosti, ale pretože mnohí hovoria, že neobsahuje prikázania alebo zákazy, tak tento zoznam - iba z jednej z dvadsiatich siedmich novozmluvných kníh - je dlhý! Čo je viac ironické, je to, že apoštol, ktorý dostal hlboké zjavenie o milosti, zostavil tento zoznam! Majú sa tieto príkazy ignorovať alebo brať vážne?

Žiadna sexuálna nemravnosť

Prvá položka na našom zozname je *žiadna sexuálna nemravnosť*. Ako Boží synovia a dcéry sa nemáme dopúšťať cudzoložstva, zapájať sa do homosexuality alebo sa dopúšťať akejkol'vek sexuálnej aktivity, ibaže sme ženatí a vydaté.

Až príliš často som stretol páry, ktoré žijú spoločne a ktorí vyznávajú kresťanstvo. Nejedná sa o vzácny výskyt, v skutočnosti je to v cirkvi na dennom poriadku. Mnoho z týchto párov navštevujú evanjelikálne cirkvi, sú otvorení vo svojej viere a často hojne rozprávajú o tom, "čo Boh robí" v ich životoch. Nie je v tom žiadny náznak usvedčenia, ľútosti či smútku. Jednoducho neveria, že keď spolu žijú, keď nie sú zosobášení, je to zlé. Prečo? Možno nepočuli z kazateľnice posolstvá ako tie od Pavla, Petra, Jakuba, Jána a Júdu, ktoré ich volajú do zbožného, zdržanlivého života. Nedelné kázania ich pastorov sú povznášajúce a povzbudzujúce, ale nie konfrontujúce a usvedčujúce. Sú bez disciplíny svätého života.

V našej spoločnosti sa to akceptuje, dokonca sa to považuje za dobrý nápad žiť spoločne, mať sex pred manželstvom alebo vytvoriť homosexuálny pár. Je smutné, že ako evanjelikálni veriaci, máme často naše poznanie Písma povrchné. Bez upreného nazerania do Božieho Slova, mnohí z nás prijali myšlienky našej kultúry. Prevažujúca myšlienka je, *ak sa ľúbime, prečo by sme spolu nežili?*

A čo homosexualita? Aj tá je na dennom poriadku, ale nielen u tých, ktorí nikdy neboli zapojení do cirkvi. Nedávno som videl Facebookovú stránku jednej dámy, ktorá bývala vedúca jedného oddelenia v službe. Teraz je zaľúbená do inej ženy a plánujú sa vziať. S veľkým smútkom som hľadel na obrázky z ich zasnúbenia a na ďalšie ich intímne momenty.

V minulosti tí, ktorí odpadli od svojho vzťahu s Bohom, o tom vedeli. Avšak, táto žena nadšene hovorila o Božej láske a jej oddanosti voči Nemu. Ako sa môže vydať za druhú ženu, keď Ježiš jasne hovorí: "Či ste nečítali, že od počiatku ich Stvoriteľ stvoril ako muža a ženu? A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, človek nech nerozlučuje" (Matúš 19:4, 6). Ježiš uvádza, že manželstvo je pre muža a ženu - pre dve pohlavia. Prečo si nie je táto žena vedomá, že znesväcuje Jeho inštitúciu? Nebolo to z kazateľnice povedané jasne?

Chápem, že sa spoločnosť odkláňa od pôvodného Božieho zámeru pre manželstvo. Nespasení majú hriešnu prirodzenosť. Stratení muži a ženy sú v tomto svete bez Boha, majú obmedzené vedomie o tom, čo je skutočne dobré a zlé. Ich správanie by nás nemalo stresovať, lebo si myslia a robia to, čo im diktuje ich povaha a prirodzenosť. Čo je však znepokojujúce, je to, že veriaci prijímajú to, čo svet nazýva dobrým, ako prijateľné pre Boha. Štatisticky je v cirkvách nárast, ktorý podporuje homosexuálny životný štýl a homosexuálne manželstvá. Ale cirkvi to nepodporujú len tým, čo hovoria, ale aj tým, čo nehovoria. Vypočuj si dôkladne tieto slová:

"Keď sa však spravodlivý odvráti od svojej spravodlivosti a dopustí sa neprávosti, a ja mu spôsobím taký pád, že zomrie, ak si ho nevaroval, zomrie pre svoj hriech a nebudú sa pripomínať jeho spravodlivé skutky, ktoré robil, ale za jeho krv budem volať na zodpovednosť teba."

(Ezechiel 3:20)

Toto hovorí o varovaní veriaceho - spravodlivého človeka. Ak nebudeme varovať veriacich pred ich hriechmi, následky sú vážné.

Možno budeš oponovať: "Ale, John, to je Starý Zákon. Ako môžeš povedať, že sa krv bude požadovať z ruky služobníka v novozákonnej dobe?"

Raz som kázal na konferencii pre vedúcich, kde ma pastor konfrontoval s touto problematikou. Bol našťvaný a povedal: "Ako sa na nás opovažuješ dať krv druhých! To sú starozákonné veci."

Povedal som mu: "Otvoril by si si svoju Bibliu na Skutky 20 a prečítal by si mi dvadsiaty šiesty a dvadsiaty siedmy verš?"

Tu je to, čo mi pastor prečítal: "Preto vám v dnešný deň vyhlasujem, že som čistý od krvi všetkých, lebo som vám ohlasoval celú Božiu vôľu, nič som nezamlčal."

Pastor ku mne vzhliadol v šoku a povedal: "John, čítal som to, ale nikdy predtým som to nevidel." Na záver nášho rozhovoru povedal: "Je mi veľmi ľúto, že som ťa obvinil." Ocenil som jeho úprimnosť.

V tomto odstavci chcem priamo hovoriť k predstaviteľom cirkvi. To boli Pavlove slová k jeho lídrom v Efeze, ale aj my budeme vinní, ak my, ktorí vyučujeme a kážeme, neohlasujeme Jeho ľudu celú radu Božiu. Ak budeme hovoriť len "povznášajúco," tak sme zadržali veľké percento z rady Božej. V dôsledku toho bude našich ľudí ťahať k tomu, čo svet považuje za dobré, nebudú sa odlišovať od neposlušných detí, ktoré budú hrešiť smerom k hlúposti. Podstata toho je: ich krv bude na našich rukách.

Dovoľ mi uviesť ešte jeden príklad. Sledoval som, ako pastor oznamoval svojim ľuďom, že bol homosexuálom počas bohoslužby, ktorá bola vysielaná na stránke jeho megacirkvi. Povedal, že je unavený z toho, že sa skrýva; nechcel, aby ostatní, ktorí viedli tento životný štýl, pokračovali v utrpení z usvedčenia (nazval to "odsúdením").

Systematicky uvádzal každý verš z Biblie, ktorý odhaľoval Boží pohľad na homosexualitu a zľahčoval ju. Potom odvážne povedal svojim divákom: "Apoštol Pavol bol skvelý "v Kristovej realite," ale strašný vo vzťahoch" - takto umlčoval Pavlove pokyny ohľadom sexuality. Pastor pokračoval vo vysvetľovaní, že Pavol sa poplietol v prvej kapitole Rimanom, keď naznačil, že keď nebudeme uctievať Boha, skončíme v homosexualite (pozri Rimanom 1:21-27). Podľa tohto pastora, nemohli byť Pavlove slová pravdivé, pretože, podľa jeho slov: "Polovica vedúcich chvál v Amerike je homosexuálna." (Rozmýšľal som, aký výskum odhalil takú štatistiku?) Ako som sledoval tohto muža, ako rozprával, napočítal som v kongregácii niekoľko potleskov v postoji.

Potom, čo som počul pastorove prekrútené slová, Boh ku mne prehovoril a povedal:

"Čítaj list Rimanom prvú kapitolu." Tu je, čo som našiel:

"Preto ich Boh vydal napospas hanebným vášňam. Lebo ich ženy zamenili prirodzený styk za protiprirodzený. Podobne aj muži zanechali prirodzený styk so ženou a rozpálili sa rozkošníckou vášňou jeden voči druhému; muži s mužmi páchali hanebnosti a sami na sebe si odniesli zaslúženú odplatu za svoje poblúdenie. Poznajú Božie ustanovenie, že tí, čo páchajú takéto veci, zasluhujú si smrť. A predsa to nielen sami robia, ale aj schvaľujú, keď to robia iní."

(Rimanom, 1:26-27, 32)

Ako mohol tento služobník znížiť toto písmo, ktoré prehlasuje, že homosexuálne správanie je "hanebné?" Nie je potrebný duchovne zmyšľajúci človek, aby vedel, že takáto sexuálna praktika nie je prirodzená. Dokonca ani zvieratá sa nezapájajú do takého správania. Prečo si myslíme, že Boh ho prehliada, schvaľuje alebo povzbudzuje?

Premýšľaj o všetkých vyznávajúcich kresťanoch, ktorí počujú také správy od pastora, ktorý zápasí s nutkaním podľahnúť tejto chlípnej

túžbe a hriešnemu životnému štýlu. Ich svedomie im hovorilo: *Je to zlé pre Božie dieťa toto robiť*. Napriek tomu je smutné, že slová tohto pastora sa budú používať, aby utlmili ich vnútorný hlas. Nielenže postavil samého seba pred súd, ale takisto povzbudzoval ostatých, aby robili to isté.

A čo tie potlesky v stojí v jeho cirkvi? *The Amplified Bible*, anglický preklad Biblie, uvádza v Rimanom 1:32, že všetci, ktorí *“schvaľujú a tleskajú”* druhým, ktorí praktizujú také veci, sú pod súdom.

Čo robíme s Pavlovými slovami?

“Neviete vari, že nespravodliví nebudú dedičmi Božieho kráľovstva? Nemýľte sa! Ani smilníci, ani modloslužobníci, ani cudzoložníci, ani prostitúti mužov, ani ich súložníci, ani zlodeji, ani lakomci, ani opilci, ani rúhači, ani vydierači nebudú dedičmi Božieho kráľovstva.”

(1. Korinským 6:9-10)

Je zrejmé, že sú aj ďalšie hriechy, ktoré sú škodlivé. No nesmieme ignorovať, čo tieto verše hovoria o spurných sexuálnych praktikách.

Smer sveta je toxický. Ak nebudeme hlásať pravdu o sexuálnej nemorálnosti z našich kazateľníc, ľudia si nebudú vedomí toho, čo je zbožné správanie a budú oklamaní tým zlom. Budú akceptovať to, čo svet identifikuje ako dobré myslenie, a dokonca si budú myslieť, že to Boh schvaľuje.

Žiadna nečistota

Ďalšie na zozname zákazov je nečistota. Máme zostať ďaleko od všetkých foriem pornografie, oplzlých videí alebo chlipného myslenia. Ježiš hovorí: “Každý, kto sa žiadostivo pozerá na ženu, už s ňou v srdci scudzoložil” (Matúš 5:28). Žalmista píše: “Neupriamim pohľad na vec ničomnú. Počínanie odpadlíkov nenávidím, nezláka ma” (Žalm 101:3).

Pornografia ponúka stručnú stimuláciu a uspokojenie, pretože apeluje na naše telesné túžby, ale zničí našu schopnosť byť intímny s naším manželským partnerom. Nakoniec zostaneme nespokojní s našimi manželskými partnermi - a tiež s nami samými. Aj keď sa môže zdať, že pornografia zapáli iskru, v skutočnosti zapáli poistku, ktorá nakoniec vypáli do explózie zmätku, pocitu viny, hanby a neistoty.

Až do nedávna boli pornografické internetové stránky najpopulárnejšie online destinácie - teraz boli prekonané sociálnymi, mediálnymi stránkami. Viac ako jedna z desiatich webových stránok je pornografická. Viac ako štyridsať miliónov Američanov pravidelne navštevuje tieto stránky a každú sekundu 28 258 internetových užívateľov pozerá porno.¹⁵

Nie je to výlučne mužský problém. Asi jedna z piatich žien pozerá online pornografiu pravidelne počas týždňa a mnohí vyjadrujú pocity bezmocnosti, čo sa týka masturbácie.¹⁶ Aj muži aj ženy krmia svoje závislosti offline a to s časopismi alebo erotickými knihami, pričom knihy sú veľmi populárne najmä u žien.¹⁷

A čo cirkev? Časopis *Christianity Today* robil prieskum, v ktorom sa pýtali pastorov, či v minulom roku navštívili pornografické webové stránky. Päťdesiat štyri percent odpovedalo áno. To sú naši cirkevní lídri! Ostatné štatistiky ukazujú, že 50 percent všetkých evanjelikálnych mužov sú závislých na pornografii¹⁸ a prieskum verejnej mienky hlásený prostredníctvom CNN ukázal, že 70 percent kresťanských mužov s tým bojuje.¹⁹

Takže sa musíme spýtať, či sú prevažne povznášajúce posolstvá z kazateľnice odpoveďou na túto epidémiu, ktorá je teraz po celý čas vysoká?

Bojoval som s pornografiou do svojich dvadsiatich siedmich rokov, v časovom období, ktoré zahŕňalo moje začiatkové roky v službe. Bol som si istý, že akonáhle sa ožením s krásnou ženou, hriech sa zastaví;

no nezastavil sa, a dokonca sa to zhoršilo. Postavilo to stenu medzi mnou a Lisou. Neoslobodil som sa z toho až do jesene 1984, keď som povedal Božiemu mužovi o mojej závislosti a on povedal, v žiadnych neistých termínoch, "Prestaň s tým!" Ostro ma pokarhal. Nedostal som od neho povzbudivé posolstvo! Dostal som pevné pokyny a varovania, ktoré položili zdravý strach z Boha do môjho života.

Slová tohto muža ma našartovali, aby som sa vydal na výpravu za Bohom o oslobodenie. Za deväť mesiacov som bol úplne vyslobodený a v tejto slobode chodím až dodnes. Objavil som, že Božia milosť je taká mocná! Môže oslobodiť človeka, ktorý bol poviazaný pornografiou od jeho jedenástich rokov. To je ďalší dôvod, prečo som taký smutný, že služobníci nerozvíjajú plný úžitok z Božej milosti. Keby som neobjavil milosť - nielen ako dar zadarmo, odpustenie hriechov a spasenie, ale tiež ako Božie uschopnenie na život mimo mojej prirodzenej schopnosti - dnes by som bol stále poviazaný.

Žiadna chamtivosť, ani lakomstvo

Definícia chamtivosti je "intenzívna a sebecká túžba po niečom, zvlášť po bohatstve, moci alebo jedle." Ako často sa veriaci zvrtnú a zvrátia do chamtivosti, ale Božie zaslúbenie nám pomáha byť požehnaní, úspešní a prosperujúci. Ich zameranie sa kladie na "ja" viac než na to, aby boli vybavení a pripravení slúžiť ostatným. Chamtivosť je lakomstvo, a to je modlárstvo (pozri Kolosanom 3:5). Keď sme lakomí, dávame naše túžby, vášne, apetít, postavenie, slávu, popularitu a finančné žiadosti nad Boha a ostatných.

Existuje mnoho príbehov, ktoré by sa dali vyrozprávať o tom, ako chamtivosť vkĺzla do života veriacich. Balám stratil svoj vzťah s Bohom kvôli tomuto, rovnako ako Kain, Korah a mnoho ďalších, ktorí raz stáli v Božej prítomnosti. Mnohí skĺzli do chamtivosti, pretože neboli varovaní. Varovať vo vyučovaní alebo kázaní znamená odchyliť sa od kázania iba pozitívnych a povznášajúcich posolstiev. Aby sme pomohli mužom a ženám, aby sa stali dospelými v Kristu, musíme nielen vyučovať, ale tiež varovať (pozri Kolosenským 1:28).

Ako dieťa som si užíval vyučovania od mojich rodičov, no nestaral som sa o ich varovania. No neskôr som sa naučil, že to boli varovania, ktoré zachránili môj život. Keby ma môj otec nevaroval pred následkami zasunutia skrutkovača do elektrickej zásuvky, mohol by som to zo zvedavosti urobiť a zabiť sa elektrickým prúdom.

Pavol povedal jednej z jeho milovaných cirkví: “Preto bedlite a pamätajte, že tri roky som so slzami dňom i nocou každého z vás neprestajne napomínal” (Skutky 20:31). Každý deň a noc po dobu troch rokov! A robil to so slzami! Varujeme ľudí? A denne? Alebo my, ktorí hlásame a vyučujeme, jednoducho dúfame, že naše povzbudzujúce posolstvá udržia našich poslucháčov mimo chamtivosti? Staráme sa? Už celé roky som nepočul posolstvo o tom, že sa máme vyhýbať chamtivosti!

Pavol je ten, ktorý káže milosť, ale je ten istý, ktorí tiež vášnivo volá do Efezskej cirkvi a na nás - “Nepodliehajte chamtivosti.”

Vypočuj si tiež slová apoštola Jakuba:

“Odkiaľ pochádzajú boje medzi vami a odkiaľ rozbroje? Nie vari odtiaľ — z vašej žiadostivosti, ktorá brojí vo vašich údoch? Ste žiadostiví, ale nemáte; vraždíte a závidíte, ale nemôžete nič dosiahnuť; bijete sa a bojujete, ale nič nemáte, lebo neprosíte; prosíte, ale nedostávate, lebo prosíte zle; chcete to premárniť podľa svojich zlých žiadostí. Vy cudzoložníci!...”

(Jakub 4:1-4)

No tak, Jakub, nebuď taký negatívny! Bol apoštol jednoducho nevrlý, tvrdý a neoblomný? Alebo je možné, že naozaj miloval ľudí, ktorým písal? Prečo hovoril triezvu pravdu, namiesto toho, aby podával populárne a povznášajúce posolstvá? Mohlo by to byť dôvodom, prečo ho Boh určil, aby napísal časť Novej Zmluvy namiesto toho, aby vybral viac motivačného rečníka z jeho doby?

Žiadna nevhodná komunikácia

Ďalšie na zozname: nezapájajte sa *do bláznivých, hlúpych rečí, hrubých, obscénnych, perverzných vtipov alebo príbehov*. To zahŕňa sledovanie videí alebo počúvanie hudby alebo iného audia podobného druhu.

Požiadali ma, aby som pomohol mladým ľuďom zo služobných tímov, ktorí boli vyvedení z miery tým, že ich predstavitelia používali hrubé výrazy, hovorili obscénne vtipy, nerozprávali inak, ako by rozprával stratený človek. Prečo toto vodcovia robia? Mohlo by to byť preto, že nehovoríme Božím lídrom a ľuďom: "To nie je správanie, ktoré sa hodí na kráľovského občana?"

Pavol píše Kolosanom: "Vaše slovo nech je vždy láskavé a múdro povedané, aby ste vedeli, ako treba každému odpovedať" (4:6). Naša reč má byť plná milosti.

Neopíjajte sa

Ďalšie: *neopíjajte sa* - ani vínom, pivom alebo akýmkoľvek iným alkoholickým nápojom. (Môžeme to tiež aplikovať na užívanie drog, či už legálnych, nelegálnych alebo predpísaných). Znova počujeme slovo nerobte.

Alkohol je zvodný (pozri Príslovia 23:31-33). Ľahko nás môže zlákať, aby sme pili viac, bez toho, aby sme vedeli, kedy prestať. Alkohol má schopnosť zmierniť a nakoniec poškodiť zdravý úsudok. Robia sa kompromisy s obmedzeniami a prirodzene ochranné funkcie srdca a mozgu sú odzbrojené. To by sa mohlo porovnať s odstránením firewallu z počítača. Otvárame sa škodlivým myšlienkovým pochodom, keďže ubúda z našej ostráživosti. V skratke, alkohol odstraňuje bezpečnostný systém z našich mozgov. Aj keď sa vieme a môžeme zastaviť, môžeme nevedomky inšpirovať ostatných k opitosti. Rozpoviem ti jeden príbeh.

Vedúci pastor pil v reštaurácii vo svojom meste. Jeden človek z jeho cirkvi, nedávno obrátený, bol v rovnakej reštaurácii. Bol to bohatý obchodník, ktorý predtým, ako bol spasený, bojoval s alkoholom. Po svojom obrátení sa vyhýbal pitiu a mohol by sa identifikovať ako taký, "čo práve uš[iel] spomedzi tých, čo žijú v blude" (2. Petrova 2:18).

Krátko na to, čo videl, ako jeho pastor pije v reštaurácii, tento obchodník odišiel na trojdňový alkoholický flám. Počas týchto troch dní urobil niektoré veľmi nerozumné obchodné rozhodnutia, a finančne stratil takmer všetko. Čo je viac zničujúce, stratil svoje manželstvo. Keď sa ho neskôr pýtali, prečo išiel na flám, jeho odpoveď bola "Videl som, ako môj pastor pije, tak som si pomyslel, *Keď on môže piť, tak môžem aj ja.*"

Samozrejme, že tento muž je zodpovedný za svoje zlé rozhodnutie, ale nemal by nás tento príbeh prinútiť, aby sme zvážili náš vplyv na ostatných?

V posledných časoch sa služobníci cítia slobodní, aby pili na verejnosti. Písmo sa cituje na podporu ich tvrdenia na toto právo. Jedným z nich je 1. Timotejova 3:3, kde Pavol povedal Timotejovi, že predstavitelia v cirkvi nemajú byť "pijaní vína." Grécke slovo, ktoré Pavol používa, je *paroinou*. Definícia celého slova podľa *The Complete Word Study Dictionary* zahŕňa: "Týkajúci sa vína, opitý. Slovo nezahŕňa zodpovedné a mierne požívanie alkoholu, skôr sa ním myslí zneužívanie alebo nepretržité užívanie. Obrázkové slovo zobrazuje jedinca, ktorý má vždy fľašu (alebo mech) na stole, a to znamená závislosť." Anglický preklad Biblie - *The New Living Translation* - tento verš prekladá, že líder v cirkvi "nemôže byť ťažký pijan" (1. Timotejovi 3:3).

V ďalšom liste Pavol odporúča Timotejovi, aby "nepi[!] už iba vodu, ale pre svoj žalúdok a časté choroby užíva[!] trochu vína" (1. Timotejovi 5:23). Timotej bol ekvivalentom vedúceho pastora v Efeze. Myslenie mnohých služobníkov dnes je, že *Ak by sa líder v cirkvi nikdy nemal*

dotknúť vína, ako to bolo pri Nazarejskej prísahe, Pavol by nepovedal Pastorovi Timotejovi, aby ho použil kvôli jeho liečivým vlastnostiam.

Najcitovanejšia časť Písma ohľadom tejto diskusie je miesto, kde Ježiš premenil vodu na víno (pozri Ján 2:1-11). Myšlienka je, že *Ježiš by nepremenil vodu na víno na verejnosti, ak by piť bolo nesprávne.*

Ak by sme zväzili len tieto verše z Písma, osoba by mohla argumentovať, že pastor, ktorý pil na verejnosti, mal právo na to, čo robil. Žijeme však v spoločnosti, kde je alkoholizmus veľmi rozšírený. V Spojených štátoch, takmer 88 000 ľudí ročne zomiera na následky súvisiace s alkoholom²⁰ a alkoholizmus je treťou najčastejšiou príčinou, ktorej sa dá predchádzať prevenciou.²¹ V roku 2007 The Washington Post hlásil, že jeden z troch Američanov má, mal problémy s alkoholom.²² Národný inštitút pre nadmerné požívanie alkoholu a alkoholizmus, hlásil, že v roku 2012, 25 percent ľudí vo veku osemnásť alebo starší priznali, že sa zúčastnili alkoholického flámu minulého mesiaca. To je ohromujúce - jeden zo štyroch za jeden mesiac! Mohol by som dať mnoho ďalších štatistík, ale dôležitým bodom je, že Američania majú sklon k nadmernému užívaniu alkoholu.

Nadmerné užívanie alkoholu je široko rozšírené nielen v Spojených štátoch. V roku 2012, 6 percent svetových úmrtí (3,3 milióna) možno pripísať spotrebe alkoholu. Globálne je zneužívanie alkoholu piatym vedúcim rizikovým faktorom pre predčasné úmrtie a invaliditu. Medzi ľuďmi vo veku od pätnásť do štyridsať deväť rokov je na prvom mieste!²³

Vzhľadom k tejto epidémii, ako zodpovední veriaci musíme vziať našu logiku o krok ďalej a zväziť širšie dôsledky Pavlovho nariadenia, čo sa týka jedenie mäsa obetovaného modlám. Podľa jeho slov: "Preto ak pokrm pohoršuje môjho brata, radšej nebudem vôbec jesť mäso, len aby som svojho brata nepohoršil" (1. Korinským 8:13). Pavol to jasne objasnil, že nie je hriech, keď jeme mäso obetované modle. Ak to však spôsobuje, že sa slabší brat urazí a zakopne, Pavol povedal, že ho nebude znova jesť.

Môže sa použiť argument, ktorý podporuje právo kresťana, aby pil malé množstvá alkoholu, ale ako veriaci - a najmä tí z nás, ktorí sme lídri v cirkvi - chceme uchopiť tú možnosť, aby sme boli kameňom úrazu alebo pomocou pri lákaní spať do závislostí tých, ktorí ledva unikli hriechu alkoholizmu, najmä keď žijeme v spoločnosti, ktorá je ničená takým zneužívaním? Keby vedúci pastor, ktorý popíjal v reštaurácii, žil touto múdrosťou, možno by bol tento podnikateľ ušetrený od svojho tragického trojdňového flámu.

Musíme utekať od každej formy opitosti. Nie je to správanie, ktoré náleží Božiemu dieťaťu, a nie je to triviálna záležitosť. Sme dôrazne varovaní: "Neviete vari, že nespravodliví nebudú dedičmi Božieho kráľovstva? Nemýľte sa! Ani smilníci, ani modloslužobníci, ani cudzoložníci, ani prostitúti mužov, ani ich súložníci, ani zlodeji, ani lakomci, ani opilci, ani rúhači, ani vydierači nebudú dedičmi Božieho kráľovstva" (1. Korinským 6:9-10; v kurzívach zdôraznené autorom).

Ešte jeden dôležitý aspekt by sme mali zvážiť v našej diskusii. Sme v duchovných pretekoch a náš Tréner nám hovorí, aby sme: "... odho[dili] všetku príťaž a hriech, čo nás opantáva..." (Židom 12:1). Existujú hriechy, ktoré nás ľahšie obklúčia ako ostatné, a to je zrejme zo štatistík, ktoré boli spomenuté, že nadmerné užívanie alkoholu je vysoko na zozname. Tak prečo flirtovať s niečím, čo prinieslo toľkým ľuďom zruinovanie?

Záverom si poďme položiť otázku, prečo my, ktorí máme úžasnú skúsenosť byť naplnení Duchom, pozeráme po umelých prostriedkoch pokoja alebo úľave napätia? Potrebujeme asistenciu pomocných látok, pretože sme plnení Duchom len podľa názvu, a nie podľa skúsenosti?

Nenechajte sa zmiast'

Pozreli sme sa iba na túto jednu kapitolu v knihe Efezským. V Novej Zmluve sú mnohé iné prikázania. Znova si pamätaj, že to nie je zoznam, ktorým, keď bude dodržaný, budeš môcť byť spasený; ale skôr

to, že to bude životný štýl tých ľudí, ktorí budú žiť v manifestujúcej, viditeľnej Božej prítomnosti.

Vypočuj si, ako Pavol uzatvára jeho zoznam zákazov:

“Nech vás nikto nezvedie prázdnyimi rečami, lebo na neposlušných synov za to prichádza Boží hnev. Nemajte s nimi nič spoločné. Skúmajte, čo sa páči Pánovi, a nemajte účasť na neplodných skutkoch tmy; radšej ich odhaľujte. Veď hanba je už len hovoriť o tom, čo potajomky páchajú. Dávajte si teda dobrý pozor, ako si počínate; nie ako nemúdri, ale ako múdri.”
(Efezským 5:6-7, 10-12, 15)

Nenechaj sa zmiasť tými, ktorí sa snažia ospravedlniť svoje hriechy. Dôsledky sú veľmi nepriaznivé. Musíme starostlivo, nie nedbalo, zistiť, čo teší Boha v našom životnom štýle. Mnohí z nás sa správajú, ako keby sme boli na ihrisku, keď v skutočnosti sme na bojisku. Sme vo vojne, naše hlavy sú cieľ a nepriateľ pracuje neúnavne, aby nás priviedol dolu a porazil. Ale ak zostávame vo svetle, nepodarí sa mu to, pretože Božia úžasná milosť je na našich životoch.

Povzbudzujem ťa: tlač sa do života hore. Spoločni sa na milosť, aby si žil zbožný, bezúhonný život uprostred zvráteného, umierajúceho sveta. Máš to, čo je na to potrebné, pretože Boh nám slobodne dal Jeho božskú prirodzenosť, povahu. Nemrhaj a neprijímaj zbytočne úžasnú Božiu milosť.

NAŠA MOTIVÁCIA

“Preto vám to chcem ustavične pripomínať, aj keď to viete a ste upevnení v pravde, ktorú ste prijali.

Pokladám za správne, kým som v tomto stane tela, prebúdať a napomínať vás. Viem, že čoskoro zložím tento svoj stan, ako mi to ukázal aj náš Pán Ježiš Kristus. Budem sa teda aj ja ustavične usilovať, aby ste si tieto veci po mojom odchode pripomínali.”

- 2. Petrova 1:12-15

“...Pokladáme odpadnutie od Božieho priateľstva za jedinú hroznú vec a považujeme to, že sa staneme Božím priateľom, za jedinú vec hodnú cti a túžby.”

- GREGORY z Nyssy

Povolanie, aby sme žili sväto, nie je návrh alebo odporúčanie. Nie je to niečo, o čo sa usilujeme, ale ktoré je realisticky nedosiahnuteľné. Je to príkaz, a to taký, ktorý sa od nas očakáva, že ho splníme.

Apoštol Peter jasne povedal, že opakovanie a zdôrazňovanie kritických právd a príkazov zo strany nášho Pána Ježiša Krista je životne dôležité. Koncept upozorňovania je uvedený trikrát v štyroch veršoch, ktoré boli citované vyššie. Ľudia, ktorí čítali Petrov list, už poznali, čo bolo napísané; napriek tomu vyhlásil, že aj potom, čo odíde do neba,

jeho čitatelia musia priebežne kontrolovať tieto dôležité pravdy. Nie je to dobrý nápad tiež pre nás, dávať väčšiu pozornosť významu jeho posolstva?

Na začiatku jeho dvoch listov, Peter píše: "...aj vy *buďte* [*musíte byť*] svätí v celom svojom počínaní" (1. Petrova 1:15; zdôraznené autorom). Dva výrazy príkazu sa často vyskytujú v Písme: *malo by byť* a *musí byť*. Sme múdri, aby sme sa držali tých príkazov, ktoré hovoria "mali by sme." Sme blázni, ak nedodržiavame tie príkazy, ktoré hovoria, že musíme! Petrov výrok bol *musíte*.

Apoštol jasne hovoril o našom životnom štýle. Nemali by sme byť týmto zastrašení, vystrašení alebo odradení. Máme zasľúbené: "...jeho prikázania nie sú ťažké" (1. Jánova 5:3). To znamená, že sú dosiahnuteľné, a nie nereálne.

Peter naďalej rozoberá vo zvyšku jeho prvého listu a viac vo svojom druhom, čo žitie svätého života znamená v praxi. Vyhlásil, že: "Milovaní, povzbudzujem vás ako cudzincov a pútnikov, aby ste sa zdržiavali telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši" (1. Petrova 2:11).

Bojiskom je naša myseľ. Sú to naše myšlienky, emócie a vôľa, ktoré musíme držať na uzde. Každý hriech začína v tejto aréne. Bitka sa zvyčajne vyskytne, keď to najmenej očakávame a často sa objaví, keď sme blízko neveriacich alebo veriacich, ktorí robia kompromisy. Peter výslovne identifikuje túto skutočnosť: "Vaše správanie medzi pohanmi nech je vzorné..." (1. Petrova 2:12).

Apoštol sa obracia na naše sväté správanie v súvislosti s vládou, zamestnaním, manželstvom a inými vzťahmi. Hovorí konkrétne o každom, ale zdôrazňuje, že našou najväčšou výzvou, aby sme dali silné svedectvo, bude pri bezbožných susedoch, spolupracovníkoch a spolužiakoch, najmä tých, s ktorými sme si zvykli vyraziť predtým, ako sme prišli ku Kristovi. Hovorí:

“Zaráža ich, že sa s nimi nevrháte do toho istého prúdu neviazanosti, a rúhajú sa. Oni sa budú zodpovedať tomu, ktorý je pripravený súdiť živých aj mŕtvych.”

(1. Petrova 4:4-5)

Na začiatku svojho druhého listu, nám Peter dáva pokyn: “Preto sa tým väčšmi usilujte, bratia, upevniť svoje povolanie a vyvolenie. Keď to budete robiť, nikdy sa nepotknete” (2. Petrova 1:10). Veci, ktoré máme praktizovať, aby sme dokázali našu pravosť viery, zahŕňajú morálnu dokonalosť, sebaovládanie, trpezlivosť, vytrvalosť, zbožnosť, láskavosť a lásku. To je ovocie milosti, ktoré rozvíjame vierou. Ak budeme robiť tieto veci: “Tak budete mať úplne zaistený prístup do večného kráľovstva nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista” (verš 11).

Peter ďalej varuje pred učiteľmi, ktorí povstanú, “ktorí rozšíria skazonosné nauky” (2. Petrova 2:1). Pritiahnu veľké publikum: “A mnohí budú nasledovať ich výstrednosti a budú potupovať cestu pravdy” (verš 2). Anglický preklad - *The Message Bible* - hovorí, že títo falošní lídri “sa dali na rýchly zjazd dolu kopcom k zničeniu, ale nie skôr, než by naverbovali zástup zmiešaných nasledovníkov, ktorí nevedia rozoznať správne od nesprávneho. Dávajú ceste pravdy zlé meno” (verše 1-2).

Títo učители budú “medzi nami” - na našich konferenciách, v cirkvách a v skupinách. Sme varovaní: “Sú poškrvnou na vašich hodoch lásky, kde spolu s vami bez hanby hodujú a pasú sami seba...” (Júda 12; pozri tiež 2. Petrova 2:13). Pravda bude dostatočne zmixovaná s ich učením, že sa budú diať dve veci.

Po prvé, ľudia už nebudú schopní rozlišovať medzi správnym a nesprávnym. Správanie, ktoré nás odťahuje preč od Božieho srdca, bude označené ako prijateľné, a v niektorých prípadoch dokonca aj dobré. Dodržiavanie a hlásanie Božieho Slova bude považované za zákonné a odsudzujúce.

Spolu so zapríčinením rozkladu "kresťanského" životného štýlu sa to, čo sa bude vyučovať, bude správať tak, aby umlčalo rozsudzovanie. Títo falošní, podvodní služobníci a učitelia budú obdarení vynikajúci rečníci a odzbroja a ovplyvnia mnohých. Keďže celá rada Božieho Slova sa už nebude dodržiavať ako konečný a primárny štandard, rýchlosť, s akou budú veriaci lákaní do neposlušnosti, bude po celý čas vysoká.

Druhým dôsledkom bude, že evanjelium dostane zlý úder. K tomu môže dôjsť len vtedy, ak títo učitelia budú používať dostatočný jazyk, ktorý sa vyrovnáva pravde:

"Keďže opustili pravú cestu, zablúdili..."

(2. Petrova 2:15)

Títo lídri začali ako zbožní Kristovi nasledovníci, ale nemali vytrvalosť, čo vysvetľuje, prečo poznajú kresťanský jazyk, ale robia kompromisy s jeho bezúhonnosťou a úplnosťou.

Peter poukazuje na to, že ak sa budeme usilovať a hnať sa za svätým životom, nikdy nepadneme, nikdy nepodľahneme vplyvu týchto falošných učiteľov. Naša bezpečnosť závisí od toho. Potom otvorene píše o obetiach, ktorí budú vylákaní do falošných vyučovaní a životného štýlu, ktorý vedú títo ovplyvňovatelia:

"Ak sa totiž tí, čo unikli poškvrnám sveta tým, že poznali nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, znova s nimi zapletajú a podľahnú im, ich konečné polozenie bude horšie ako začiatok. Bolo by pre nich lepšie, keby neboli poznali cestu spravodlivosti, ako keď sa potom, ako ju poznali, odvrátili od svätého prikázania, ktoré dostali."

(2. Petrova 2:20-21; v kurzívach zdôraznené autorom)

Sú to prekvapivé, takmer ohromujúce informácie a určite stoja za to, aby boli pripomínané. Tento veľký apoštol hovorí o ľuďoch, ktorí

v skutočnosti uniknú slučke hriechu skrze prijatie Ježiša Krista do ich života. Ale kvôli nezdravému vyučovaniu, nesprávnej viere a strate rozsudzovania a rozlišovania, sa budú zhoršovať a vracajú späť do bezbožného života. Vlastne hovorí, že sú teraz horší ako pred tým, než prijali Ježiša a že by bolo lepšie, keby nikdy neboli poznali cestu pravdy, než odmietnuť príkaz žiť sväto. Aké triezve!

Znova vidíme, že je to *prikázanie*, aby sme žili sväto - a v tomto zmysle, kritické prikázanie!

Dve neporaziteľné sily

Pánove prikázania nie sú ťažké, pretože naša nová prirodzenosť - nový človek, ktorá sa spojila s uschnutím skrze milosť, nám umožňuje, aby sme ich dodržiavali. Ale budme realistickí. Môžeme mať túto schopnosť, ale čo nás motivuje, aby sme uprostred bitky dodržiavali prikázania žiť sväto? Odpoveďou sú dve neporaziteľné sily.

Dovoľ mi, aby som nastavil moje vysvetlenie prvej sily s príbehom. Keď som bol mládežnícky pastor 1980-tych rokov, pripravoval som sa na našu týždennú bohoslužbu. Cítil som, že Pán so mnou chce rozprávať, tak som sa stíšil a vo svojom srdci som počul: "Čítaj Jána 14:15."

Nemal som poňatia, čo je v Jánovi 14:15, tak som to rýchlo nalistoval a všimol som si, že tento verš v mojej Biblii začínal nový odsek. Čítal som Ježišove slová: "Ak ma milujete, zachovávajúte moje prikázania..."

Potom som si prečítal od pätnásteho verša až do dvadsiateho štvrtého verša. Všetkých týchto desať veršov sa vzťahovalo späť k veršu pätnásť. Témou tejto sekcie je zachovávanie Ježišových slov. To, čo som pochopil z týchto veršov bolo: "Tým, že zachovávaš moje prikázania, mi dokazuješ, že Ma miluješ." Potom, čo som prečítal posledný verš, Pán povedal môjmu srdcu: "Nepochopil si to, čítaj znova."

Prečítal som si zase všetkých desať veršov. Znova sa mi zdalo, že posolstvo bolo: "Zachovávaním mojich prikázaní mi dokazuješ, že Ma miluješ." Znovu som počul Boží hlas: Nepochopil si to. Prečítaj si to znova."

Teraz moja zvedavosť bola naozaj nabudená. Znova som si prečítal desať veršov, len aby som počul od Pána rovnakú správu: "Prečítaj si to znovu." Potom, čo sa to stalo sedem či osem krát, sa moja frustrácia zväčšovala.

Rozhodol som sa, že spomalím a prečítam si týchto desať veršov slimačím tempom. Prečítal som ak, potom som sa zastavil, povedal to nahlas a rozmýšľal som o tom. Potom som išiel k ďalšiemu slovu, ty, a zopakoval rovnaký proces. Pokračoval som takto až do konca, čo trvalo dlhý čas. Po približne pätnástich minútach som konečne dokončil desať veršov a zrazu som počul, ako Duch povedal: "Nepochopil si to. Prečítaj si to znova."

Rozčúlený som volal: "Pane, prosím, odpusť moju neznalosť! Musím byť hlúpy! Otvor moje oči, aby som videl, čo hovoríš!"

Potom som čítal verš 15 znova: "Ak Ma milujete, zachovávajte moje prikázania." Všimol som si hviezdičku pri slove *zachovávať*. Išiel som k referenčnej poznámke na okraji v mojej Biblii a prečítal som si, že presnejší preklad je "budete zachovávať."

Po nahradení tejto frázy v mieste jedného slova *zachovávať*, teraz tento verš hovoril: "Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania." Keď som to čítal takto, v mojom vnútri došlo k explózii. Teraz som to už videl.

Potom som počul, ako Boh hovorí: "John, nehovoril som, že ak zachovávaš moje prikázania, dokážeš, že Ma miluješ. Ja už viem, či Ma miluješ alebo nie! Hovoril som, že ak sa bezhlavo do Mňa zamiluješ, budeš motivovaný, aby si zachovával moje prikázania!" Moje pôvodné

porozumenie bolo zákonné. Nový pohľad bol o milostnom vzťahu, ktorý je kľúčom k motivácii.

Vášnivá láska

Dovoľ mi, aby som uviedol jeden príklad. Už si sa niekedy zamiloval? Keď som bol zasnúbený s mojou ženou Lisou, bol som do nej až po uši zamilovaný. Neustále bola na mojej mysli. Urobil by som hocičo, len aby som mohol stráviť čas s ňou. Spomínam si na jednu situáciu, keď sme boli spolu niekoľko hodín. Nakoniec som povedal zbohom, ale Lisa mi krátko na to zavolala a povedala: "John, nechaj si si svoju bundu v mojom dome." Bol som nadšený, že som ju zabudol, pretože mi to dalo príležitosť, aby som ju znova videl.

Odpovedal som: "No, myslím, že si budem musieť po ňu ísť!" Obaja sme sa rozosmiali. To viedlo k ďalším hodinám, čo sme mohli byť spolu.

Ak Lisa niečo potrebovala, bez ohľadu na nepohodu, tak som to pre ňu urobil, ak to vôbec bolo možné. Keby mi aj uprostred noci zavolala a povedala: "Zlatko, dala by som si zmrzlinu," povedal by som: "Akú príchuť?" Budem u teba za päť minút!" Urobil by som čokoľvek, aby som jej splnil akékoľvek prianie alebo akúkoľvek požiadavku by na mňa mala. Tu je podstata: *jej želanie bol môj lahodný príkaz.*

Kvôli mojej intenzívnej láske k Lise, bolo pre mňa radosťou robiť to, čo si zažiadala. O čo požiadala, nebolo nikdy problematické. Neodpovedal som na jej želania preto, aby som dokázal, že ju milujem; robil som to preto, pretože som bol do nej zamilovaný!

To znázorňuje to, čo hovoril Ježiš. Z intenzívnej lásky k Nemu, nachádzame naše potešenie pri plnení Jeho túžob. Jeho Slovo neobmedzuje alebo nezatažuje, ale je našou spaľujúcou vášňou!

Podme o niekoľko rokov dopredu do môjho manželstva. Veľmi som sa zapojil do práce služby a bez môjho vedomia, moja láska k

Lise začala ubúdať. Teraz už Lisino želanie pre mňa nebolo príkazom. Často to bolo nepohodlné a niekedy to bolo zaťažujúce. Mal som úplne iný postoj v službe jej. Nebolo to vykonávané so vzrušením, ako to bolo, keď sme randili. Už viac nebolo: "Aká príchuť? Hneď tam budem!" Bolo to: "Vážne? Zlatko, mám kópu inej práce!" Nevyhľadával som príležitosti, aby som strávil čas s ňou. Trávil som s ňou čas, pretože to bola správna vec, ktorú bolo potrebné spraviť. Mojou novou vášňou bola moja práca.

Vypočuj si, čo hovorí Ježiš cirkvi:

"Poznám tvoje skutky, tvoju námahu a vytrvalosť, aj to, že nemôžeš zničiť zlých. Preskúšal si tých, čo hovoria o sebe, že sú apoštoli, a nie sú, a zistil si, že sú luhári... Ale mám proti tebe to, že si opustil svoju prvú lásku. Spomeň si teda, odkiaľ si spadol, kajaj sa a konaj prvotné skutky..."

(Zjavenie 2:2, 4-5)

Znova sa pozrime na Ježišov výrok: "Poznám tvoje *skutky*... Padol si; čiň pokánie a rob *prvé skutky*." Existujú dva rôzne skutky, o ktorých sa hovorilo. Prvé skutky boli motivované vášnivou láskou cirkvi k Ježišovi, nie rozdielnej od môjho postoja: "Akú chceš príchuť? Budem u teba za päť minút." Teraz sú skutky cirkvi bez záväzku, nelíšia sa od motívu typu: "Naozaj? Zlatko, teraz mám kópu práce."

Vo vzťahu k Ježišovi sa to prekladá takto: Keď sme sa prvýkrát zamilovali, boli sme nadšení urobiť pre Neho čokoľvek. Teraz z vášne ubudlo; poslušnosť sa stala povinnosťou.

Ako môžeme tento nedostatok opraviť? Trávime s Ním viac času v Slove, v modlitbe a v uctievaní. Obraciame k Nemu naše myšlienky nielen v cirkvi alebo počas našej rannej modlitby, ale neustále oceňujeme Jeho prítomnosť počas celého dňa. Tiež by sme mali prosiť Ducha Svätého, nášho stáleho Spoločníka, aby znova denne naplnil naše srdcia láskou k Bohu (pozri Rimanom 5:5).

Nemôžeš milovať Boha príliš; bude to iba pridávať vášeň do tvojho života. Nikdy nezabúdaj: "Láska nikdy nezlyhá" (1. Korinským 13:8).

Svätá bázeň

Druhou motivujúcou silou je zbožná bázeň, strach. Je to cnosť, ktorú Pavol výslovne cituje, aby nás udržoval vo svätej kondícii:

"Milovaní, keďže máme takéto prisľúbenia, očistíme sa od všetkých škvŕn tela i ducha a v Božej bázni zavříšme svoje posvätenie."

(2. Korinským 7:1)

Svätosť dozrieva v Božej bázni. Túto jednoduchú pravdu je vidieť naprieč Novou Zmluvou.

Pavol píše do inej cirkvi: "Preto, moji milovaní, ako ste vždy boli poslušní, a to nielen v mojej prítomnosti, ale ešte väčšmi teraz, v mojej neprítomnosti, s bážňou a chvením pracujte na svojej spáse" (Filipským 2:12). Je potrebná hlboká úcta, chvenie a svätá bázeň, aby sme poslúchali Božie príkazy. Peter píše vo vzťahu k dodržiavaniu príkazu, aby sme žili sväto: "A ak vzývate ako Otca toho, čo súdi nestrannne každého podľa jeho skutkov, žite v bázni počas svojho pobytu v cudzine" (1. Petrova 1:17).

Pisateľ listu Židom nás nabáda, aby sme sa hnali za svätosťou s týmto vyhlásením: "A tak keďže prijímame neotrasiteľné kráľovstvo, zachovávajme si milosť a pomocou nej slúžme Bohu s úctou a bážňou, aby sme sa mu páčili" (Židom 12:28). Báť sa Boha je prijateľný spôsob, ako Mu slúžiť.

Mnohí sú zmätení, čo sa týka bázne pred Pánom. Nie je to *strach*, z ktorého sme boli vyslobodení? Aké miesto má toto slovo v našom slovníku teraz?

Boh je láska. On je náš Otec. Napriek tomu je potrebné hovoriť o bázni, strachu, pretože sa o nej v Novej Zmluve často hovorí.

Niektorí to zahrli slovami: "Znamená to len uctievanie Boha." Svetoznámy učiteľ mi raz toto povedal v zelenej miestnosti predtým, ako som mal rozprávať na národnej konferencii v Južnej Afrike. Moja otázka na jeho definíciu znela: "Prečo Pavol hovorí o bázni a trasení štyrikrát v Novej Zmluve, ak ide iba o uctievanie?" Chvenie je trochu viac než uctievanie.

Strongova jednoduchá definícia gréckeho slova *tromos* (chvenie) je "trasenie sa strachom/trasenie sa v bázni." Keď hovoríme o tomto prípade, je nám povedané, aby sme "pracovali na našom spasení trasúc sa strachom." Je v tom zahrnutý *hlboký rešpekt* a dokonca *zdravá hrôza* - je k tomu pridané trochu viac než len naše bežné chápanie uctievania.

O význame bázne, strachu môžeš počuť túto odpoveď: "To je starozákonné vyučovanie. Nemusíme sa báť Boha, pretože On nám nedal ducha strachu, ale lásky." Tí, ktorí toto hovoria, si zmýlili ducha strachu so strachom - bážňou pred Pánom.

Keď Mojžiš priviedol Izrael na Sinaj a Boh zjavil Svoju prítomnosť, ľudia Izraela bežali naspäť, zúfalo volali k Mojžišovi a žiadali ho, aby prosil Boha, aby im nezjavoval svoju veľkosť. Vypočuj si Mojžišovu odpoveď Izraelu:

"Nebojte sa, veď Boh vás prišiel skúšať, aby ste sa ho báli a nehrešili."

(Exodus 20:20)

Znie to, ako keby si Mojžiš protirečil: "Neboj sa... Boh prišiel, aby Jeho strach bol vo vás." Ale on jednoducho rozlišoval medzi *byť vystrašený z Boha a strachom, bážňou pred Pánom*. Je tu obrovský rozdiel. Prečo by Boh chcel, aby sme z Neho boli vystrašení?

Je nemožné mať intimitu a dôverný vzťah s niekým, z koho sme vystrašení; a predsa Boh vášnivo túži po tom, aby mal s nami dôverný vzťah.

Ten, kto je vystrašený z Boha (má z neho strach), niečo skrýva, takže ako následok toho sa on alebo ona boja Boha. Prvú vec, ktorú Adam a Eva urobili, keď zhrešili proti Bohu, bolo, že sa skryli pred Jeho prítomnosťou (pozri Genesis 3:8). Na druhej strane osoba, ktorá sa bojí Boha (má pred Ním bázeň), nemá čo skrývať. Čoho sa v skutočnosti on alebo ona boja, je, že budú vzdialení od Boha!

Preto prvá definícia bázne, strachu pred Pánom je jednoducho: *byť vydesený z toho, že budem vzdialený preč od Boha*. Báť sa Boha znamená ctíť si Ho. Sme premožení úctou a rešpektujeme, ctíme, vážime a uctievame Ho nad hocičo alebo hocikoho iného.

Svätá bázeň dáva Bohu miesto slávy, ktorú si zaslúži; čo vypôsobuje, že sa pred Ním trasieme a chvejeme v hlbokej úcte. Pevne uchopujeme Jeho srdce tým, že si vážime Jeho túžby nad tie všetky ostatné, vrátane našich samotných. Milujeme to, čo On miluje a nenávidíme to, čo On nenávidí. To, čo je dôležité pre Neho, sa stáva dôležitým pre nás. To je dôvod, prečo je nám povedané: "Mať bázeň pred Hospodinom znamená nenávidieť zlo. Neznášam pýchu, nadutosť, cestu zla a ústa, čo prekrúcajú" (Príslovia 8:13).

Exodus 20:20 hovorí, že zbožná bázeň nás drží od hriechu. V ďalších veršoch je nám povedané: "Milosrdenstvo a vernosť zotiera vinu, bázeň pred Hospodinom odvracia zlo" (Príslovia 16:6). Pavol tiež píše, že je to sila, ktorá nás motivuje, aby sme sa odvrátili od hriechu (pozri 2. Korinským 7:1).

Tieto časti písma sa stali skutočnosťou, keď som navštívil slávneho teleevanjelistu vo väzení. Bol najznámejším služobníkom planéty v 80-tych rokoch. Spáchal zločiny proti našej národnej vláde spolu s tým, že sa dopustil cudzoložstva.

Ten muž bol vo väzení už takmer päť rokov, ale na začiatku jeho odsúdenia sa stretol s Ježišom v jeho cele, ktoré obrátilo jeho život hore nohami. Jedna z mojich kníh sa ho hlboko dotkla a požiadal ma, aby som ho navštívil.

Nikdy nezabudnem na toho muža, ktorý vkročil do návštevných miestností väznice. Objímal ma v slzách viac ako minútu. Potom ma schytil za ramená a vášnivo sa spýtal: "Ty si napísal tú knihu, alebo bola napísaná najatým spisovateľom?"

"Nie, pane, to som bol ja. Napísal som každé slovo."

Vzrušene povedal: "Máme toho toľko diskutovať a len deväťdesiat minút na to." Okamžite sa posadil a rozpovedal mi svoj príbeh.

Jeden z jeho prvých výrokov bolo, "John, nebol to Boží súd, ktorý ma dostal do tohto väzenia. Bola to Jeho milosť, pretože keby som pokračoval v živote, aký som žil, tak by som skončil v pekle naveky." Jeho vyhlásenie ma omráčilo. Bol som ohromený jeho otvorenosťou a pokorou.

Po zhruba dvadsiatich minútach počúvania, som sa ho spýtal nástojčivú otázku. Vedel som, že značne miloval Ježiša na začiatku svojej služby a mal oheň pre Boha. Chcel som vedieť, ako sa to stalo, že stratil svoju vášeň.

Nakoniec som sa ho jednoducho spýtal: "Kedy ste prestali milovať Ježiša? V ktorom bode?" Hľadal som znaky straty našej lásky k Nemu, najmä ak ide o služobníka.

"Neprestal som," odpovedal pevne.

Bol som šokovaný a mierne zdesený jeho odpoveďou. Ako to mohol povedať? Odsekol som: "Čo tým myslíte? Dopustil ste sa cudzoložstva. Spáchal ste podvod - bol ste poslaný do väzenia. Ako môžete povedať, že ste neprestali milovať Ježiša?"

Opäť sa mi pozrel priamo do očí a bez váhania povedal: “John, Ježiša som miloval po celú tú dobu.”

Mlčal som a som si istý, že moja tvár odrážala obrovský zmätok. Potom povedal: “John, ja som miloval Ježiša, ale som sa Ho nebál.”

Na niekoľko sekúnd nastalo ticho. Počkal, aby sa jeho slová vstreballi. Zvíjal som sa v emóciách. Prelomil mlčanie o triezvo prehovoril: “John, milióny Američanov sú rovnakí ako ja. Milujú Ježiša, ale neboja sa Boha.”

Fiktívny Ježiš

To bol pre mňa moment, ktorý zadefinoval môj život, pretože toto stretnutie vzbudilo môj hlad, aby som získal viac odpovedí. Ako môže človek, ktorý miluje Boha, spadnúť do notorického a dokonca hrubého hriechu? Ako môžu milióny, ktorí milujú Boha, žiť nesväté životy? Uctieujú, sú aktívni vo svojich miestnych cirkvách a sú vášniví, čo sa týka Božích vecí; napriek tomu sú promiskuitní, sú poviazaní pornografiou, opakovane klamú, nadmerne pijú, rozvádzajú sa bez biblickej príčiny, a to je iba krátky zoznam. Milujú Ježiša, rovnako ako tento muž, tak prečo nezachovávajú Jeho slová? Ježiš povedal, že keby sme Ho milovali, mali by sme silu Ho poslúchať. Čo chýba?

Mohlo by byť odpoveďou to, že vyznávajú lásku niekomu, koho naozaj nepoznajú? Mohol by si tento teleevanjelista a masy, o ktorých hovoril, vytvoriť obraz Ježiša, ktorý v skutočnosti nie je skutočný Ježiš? Mohol by tento fiktívny Ježiš byť takým, ktorý by v skutočnosti dával ich telesnej prirodzenosti vlastne to, po čom túžia?

Zoberme si do úvahy toto: mnohí v našom národe sú opantaní atlétmi a hollywoodskými celebritami. Ich mená sa bežne vyskytujú v našich domovoch a médiá odkryli ich osobné životy prostredníctvom mnohých televíznych rozhovorov a článkov v novinách a časopisoch. Počul som, ako obdivovatelia hovoria, akoby tieto celebrity boli ich blízkymi priateľmi. Videl som, ako boli ľudia emocionálne a psychicky

chytení do ich manželských problémoch, a dokonca smútili, ako keby boli súčasťou rodiny, keď celebrity postihla nejaká tragédia.

Napriek tomu, ak by títo fanúšikovia niekedy stretli svoju celebritu "priateľa" na ulici, ani by nedostali kývnutie na pozdrav. Ak by mali dosť odvahy, aby zastavili svojho priateľa, možno by našli skutočnú osobu, ktorá by bola úplne odlišná od ich obrazu jeho alebo jej. Podstatným bodom je - je to fiktívny vzťah.

Izrael toto urobil po svojom odchode z Egypta. Raz, keď Mojžiš odišiel na horu, preč od ľudí na štyridsať dní a nocí, Boh sa stal tichým, no nie k Mojžišovi, ale k ľuďom. V tomto čase ticha, Áron a vodcovia, ktorí boli ďaleko od Božej prítomnosti, začali vytvárať "Boha," ktorý by slobodne uspokojil ich chute a telesné túžby.

Mnohé roky mi tam niečo podstatné chýbalo, kým som si to neprečítal v hebrejčine. Áron pomenoval teľa, ktoré vyformoval *Yhwh* alebo *Jehovah*, čo je vlastné meno Boha (pozri Exodus 32:5). Okrem tohto incidentu sa nikde v Biblii nepoužíva *Yhwh* pre falošného boha alebo modlu. Meno je také posvätné, že hebrejskí pisatelia nepísali samohlásky. (My to píšeme a vyslovujeme *Yahweh*).

Nebol to len Áron. Ľudia uznali toto teľa tým, že vyhlasovali "Toto sú tvoji bohovia [*elohiyim*], Izrael, ktorí ťa vyviedli z Egypta" (pozri Exodus 32:4, 8). Toto hebrejské slovo sa používa tridsať dva krát v Genesis, v 1. kapitole. Prvý verš Biblie hovorí: "Na počiatku *Elohiym* stvoril nebesia a zem."

Na rozdiel od *Yahweh*, ktoré sa používa zhruba v 90-tich percentách, sa toto slovo používa pre Boha Všemohúceho. Zvyšných 10 percent sa používa na opis falošného boha. Vzhľadom k tomu, že Áron identifikoval teľa ako *Yahweh*, môžeme bezpečne predpokladať, že ľudia hovorili rovnako.

Tak tu je podstata: Celý národ uznal, že Yahweh ich zachránil, vyslobodil ich z otroctva a zaopatril ich. Vytvorili si však fiktívneho *Yahweh*, úplne iného Tomu skutočnému, ktorý bol na hore s Mojžišom.

Je nám povedané: “Bázeň pred Hospodinom je začiatkom poznania...” (Príslovia 1:7). Dobrá otázka znie, akého poznania? Nemôže to byť poznanie písem, pretože farizeji a právnici boli odborníci v Písme, ale boli ďaleko od Božej prítomnosti a neboli Bohu príjemní. Takže aké poznanie máme mať? Naša odpoveď sa nachádza v Prísloviach 2:5: “...potom porozumieš bázni pred Hospodinom a *nájdeš Božie poznanie.*”

Dovoľ mi to povedať takto. Prostredníctvom správneho druhu strachu spoznáš Boha dôverne. Budeš poznať skutočného Boha - skutočného Ježiša, nie fiktívneho. Pavol karhá Korintňanov slovami: “Keď k vám niekto príde a zvestuje vám *iného Ježiša*, než sme vám hlásali my... vy to pokojne znášate” (2. Korintským 11:4; v kurzívach zdôraznené autorom).

Tento slávny teleevanjelista spolu so zástupmi iných, o ktorých hovoril, nemilujú jednoznačného, pravého Ježiša, ktorý sedí po pravici Božej. Namiesto toho, milujú fiktívneho Ježiša, toho, ktorý ignoruje, a dokonca dovoľuje životný štýl, po ktorom túžia. Bud' Ho v skutočnosti nikdy nepoznali, alebo sa vo svojom vzťahu s Ním vzdialili. V druhom prípade sa to nelíši od dvoch priateľov, ktorí sa oddelili kráčaním po oddelenných cestách, len aby po rokoch zistili, že sú úplne odlišní ako predtým. Milovanie fiktívneho Ježiša nám nedáva moc zachovávať slová povedané skutočným Ježišom Kristom. V podstate možno povedať, že je ťažké naozaj milovať niekoho, koho naozaj nepoznáte.

Bez svätej bázni pred Pánom nemôžeme skutočne poznať Boha. Mojžiš Ho poznal dôverne. Boží hlas a spôsoby mu boli jasné. Izrael poznal Boha cez Jeho skutky - spôsob, akým On odpovedal na ich modlitby. Pre Izrael bol Boží hlas hrom. Mojžišovi bolo povolené byť blízko Jeho prítomnosti. Izraelu bolo povedané, aby sa vrátil do svojich stanov a hral sa na cirkev (pozri Deuteronomium 5:29-30).

Ako získame svätú bázeň?

Našou najdôležitejšou otázkou sa potom stáva, ako získame svätú bázeň pred Bohom? Pýtajme sa jednoducho - ale musí to byť úprimné.

Ježiš hovorí: "Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!" (Lukáš 11:13). Možno sa pýtate: "Nehovorí Ježiš o Duchu Svätom, a nie o bázni pred Pánom?" Vypočujte si, čo hovorí Izaiáš o Ježišovi a Duchu Svätom:

"Z Izajovho pňa vzíde ratolesť a z jeho koreňov vyrastie výhonok. Spočinie na ňom duch Hospodina, duch múdrosti a rozumu, duch rady a sily, duch poznania a *Hospodinovej bázne*. V bázni pred Hospodinom bude mať záľubu, nebude súdiť podľa vonkajšieho zdania ani nebude rozhodovať podľa toho, čo predtým počul..."

(Izaiáš 11:1-3; v kurzívach zdôraznené autorom)

Posledná charakteristika Ducha Božieho, ktorá tu je uvedená, je "Duch Hospodina... bázeň pred Pánom." Osobne sa domnievam, že je to najdôležitejší aspekt, o ktorý by sme mali žiadať. Existujú dva dôvody, prečo tomu verím. Po prvé, je nám povedané, že bázeň pred Hospodinom je počiatok múdrosti, rady, porozumenia a poznania (pozri Žalm 111:10; Príslovia 1:7; Príslovia 8 a 9). Po druhé a čo je najpresvedčivejšie - bázeň pred Hospodinom je Ježišovým potešením. Nemalo by Jeho potešenie byť naším potešením? V skutočnosti sa nám hovorí, že Ježiš bol vypočutý *kvôli* jeho zbožnej bázni (pozri Židom 5:7). Jedna vec je modliť sa, ale druhá je byť *vypočutý*.

Aj bázeň pred Pánom aj láska k Bohu sú vedľajšie produkty toho, že sme naplnení Jeho Duchom, lebo Pavol píše: "...Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého" (Rimanom 5:5). Povzbudzujem ťa, aby si úprimne žiadal, aby si bol naplnený duchom svätej bázne a spaľujúcej horúcej lásky k Bohu.

Špinavé nádoby

To nás privádza k súčasnej rozšírenej kríze. V cirkvi dvadsiateho prvého storočia máme vážny nedostatok. Nedostatok nie je v nádobách, ale skôr v čistých nádobách, do ktorých by Boh mohol naliať Jeho Ducha. Vráťme sa k záverečným slovám, ktoré Pavol napísal na zemi. Smelo uvádza:

“Ale pevný Boží základ stojí a má túto pečať: Pán poznal tých, čo sú jeho, a: Nech sa odvráti od neprávosti každý, kto vyslovuje Pánovo meno.”

(2. Timotejovi 2:19)

Pavol rozoberá, čo z nás robí neotrasiteľných, aj ako cirkev aj ako jednotlivcov. Existujú dva výroky, ktoré sú napísané na základe, ktorý Pavol identifikuje. Anglický preklad Biblie - *New King James Version* - hovorí, že tieto slová sú “zapečatené” na základe; ďalší anglický preklad Biblie - *The Message* - hovorí, že sú na ňom “vyryté.”

Po prvé, Pán vie, kto Mu patrí. Sú to upokojujúce slová. Potom, čo sme sa Mu úplne odovzdali, On na nás nezabúda. Stávame sa zrenicou Jeho oka.

Druhá rytina na základe je: “Tí, ktorí hovoria, že patria Pánovi, sa musia odvrátiť od neprávosti.” Znovu vidíme slovo *musieť*, nie *mohol by*. To je veľmi silný jazyk, aby bola odkomunikovaná dôležitosť odklonu od nekresťanského života. Prečo? Odpoveď je v nasledujúcich dvoch veršoch:

“Vo veľkom dome sú nielen zlaté a strieborné nádoby, ale aj drevené a hlinené; jedny slúžia na vznešený cieľ, druhé na všedný. Ak sa teda niekto očistí od týchto vecí, bude nádobou na vznešený cieľ, posvätenou, užitočnou Pánovi, pripravenou na každé dobré dielo.”

(2. Timotejovi 2:20-21)

Grécke slovo pre *nádoby* a *riady* znamená jednoducho "nádoby" alebo "kontajnery." Keby sme ako nádoba boli čisti, potom sme vhodní pre Majstrove dielo. Sme fit, aby sme boli naplnení Jeho mocnou prítomnosťou.

Každé ráno jem rovnaké raňajky, bez ohľadu na to, kde vo svete som. Začnem s pohárom teplej citrónovej vody a pokračujem šálkou jazmínového bieleho čaju. O pätnásť minút neskôr je miska ovsených vločiek s Chia semenkami, ľanovými semenkami, zmiešané mandľovým mliekom a čistým javorovým syropom. Pre tieto raňajky potrebujem tieto nádoby - čajový hrnček, pohár na pitie a misku. Tu je fakt: Nikdy som nepoužil špinavý hrnček, pohár alebo misku pre moje raňajky. Vždy vyhladávam čisté nádoby. Milujem chuť mojich raňajok, takže ich nechcem kontaminované. Faktom je, že v prípade, že je špina na nádobe, už či je to miska, tanier, hrnček alebo pohár - nečistota znečistí každú dobrú potravinu umiestnenú v nádobe. Prečo by Boh chcel vyliat svojho Ducha do špinavej nádoby?

Podľa Pavlových slov, máme zodpovednosť za očistenie samých seba. Nepovedal: "Ježišova krv nás očisťuje od každého hriechu v minulosti, prítomnosti alebo budúcnosti, takže si nerobte starosti o bežný hriech, v ktorom žijete, pretože ste pokrytí." Nie, uviedol: "Takže ten, kto sa sám očisťuje [od toho, čo je hanebné a nečisté, ktorý sa oddeľuje od kontaktu s kontaminovanými a zničujúcimi vplyvmi] bude [potom sám] nádoba oddelená a užitočná" (verš 21, rozšírený preklad podľa anglickej verzie Biblie AMP).

Musíme sa očistiť. Bodka. Pavol nehovoril o našom vzťahu s Kristom, ktorý máme vďaka postaveniu v Kristu a Jeho práci. Obracal sa na naše správanie. Vypočuj si jeho slová znova: "Tí, ktorí prestanú robiť zlo a očistia samých seba, stanú sa špeciálnymi."

Opäť vidíme, že Božia prítomnosť, Jeho Duch, nebude vyliaty do špinavej nádoby, ale do čistej nádoby.

Následok

Sme informovaní, že bezprávie (neposlušnosť Bohu) je záhadou, a deje sa v spoločnosti. Ale dobrá správa je, že je tu zadržávajúca sila:

“To tajomstvo neprávosti už pôsobí, ale len skryte, dokiaľ nebude odstránený ten, čo tomu zabraňuje.”

(2. Tesalonickým 2:7)

Naša otázka by mala byť, kto je Ten, ktorý zabraňuje bezpráviu? Mohla by existovať iba jedna z dvoch možností: Duch Svätý alebo telo Kristovo. Prekladatelia zrejme verili tomu, že je to Duch Svätý, preto veľké písmeno pre *On*. Predpokladajme, že majú pravdu.

Mám viac ako päťdesiat rokov, keď toto píšem, a za môjho života som nikdy nebol svedkom takého tempa zvyšovania sa bezprávia v našom národe. Nikdy som nevidel také nasmerovanie zo strany vlády, médií a spoločnosti, ktoré by označovalo nezákonné správanie za dobré. Je na to dôvod. Zadržávajúca sila - Svätý Duch - dnes nie je prevládajúca. V prvej polovici dvadsiateho prvého storočia Božia prítomnosť na Západe rýchlo klesá.

Prečo je to tak? Ak budeme hlásať evanjelium, ktoré nezdôrazňuje premenu, skončíme so stratou čistých nádob, čo následne vytvára nedostatok Božej zjavnej prítomnosti na Zemi. Nezabudni, že akonáhle Ježiš zomrel na kríži, opona v chráme sa roztrhla odhora nadol. Božia prítomnosť sa okamžite odsťahovala z nádoby učinenej človekom a bola pripravená, aby bola vyliatá na nádoby, ktoré boli vyrobené nie rukou - do srdc znovuzrodených mužov a žien.

Duch Boží neodišiel z chrámu do západu slnka, stromu, krásnej krajinky, piesne, videa alebo iného média. Prestáhoval sa do nádoby z mäsa a krvi. Ak sú nádoby špinavé, prítomnosť Boha sa v spoločnosti znižuje, a následne je bezprávie menej obmedzované.

Môžeme zmeniť tento rýchly pokles nie tým, že budeme hlasovať za dobrých kandidátov do úradov, lobovať proti našej vláde, vyhadzovať už existujúcich mediálnych pracovníkov, protestovať na potratových klinikách alebo mnohých ďalších akciách. Jediný spôsob, ako skutočne bojovať s nezákonnosťou, bezprávím alebo nepravosťou, je, aby sme sa poddali uschopneniu, ktoré máme skrze Božiu milosť, a žili svätý život. Týmto spôsobom sme hlasnejší a dávame väčší vplyv Svätému Duchu v našej spoločnosti.

Nedostatok kázania o skutočnej svätosti nás stálo draho na osobnej, firemnej a národnej úrovni. Môžeme to zmeniť! Pastori, lídri a všetok Boží ľud, stojme pevne spoločne v hlásaní celej rady Božej z Písma. Budujme silný základ a rámec v životoch tých, na ktorých máme vplyv. Pozerajme sa, ako je bezprávie a nezákonnosť držané pod kontrolou v našej spoločnosti obmedzujúcou mocou Svätého Ducha, ktorá vyústi do žatvy duší pre Božie kráľovstvo.

NAŠE PARAMETRE

“Lebo každému, kto má, sa pridá
a bude mať hojnosť. Ale kto nemá,
tomu sa odoberie aj to, čo má.”

- Matúš 25:29

“Nie je to moja schopnosť, ale moja odpoveď
na Božiu schopnosť, ktorá sa počíta.”

- CORRIE TEN BOOM

Vrátme sa k nášmu príkladu stavby domu. Najprv sme diskutovali o panstve a vláde ako našom základe. Ďalej sme uvažovali o kostre domu alebo štruktúry, ktorým je posvätený životný štýl. Teraz pokračujme a presuňme sa na záverečnú fázu stavebného procesu. Táto fáza určuje jedinečnosť toho, čo robíme. Zahŕňa našu plodnosť, sny, plány, stratégie a životné rozhodnutia. Pavol píše:

“Ved' sme jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi na to, aby sme
konali dobré skutky, ktoré nám Boh už vopred pripravil.”

(Efezským 2:10)

Boli sme stvorení v Kristovi Ježišovi nielen, aby sme boli Božími deťmi, ale aby sme boli rovnako produktívnymi občanmi kráľovstva.

V samotnom procese stavania domu, je to umiestnenie dreva, skriň, kobercov, dlaždíc, podláh, mramorových dosiek, farieb a nakoniec osvetlenia, ktoré dokončujú dom. Ale tento aspekt bude dobre vyzerat' a prežije len v prípade, ak sú prvé dve stavebné fázy silné.

Často čelíme voľbám v živote, ktoré sa javia ako dobré; často však nie sú pre nás Božím najlepším. Často máme pocit, že naše možnosti sú obmedzené. Abram a Saraj dospeli k záveru, že jediný spôsob na to, aby porodili syna, bolo pre Abrama, aby sa oženil so Sarajinou slúžkou Hagar. Z tohto rozhodnutia sa narodil Izmael. Napriek tomu, že Slovo od Boha je jasné, že "Čo však hovorí Písmo? Vyžeň otrokyňu a jej syna, lebo syn otrokyne nebude dedičom so synom slobodnej" (Galatským 4:30). V tejto situácii Boh záchránil Abramovu a Sarajinu voľbu; ale nie je to vždy tak. Tieto zlé voľby a cesty nás a náš maximálny potenciál často olúpia.

Jedným z mnohých príkladov zo Starého Zákona je Saul, ktorý sa pod tlakom rozhodol obetovať obeť pred príchodom Samuela. V tomto prípade, táto voľba nebola Bohom vykúpená; Saul stratil kráľovstvo (pozri 1. Samuelova 13).

Predstav si, že týmto spôsobom čelíš dôležitým rozhodnutiam. Ak si na túre a vidíš chodník, po ktorom sa chodí najviac, prirodzene ťa bude k nemu ťahať. No ak si so skúseným sprievodcom, ten môže poznať iný chodník, ktorý je viac malebný a dostane ťa na miesto, kam ideš, rýchlejšie. Sprievodca ti pomôže lepšie si vybrať.

Je nám povedané: "Sviectou mojej nohe je tvoje slovo, svetlom môjmu chodníku" (Žalm 119:105). Byť dobre upevnený v Božom Slove osvetľuje našu cestu, čo je kľúčové pre to, aby sme robili múdre životné rozhodnutia.

V Abramovej a Sarajinej situácii obaja obmedzili Boha, čo sa často stane, keď sa rozhodneme ísť svojou vlastnou cestou. Takže preskúmajme Božie slovo, ktoré nás vedie pri rozhodovaní.

“Nedostupné pre váš dom”

V našich prvých rokoch manželstva, sme ja a Lisa žili v dvoch mestách, v Dallase a Orlande. Sotva sme si mohli dovoliť naše prvé dva domy. Spočiatku sme niekoľko rokov žili v bytoch, pretože sme nemali dosť peňazí pre náš spoločný domov. Stále sme navštevovali modelové domy, len aby sme snívali.

Potom, čo sme boli schopní si kúpiť dom, rozhodujúcim faktorom bola cena. Väčšinu domov sme si nemohli dovoliť, pretože môj plat bol len 18.000 \$ ročne v Dallase a 27.000 \$ ročne v Orlande. Zostať v byte neprichádzalo do úvahy, pretože už teraz sme mali dve deti a chceli sme dvor, kde by sa mohli hrať. V oboch mestách sme hľadali celé týždne, pozerali sme ich v najviac cenovo dostupných častiach, ktoré mali rozumnú dojazdovú vzdialenosť od našej cirkvi a práce. V oboch prípadoch sme zistili, že najekonomickejší variant bola radovka. Obaja stavitelia mali zhruba šesť plánov prízemia, z ktorých sme si mohli vybrať, a zakaždým sme si vybrali ten najlacnejší.

Pri jednom dome sme boli takí nedočkaví, kedy už príde deň, aby sme si vybrali naše interiérové zakončenia. Náš predavač nás zaviedol do bežnej predajne, kde boli vystavené mnohé krásne materiály. Boli tam všetky druhy mramorových a travertínových dlaždíc a obkladačiek, rozmanité parkety a podlahy, nádherné skrine a hromada luxusných a príjemných kobercov. Videli sme nádherné korunné rímasy a unikátny krbový kameň.

Potom nám náš predajca ukázal na časti v predvážajúcej miestnosti, kde sme si mohli vybrať naše materiály. V tejto sekcii neboli žiadne mramorové alebo travertínové možnosti; v skutočnosti tam neboli žiadne dlaždice akéhokoľvek druhu. Javorové, dubové a borovicové skrine tam tiež neexistovali. Neboli tam korunné rímasy, ohniskový kameň alebo drevené podlahy, z ktorých by sme si vybrali. Našími jedinými možnosťami boli koberce nízkej kvality, linoleová podlaha a lacné skrine z lisovaného dreva.

Stále sme sa dožadovali lepších materiálov, ale stále sme počuli jednu z dvoch odpovedí: “To je nedostupné pre váš dom” alebo “To bude za zvýšený poplatok.” Keď sme sa opýtali na cenu zvýšeného poplatku, počuli sme obrovskú sumu, ktorú sme si, samozrejme, nemohli dovoliť. Lisa a ja sme odišli z predvádzacej predajne a snažili sme sa povzbudzovať jeden druhého, ale pravdupovediac, cítili sme sa zbití a splasnutí.

Schopní robiť

Žijeme vo svete, ktorý je odrazom tejto skúsenosti zo staveľskej predajne. Ľuďom sa často hovorí: “Nemôžete. Nerobte si nádeje.” “To je príliš vysoký cieľ.” “Prispôbte sa a buďte normálni.” Alebo “To je mimo vašu ligu.” Zoznam týchto obmedzujúcich komentov je nekonečný. Často sa logika zdá byť rozumná a dobrej rady, ale čo je pravda?

“Tomu však, ktorý pôsobením svojej moci v nás a nad to všetko môže *urobiť* omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme...”
(Efezským 3:20; v kurzívach zdôraznené autorom)

Tento verš komunikuje celkom iné posolstvo než naša skúsenosť v predajni. Boh nám nedáva obmedzujúce parametre. Jeho hranice sú nad rámec toho, čo vidíme, snívame, predstavujeme si, nádejáme sa alebo žiadame.

Kľúčové slovo v tomto verši je *môže*, je schopný. Uvediem príklad so scenárom. Multimiliardár osloví troch mladých podnikateľov a urobí im ponuku: “Chcem financovať tvoje vysnívané podnikanie. Neočakávam vôbec žiadnu návratnosť; len chcem vidieť, ako uspeješ. Som *schopný* ti dať toľko kapitálu, koľko je potrebné na začatie.”

Prvá z nich je mladá žena, ktorá sa rozhodne postaviť pekáreň. Potrebuje budovu, zopár rúr, panvice na pečenie, riad, pokladne, prísady a zopár ďalších zložiek. Prednesie svoje plány miliardárovi a požiada o 100 000 \$. Ten bez váhania prevedie peniaze na jej účet.

Ďalší je mladý muž. Rozhodne sa postaviť zopár domov. Potrebuje kúpiť niekoľko pozemkov, materiál, nástroje, dodávku a prenajať si malé kancelárske priestory. Prichádza so svojim podnikateľským plánom a požiada o 250 000 \$. Znova miliardár okamžite prevádza peniaze na jeho účet.

Tretí podnikateľ je mladá dáma, ktorá chce vybudovať firemný komplex s príslušným nákupným centrom a zábavným parkom. Nájde tisíc akrov pôdy na predaj v rámci mesta. Je to primárna nehnuteľnosť a je na trhu už dlhšiu dobu, pretože málokto si mohol dovoliť túto nehnuteľnosť. Ponúkne sumu, ktorá je prijatá.

Zaobstará si tím architektov, ktorí vypracujú jej sen. Opisuje im dve unikátne, príslušné dvanásť-poschodové administratívne budovy s nádvorím. V ďalšej sekcii plánuje krásnu vonkajšiu pasáž zaplnenú vysokokvalitnými maloobchodnými predajňami a kvalitnými reštauráciami. Nad maloobchodnými predajňami sú luxusné byty. Žiada si, aby priamo uprostred projektu stál päťhviezdičkový hotel. Poslednú časť pozemkov necháva pre svoj štýlový zábavný park. Pozdĺž ulíc vysádza hojné stromy, rozmiestňuje cyklistické chodníky a vrcholom tohto projektu je očarujúca záhrada, plná stromov a kvetov, ktorá sa nachádza vedľa nákupného centra.

Jej víziou je prilákať úspešné firmy, obyvateľov, aj hotelových hostí do svojho parku. Ponúkne vysoko kvalitné nákupy, služby, pokojné prostredie, jedinečný zážitok v zábavnom parku a výborné reštaurácie. Hotel ponúkne nádherné ubytovanie pre hostí jej obchodných majiteľov. Tiež túži po tom, aby jej komplex bol cieľovým miestom. Verí, že pritiahne ľudí z celej krajiny, aby prileteli, oddychovali, nakupovali a užívali si park, a boli rozmaznávaní v jej unikátnom hoteli.

Pracuje na svojom pláne s architektmi, kým to nie je bezchybné, skutočne umelecké dielo. Potom príde za miliardárom, ukáže mu svoje plány a žiada 245 miliónov \$. Tak ako s ďalšími dvoma podnikateľmi, okamžite prevedie peniaze na jej účet.

O tri roky neskôr si miliardár zavolá troch mladých ľudí na spoločné stretnutie. Praje si prezentáciu o ich pokroku. Jeden za druhým mu podávajú správu. Pekáreň vynáša čistý zisk pár tisíc dolárov mesačne. Staviteľ domov postavil štyri domy a má čistý zisk vyše dvesto tisíc dolárov za tri roky.

Tretia mladá podnikateľka vstane a podáva správu o svojom komplexe. V súčasnosti má 90 percentnú obsadenosť vo svojom hoteli a 87 percentné obsadenie vo svojich kancelárskych priestoroch. Jej byty sú vypredané. Jej nákupné centrum je na 98 percent naplnené drahými, kvalitnými obchodmi a reštauráciami. Jej čistý zisk sú milióny dolárov mesačne. Podáva hlásenie, že mesto stanovilo dátum, aby ocenilo jej komplex občianskym ocenením, pretože podporilo komunitu niekoľkými spôsobmi: esteticky, pracovne, turisticky a daňovými príjmami. Tiež zobrala určité percento zo zisku, aby otvorila a financovala vývarovňu kuracej polievky v chudobných častiach mesta.

Ale tu to nekončí. Uvádza, že veľké percento niekoľkých miliónov dolárov na zisku sa práve prideliujú pre podobné komplexy v troch ďalších mestách, ktoré sa otvoria s odstupom šiestich mesiacov v priebehu budúceho roka a pol. Vyškolila tri manažérske tímy, ktoré budú dohliadať na tieto nové komplexy. Očakáva zisky v nasledujúcich piatich rokoch, ktoré vytvoria investičný kapitál pre ďalších päť komplexov na iných kľúčových miestach.

Potom, čo si títo dvaja podnikatelia vypočuli jej prezentáciu, stíchli a ich pokoj upadol. Miliardár to rozpoznať a pýta sa, prečo sú sklúčení.

Mladá dáma, ktorá vlastní pekáreň, prehovorí ako prvá. "No, pane, samozrejme, že je na tom lepšie ako my, pretože Vás požiadala o viac peňazí ako sme spravili my. Je schopná urobiť viac, pretože ste jej dal viac."

Miliardár sa pozrie na mladého staviteľa domov. "Súhlasíš s ňou?"

Mladík hovorí: “Úprimne povedané, pane, áno. Mala viac s čím mohla pracovať.”

Miliardár poverí svojho osobného asistenta, aby doniesol záznamy z ich prvého stretnutia. O niekoľko minút neskôr prichádza s transkripciou ich rozhovoru.

Patrón hovorí svojej asistentke: “Prečítajte, prosím, vyhlásenie, ktoré som dal každému z týchto podnikateľov pred tromi rokmi.”

Asistentka číta: “Chcem financovať tvoj biznisový sen. Som schopný ti dať toľko kapitálu, koľko na začiatok potrebuješ.”

Miliardár sa pozerá na tých dvoch, ktorých pokoj a nadšenie opadli, a pýta sa: “Prečo závidíte to, čo dostala? Prečo si myslíte, že ona má pred vami výhodu? Povedal som každému z vás, že som bol schopný vám dať toľko kapitálu, koľko ste potrebovali na splnenie vašej vízie. Neurčil som na to žiadne limity, a aj naozaj som vám dal presne to, čo ste si žiadali. Prečo ste nesnívali a neplánovali viac?”

Miliardár sa potom obráti na mladú dámu s pekárňou a pýta sa jej: “Prečo si neplánovala väčšiu pekáreň? Dal by som ti kapitál. Prečo si nepožiadala o finančnú dotáciu pre efektívnejší marketing? Ľudia majú radi tvoj tovar; uspela by si. Mojou najväčšou otázkou však je, prečo si neplánovala ďalšie pekárne po celom meste, a nakoniec plán franšízy v celej krajine, aby tvoje podnikanie narástlo?”

Potom sa obráti k mladíkovi a pýta sa podobné otázky. “Prečo si nevytrénoval niekoľkých majstrov a nenajal niekoľkých subdodávateľov, aby postavili dvadsať domov ročne, a namiesto toho si jednoducho priemerne postavil trochu viac ako jeden za rok? Mohol si vytvoriť o toľko viac pracovných miest. Prečo si nekúpil ďalšie pozemky? Prečo si nezaložil pobočky v celom štáte, takto si mohol vyplniť niekoľko miest krásnymi domami? Financoval by som tvoju víziu, pretože si pomáhal rodinám tohto mesta a vlastne aj štátu. Tvoj

dosah bol obmedzený, pretože tvoj kapitál bol obmedzený, pretože tvoja vízia bola obmedzená.”

Hojnosť

Ako kresťania si často podvedome myslíme, že by sme nemali mať príliš veľa. Napriek tomu, rovná sa takéto myslenie tomu, čo učí Božie Slovo?

Ježiš vyhlasuje:

“Lebo každému, kto má, sa pridá a bude mať hojnosť. Ale kto nemá, tomu sa odoberie aj to, čo má.”

(Matúš 25:29)

Boh nemá žiadny problém s hojnosťou. Proti čomu On je, je hojnosť, ktorá nás vlastní. V čom je rozdiel? Osoba posadnutá hojnosťou je taká, ktorá hľadá požehnanie, majetky, financie, schopnosti alebo moc len preto, aby uspokojila svoje chute. Alebo si hromadí zdroje zo strachu.

Mnohí, ktorí počuli učenie o prosperite na konci dvadsiateho storočia, po ňom túžili týmto spôsobom. Ich nenásytosť spôsobila, že mnohí lídri a veriaci prestali hovoriť Božiu pravdu o hojnosti. Mnohí začali pohádzať slovom *prosperita*. Ale pravdou je, že potrebujeme hojnosť, aby sme robili väčšiu a efektívnejšiu prácu na budovanie životov pre Božie kráľovstvo. Mohol by to byť dôvod, prečo Boh uviedol: “Milovaný, modlím sa, aby sa ti vo všetkom darilo a bol si zdravý, tak ako sa darí tvojej duši” (3. Jánova 2).

V našom príklade nedal multimiliardár každému podnikateľovi 245 miliónov \$, ako to urobil s poslednou mladou dámmou. Dal každému podľa ich vízie. Ak preskúmaš podobenstvo, ktoré obsahuje Ježišov výrok o hojnosti, ani jeden zo sluhov nezačali s rovnakým množstvom peňazí. Bolo im dané rozličné množstvo: “...jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden — každému podľa jeho schopností — a odcestoval” (Matúš 25:15). Ich schopnosti boli v súlade s tým, čo boli schopní predvídať.

V mojom príklade, prvé dievča mohlo predvídať malú pekáreň. Mladý muž mohol predvídať len niekoľko domov ročne. Schopnosť tretej mladej dámy - čo dokázala predvídať - si vyžadovala oveľa viac.

Aby sa uschopnenie dobre používalo, musí sa použiť na to, aby budovalo naše životy a budovalo kráľovstvo. Ak sa bližšie pozrieme na toto podobenstvo, nájdeme zaujímavý fakt. Dvaja sluhovia boli verní svojmu pánovi. Mnohonásobne znásobili to, čo im bolo dané. (V našom príbehu o troch mladých podnikateľoch, iba jedna znásobila.) Majster v Ježišovom podobenstve nazval ich množenie ako *dobré* (pozri Matúš 25:21, 23).

Sluha, ktorý udržal, čo mu bolo zverené, bol identifikovaný ako lenivý. Majster zobral preč jedno vreco striebra a dal ho mužovi, ktorý mal hojnosť. Majster urobil z týchto mužových desať vriec striebra jedenásť. To je ďaleko od *socialistickej* odpovedi; vo všetkej úprimnosti, je to vlastne kapitalistické vo svojej povahe.

Myslíme si, že dobrý kresťan bude "držať pevnosť", aby som to tak povedal. Inými slovami, sú spokojní s tým, čo majú, aby si s tým vystačili, keď v skutočnosti to znamená, že sú leniví. Božie prvé prikázanie pre ľudstvo bolo, aby "boli plodní a sa množili" (Genesis 1:22). Boh nehovoril iba o bábätkách. Prehlasoval: "Čokoľvek ti dávam, očakávam, že to rozmnožíš a predložíš Mi to späť."

Boh mi zveril schopnosť učiť. Jeho milosťou (sila, ktorá pracuje v rámci nášho tímu, našich partnerov, mojej manželky a mňa) tento dar bol znásobený, rozmnožený a predložený Bohu späť prostredníctvom vyučovania po celom svete, písaním kníh, pridávaním správ na web, dávaním miliónov materiálov pastorm a lídrom globálne, blogovaním, rozvíjaním ďalších učiteľov, a to nie je úplný zoznam. Doteraz On urobil ďaleko nad rámec toho, o čom som ako mladý muž mohol niekedy snívať. Mám však na to dve reakcie.

Po prvé, mojou obavou je, či som Ho v niečom nejakým spôsobom neobmedzil? Po druhé, mojím potešením je, wow, pozrite sa, čo Jeho schopnosť urobila! Tieto dve myšlienky ma stále udržujú skromného a zapáleného zároveň.

Naša nádoba

Boh cez každého z nás môže urobiť ešte viac. Či si to uvedomujeme alebo nie, všetci istým spôsobom nastavujeme obmedzenia. Podľa Efezským 3:20, sú tieto obmedzenia určené tým, čo môžeme "prosiť alebo rozumieť," vzhľadom na pomoc druhým. Božie jasné poslanstvo pre nás je: "Moja milosť, ktorá je v tebe, môže ísť oveľa ďalej za hranice, ktoré si si nastavil." Ježiš to hovorí takto: "Ak môžeš?! Pre toho, kto verí, je všetko možné" (Marek 9:23).

Naše hranice - čo môžeme obsiahnuť - rozhodujú, koľko veľa budeme čerpať z neobmedzených zdrojov. V mojom príbehu o miliardárovi a podnikateľoch, nádoba prvej osoby bola vízia, na ktorú potrebovala 100 000 \$, druhý potreboval 250 000 \$ a tretia žiadala 245 miliónov \$.

Úprimne povedané, je to veľkosť našej nádoby, ktorá obmedzuje Boha. Možno že nás Boh žiada: "Prečo myslíš len na to, čo potrebuješ, aby si si s tým vystačil? Prečo neudrieš na potenciál, ktorý som do teba vložil? V mojich očiach táto mentalita nie je *dobrá*. Je *lenivá*."

To je dôvod, prečo sa Pavol vášnivo modlí, aby sme mohli poznať a rozumieť:

"...a aká *nesmierne veľká* [a *neobmedzená a prevyšujúca*] je jeho moc pre nás, ktorí veríme tak, ako v nás pôsobí jeho mocná sila."

(Efezským 1:19; v kurzívach zdôraznené autorom podľa anglického prekladu Biblie AMP)

Pozri sa pozorne na slová, ktoré som zdôraznil v tomto verši. Zastav sa a zamysli sa nad každým z nich. *Nesmierne veľká (tiež nezmerateľná)*. Nemôžeš ju zmerať. *Neobmedzená*. Neexistuje pre ňu žiadne obmedzenie. *Prevyšujúca veľkosť*. Neexistuje vo vesmíre žiadna väčšia moc.

Všimni si, že všetka moc je už *vnútri* nás. Nie je to moc, ktorú by sme mohli pravidelne dostávať z trónnej sály. Je to Jeho sila, ktorá už v nás je.

Tiež je *pre* nás. Umožňuje nám, aby sme sa násobili. Pomáha nám v tom, aby sme boli plodní. Robí nás efektívnymi v pomoci druhým. Žiarime ňou ako jasné svetlá.

Táto moc nie je nič iné ako Božia milosť!

Pravidlo v živote²⁴

Božia milosť je úplne ohromujúca. Je to nezaslúžený dar spasenia, odpustenia, novej prirodzenosti - nového človeka a posilnenia, aby sme žili zbožný život. Tiež nám umožňuje, aby sme sa násobili, boli plodní a vládli v živote. Milosť je naozaj úžasná! Vypočuj si dôkladne Pavlove slová:

“...omnoho skôr tí, čo dostávajú hojnosť milosti a daru spravodlivosti, *budú kraľovať v živote* skrze jedného, Ježiša Krista.”

(Rimanom 5:17; v kurzívach zdôraznené autorom)

Veľkosť tohto tvrdenia sa takmer zdá byť veľmi pritiahnutá za vlasy, aby bolo realistické, pretože jeho dôsledky sú ohromujúce. Možno to je dôvod, prečo ho mnohí prehliadli. Skrze Božiu milosť máme v živote vládnuť. Sme oprávnení prekonať všetky prekážky, ktoré by sa tento svet snažil hádzať proti nám. Život na tejto zemi nie je na to, aby sme z nás dostali to najlepšie; máme nad tým vládnuť. Sme posvätení, aby

sme zanechali významnú stopu v tých sférach, kde máme vplyv, tam, kde máme dosah my. Toto je náš mandát, týmto sme poverení.

Ako to vyzerá v praxi? Máme sa vymámiť zo súčasného stavu, aby sme prevýšili normu. Sme povolani, aby sme mali vplyv - aby sme boli hlavou a nie chvostom, aby sme boli nad a nie pod (pozri Deuteronomium 28:13). Nielen, že máme povstať nad zlé a nepriaznivé okolnosti života, ale máme tiež zatieniť tých, ktorí nemajú zmluvu s Bohom. Máme byť lídrami uprostred neosvieteného sveta. Hlava určuje smer, kurz a trendy, zatiaľ čo chvost nasleduje. Mali by sme byť vodcami vo všetkých oblastiach našej spoločnosti, nie nasledovníkmi. Je toto realita? Alebo zaostávame za tým, čo Boh volá dobrým?

Dovoľ mi to vyhláskovať jasne. Ak je tvoje zamestnanie v oblasti zdravotníctva, Božou milosťou máš schopnosť objaviť nové a inovatívne spôsoby pre liečbu chorôb a nemocí. Tvoj potenciál je nezmerateľný a neobmedzený. Tvoji spolupracovníci by mali žasnúť nad tvojimi objavmi a tvoja práca by ich mala inšpirovať. Tvoja inovácia a múdrosť spôsobí, že si budú škrabať svoje hlavy a povedia: "Odkiaľ on (alebo ona) berie tieto nápady?" Nielenže budeš žiariť, ale tiež budeš znásobovať svoju efektivitu vo svojom odbore. Iní sa budú usilovať nasledovať v твоjich šľapajách a budú sa snažiť poznať zdroj tvojej schopnosti.

Ak si designer webov, tvoje výtvyry by mali byť čerstvé a inovatívne, až natolko, že iní budú napodobňovať tvoju prácu. Ty a ostatní veriaci v tvojej oblasti by ste mali stanoviť prevládajúce trendy, ktoré spoločnosť nasleduje. Si vyhľadávaný pre svoju prácu a si známy pre svoje inovácie. Si tak popredu, že ostatní v tvojom odbore si škrabú hlavy a hovoria jeden druhému: "Odkiaľ on (alebo ona) berie túto kreativitu?" Ty sa rozmnožuješ tým, že odovzdávaš svoje znalosti druhým a tvoje odvetvie rastie, a tým prispievaš do kráľovstva.

Ak si učiteľ v škole, skrze uschopňujúcu milosť v tebe, rozvíjaš čerstvé, kreatívne a inovatívne spôsoby, ako sprostredkovať

vedomosti, chápanie a múdrosť svojim študentom tak, že nikto z ostatných pedagógov v tvojom školskom systéme na to ani nepomyslel. Môžeš nastaviť latku a inšpirovať študentov takým spôsobom, že sa ostatní budú diviť. Tvoji kolegovia budú medzi sebou diskutovať: "Odkiaľ on (alebo ona) berie tieto nápady?" Budeš sa násobiť tým, že budeš rozmnožovať svoje schopnosti vo svojich študentoch a rozvíjať ďalších pedagógov.

Ako obchodník alebo obchodníčka, môžeš prísť s nápaditými produktami a predajnými technikami, ktoré predbehnú ostatných. Zapojíš bystré, živé marketingové stratégie, ktoré sú na špici. Obratne rýchlo vnímaš, čo je výnosné a čo nie. Vieš, kedy kúpiť a kedy prediť, kedy vstúpiť a kedy vystúpiť. Ostatní podnikatelia si budú škriabať svoje hlavy a snažiť sa prísť na to, prečo si ty taký úspešný. Budeš sa násobiť tým, že budeš rozvíjať mladých podnikateľov, a veľkorysým dávaním takto budovať kráľovstvo.

Rovnaký princíp platí v prípade, že si hudobník, bádateľ, športovec, vedec, policajt, letuška, mamička v domácnosti, alebo keď si v médiách, vo vojsku alebo akejkoľvek inej oblasti života. Všetky tieto príklady, či už sú vznešené alebo nie, modelujú naše poverenie.

Každý z nás je povoláný do rôznych sektorov spoločnosti. Všade tam, kde sa nachádzame, by sme mali manifestovať autoritu a vodcovstvo. Naše obchody a podnikanie by mali prosperovať, aj keď ostatné zápasia. Naše komunity by mali byť bezpečné, krajšie a prosperujúce. Naše miesta zamestnania by mali rozkvitať. Naša hudba by mala byť čerstvá a originálna, napodobňovaná svetskými hudobníkmi. To isté by malo platiť o našej grafike, videách a architektonických návrhoch. Naša kreativita by mala inšpirovať a mala by byť vyhľadávaná na každej úrovni.

Naše výkony, či už v atletike, zábavnom priemysle, umení, médiách alebo akejkoľvek inej oblasti by mali prevládnuť. Keď spravodliví vládnu, naše mestá, štáty a národy by mali prevládnuť. Naše školy by

mali excelovať, keď učíme a vedíme. Ak sa veriaci podieľajú, mala by v tom byť hojnosť kreativity, inovácie, produktivity, pokoja, citlivosti a bezúhonnosti. My, Ježišovi učeníci, máme byť svetlom v temnom svete. Takže v podstate, skrze Božiu milosť by sme mali *odlíšiť samých seba* uprostred temnej spoločnosti.

Za normou

Prečítaj si toto svedectvo o Danielovi:

“Daniel časom *vynikol* nad vysokými úradníkmi aj satrapmi, pretože mal výnimočného ducha a kráľ zamýšľal ustanoviť ho nad celým kráľovstvom.”

(Daniel 6:4)

To je ohromujúce. Prv si všimni, že Daniel *vynikol*. Nepíše sa tu: “Boh odlíšil Daniela.” Každý hlavný preklad Biblie uvádza, že to bol Daniel, ktorý “sa vyznamenal.” Anglický preklad Biblie - *The Message* - hovorí, že “úplne prekonal iných” vodcov.

Ako to Daniel urobil? Mal výnimočné vlastnosti, pretože bol muž, ktorý bol spojený s Bohom. Nemalo by sa to líšiť od každého, kto má Ducha Božieho, ktorý žije v jeho vnútri.

Anglický preklad Biblie - *The New American Standard Bible* - uvádza: “Daniel sa sám začal odlišovať..., pretože mal *mimoriadneho* ducha.” Slovo *mimoriadny* znamená “ísť nad rámec normy, vymaniť sa zo statusu quo, zo súčasného stavu, prekročiť bežnú mieru.” Niekedy lepšie pochopíme význam slova, keď preskúmame, čo nie je - to sú antonymá - čo pre slovo *mimoriadny* je *bežný, všedný, obyčajný* alebo *normálny*. Takže žiť normálnym životom by manifestovalo opačný životný štýl toho, kto má *mimoriadneho* ducha.

Danielov duch bol *mimoriadny*. Ak je náš duch *mimoriadny*, naše mysle a telá by mali nasledovať *suitu*. Ak nás náš duch vedie,

tvorivosť, vynaliezavosť, múdrosť, poznanie a všetky ostatné aspekty života sú tvarované odlišne, ako keby sme žili len našou vlastnou silou. Ak naozaj pochopíme milosť vo *vnútri* nás a *pre* nás, vieme, že nie sú žiadne obmedzenia.

Nezabúdajme na slová, ktoré opisujú Božiu moc vnútri nás: *nezmerateľná, neobmedzená a prevyšujúca veľkosť*. Daniel sa napojil na to, čo bolo dostupné v jeho vzťahu s Bohom. Poznal svoju zmluvu so Všemohúcim - že mal byť hlavou a nie chvostom. A my máme mocnejšiu zmluvu s Bohom ako mal Daniel.

Preskúmajme si Danielovu situáciu dôkladnejšie. On a jeho traja kamaráti boli privezení ako zajatci z malého národa Izrael a dovedení do najmocnejšieho národa na svete. Ak si Američan a myslíš si, že náš národ bol v minulom storočí veľký, faktom je, že naša krajina nie je ani zďaleka taká silná ako bol Babylon, relatívne povedané. Babylončania vládli svetu - celému! Boli číslo jedna ekonomicky, politicky, vojensky, spoločensky, vedecky, vzdelanostne a umelecky.

Babylonský ľud bol najprepracovanejší na planéte prakticky vo všetkých oblastiach. Zatiaľ sme zistili, že ohľadom na Daniela a jeho priateľov: "A vo všetkých veciach, (kde bolo treba) múdreho dôvtipu, na ktoré sa ich kráľ vypytoval, zistil, že sú desať ráz vyššie než všetci čarodeji a veštcí, ktorí boli v celom jeho kráľovstve" (Daniel 1:20). Ostatné preklady hovoria, že boli desaťkrát lepší, desaťkrát múdrejší a chápali desaťkrát viac. Zrealizovali nápady, ktoré mudrcov tohto vedúceho národa nikdy predtým nenapadli a ich nápady fungovali. V podstate ich kreativita, inovácie a nadhľad boli desaťkrát silnejšie ako tie ostatných vodcov, ktorí nemali Božieho Ducha.

Väčší ako Daniel

S ohľadom na túto skutočnosť, čítaj Ježišove slová: "Hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nie je nik väčší ako Ján. Ale ten, kto je v Božom kráľovstve menší, je väčší ako on" (Lukáš 7:28). To znamená, že Ján Krstiteľ bol väčší ako Daniel. Nesnaž sa porovnať týchto dvoch

tým, čo urobili. Ján bol v službe; Daniel slúžil v občianskej vláde. Ježiš však jasne ukazuje, že Ján bol lepší. Ale On potom pokračuje a hovorí:

“Ale ten, kto je najmenší v Božom kráľovstve, je väčší než Ján.”
(Lukáš 7:28)

Prečo je ten, kto je najmenší v kráľovstve Božom väčší ako Ján? Ježiš ešte nevisel na križi, aby oslobodil ľudstvo, takže Ján nemal znovuzrodeného ducha. Nedá sa o Jánovi povedať: “Ako Ježiš je, taký je Ján Krstiteľ v tomto svete” (pozri 1. Jánova 4:17). A to sa hovorí o nás! Ján nebol vychovaný a posadený spolu s Kristom na nebeských miestach (pozri Efezským 2:6). A predsa je to pravda o nás! To je dôvod, prečo je teraz najmenší v kráľovstve väčší ako Ján. Chápeš to?

Niektorí učenci veria, že na zemi boli približne dve miliardy kresťanov od čias Ježišovho zmŕtvychvstania až do dnešného dňa. Šance sú veľmi malé, ale ak sa tak stane, že si najmenší z týchto dvoch miliárd veriacich, ešte stále si väčší ako Ján Krstiteľ, čo znamená, že ty si väčší ako Daniel.

Otázky, ktoré tu teraz vznikajú, sú, či naozaj vieš, kto si? A odlišuješ sám seba? Si desaťkrát múdrejší, lepší, kreatívnejší a inovatívnejší ako tí, s ktorými pracuješ, ktorí nie sú v zmluvnom vzťahu s Bohom skrze Ježiša Krista? Ak nie, prečo? Mohlo by to byť to, že neveríme za väčšiu mieru Božej milosti?

Porozmýšľajme nad tým trochu ďalej. Ježiš vyhlásil, že sme “svetlo sveta” (pozri Matúš 5:14). To, že sa na nás odkazuje ako na svetlo uprostred tmy, nie je jednorazový výskyt v Novej Zmluve. (Pozri Matúš 5:14-16; Ján 8:12; Skutky 13:47; Rimanom 13:12; Efezským 5:8,14; Kolosenským 1:12; Filipským 2:15; 1. Tesalonickým 5:5 a 1. Jánova 1:7; 2:9-10) Táto pravda by mala byť ohromujúcou témou našich životov v Kristovi.

Čo to znamená byť svetlom sveta? Väčšina to vidí, že sa to vzťahuje iba na naše správanie - aby sme boli sladkí, láskaví a pekní - spolu s faktom, že môžeme citovať Jána 3:16. Čo ak Daniel videl, že má byť svetlom týmto spôsobom? Čo ak bolo jeho cieľom každý deň, keď vstúpil do vládných úradov, zaobchádzať s ľuďmi pekným spôsobom a povedať svojim spolupracovníkom, "Hej, babylonskí vodcovia, Žalm 23 hovorí: "Pán je môj pastier, nebudem mať..."

Čo hovorili administrátori a guvernéri, keď Daniel odišiel z kancelárie, aby sa modlil v čase obeda? (Urobil to každý deň). Som si istý, že to bolo niečo ako: "Sme takí radi, že fanatik je mimo kancelárie. Dúfam, že sa bude modliť celé popoludnie. Je to taký čudák!"

Prečo z toho urobili zákon, že sa Daniel nemohol modliť? (Pozri Daniel 6:6-8) Mohlo to byť preto, že bol desaťkrát múdrejší, bystrejší, inovatívnejší a kreatívnejší než hociktorý z nich? Keďže bol povyšovaný nad každého z nich, až kým nebol hlavou všetkých vodcov, možno boli iba trochu žiarliví.

Títo vodcovia boli zmätení a pravdepodobne medzi sebou konzultovali, hovoriac: Proste to nechápeme! Boli sme trénovaní najvzdelanejšími, najnadanejšími a najmúdrejšími učiteľmi, vedcami a predstaviteľmi na celom svete. On je z tejto nevýznamnej malej krajiny, tak odkiaľ berie tieto nápady? Ako je to možné, že je oveľa lepší ako my? Musí to byť to modlenie, ktoré robí trikrát denne. Urobme zákon proti jeho modleniu, aby nepokračoval v našom zatíenovaní." (Samozrejme, že toto slúžilo ich účelu, aby ho takisto zatkli.)

Daniel bol jasným svetlom vďaka faktu, že bol ohromujúci jedinec. Jeho výnimočné vlastnosti spôsobili, že žiaril intenzívne v očiach jeho súčasníkov. Nepáčilo sa im to, pretože mu závideli. Dokážem si však predstaviť, že mnoho ďalších, vrátane kráľa, videli dôkaz živého Boha v Danielových schopnostiach, a to bolo pre nich atraktívne a spôsobilo to, že ctili Danielovho Boha.

Nebola to Danielova znalosť Písma, alebo že by bol pekný a modlil sa trikrát denne, čo spôsobilo, že si to ostatní všimli. Bol to fakt, že bol aj oveľa lepší vo svojom odbore práce, aj mal zbožný charakter. Jeho osobný základ, štruktúra a ozdobné materiály boli všetky úžasne skvelé.

Dôkaz v mojom živote

Osobne som bol svedkom moci Božej milosti na môj život. Jeden z mojich najhorších predmetov na strednej škole bola angličtina a tvorivé písanie. Zakaždým som sa snažil, keď som dostal tri stránky papiera. Trvalo mi mnoho hodín, kým som napísal, ale nie viac ako na polovicu z notebookovej podložky. Roztrhal a zahodil som stránku po stránke hrozného písania. Získal som 370 zo 800 bodov v anglickej časti testu SAT. Aby som ti dal predstavu o tom, aké zlé to je, na všetkých mojich cestách som sa stretol iba s jedným človekom, ktorý mal ešte nižšie skóre!

Keď mi Boh v modlitbe v roku 1991 ukázal, že chce, aby som napísal knihu, myslel som si, že si ma pomýlil s niekym iným. Podobne ako Sarah v Starom Zákone, som sa dobre zasmial. Ako by som mohol napísať kapitolu, a nie to celú knihu? Čo som však pôvodne nezobral do úvahy, bola nesmierna, neobmedzená a nadmerná milosť Božia vo mne.

Počas desiatich mesiacov, odkedy som prijal nariadenie od Boha "napísať knihu," dve ženy z rôznych štátov prišli za mnou a povedali s odstupom dvoch týždňov tieto slová: "John, Boh chce, aby si písal. Ak nebudeš písať, dá posolstvo niekomu inému." Po tomto som spísal zmluvu s Bohom a uznal svoju úplnú závislosť na Jeho milosti. Dopoviem zvyšok tohto príbehu v ďalšej kapitole, tu len poznamenám, že je napísaných devätnásť kníh a milióny kópií bolo rozdistribuovaných po celom svete vo vyše deväťdesiatich jazykoch.

Milosť uschopnila nielen moje písanie, ale aj moje rozprávanie. Prvýkrát, keď ma Lisa počula hovoriť verejne, potom, čo sme sa vzali,

zaspala v prvej rade. Taký zlý som bol. Jedna z jej najlepších kamarátok sedela vedľa nej a zaspala takým hlbokým spánkom, že som videl, ako jej slina tečie dole po brade z jej naširoko otvorených úst. To bola podpora! Teraz ľudia nezaspávajú, keď hovorím verejne. Predtým som to robil z mojej sily; teraz som sa naučil veriť byť závislým a mať úžitok z Jeho milosti.

V týchto dvoch oblastiach som zlyhal v mojej vlastnej schopnosti. No vďaka nim mi Boh dal privilégium slúžiť miliónom ľudí.

Skutočne dobrý život

Zhrňme si naše parametre, aby sme žili dobrý život. Ak veríš, nič nie je pre teba nemožné. Pretože On je schopný, môže robiť cez teba nesmierne hojne nado všetko, čo môžeš žiadať alebo rozumieť. Dostupná vnútorná moc, skrze ktorú On splní tvoje životné dielo, je nezmerateľná, neobmedzená a prevyšuje všetky ostatné. Tvoj život by nemal byť taký, ako to, čo sme s Lisou zažili v tej predajni, keď sme si vybrali záverečné materiály pre náš nový domov. Ty nemáš žiadne obmedzenia, pretože to, kto si a čo robíš, je z Božej milosti! Takže dovoľ Duchu Svätému, aby rozšíril tvoju víziu. Snívaj vo veľkom, ver a hýb sa dopredu s tomu zodpovedajúcimi činmi.

Je tu faktor, ktorý má zásadný význam pre naplnenie toho, o čom sa v tejto kapitole hovorilo. Bez pochopenia tohto bodu, sú dobré šance, že budeme frustrovaní, a dokonca zvedení v našom úsilí byť efektívni, aby sme sa násobili a rozmnožovali. V našej ďalšej kapitole budeme diskutovať o tejto vlastnosti s názvom *rozlišovanie*.

SCHOPNOSŤ ROZLIŠOVANIA

“Tuhý pokrm je pre dokonalých, pre tých, čo majú návykom vycvičené zmysly na rozlišovanie dobrého a zlého.”

- Židom 5:14

Svätosť nie je luxus, ktorý sa týka len zopár ľudí; je to jednoducho povinnosť, pre teba a pre mňa.

- Matka Tereza

Tí, ktorí sú plnoletí, sú tí, ktorí sú zrelí, no nie fyzicky, ale duchovne. Fyzicky sa rodíme ako deti a rastieme do dospelosti. Rovnakým spôsobom sa rodíme duchovne ako deti a očakáva sa, že vyrastieme do dospelosti, do rozmerov Krista.

Medzi týmito dvoma skutočnosťami je významný rozdiel. Fyzická dospelosť je viazaná časom. Už si počul o dvojročnom dieťati, ktoré by bolo 1,80 cm vysoké? Trvá to pätnásť až dvadsať rokov, kým dosiahne túto výšku. Ale duchovný rast nie je viazaný časom. Už ste sa stretli s veriacim, ktorý má len jeden rok v Kristu, ale je zrelší ako tí, ktorí sú spasení už dvadsať rokov?

Podľa Židom 5:14 je známkou zrelosti, ak naše vnútorné zmysly presne rozlišujú, čo je skutočne dobré a zlé.

Je dôležité si všimnúť, že tvoje srdce má päť zmyslov, rovnako ako má tvoje telo. Tento fakt je zrejmý v Biblii. „*Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Hospodin...*“ (Žalm 34:9; v kurzívach zdôraznené autorom). Dva zmysly sú zahrnuté práve v tomto verši.

Ježiš raz zástupom povedal: „Kto má uši, nech *počúva!*“ (Matúš 11:15; v kurzívach zdôraznené autorom)! Väčšina v zástupe počula fyzicky; On hovoril o ich vnútorných ušiach.

Pavol citoval Božie prehlásenie pre Izrael: „Preto vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán, nečistého sa *nedotýkajte* a ja vás prijem“ (2. Korinským 6:17; v kurzívach zdôraznené autorom). Ten istý apoštol tiež napísal, že „...vdďaka Bohu, ktorý nám v Kristovi vždy dáva víťaziť a na každom mieste skrze nás zjavuje *vôňu* svojho poznania“ (2. Korinským 2:14).

Všetkých päť zmyslov je zahrnutých v týchto štyroch veršoch!

Rozlišovanie

Ako sa udržujeme od toho, aby sme nemiešali dobro a zlo, obzvlášť v čase, keď je klamstvo na dennom poriadku? Ako môžeme nespadať do pasce, do ktorej spadla Eva, keď verila, že zlo je dobré, príjemné a múdre? Odpoveď je - *rozlišovaním*. Tak ako ho rozvíjame? Prostredníctvom autentickej, zbožnej bázne.

Prorok Malachiáš predpovedal, že v neskorších časoch budú dve skupiny veriacich, tí, ktorí sa boja Boha a tí, ktorí nie. Uprostred ťažkých časov sa tí, ktorým chýba Božia bázeň, sťažujú, porovnávajú a reptajú. Nepáči sa im, že musia slúžiť Bohu, no aj tak trpia protivenstvo, žiaľ a ťažkú prácu, zatiaľ čo tí, ktorí sú skazení a nemajú vzťah s Bohom, prosperujú.

Tí, ktorí sa boja Boha, prechádzajú rovnakými útrapami, ale robia niečo iné. Hovoria o Božej добрote. Bojujú napriek nepriazni osudu tým, že veria, čo On hovorí o ich ťažkých okolnostiach. Viac

sa zaoberajú Božimi túžbami, plánmi a kráľovstvom ako vlastným dočasným nepohodlím. Poznajú a stoja v Jeho vernosti. Ich postoj je takýto:

“Aj keby figovník nevypučal a vinič nezarodil, hoci by oliva vyschla a na poliach sa nič neurodilo; aj keby z košiara zmizlo stádo a v maštali by nebol dobytok, ja sa však budem radovať v Hospodinovi a jasať v Bohu mojej spásy. Pán, Hospodin, je mojou silou. Dal mi nohy lane a vyvádza ma na moje výšiny.”
(Habakuk 3:17-19)

Boh skrze proroka Malachiáša uviedol, že On ich urobí svojimi špeciálnymi pokladmi. (Spomeň si, ako Pavol hovoril o “zvláštnych nádobách” v 2. Timotejovi 2:21). Malachiáš predpovedal, že jedným z potešujúcich výhod pre tých, ktorí sa boja Boha, bude: “Potom uvidíte rozdiel medzi spravodlivým a svojvoľníkom, medzi tým, kto Bohu slúži, a tým, kto mu neslúži” (Malachiáš 3:18; v kurzívach zdôraznené autorom). Inými slovami, títo veriaci si nebudú pliesť, čo nie je dobré s *dobrym*.

V predchádzajúcej kapitole sme identifikovali parametre Božej dobroty: hojnosť nad rámec toho, čo si môžeme žiadať alebo poznať. Pre jednu osobu môže byť hojnosť jej pád, ale pre druhú je to skvelá príležitosť. Ak je hojnosť твоjím cieľom, iste padneš do rovnakej pasce ako Eva, Kain, Balám, Korah, Saul, Geházi, Judáš, Alexander, laodicejská cirkev a nespočetné množstvo ďalších. Ak je však potešovanie Boha твоjím hlavným cieľom, budeš mať schopnosť rozlišovať, čo je dobré a zlé - schopnosť správne spravovať svoju hojnosť.

Kľúč sa nachádza v rozlišovaní a miera našej schopnosti rozlišovať je priamo úmerná našej bázni pred Bohom. Dovoľ mi zopakovať, že čím viac sa bojíme Boha, tým viac sme schopní múdro rozlišovať. Na začiatku svojej vlády Šalamún volal: “Obdaruj svojho služobníka schopnosťou spravovať svoj ľud a rozlišovať medzi dobrým a zlým” (1. Kráľova 3:9).

Múdrosť, ktorou Šalamún vládol, bola udivujúca. V rokoch, keď nasledoval Pána, napísal: "...keď budeš prosiť o *rozum*, hlasne sa dovolávať rozumnosti, ak ju budeš hľadať ako striebro a slediť za ňou ako za skrytými pokladmi, potom porozumieš bázni pred Hospodinom a nájdeš Božie poznanie" (Príslovia 2:3-5; v kurzívach zdôraznené autorom).

Akonáhle však Šalamún stratil bázeň pred Bohom, bol zmätený a nevedel rozlíšiť rozdiel medzi dobrom a zlom. Všetko sa mu stalo "márnosťou" a "uchopením pre vietor." Celá kniha "Kazateľ" je obrazom zmäteného a pomäteného muža, ktorý stratil svoju bázeň pred Bohom a v dôsledku toho aj svoje rozlišovanie. Bol v smutnom rozporení mysle. Počas rokov služby bolo moje srdce zlomené kvôli mnohým lídrom a veriaci, kedy som bol svedkom podobnej straty bázne pred Pánom a podľahnutiu klamu kvôli strate rozlišovania a súdnosti.

Ako bolo uvedené vyššie, zbožný strach nás motivuje, aby sme spolupracovali s Božou milosťou, aby sme sa očistili od nečistôt. Je zaujímavé, že naše rozlišovanie závisí od toho, či žijeme zbožný život. Takže ešte raz, vidíme svätosť ako nosnú konštrukciu pre naše životné rozhodnutia, či už zahrňajú našu kariéru, vzťahy, financie, sociálne príležitosti alebo akýkoľvek iný aspekt života.

Naša horlivosť a vášeň by v prvom a najdôležitejšom rade mala byť, aby sme sa báli Boha, mali bázeň pred Bohom. Ak je toto našou top prioritou, potom nás hojnosť neoklame. Je nám povedané: "Kto dôveruje vo svoje bohatstvo, sám padne, kým spravodliví budú pučať ako lístie" (Príslovia 11:28). Napriek tomu v tej istej knihe čítame: "Mám dobrú radu a úspech, ja som rozumnosť a mám silu... Pri mne nájdu bohatstvo a česť, trvalý blahobyt a spravodlivosť" (Príslovia 8:14,18). A znova: "Odmenou za pokoru a bázeň pred Hospodinom je bohatstvo, sláva a život" (Príslovia 22:4). Pravé bohatstvo je zdroj, ktorý ťa uschopňuje, aby si naplnil, čo Boh do teba vložil, aby si na tejto zemi robil. Toto so sebou vždy nesie aj vplyv na ostatných, a toto je budovanie kráľovstva.

Otázku, ktorú by si sa mal každé ráno vážne pýtať samého seba, je, či som dnes motivovaný bázňou pred Pánom alebo získaním hojnosti? Ak je tvojím cieľom zbožný strach, ochráni ťa to pred klamom zapletenia sa do zlého, aby si získal, čo je dobré.

Dovoľ mi to objasniť: zdroje, bohatstvá, majetok a hojnosť sú dobré. Ale ak je toto tvojím cieľom, bude ti chýbať rozlišovanie, aby si rozoznal, či prostriedky na ich získanie nie sú zlé. Biblický príbeh pomôže vysvetliť, ako to funguje.

Je čas prijímať?

V Izraeli bolo zvykom priniesť obeť alebo dar prorokovi. Ako mladý muž, budúci kráľ Saul a jeho sluha hľadali otcove stratené somáre. Po náročnom love odporúčal sluha, aby pocestovali do neďalekého mesta, aby zistili, či prorok menom Samuel, ktorý tam žil, im mohol pomôcť zistiť, kde sa osly nachádzajú. Saulova okamžitá reakcia bola: "Ak pôjdeme, čo mu musíme dať? Nemáme už žiadneho chleba v našich vreciach. Nemáme nič, čo by sme doniesli ako dar pre svätého muža. Máme niečo iné?" (1. Samuelova 9:7) To bol typický postoj, keď chceli prísť k prorokovi.

Podme do iného časového obdobia v Izraeli. Sýrsky armádny dôstojník menom Náman prišiel do domu proroka Elizea. Boli mu dané pokyny, ktoré keď nakoniec poslúchne, mu prinesú úplne uzdravenie z malomocenstva. Vrátil sa k Elizeovi, aby sa poďakoval a doniesol dar. Prorok odpovedal: "Akože žije Hospodin, ktorému slúžim, neprijmem. Hoci naliehal, odmietol prijať" (2. Kráľovská 5:16). Náman ho vyzýval, aby prijal dar, ale Elizeus znova odmietol.

Elizeov osobný asistent Geházi bol svedkom celého rozhovoru. Pozeral sa v šoku, ako Náman odišiel bez toho, aby dal obvyklý dar. Keď už Elizeus odišiel z jeho prítomnosti, Geházi prenasledoval Námanovú skupinu. Náman ho zbadal a zastavil svoju karavánu a opýtal sa Geháziho, či sa niečo deje.

Geházi ho uistil, že všetko bolo v poriadku, ale potom klamal Námanovi tým, že Elizeus mal teraz náhlu potrebu. Jeho slová zneli: “Ale nie. Môj pán ma posielal s odkazom: Práve teraz ma navštívili dvaja mladíci z prorockých učeníkov z Efrajimského pohoria. Daj pre nich, prosím, talent striebra a dvoje sviatočných šiat” (2. Kráľova 5:22).

Náman reagoval tým, že dal dvojnásobok toho, čo bolo “treba.” Rozlúčili sa a Geházi sa vrátil a tajne uložil dary medzi jeho vlastné veci.

Geházi sa vrátil k Elizeovi a stál pred ním. Elizeus sa ho opýtal, kde bol. Klamal, tvrdiac, že nebol nikde. Potom Elizeus prehlásil:

“On nato: Nebol azda môj duch pri tom, keď sa ktosi na voze obrátil, aby sa stretol s tebou? Je vhodný čas nadobúdať si peniaze, šatstvo, olivové sady, vinice, ovce, dobytok, sluhov a slúžky? Preto natrvalo pripadne Naamánovo malomocenstvo k tebe a k tvojmu potomstvu. I vyšiel od neho malomocný, biely ako sneh.”

(2. Kráľova 5:26-27).

Geháziho nedostatok zbožného strachu (a následne aj rozlišovania) ho postavil do pozície, že bol oklamáný. Myslel si, že bol čas prijímať, keď nebol. Veril, že dar bol zaslúžený, možno si myslel, že by ho mal dostať on, keďže ho jeho šéf odmietol. Koniec koncov, rovnako ako Elizeus, aj on prinášal obeť a dal svoj život do Božej práce. Nebola Božia vôľa pre nich, aby prosperovali? A teraz tu bol tento bohatý pohan, ktorý uctieval cudzích bohov. Neboli bohatstvá hriešnika nazbierané pre spravodlivého? Prišiel k názoru, že neprijatá platba za službu bolo od Elizea nerozumné.

Geháziho odôvodnenie ospravedlnilo prostriedky, ktoré použil, aby získal to, čo si myslel, že mu právom patrí. Chýbalo mu rozlišovanie, a preto identifikoval zlo ako dobro. A zaplatil hroznú cenu za svoju neposlušnosť.

Účel svätích prostriedky

Existuje toľko príbehov, o ktorých by som mohol hovoriť na ilustráciu toho, ako nasledovanie pozemských bohatstiev pred bázňou pred Pánom, dostalo do pasce vedúcich lídrov a veriacich. Bol som svedkom, ako mnohí za to draho platili. Predná strana príležitosti na zisk sa zdala byť lákavá, rozumná a dobrá. V skorých štádiách sa zdalo, že ich snaha bola požehnaná a úspech bol hneď za rohom. Potom sa veci zmenili k horšiemu a dlhodobé dôsledky boli nákladné. Bol som svedkom rozbitých manželstiev, stratených služieb, podnikaní, ktoré zlyhali, finančných krachov, zdravotných komplikácií, zničených vzťahov. Všetko bolo sprevádzané stratou osobnej bezúhonnosti a dôvery milovaných.

Podnikatelia a podnikateľky rozprávali početné nepríjemné zážitky, keď jednali s inými kresťanmi v oblasti podnikania. Zažili sebecko, klamstvo, krádež, závisť, podvod a spreneveru. Prečo sa to deje? Jednoduché vysvetlenie: výsledok, ktorý sa javí ako dobrý, potvrdzuje prostriedky kompromisov, aby sme sa k nemu dostali. Tá myšlienka je: Je to *Božia vôľa pre mňa, aby som bol úspešný, mal prostriedky a tešil sa z vplyvu*. Ale ľudia nepoužívajú Božie Slovo ako filter na to, aby preskúmali cestu. Často sa kompromis javí, že je jedinou cestou. *Naša loď vypláva, ak nebudeme konať. Prídeme o skvelú príležitosť alebo požehnanie*. Vyžaduje si to zrelý charakter, aby sme čakali na Božie ustanovenie.

Satan predstavil Ježišovi kompromis na začiatku Jeho služby. Pokúšal Ježiša tým, že mu ponúkol bezbolestnú skratku, aby obnovil kráľovstvá tohto sveta - kvôli čomu Ježiš prišiel, aby to splnil - ak by ho Ježiš uctieval. Pre Ježišovu ľudskú stránku to pravdepodobne znelo ako atraktívna ponuka. Ak by prijal Satanov návrh, mohol by urýchliť svoju službu a vyhnúť sa obrovskému množstvu ťažkej práce a utrpenia. Všetko, čo musel urobiť, bolo uctievať Satana.

Ako často Satan ponúka, že splní to, čo Boh vložil do našich srdiec; ale aby sme to dostali, musíme robiť kompromisy s bezúhonnosťou,

charakterom a poslušnosťou? Uctievanie nie je definované pomalou piesňou s poučným textom. Uctievanie je vyjadrené tým, koho poslúchame. Možeme spievať pomalé piesne v cirkvi, zatiaľ čo náš životný štýl - ktorý hovorí oveľa hlasnejšie než naše piesne - v skutočnosti uctieva temnotu.

Predtým som sa zmieňoval, že väčšina autorov predstaví v knihe primárny význam neznámeho slova v jeho prvom význame. Ak sa pozrieš, kedy sa slovo *uctievania/klaňania* prvýkrát vyskytuje v Biblii, vtedy skutočne pochopíš jeho význam. Prvýkrát bolo použité, keď Boh povedal Abrahámovi, aby obetoval najdôležitejšiu osobu alebo vec v jeho živote, a Boh neudal dôvod prečo.

Potom, čo Abrahám putoval tri dni so svojím synom Izákom k úpäti hory Moria, povedal svojim sluhom: "Zostaňte tu s oslom. Ja pôjdem s chlapcom ta, pokloníme sa Bohu a vrátíme sa k vám" (Genesis 22:5). Neišiel hore na horu, aby spieval pomalú melodickú pieseň Bohu. Abrahám vyšiel hore, v poslušnosti voči Bohu, aby dal svoje najcennejšie "vlastníctvo" na smrť. Jeho uctievanie bolo definované jeho poslušnosťou.

Mohol by to byť dôvod, prečo Boh raz povedal svojim ľuďom: "Odstráň odo mňa hluk tvojich piesní, brnkanie tvojich hárf nechcem počúvať. Ale nech prúdi ako voda právo a spravodlivosť ako *nekonečná rieka [spravodlivého života]*" (Amos 5:23-24, v hranatých zátvorkách zdôraznené podľa anglického prekladu NLT a kurzívom podľa autora). Milujem pojem "nekonečná rieka spravodlivého života." To je to, čomu hovorím neochvejná, priamočiara poslušnosť.

Životný štýl ľudí v Amosových dňoch nebol v súlade s Božím Slovom, ale stále písali, zhromažďovali sa a spievali nové piesne uctievania. *Pravé uctievanie je zjavené tým, koho poslúchame, a nie, komu spievame.*

Voľba dobra namiesto Boha

Dovoľ mi, aby som sa podelil, ako som raz spadol do pasce, kedy som urobil kompromis s mojou poslušnosťou. Naša služba bola v detskom štádiu, mala menej ako dva roky. Pozostávala výhradne z môjho cestovania do malých zborov, kde bola účasť jednej stovky ľudí alebo aj menej. Naším častým dopravným prostriedkom bola naša Honda Civic, s dvoma deťmi na zadnom sedadle. Mali sme len dostatok priestoru pre batožinu a dve krabice kaziet, aby boli dostupné na našich stretnutiach.

Ako som už spomenul vyššie, jedného rána Boh prehovoril k môjmu srdcu, aby som písal. Odkladal som poslušnosť z dvoch dôvodov. Po prvé, ako som povedal predtým, tvorivé písanie bol jeden z mojich najhorších predmetov na strednej škole; a po druhé, kto by chcel vydať knihu od neznámeho autora? No napokon som poslúchol a začal som písať.

Trvalo rok a veľa hodín tvrdej práce, kým som knihu dokončil. Potom som oslovil dve vydavateľstvá a predložil som im svoj rukopis, ktorý mal názov *Vítazstvo na púšti*. Jedno povedalo, že to je "príliš kážúce." Druhé neodpovedalo vôbec. Bol som odradený. Lisa a ja sme vsadili na našu jedinú možnosť, a to samopublikovanie. Zohnali sme peniaze na tlač niekoľkých tisíc kópií a predávali ich v malých zboroch, ktoré sme navštívili. Ľuďom, ktorí knihu prečítali, sa páčila, tak som nasledujúci rok napísal druhú knihu. Opäť sme nemali inú možnosť, len publikovať sami.

Niekoľko mesiacov po tom, čo bola vytlačená druhá kniha, akvizičný editor v národnom vydavateľstve zavolať do našej kancelárie. Keď sa predstavil, dychtivo mi vysvetlil dôvod jeho volania: "John, niekto doniesol do našich rúk vašu knihu *Vítazstvo na púšti*. Naše nakladateľstvo verí jej posolstvu a chceme Vám pomôcť, aby sa dostala von k zástupom." Hovorili sme niekoľko minút. Opísal rôzne spôsoby, ako by knihu predávali a chválil sa s marketingom a propagačným tímom. Zdalo sa, že je to príliš dobré, aby to bola pravda; napokon bude kniha dostupná na celoštátnej úrovni.

Po skončení hovoru s editorom som sa však cítil nesvoj. Konverzácia mi v mojom duchu nesedela. Druhý deň ráno som sa modlil a silne som cítil, že Boh hovoril: "Neprímaj ich ponuku."

Porozprával som sa o tom s Lisou. Potom, čo sme sa porozprávali, tiež súhlasila so mnou, že aj keď sa ponuka zdala byť dobrá, tiež vnímala váhanie.

Neskôr toho istého dňa Lisa povedala: "Zlatko, nemám z toho dobrý pocit, keď sa modlím." V tejto chvíli som bol presvedčený, že by som ponuku nemal prijať.

Nasledujúceho dňa mi akvizičný editor znova volal. Aj keď som teraz vedel Božiu vôľu ohľadom tejto veci, stále som ešte chcel počuť, čo mi editor chcel povedať. Hoci som to v tej chvíli nevedel rozoznať, moja túžba, aby sa tento rozhovor predĺžil, bola indikáciou problému. Prečo mi nestačila jednoduchá poslušnosť? Prečo som viacej počúval jeho dôvody, aby som u nich publikoval? Mohlo to byť preto, že to živilo nesprávnu túžbu v mojom srdci? Hladkalo to moje ego?

Editor mi vášnivo rozprával o nadšení jeho spoločnosti, aby publikovali moje poslanstvo. Trval na tom, že moje poslanstvo je potrebné a že to bolo slovo od Boha pre náš národ. Ich spoločnosť pracovala so všetkými špičkovými distribútormi a pravdepodobne mohla našu knihu dostať do každého kresťanského kníhkupectva a mnohých sekulárnych kníhkupectiev na celoštátnej úrovni. Citoval príbehy ďalších neznámych autorov, ktorí u nich publikovali a ako sa teraz ich poslanstvá rozšírili naprieč celou Amerikou. Stali sa populárnymi konferenčnými rečníkmi. Tvrdil, že to všetko bolo vďaka vplyvu jeho spoločnosti.

Tento muž pokračoval a vyvolával mi každý druhý deň po dobu niekoľkých nasledujúcich týždňov, pretože som nepovedal nie. Došiel do bodu, kedy už v mojom srdci nebola žiadna výstraha a obozretnosť. Vnútorne svedectvo od Ducha Svätého bolo umlčané. Dovolil som,

aby lichotenie a ľudské odôvodňovanie umlčalo v tejto veci Božie vedenie. Jednoducho povedané, moje rozlišovanie bolo umlčané.

Exodus 23:8 uvádza: “Neprijmi úplatok, lebo úplatok zaslepuje aj tých, čo majú otvorené oči, a prekrúca slová spravodlivých.” Lichotenie je forma úplatkárstva a ono ma zaslepilo. Volil som príležitosť a hojnosť namiesto bázne pred Pánom.

Aj napriek tomu, že ma moja žena pred tým dôrazne varovala, podpísali sme zmluvu a hneď vypukli všetky druhy problémov.

V tej dobe sme s Lisou boli manželia jedenásť rokov. Pravidelne mi takto pripomínala: “Zdá sa, že ty nie si nikdy chorý!” Bola to pravda. Zriedkavo som niečo chytil, a keď som aj, tak som bol do dvadsiatich štyroch hodín v poriadku. Ale odo dňa, kedy sme podpísali zmluvu, som bojoval s chorobu a nemohol som sa jej zbaviť.

Začalo to chrípkou, kedy som vracal iba druhýkrát v mojej dospelosti. Keď už bolo po chrípke, chytil som vírus. Lisa a ja sme si vyšli mimo mesta osláviť naše výročie a ja som zápasil s vysokou teplotou po celý čas. Horúčka pokračovala do budúceho týždňa. Kázal som v cirkvi a hneď po každej bohoslužbe som sa musel ponáhľať späť do svojej hotelovej izby, kde som sa triasol pod dekou.

Horúčka pokračovala do tretieho týždňa, a nemohli sme tomu veriť. Nikdy som nezápasil so žiadnou takou chorobou. Napokon to silné antibiotiká vytreli, no týždeň na to, čo som dokončil antibiotiká, som chytil silnú nádchu. Cítil som sa hrozne, s boľavým hrdlom, dunelo mi v hlave, mal som plný nos a ostatné obťažujúce, nepríjemné symptómy. Choroba sa ťahala ďalej a ďalej.

Menej ako dva týždne po zotavení sa z prechladnutia, som si poranil koleno. Zranenie bolo také ťažké, že som nosil dláhu a kríval som o barlách po dobu niekoľkých týždňov. Ako by to nestačilo, hneď po tomto som dostal ďalší vírus. Tento cyklus choroby a zranenia trval viac ako tri mesiace. Lisa zostala úplne zdravá po celý čas.

Kým sa toto všetko dialo, mali sme obrovské boje s vydavateľom. Zdalo sa, že sme sa nemohli na ničom zhodnúť. Vzťah bol pod hrozným nátlakom a nedialo sa absolútne žiadne napredovanie v projekte.

Ak by toho nebolo dosť, stretli sme sa so všetkými druhmi ďalších problémov, ktoré sa zdali nemožné, aby sa vyriešili. Život bol nesmierne ťažký za tie tri mesiace. Mohlo to byť to, prečo Dávid napísal: "Kým som nebol pokorený, blúdil som; teraz však zachovávam tvoju reč" (Žalm 119:67).

Boh bol pomerne milosrdný v tejto situácii a On mi dovolil, aby som uvidel svoju hlúposť. Vybral som si úspech zo služby namiesto poslušnosti voči Nemu. Uznal som si svoju chybu pred Bohom aj mojou ženou. Bolo mi odpustené a bol som očistený od hriechu. Jeho milosť je taká úžasná!

Ale stále som bol v pasci. Potrebovali sme zázrak, aby sme sa dostali von zo zmluvy s týmto vydavateľom. Lisa a ja sme spojili ruky a prosili sme o Boží zásah.

Zá pár týždňov nám vydavateľ napísal a povedal, že rušia zmluvu. Uľavilo sa mi, ale prišlo to s cenou: Boží súd nás stál 4000 \$. Bola to enormná suma peňazí pre mladú službu - v skutočnosti sa rovnala asi polovici rozpočtu jedného mesiaca.

Božia príležitosť

O niekoľko mesiacov neskôr ma kamarát menom Scott požiadal, aby sme išli na obed: "John, chcem, aby si sa stretol s mojím kamarátom." Súhlasil som.

V reštaurácii mi Scott predstavil svojho kamaráta, ktorý sa tiež volal John. Ukázalo sa, že bol vedúcim známeho vydavateľstva. Po bežnej konverzácii a vzájomnom spoznaní sa uprostred obeda, sa ma John spýtal, o čom som práve kázal. Nemyslím si, že som zjedol ďalšie sústo po jeho otázke.

Začal som sa s ním rozprávať na tému urážka. Hovoril som so Scottom a Johnom s veľkou vášňou asi pätnásť minút.

V jednom bode ma John prerušil a povedal: “Chcem, aby si vedel, že nemôžeme publikovať toto posolstvo, pretože publikujeme zhruba dvadsať štyri kníh ročne. Tieto tituly sú od známych autorov či pastorov.”

“Nežiadam ťa, aby si vydal toto posolstvo,” odpovedal som. “Len ti odpovedám na tvoju otázku, o čom som nedávno kázal.”

“Samozrejme,” povedal. “Prosím, pokračuj.”

Ďalej som hovoril asi päť alebo desať minút o pasci urážky.

Keď som skončil, John sa spýtal: “Môžeš mi dať rukopis?”

Zarazený som namietal: “Myslel som, že si povedal, že to nemôžeš vydať?”

“Toto posolstvo sa musí dostať von a ja to chcem predložiť nášmu majiteľovi.”

Vydavateľstvo prijalo toto posolstvo a kniha bola nazvaná *Satanova návnada*. V tom čase sa stala medzinárodným bestsellerom. V čase, keď toto píšem, sa z nej predalo viac ako milión kópií a bola preložená do viac ako šesťdesiatich jazykov.

Nikdy nezabudnem na deň, kedy mi druhý vydavateľ zavolať a povedal, že definitívne chcú rukopis a hneď mi dajú zmluvu. Zavesil som, išiel som sa modliť a jasne som počul, ako Boh hovorí môjmu srdcu, “Tamto vydavateľstvo bol tvoj nápad. Toto vydavateľstvo je Môj nápad.”

Táto skúsenosť mi jasne ukázala rozdiel medzi dobrom a Bohom.

Kedže sa toto stáva tak často, príležitosť pre dobro prichádza ako prvá. Potom neskôr prišla Božia príležitosť. To isté sa stalo s Abramom a Sárarjou: Izmael prišiel prvý, Izák prišiel neskôr.

Dôkaz Božej bázne

Čo ma postavilo do pozície, aby som urobil zlé rozhodnutie s prvým vydavateľom? Úprimná odpoveď je, že môj dôraz bol na hojnosti - dostať posolstvo k zástupom - viac ako na bázni pred Pánom. To otvorilo dvere pre logiku a zdanlivý úspech, aby som potlačil a umlčal to, čo Boh už urobil jasným v mojom srdci.

Poslušnosť je vonkajším dôkazom skutočnej bázne pred Pánom. Keď sa bojíme Boha, budeme...

- Ho hneď poslúchať
- Ho poslúchať aj vtedy, keď to nedáva zmysel
- Ho poslúchať, aj keď to bolí
- Ho poslúchať, aj keď nevidíme výhody a zisk
- Ho poslúchať do konca

Skúmanie Abrahámových činov odhaľuje, že splnil každé z týchto kritérií. Podme znovu prežiť jeho veľký test.

Jednej noci mu Boh dá pokyn, aby obetoval svojho syna Izáka. Počuje dobre? Je to zlý sen? *V žiadnom prípade, rozmyšľa. Ako je to možné! Milujem svojho syna. Nemôžem dať Izáka na smrť. Je zaslúbené, že králi a národy výjdu z neho. Ako sa splní toto zaslúbenie, ak ho zabijem?*

Abrahám volá: "Čo! Ako mi môžeš povedať, aby som to urobil? Sľúbil si mi, že z neho výjdu národy!" Žiadna Božia odpoveď, len ticho.

Abrahám prechádza celou paletou emócií. Som si istý, že to nebola noc skvelého spánku. Kolkí z nás by si zobrali zopár týždňov, mesiacov alebo dokonca aj rokov, aby porozmýšľali nad príkazom, a nakoniec presvedčili samých seba, že to nie je rozumné?

Ale Abrahám bol iný. Čítame: "Abrahám včasráno osedlal osla..." (Genesis 22:3). Poslúcha okamžite.

Už si niekedy bol pri niekom, kto by srdečne komentoval: "Boh s tým so mnou jedná už niekoľko mesiacov," a smial by sa z toho? Je tragické, keď nad tým rozmyšľaš, lebo sa chvália svojím nedostatok Božej bázne.

Boh dáva pokyn Abrahámovi, aby obetoval najväčšie zaslúbenie svojho života, na ktoré čakal dvadsať päť rokov, a nedáva vysvetlenie k žiadosti. Abrahámovi to *nedáva zmysel*, aby sa vzdal Izáka, napriek tomu stále poslúcha.

Predstava, že obetuje svojho mladého syna hlboko *bolí*. Vnútorňa bolesť naďalej hľadá Abraháma počas troch dní cesty. Bolo to trochu jednoduchšie na úplnom začiatku, keď počul Boží hlas, ale s každým dňom Božieho ticha, sa bolesť zintenzívňovala. Zápas dosiahne svoj vrchol, ako Abrahám a jeho milovaný syn stavia oltár. Napriek tomu Abrahám ešte stále poslúcha.

Všemohúci nehovorí Abrahámovi, že ak poslúchne, iná obeť bude poskytnutá namiesto jeho syna. Na rozdiel od teba a mňa, Abrahám nemal knihu Genesis, aby ju čítal, takže nepozná výsledok. V tomto príkaze nevidí *žiadny* zisk, ale napriek tomu, ešte stále poslúcha.

Aké odlišné je to dnes. Toľkí potrebujú vidieť zisk v poslušnosti Boha predtým, než skutočne poslúchnu. Ako učitelia sa veľmi často zameriavame na to, aby naše poslanstvo ukázalo osobný prínos v poslušnosti Bohu. Ako autori, ak nezahrnieme osobnú výhodu pre čitateľa v názve alebo podtitule, kniha sa nebude predávať.

Nakoniec, Abrahám cestuje vzdialenosť: lezie po horách, stavia oltár, priväzuje Izáka a je pripravený vraziť nôž do srdca svojho milovaného syna. Poslúcha do konca.

Ako sa nôž vznáša nad Izákom, zrazu sa objaví anjel a zakričí: "Nedotýkaj sa chlapca, neublíž mu! *Teraz viem, že sa bojíš Boha...*" (Genesis 10:12).

Ako anjel vedel, že sa Abrahám bojí Boha? Pretože poslúchol okamžite, keď to nedávalo zmysel, keď to bolo bolestivé a bez prísľubu výhody, či zisku a cestoval vzdialenosť. Je mužom s veľkým bohatstvom, so svojím najcennejším majetkom, ktorým bol jeho syn. Ale bohatstvo nie je pre Abraháma to najdôležitejšie. Jeho prioritou je poslušnosť voči Bohu.

Strach pred Bohom nás vybavuje, aby sme zvládli hojnosť, zdroje a bohatstvo zdravým spôsobom. To je to, čo Písmo hovorí, keď uvádza: "Hospodinovo požehnanie obohacuje a neprináša nijaké trápenie" (Príslovia 10:22).

Bláznivý prístup

Ak porovnáme Ježišovho učeníka Judáša s Abrahámom, vidíme obrovský rozdiel. Judáš pohodlne ignoroval pravdu, ak to prinieslo úžitok jeho veci. Spreneveril finančné prostriedky z pokladnice služby, klamal, zradil svojho Vodcu, nestaral sa o chudobných a bol pokrytec (pozri Matúš 26:25, 49 a Ján 12:6; 13:2). Jeho úsudok bol zastretý. Pretože mu chýbala Božia bázeň, nevedel rozlíšiť medzi správnym a nesprávnym, dobrom a zlom.

Jedného zvláštného dňa vyliala jedna bohatá žena celú fľašu drahého parfému na Ježiša. Judáš bol rozhorčený a prehovoril o jej "bláznivom" správaní. "Prečo nepredali túto masť za tristo denárov a nedali ich chudobným?" (Ján 12:5). Jeho pripomienka bola logická a presvedčivá a ovplyvnila ostatných učeníkov. Tiež sa pripojili a odsúdili jej čin.

Ježiš opravil Judášov vplyv tým, že prehlásil: "Dajte jej pokoj! Prečo ju trápate? Ved' mi preukázala *dobrý* skutok. Amen, hovorím vám: Kdekoľvek na svete sa bude ohlasovať evanjelium, bude sa na jej

pamiatku hovoriť aj o tom, čo vykonala” (Marek 14:6, 9; v kurzívach zdôraznené autorom). Ježiš identifikoval jej skutok ako *dobrý a trvalý*; Judáš posudzoval jej správanie ako *zlé a prchavé*. Jeho rozlišovanie bolo pokrútené. Bol mimo synchronizácie s Božím srdcom.

Pozri sa na hneď nasledujúci verš:

“Nato Judáš Iškariotský, jeden z Dvanástich, odišiel k veľkňazom s úmyslom Ježiša zradiť.”

(Marek 14:10)

To bola posledná kvapka, aby Judášovi pretiekol pohár. Judáš už mal dosť Ježišovej stratégie vedenia. Nasledoval Muža z Galilee, očakával, že On obnoví trón Dávida. Podľa proroka Izaiáša to, čo má Mesiáš robiť, je vládnuť naveky. Na čo Ježiš čakal po troch rokoch? Ak by Ježiš zostavil kráľovstvo, potom Judáš - ako jeden z Jeho hlavných vedúcich a Jeho pokladník - mohol nastúpiť na čestné miesto, vlastníť majetok a autoritu.

Judáš rozmýšľal: *“Urychlím proces. Už viac nebudem čakať. Chcem moje miesto moci, vplyvu a bohatstva. Mám dosť toho, že som terčom posmechu a prenasledovania zo strany vodcov. Nechcem už viac, aby ma vnímali ako spoločníka šialenca. Ak ho predám lídrom, konečne ukáže svoju moc a nastolí svoje kráľovstvo, a ja budem mať svoje prominentné miesto.”*

Možno budete spochybňovať môj výklad Judášových motívov, myslím si však, že to dáva zmysel. Judáš pravidelne videl Ježišovu moc v uzdravovaní chorých, pri utíšení búrky, kriesení mŕtvych a preklínaní figovníka, otváraní oči slepým a uši hluchým a množstvo ďalších zázrakov. Judáš počul, ako Ježiš často hovorí o kráľovstve. Počul, ako Peter a iní vyznali Ježiša - a dokonca ho oslovovali - Ježiš ako Mesiáš. Ježišova veľkosť bola pred ním denne.

Avšak potom, čo bol Ježiš odsúdený na smrť, si Judáš uvedomil, že sa mylil vo svojom myslení, oľutoval svoje činy a obesil sa. Jeho akčný plán nenaplnil to, po čom túžil.

Títo dvaja muži, Abrahám a Judáš, jasne ukazujú rozdiel medzi tým, kto sa bojí Boha a tým, kto nie. Jeden mal rozlišovanie; druhý žil v oklamaní. Ich individuálne voľby odzrkadlili len to, čo bolo v ich srdciach. Výsledky týchto mužov boli diametrálne odlišné. Na oboch sa pamätá, ale z rozličných dôvodov.

Na nás všetkých sa bude pamätať; niet o tom pochyb, pretože sme večné bytosti. Otázku, ktorú by sme si mali klásť, je, ako si prajeme, aby sme boli zapamätaní? Tvoja bázeň pred Bohom určuje odpoveď.

To je celý príbeh

Potrebujeme čisté srdce, aby náš úsudok bol zdravý, nie zastretý. Potom, keď budeme musieť určiť, či je úsilie inšpirované, alebo len jednoducho nesie vzhľad prchavého dobra, nebudeme zvedení. Múdro si vyberieme, čo sa týka našich manželských partnerov, ľudí, s ktorými sa stretávame, našich najbližších priateľov, kariéry, príležitosti, investície, spôsoby, ako vychovávame naše deti, cirkvi, v ktorej slúžime, vzdelania, ktoré si vyberieme a nespočetných mnohých iných rozhodnutí, ktorým čelíme v našich životoch.

Keď Šalamún prišiel na koniec svojho života, potom, čo zažil veľkú slávu a ešte väčšie bláznovstvo a zvolal: "Slovo na záver všetkého, čo si počul: Boha sa boj a jeho prikázania zachovávaj, lebo toto je povinnosť každého človeka! Boh predvolá na súd každý čin, všetko, čo je skryté, či je to dobré, alebo zlé" (Kazateľ 12:13-14).

Šalamún sa stal šialencom, stratil svoje rozlišovanie a už viac nemohol rozlíšiť, čo bolo skutočne dobré a čo nie. Boh nám dáva náhľad do jeho šialenstva cez knihu Kazateľ. Ale skvelá správa je, že dostaneme nahliadnutie do Šalamúnovho návratu ku zdravému úsudku. Uvedomil si, že niet väčšieho významu v živote než udržiavať zbožnú bázeň. Podľa jeho slov: "To je celý príbeh."

Takže, môj priateľ, ak túžiš vidieť veci tak, ako ich vidí Boh, vnímať a poznať múdrosť v jej najvyššom poriadku, potom si vyber bázeň pred Pánom. Nikdy neolútuješ svoje rozhodnutie.

VEĽKÝ OBRAZ

“Ako si ma ty poslal do sveta,
tak som ich aj ja poslal do sveta.”

- Ján 17:18

Konečný cieľ človeka nie je šťastie,
ani zdravie, ale svätosť.

- OSWALD CHAMBERS

Poďme o krok späť a pozrime sa na celkový obraz. Boh ťa miluje hlboko a draho. Chce pre teba len to najlepšie. Všetko od Boha je dobré, ale nie všetko dobré je z Boha. Takže, je *dobro*, ktoré nás môže vytlačiť a dostať preč od toho, aby sme dostali to, čo je *najlepšie*. Všetci túžime po najlepšom, ale cesta, ktorá k tomu vedie, nie je vždy jasná; potrebujeme súdnosť, aby sme ju identifikovali.

Na našej ceste na zemi, je tu niekto okrem Boha, s kým sa musíme vysporiadať - naším protivníkom, Satanom. Túži nám ublížiť a zničiť nás a jeho primárnym zámerom je zlomiť srdce Tomu, ktorý nás miluje. Písmo uvádza, že náš nepriateľ "...sám satan sa tvári ako anjel svetla." Potom ďalej čítame: "Nie je to nič prekvapujúce, ak sa aj jeho služobníci tvária ako služobníci spravodlivosti" (2. Korintským 11:14-15).

Napokon, existujú početné možnosti a spôsoby, ktoré sa zdajú byť dobré, ale ich konečný výsledok je smútok, bieda, strata a smrť (pozri Príslovia 14:12). Rozmýšľaj o tom: náš nepriateľ, jeho sluhovia a jeho spôsoby - každý z nich v konečnom dôsledku hľadajú našu smrť - všetci sú prezlečení za dobro. Písmo nehovorí, že *možu byť zamaskovaní*, ale že *sú zamaskovaní*. Tak nech ti toto neujde: obvykle, čo je pre teba najnebezpečnejšie, sa ti nezdá ako do očí bijúce zlo. Skôr so to bude maskovať ako dobro.

V prvých rokoch kresťanstva sa náš protivník rozhodol zničiť cirkev. Veriaci boli prenasledovaní, mučení a popravení. Ale čím viac sa náš nepriateľ snažil zničiť Boží ľud, tým silnejšia sa cirkev stala. Vzhľadom k tomu, že Satan nie je hlúpy, ale v skutočnosti dosť šikovný, dospel k záveru, že cesta, ako zničiť Boží ľud, je ponúknuť im dobrý život mimo Božej múdrosti. Toto bola rovnaká stratégia, ktorú uplatnil v Záhrade Eden.

Teraz, po mnohých storočiach jemných taktických manévroch, možno lepšie porozumieme Satanovej účinnosti, pretože sa ocitáme na mieste, kde sme prijali rôzne *obmeny pravdy*, také, ktoré sa zdajú byť dobré a pohodlné - namiesto *skutočnej pravdy*. Prehlasujeme Ježišovu dobrotu a Jeho úlohu ako Spasiteľa (ktoré sú kategoricky pravdivé), ale znevažujeme hodnotu, moc a rozsah Jeho vlády a jej vplyvu na naše životy. Prijali sme zvrchovanosť Boha a naše miestne právo stáť s Ním, ale prehliadli sme našu zodpovednosť veriť a poslúchať Jeho príkazy v našej snahe o svätosť. Vďaka "dobrým" doktrínam, ktoré sme vytvorili, čistota nášho správania a životného štýlu sa stala takmer bezvýznamná.

Mnohým veriacim sa na kresťanskej ceste zapáčilo skôr udržiavanie ako množenie - len sotva prežívajú, namiesto toho, aby zažívali hojnosť. V podstate sme formulovali teológiu, ktorá je založená na našom vlastnom odôvodňovaní a podporujeme ju izolovanými časťami Písma, namiesto toho, aby sme prijali plnú radu Božieho Slova ako najvyššiu autoritu na to, čo nebo pre nás zamýšľa.

Tento trend môže a musí byť zlomený. Je načase, aby sme znova kopali hlboko v Písme a úprimne prosili Ducha Svätého o Jeho vedenie, aby sme poznali pravdu. Už viac nesmieme vkladať myšlienky do Písma, čomu už veríme. Namiesto toho pristupujme s otvorenou myslou a srdcom a verme tomu, čo čítame, a žiadajme Božieho Ducha, aby odhalil a odstránil uzávery, ktoré sme si dopredu pripravili.

Vedúci cirkvi. Nalieham na teba, aby si učil celú radu Božiu. Uisti sa, že tvojím hlavným motívom je kŕmenie ovci pravdou a druhým motívom je vážny dosah na stratených s plným biblickým poslanstvom spásy, na budovanie veľkého nasledovania. Ak je tvojím hlavným cieľom, aby si primäl tých, ktorí navštevujú cirkev, aby sa vrátili aj na bohoslužbu ďalší týždeň, pros Ducha Svätého, aby ti odpustil a preorientuj svoju hlavnú stratégiu na pastierovanie stáda Božieho v pravde. Zostaň relevantný, zodpovedný, čerstvý a inovatívny v *metóde*, ale nadčasový v poslanstve.

Veriaci. Kdekoľvek tvoj vplyv dosahuje - či je to v triede, v laboratóriu, v kancelárii, na poli, doma alebo na trhu - so srdcom naplneným láskou ži a hovor pravdu vždy, keď budeš zaobchádzať s ostatnými. Nech budú v úžase a nech vyhlasujú, že keď vidia teba, vidia Ježiša. Nech zažijú Jeho prítomnosť v tvojom živote. Ak bežíš za skutočnou svätosťou, budeš vyžarovať Jeho majestát.

Ak nežijeme podľa Kristových prikázaní, uniká nám Jeho prítomnosť a nepredstavujeme Ho svetu cez Jeho cirkev. Povedané na rovinu, trpíme. A ešte viac ako my, tí v našom okolí trpia. Po prvé, zjavenie Ježiša je zadržované, takže strateným je takto odopretý kontakt s prítomnosťou toho Jediného, ktorý ich môže naplniť. Po druhé, naši spoluveriaci bratia a sestry sú vystavení nákazlivej chorobe zvanej kompromis, ktorý má potenciál, aby ich odviedol preč od Božieho srdca a prítomnosti.

Ježiš to povedal takto: "A posväcujem sa pre nich..." (Ján 17:19). Bolo to kvôli tým v Jeho komunite, keď sa On sám oddelil, aby poslúchol Otca. Jeho primárny motív, kvôli čomu tak urobil, je zjavený na konci Jeho vyhlásenia: "...aby aj oni boli posvätení v pravde."

Až do Jeho návratu, si ty a ja jediný Ježiš, ktorého svet niekedy uvidí. Ukážme im skutočného Ježiša, nie fiktívneho, bezmocného Ježiša. Neuspokojme sa s ničím menším, než je najlepšie. Privlastnime si pravdu a vidzme skutočne dobrý výsledok z našej neoblomnej, milujúcej poslušnosti.

Ži dlho, bež za svätosťou a buď úspešný vo svojom snažení. Ak budeš toto robiť, ovplyvníš životy druhých.

Tomu však, ktorý vás môže uchrániť pred pádom
a nepoškvrnených postaviť
s plesaním pred svoju slávu,
jedinému Bohu, nášmu Spasiteľovi
skrze Ježiša Krista, nášho Pána,
sláva, veleba, moc a vláda pred všetkými vekmi
teraz i na všetky veky. Amen.

(Júдови 23-24)

Drahý priateľ, drahá priateľka,

Dobro alebo Boh? je viac než len kniha. Je to poslanstvo, ktoré môže inšpirovať ľudí, aby sa pripojili k hnutiu svätosti. Teraz vieš, aký hojný môže byť život pod vládou Ježiša a život v Jeho milosti. Chcem ťa vystrojiť, aby si niesol toto zjavenie do tvojho sveta vplyvu.

Môžeš sa spojiť s týmto hnutím prepojením svojich priateľov, rodiny a okolia s tým, čo si sa naučil. Pavol učil hŕstku ľudí v malej škole a zasiahol všetkých, ktorý žili v Ázii len za dva roky! Oni sa stali nositeľmi Božej prítomnosti. (Pozri Sk 19:1-10) Čo by Boh mohol robiť skrze nás, keby sme sa spojili v spoločnej vášni pre Neho?

Príležitosti, aby si sa podelil o tento odkaz, existujú vrámci každodenného života. Môžeš to použiť na:

- štúdium v malej skupinke
- štúdium v cirkvi
- v kancelárii, v knižnom klube
- v škole, v triede pre služobníkov
- a viac!

Už či použiješ jednu z týchto myšlienok alebo svoju vlastnú, môj tím je poverený, aby ťa podporil. Vytvoríme pre teba vlastné riešenia so zlacnenými zdrojmi, voľne dostupnými materiálmi a ďalšie. K tejto knihe sme navyše vytvorili šesť zväzkové osnovy Dobro alebo Boh? s audio a video nahrávkami - všetko pre to, aby ťa to vystrojilo, aby si odovzdal toto poslanstvo do sŕdc a životov ľudí okolo seba.

Ďakujem Ti za tvoje partnerstvo s nami v zdieľaní Božieho Slova s ľuďmi všade!

S pozdravom,
John Bevere

The background of the page is a complex pattern of numerous overlapping, thin, light-grey circles of varying diameters. These circles are scattered across the entire page, creating a sense of depth and movement. The text is centered within this pattern.

**MODLITEBNÉ
STÍŠENIE**

A

**OTÁZKY
PRE DISKUSIU**

TÝŽDEŇ 1

Čítanie kapitoly 1-3

Tento týždeň korešponduje s video nahrávkou 1

DISKUSNÉ OTÁZKY

1. Eva sa rozhodla jesť z ovocia zo zakázaného stromu, pretože sa zdalo byť dobré, *príjemné na pohľad* a *žiaduce*. Vysvetli tieto vlastnosti. Čo to znamená pre niečo, čo vyzerá, že je dobré? Vyzerá, že je príjemné na pohľad? Vyzerá, že je žiaduce? Akým spôsobom nás každá z týchto troch vecí môže odtrhnúť preč od poslušnosti voči Bohu?
2. Celý príbeh z Edenu je postavený na jednej veci, ktorú Božia autorita zakázala. Čo nám to hovorí o dôvere a ľudskej povahe? Ako môžeme pôsobiť na tendenciu, aby sme nasledovali to, čo Boh nazýva mimo limitov?
3. Knihy, podcasty, blogy a ďalšie nástroje, ktoré nás učia o Bohu sú cenné zdroje. Ale mení chápanie rozdielu medzi zjaveným a oznámeným poznaním tvoj pohľad na nich nejakým spôsobom? Ak áno, ako?
4. Z príbehu o bohatom mladom vládcovi sa učíme, že je rozdiel medzi poznaním, že Boh je *spojený* s dobrom a uznaním, že On je *zdroj* dobra. Ako si môžeme byť istí, že Boh je zdrojom nášho konceptu dobra?
5. Čo si myslíš o presnosti a autorite Biblie? Prečítaj si 2. Timotejovi 3:16 znova. Je nejaký rozdiel medzi tým, čo tento verš vyučuje a čomu veríš? Diskutujte o nich vo svetle toho, čo ste sa naučili tento týždeň.

MODLITEBNÉ STÍŠENIE

“Hospodin je dobrotivý voči všetkým, zľutúva sa nad všetkými stvoreniami.”
- Žalm 145:9

Príbeh Satanovej schémy ako oklamať Evu v Edene, je vytriezvenie. Keď Eva bola podvedená, aby uverila, že Boh jej odoprel niečo dobré, nezotavovala sa zo sklamaní. Nesmútila nad stratou alebo sa neobnovovala zo zlého zaobchádzania. Žila v dokonalom prostredí, kde sa tešila z úplného zabezpečenia a každodenného spoločenstva s Bohom.

Prijatie Boha ako zdroj toho, čo je dobré, začína tým, že máme neobomnané presvedčenie, že Boh Sám je dobrý. Toto bolo dosť napadnuté v Edene. V súčasnej dobe čelíme oveľa väčším faktorom, ktoré môžu vyzývať a provokovať našu vieru v Božiu dobrotu.

Na rozdiel od Evy, určite si čelil sklamaniu, strate, zlému zaobchádzaniu, zmätku, nedostatku a bolesti. Vplyv týchto vecí môže byť neodhalený, až kým nedôjde ku konfliktu medzi tým, čo my chceme a tým, čo nám nariaďuje Boh. Ale keď príde pokušenie, každá neadresovaná príčina pre pochybnosť začína našepkávať v našich myšliach. Rozmýšľame, či nám Boh niečo nezadržiava a začíname tušiť, že v tom nie je žiadna výhoda, keď robíme veci Jeho spôsobom. Ale zapamätaj si Príslovia 14:12: “Niektorá cesta sa človeku vidí ako správna, no napokon je to cesta k smrti.” Nič, čo je mimo Božej vôle, nás nepovedie k trvalému životu, radosti, naplneniu alebo požehnaniu - bez ohľadu na to, ako dobré sa to môže javiť.

Počas ďalšieho týždňa ťa povzbudzujem, aby si úprimne posúdil svoju vieru v Božiu dobrotu. Pros Ducha Svätého, či nedržíš v pamäti alebo myslíš niečo, čo by mohlo spôsobiť nedôveru alebo neposlušnosť Bohu. Potom si nájdi a prehlasuj písmo, ktoré odhaľuje Božiu pravdu pre tvoju konkrétnu situáciu. Pokorne pozvi Ducha Božieho, aby obnovil tvoju vieru Jeho Slovom. Jeho pravda ťa dovedie do slobody!

Na zamyslenie

“Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.”

(Žalm 107:1)

Na aplikovanie

Keď Jozue a ľudia Izraela vstúpili do Zaslúbenej Zeme, museli prekročiť rieku Jordán. Bolo obdobie žatvy a rozvodnená rieka sa prelievala na svojich brehoch. Ale Boh zasiahol a prerušil tok vody, takže všetci z Izraela mohli prekročiť na suchú zem. Následne Boh povedal Jozuovi, aby ľudia vybudovali pomník z kameňov poblízku, aby si navždy pamätali, čo pre nich On urobil.

Často je ľahšie si pamätať veci, ktoré sú zlé, než aby sme spomínali na dobré veci, ktoré Boh urobil. Takže tento týždeň začni robiť pomníky Božej добрote v tvojom živote. Kúp si denník, začni si písať poznámky do svojho mobilu, sprav si hlasové nahrávky, alebo si nájdi iný spôsob, ako zachytiť okamihy (veľké alebo malé), keď uvidíš Božiu vernosť. Tieto spomienky sa stanú svedectvami, ktoré povzbudia tvoje srdce a rozprúdia tvoju vieru, keď sa ťažkosť alebo pochybnosť pokúsi rozobrať tvoje presvedčenie, že Boh je dobrý.

TÝŽDEŇ 2

Čítanie kapitoly 4-5

Tento týždeň korešponduje s video nahrávkou 2

DISKUSNÉ OTÁZKY

1. Diskutujte o rozdieloch medzi postavením Ježiša ako Pána a jeho prácou ako Spasiteľa. Ako sa to dá porovnať s tým, čo si počul alebo veril? Potrebuje sa niečo v tvojom myslení alebo správaní zmeniť, aby sa zladilo s učením Biblie o vláde/panstve?
2. Ak by sme sa všetci mali presťahovať do novej krajiny, náš vstup do tejto krajiny by si vyžadoval povolenie na pobyt v súlade s jej právnymi predpismi a normami. Je to spôsob, ako vidíš svoj vzťah s Bohom? Prečo alebo prečo nie?
3. Predstav si, že sa rozprávaš s niekým, kto sa chce stať kresťanom. Na základe toho, čo sme sa naučili tento týždeň, čo by si im povedal?
4. Prečítajte si Marek 8:34-35. Ako sme objavili, túžba poprieť samého seba nie je to isté ako naozaj poprieť samého seba. Vysvetli, čo by mohlo spôsobiť, že sa človek uspokojí s úrovňou túžby namiesto jednanie na základe Ježišových slov.
5. Znova si prečítajte Matúš 7:21. Ježiš identifikuje štyri dobré vlastnosti, ktoré budú mať aj takí ľudia, ktorí ho naozaj nasledujú: vieru v jeho učenia, emocionálne vloženie, zapojenie sa do šírenia evanjelia a účasť na službe. Vieme, že Boh nás nepovoláva, aby sme pôsobili, z odsúdenia alebo strachu. Tak čo si myslíte, že je správna odpoveď na toto zjavenie?

MODLITEBNÉ STÍŠENIE

“Ale naša vlasť je v nebesiach, odkiaľ očakávame
aj Spasiteľa, Pána Ježiša Krista.”
- Filipanom 3:20

Z pohľadu Novej Zmluvy, vyhlásenie “Ježiš je Pán” je v zásade súhrn Kresťanstva 101. Podľa Rimanom 10:9, uznanie Ježišovej vlády/panstva je miesto, kde začína kresťanský život. Ale pre mnohých z nás, “Ježiš je Pán” nemá veľký význam. Môže to byť slovné spojenie, ktoré hovoríme, spievame alebo sa modlíme; ale máme tendenciu sa odpojiť od skutočnosti, že oslovovanie Ježiša *Pánom* znamená uznávať Ho ako najvyššiu autoritu v našich životoch.

Predtým, ako sme vstúpili do života viery, sme boli občania sveta. Nemali sme žiadny dôvod poznať alebo hľadať Božiu vôľu pre nás. Ale my už nie sme občanmi sveta. Sme občania Božieho kráľovstva - kráľovstva neba. Všetko v našich životoch by malo spĺňať štandardy tohto kráľovstva a odrážať povahu jeho zvrchovaného panovníka: Pána Ježiša Krista.

Aká je Jeho povaha? Ak to chceš zistiť, študuj príbeh Ježiša v Getsemanskej záhrade, ktorý sa nachádza v Markovi 14:32 až 42. Tento príbeh sa odohráva tesne predtým, ako bol Ježiš zradený a odovzdaný Rimanom, aby bol ukrižovaný. Venuj osobitnú pozornosť koncu verša 36, kde Ježiš hovorí Jeho Otcovi: “No nie ako ja chcem, ale ako chceš ty.”

Prísť ku krížu je významným aktom poddania sa, ale pravdou je, že nie sú žiadne malé záležitosti poslušnosti. Keď ctíme Ježiša ako Pána, podriaďujeme sa Jeho vôli, aj keď sa kompromis zdá byť menším a keď je poslušnosť nevyhovujúca alebo nepopulárna. Hovoríme: “Chcem Tvoju vôľu” vo všetkom.

Prijal si Ježiša za týchto podmienok? Alebo je ešte niečo v tvojom živote - možno hriech zo zvyku alebo sebecké ambície, ktoré

pravidelne uprednostňuješ pred tým, čo ti Boh nariaďuje? Nemusíš sa cítiť odsúdený alebo zahanbený. Ale teraz je čas hľadať nový spôsob života. Prijdi k Bohu v modlitbe a požiadaj Ducha Svätého, aby ti naozaj pomohol ctiť Ježiša ako tvojho Pána. Ako budeš tráviť čas v Jeho prítomnosti a Jeho Slove, On ťa naučí ako žiť ako občan neba.

Na zamyslenie

“...ale oddajte sa Bohu ako tí, čo vstali z mŕtvych a žijú, a svoje údy poskytujte Bohu ako nástroje spravodlivosti.”

(Rimanom 6:13)

Na aplikovanie

Neskôr v tomto štúdiu, budeme diskutovať o spôsobe, ktorým nás Boh uschopňuje, aby sme žili v poslušnosti bez toho, aby sme upadli do zákonníctva alebo hanby. Ale tento týždeň ťa povzbudzujem, aby si si dovoľil sa sám seba úprimne spýtať: *Poddal som sa úplne vláde Ježiša?*

Každý z nás má oblasti prehliadania. Tak tu je to, čo ti navrhujem: Nájdi niekoho, komu dôveruješ a máš rád - manželského partnera, blízkeho priateľa alebo vedúceho, ktorý v teba verí a chce pre teba to najlepšie. Podel sa o to, čo si sa dozvedel tento týždeň o princípe vlády a spýtaj sa svojho priateľa na jeho pohľad. Vidia nejakú nespomínanú oblasť kompromisu v tvojom živote?

Ak majú niečo, o čo sa chcú podeliť, počúvaj s otvorenými ušami a otvoreným srdcom. Potom si oddel čas na spätnú väzbu k Bohu v modlitbe. Požiadaj Ho, aby odhalil pravdu v tom, čo bolo povedané. Pokora je mocná zbraň proti podvodu; toto jednoduché cvičenie môže viesť k neobyčajnej premene!

TÝŽDEŇ 3

Čítanie kapitoly 6-7

Tento týždeň korešponduje s video nahrávkou 3

DISKUSNÉ OTÁZKY

1. Každý dobrý cieľ sa stáva nebezpečným, keď odsúva našu túžbu poznať a ctiť Boha. Diskutuj o nasledujúcich cieľoch. V čom sú dobré? Naopak, ako by nás mohli viesť mimo kurzu, ak si z nich urobíme náš prvoradý cieľ?
  - Finančná istota
  - Popularita
  - Vplyv
  - Štedrosť
  - Humanitárne dosiahnutie
  - Efektívna služba
2. Predstav si, že by si bol s Mojžišom, keď Boh ponúkol, že pošle Izrael do zaslúbenej zeme bez Jeho prítomnosti. Čo si myslíš, že by ti v tej chvíli pomohlo urobiť rozhodnutie, ktoré urobil Mojžiš?
3. Aké sú určité znaky, že vzťah človeka s Bohom sa stal byť viac o tom, čo mu On môže dať ako to, kým On je? Ak tvoj vzťah s Bohom začal ukazovať tieto znaky, ako by si mohol opraviť svoj smer?
4. Zdieľaj sa o svojom pohľade, čo to znamená byť efektívnym pri zasahovaní sveta bez toho, aby si sa stal priateľom sveta.
5. Zákonníctvo nie je nič viac ako iné formy svetskosti. Tak čo myslíš, ako môžeme chrániť naše priateľstvo s Bohom bez toho, aby sme upadli do náboženského myslenia?

MODLITEBNÉ STÍŠENIE

“Dávaš mi poznať cestu života, plnosť radosti
v tvojej prítomnosti...”
Žalm 16:11

Jedna z najväčších skúšok viery je niečo, čo sa zdá byť celkom nevinné: skratka.

Mojžiš čelil takej skratke počas toho, ako bol na púšti. Cestoval z Egypta na horu Sinaj so sťažujúcimi sa a spurnými ľuďmi a perspektíva vstupu do Zaslúbenej Zeme musela byť atraktívna. Povedal by však Mojžiš áno na príslub na úkor Božej prítomnosti?

Tisíce rokov neskôr sa Ježiš tiež stretol so skratkou na púšti. Keď už mal Ježiš začať Jeho verejnú službu, mu Satan dal príležitosť, aby obišiel ťažkosti dopredu a preskočil rovno k prehláseniu autority nad národmi. Všetko, čo mal Ježiš urobiť, bolo, aby ho uctieval. Urobil Ježiš kompromis, aby dostal s ľahkosťou to, čo by Boh poskytol skrze utrpenie?

Skutočnosť, že Satan skúsil túto taktiku na Božieho Syna, hovorí veľa o tom, že vie, aké efektívne to môže byť. Znova sa pozrieme na tento príbeh neskôr v našom štúdiu; dôležitým bodom je teraz, že Ježiš nebol jediný, ktorý úspešne odolal Satanovmu triku. Mojžiš zvažoval možnosti, že ostane na púšti s Bohom, alebo vstúpi do zeme bez Neho, a vybral si púšť. Prečo? Vedel, čo by mu chýbalo.

Chcem, aby si bol schopný odpovedať celým srdcom áno na otázku: “Je Božia prítomnosť твоjím konečným cieľom? “Ale aby tvoja odpoveď bola viac ako intelektuálne cvičenie, musíš byť najprv schopný odpovedať na inú otázku: vieš, čo to znamená byť v Božej prítomnosti?

Môj priateľ, chcem, aby si sa zamiloval do prítomnosti Boha ako sa zamiloval Mojžiš. Chcem, aby si mal takú túžbu po intimite s Ním, že

žiadna skratka sa nezdá, že stojí za to, aby sa podstúpila. Tento druh vášne prichádza iba zo zažívania Božej prítomnosti z prvej ruky.

Jakub nám hovorí: "Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám..." (4:8). Priblížiť sa znamená, že si urobíme čas, aby sme sa modlili, uctievali a čítali Božie Slovo, no nie ako úlohy, ktoré majú byť splnené, ale ako spôsob, ktorý sa snaží o vzťah s osobou. Hľadanie Boha ťa teraz postaví do pozície, kde budeš schopný robiť správne rozhodnutia na akejkoľvek križovatke, ktorá ešte len má prísť.

Na zamyslenie

“Budete ma hľadať a nájdete ma, lebo ma budete hľadať celým svojím srdcom.”

(Jeremiáš 29:13)

Na aplikovanie

V každom vzťahu majú obe strany niečo, čo si môžu navzájom ponúknuť - veci ako povzbudenie, rada a praktická podpora. Ale zdravé vzťahy nie sú o tom, čo dostaneme od ľudí; sú o ľuďoch. Niekedy na toto zabúdame v našom vzťahu s Bohom. Pretože Boh je zdrojom všetkého, čo potrebujeme, môžeme sa tak zamerať na žiadanie Ho o veci, že zabúdame na to, aby sme Ho naozaj spoznali.

Boh chce, aby sme Mu priniesli naše požiadavky! Ale ak to myslíš vážne, že chceš urobiť Jeho prítomnosť svojím konečným cieľom, skús zamerať svoj čas s Bohom v tomto týždni na Neho. Meditovať o jeho charaktere. Medituj o Jeho charaktere. Uč sa o tom, čo mu prináša radosť. Vyber si príbeh z Písma a rozmýšľaj o tom, čo ti zjavuje o tom, kto On je. Modlím sa, aby si počas tej doby objavil veci, ktoré spôsobia, že sa ešte hlbšie zamiluješ do svojho Stvoriteľa.

TÝŽDEŇ 4

Čítanie kapitoly 8-9

Tento týždeň korešponduje s video nahrávkou 4

DISKUSNÉ OTÁZKY

1. Nebolo by nezvyčajné, keby si niektorí mysleli, že ich myseľ je nastavená na poznanie Boha a zistili by, že boli rozptyľovaní niečím iným. Ako môže človek začať rozsudzovať, na čo je Jeho myseľ skutočne nastavená?
2. V mnohých moderných kultúrach si ľudia osvojujú extrémne správanie, aby vyzerali ako, pôsobili ako, alebo sa priblížili k celebritám alebo známym ľuďom, ktorých možno vôbec nepoznajú. Boh naopak slúbil, že tí, ktorí ho hľadajú, Ho nájdu. Prečo si myslíš, že ľudia často odolávajú zmenám životného štýlu, ktoré by im pomohli spoznať Boha, keď sú ochotní robiť drastické zmeny, aby spoznali inú ľudskú bytosť?
3. Napadajú ťa nejaké spôsoby, ktoré ti zaisťujú, že hľadáš Božiu prítomnosť a nie iba, že sa ženieš za dobrou atmosférou? Navrhni nápady aj pre individuálne aj cirkevné nastavenia.
4. Je dôležité rozprávať o svätosti pokiaľ ide o vzťah, pretože svätosť je v konečnom dôsledku o poznaní Boha. Ako cvičenie sa v tomto princípe, skús sa pozrieť na známe Desatoro v Exode 20:1-17, z hľadiska podobnosti. Čo nám každé z týchto prikázaní hovorí o Bohu?
5. Tu je nemožná úloha: pokús sa premýšľať o svätosti z Božej perspektívy. (Nemožné, ale áno, snaž sa najlepšie, ako vieš) Vedieť, čo robíš ohľadom toho, kto Boh je a čo si pre nás želá, prečo by to bolo pre Jeho ľud dôležité, aby boli svätí aj v postavení aj správaní?

MODLITEBNÉ STÍŠENIE

“Ale teraz, keď ste oslobodení od hriechu a stali ste sa Božími služobníkmi, máte z toho úžitok na posvätenie a nakoniec večný život.”

- Rimanom 6:22. Katolícky preklad

Čakal som až do tohto bodu v našom štúdiu, aby som preskúmal tému svätosti, pretože chcem mať istotu, že ste pochopili, že to nie je o kontrole, pocite viny alebo dodržiavania človekom vytvoreného štandardu. Je to o vzťahu.

Predpokladajme, že máš člena rodiny, ktorého veľmi miluješ, ale ktorý je neustále neúctivý, deštruktívny a nedôveryhodný. Hoci máš túto osobu rád, odhadujem, že je pre teba ťažké, aby si sa tešil z jej spoločnosti. Ak by nebola ochotná sa zmeniť, musel by si nastaviť nejaké zdravé hranice vo vzťahu. To by pravdepodobne zahŕňalo rozhodnutie, že s ňou nebudeš na dennej báze.

Ako sme diskutovali minulý týždeň, Boh je osoba, o ktorej prítomnosť sa usilujeme. Ale Boh je tiež úplne svätý. Môže byť pre nás ťažké alebo nezdravé, aby sme boli v blízkosti zlého správania, ale v skutočnosti je nemožné, aby niekto prebýval v Božej prítomnosti bez toho, aby bol svätý. To je dôvod, prečo je svätý život veľká vec!

Znovu si prečítaj Židom 12:14: “Usilujte sa... o posvätenie, bez ktorého nikto neuvidí Pána.” Preložené slovo usilujte sa znamená “robiť niečo s intenzívnym úsilím a s určitým účelom alebo cieľom.”²⁵ Všimni si tieto dva prvky usilovania sa: intenzívne úsilie a určitý cieľ. Naším cieľom, ako sme už vymedzili, je byť v Božej prítomnosti. Tak teraz obráťme našu pozornosť na úsilie, aby sme bežali, snažili sa o svätý život.

Svätosť nemá nič spoločné so zákonníctvom a mŕtvym životom náboženských pravidiel. Snaha o svätosť si preto bude vyžadovať, aby každý z nás bol:

1. Študent Božieho Slova. Existuje veľa vecí, ktoré ľudské uvažovanie alebo spoločnosť bude nazývať dobrým, ktoré však Boh nenazýva. Podobne, niektoré obmedzenia, ktoré vyznievajú duchovne, sa nenachádzajú v Biblii a sú iba predpísané kultúrou alebo tradíciou. Písmo je u našou normou. Musíme sa ponoriť do neho, aby sme pochopili Božiu definíciu svätého života.

2. Pozorný na Božieho Ducha. Boh ti nikdy nebude nariadovať, aby si robil hocičo, čo je v rozpore s Jeho Slovom. Ale On ťa pozná lepšie ako ktokoľvek iný. Pozná oblasti, v ktorých si obzvlášť zraniteľný voči pokušeniu, takže ti môže dať konkrétne pokyny týkajúce sa vecí, ktoré On chce alebo nechce, aby si robil.

Pokyny, ktoré dostaneš z týchto dvoch zdrojov, ťa udržia v kurze!

Na zamyslenie

“...odhodme všetku príťaž a hriech, čo nás opantáva a vytrvajme v behu, ktorý máme pred sebou.”

(Židom 12:1)

Na aplikovanie

Pavol povedal cirkvi do Korintu: “Napodobňujte ma, ako ja napodobňujem Krista!” (1. Korinským 11:1). Je niekto v tvojom živote, kto viditeľne pozná Božie Slovo a poslúcha Jeho Ducha? Pozvi ho, aby si s tebou sadol pri rozhovore niekedy v tomto týždni. Opýtaj sa na ich vzťah s Bohom a ako vyrástli v porozumení Biblie a rozoznávaní Božieho hlasu. Ich náhľady boli pravdepodobne získavané po mnohé roky, tak počúvaj dobre!

TÝŽDEŇ 5

Čítanie kapitoly 10-12

Tento týždeň korešponduje s video nahrávkou 5

DISKUSNÉ OTÁZKY

1. Podľa Biblie je ústrednou charakteristikou Boha a Jeho cirkvi svätosť. Až do teraz, čo by si povedal, že je určujúcou črtou Boha? Cirkvi? Vyzýva na prehodnotenie tvoje uzávery niečo, čo si sa tohto týždňa naučil, alebo ťa inšpiruje nejaký nový poznatok?
2. Čiastočná verzia posolstva milosti znižuje milosť na niečo, čo iba pokrýva naše chyby. Podľa Novej Zmluvy milosť aj odpúšťa hriechy aj nás uschopňuje, aby sme chodili vo svätosti. Pre niektorých môže tá prvá správa znieť ľahšie. Vysvetli, prečo posolstvo Novej Zmluvy o milosti je lepšia správa.
3. Prečítaj si Príslovia 27:6. Diskutuj o tomto verši vo vzťahu k myšlienke, že je pre nás lepšie nekázať alebo nevyučovať niečo, čo znie negatívne.
4. Len preto, že je posolstvo výhodné, neznamená, že je žiaduce. V skutočnosti stretnutie s pravdou spočiatku často spôsobuje bolesť alebo nepohodlie, ale prináša trvajúcu slobodu a premenu. Uveď príklad zážitku, ktorý je výhodný, ale nie je žiaduci. Čo osvetľuje tvoj príklad ohľadom toho, ako by sme sa mali napojiť na Božie Slovo?
5. Keď ľudia hovoria o meniacom sa svete, často myslia na veci, ako sú právne alebo sociálne hnutia. Čo robí osobnú svätosť mocnou silou pre inšpirujúce zmeny v spoločnosti?

MODLITEBNÉ STÍŠENIE

“...silný milosťou, ktorú ti Boh dáva
v Ježišovi Kristovi.”

- 2. Timotejovi 2:1;

doslovný preklad podľa anglického prekladu NLT

Je jasný rozdiel medzi týmito dvoma prevládajúcimi správami, ktoré počujeme o milosti dnes. Možno to zhrnúť do jednoduchej otázky: chceš sa cítiť dobre, alebo chceš byť dobrým? (A byť dobrým mám na mysli byť Boží alebo podľa Boha).

Nie je to tak, že prijatie novozákonného posolstva milosti znamená, že si vyberáme byť nešťastní. Naopak, Ježiš opísal Svoje poslanie medzi ľudstvo takto: “...Ja som prišiel, aby mali život, a to v hojnej miere” (Ján 10:10). Pretrvávajúca radosť sa dá nájsť vždy v Kristu. Toto je skôr otázka zladenia našich priorít s nebeskými. Boh nikdy nepovýši naše pohodlie nad to, čo je pre nás dobré. Ale povýšime ho my?

Faktom je, že sa môžeme rozhodnúť, akému posolstvu milosti chceme veriť. Môžeme čítať Písmo a rozhodnúť sa, že budeme dbať len o tie veci, ktoré sú v línii s naším spôsobom myslenia. Môžeme sa odvrátiť od ťažkých posolstiev a počúvať len tých ľudí, ktorí nám hovoria to, čo chceme počuť. Rovnako ako náš človek s jeho dvoma lekármi, aj my si môžeme zvoliť, že budeme žiť podľa diagnózy, ktorá sa nám zdá najpríjemnejšia.

Ak si zvolíme túto cestu, budeme sa cítiť dobre! Ale poďme venovať pozornosť Ježišovým známym slovám: “Ved’ čo osoží človeku, ak získa aj celý svet, ale premárni svoj život?” (Marek 8:36). Tak aby sme sa vrátili k našej otázke, chceš sa cítiť dobre, alebo chceš byť dobrý?

Dúfam, že si začínaš uvedomovať, že posolstvo milosti ako uschopnenia je neuveriteľne úžasná správa. Keď veríme, že milosť iba pokrýva naše chyby, uviazli sme zakopávaním v živote, ochromení opakujúcim sa hriechom a sužovaní strachom a klamstvami. Ale keď

prijmeme posilňujúcu a uschopňujúcu milosť, sme schopní žiť ako Ježiš: slobodní, sebavedomí, súcitní, silní a požehnaní. Božia milosť nie je váha, ktorá nás drží dole. Ako hovorí apoštol Ján:

“Lebo láska k Bohu je v tom, že zachovávame jeho prikázania; a jeho prikázania nie sú ťažké. Veď všetko, čo sa narodilo z Boha, víťazí nad svetom. A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet, je naša viera.”

(1. Jánova 5:3-4)

Ak je Boh naozaj dobrý, a ak On naozaj chce pre nás to najlepšie, nemáme sa zamýšľať - čo prikazuje, je naša najlepšia cesta! A vďaka sile Jeho milosti, ktorá v nás pracuje, zisťujeme, že Jeho príkazy nie sú príťažou. To je úžasné!

Na zamyslenie

“Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti...”
(2. Korintským 12:9)

Na aplikovanie

Si pripravený, aby si opustil to, čo sa môže zdať jednoduchšie a pohodlnejšie, aby si si užíval život Božím spôsobom? Ak áno, vyjadri to Bohu v modlitbe:

Otče, ďakujeme Ti za Tvoju uschopňujúcu milosť. Chcem ju prijať nielen ako odpustenie svojich hriechov, ale aj ako Tvoju silu, ktorá mi umožňuje robiť veci, ktoré by som nikdy nemohol urobiť svojou vlastnou silou. Verím, že Ty si dobrý. Preto viem, že čokoľvek Ty prikážeš, je v mojom najlepšom záujme. Chcem Ti priniest slávu, Bože! Premeň ma, aby som bol viac a viac ako Ty. V Ježišovom mene, amen.

TÝŽDEŇ 6

Čítanie kapitoly 13-16

Tento týždeň korešponduje s video nahrávkou 6

DISKUSNÉ OTÁZKY

1. Čo spôsobuje, že ľudia očakávajú menej od Boha ako je On schopný urobiť? Ak si sa stretol s nejakým z týchto faktorov, ako si ich prekonal?
2. Reaguj na príklad miliardára a troch podnikateľov. Čo si myslíš, že bolo príčinou vízie tretej podnikateľky, že bola oveľa väčšia ako vízie jej dvoch kolegov? Predstav si jej postoj k minulosti a budúcnosti. Predstav si a nakresli si spôsob, ako sa pripravila na stretnutie s investorom. Čo urobila ona, čo by tiež zvýšilo tvoje očakávania o Božom pláne pre tvoj život?
3. Na základe toho, čo si sa naučil z tohto štúdia, vysvetli, ako niekto s prízemným spôsobom pristúpi k rozlišovaniu Božej vôle inak ako zrelé Božie dieťa. Aké unikátne nástroje a konštrukcie pomáhajú kresťanom, aby rozsudzovali dobre?
4. Ako Božia bázeň mení spôsob, akým prežívame ťažkosti? Čo hovoria ľudia, ktorí sa boja Pána, keď je na nich tlak? Aký druh správania si neosvojujú?
5. Keď sme došli na koniec tohto štúdia, identifikuj, čo si si z toho zobral, aj na osobnej úrovni aj ako skupina. Aké postupy, princípy a hodnoty budeš zavádzať a uskutočňovať vo svojom každodennom živote od tejto chvíle? Ako to bude vyzeráť? Urob svoje kroky praktické a pevné, tak, aby si sa mohol pohnúť vpred so silou!

MODLITEBNÉ STÍŠENIE

“Odmenou za pokoru a bázeň pred Hospodinom je bohatstvo,
sláva a život.”
- Príslovia 22:4

V priebehu tohto štúdia sme preskúmali niektoré závažné témy: vláda alebo panovanie, svätosť a pravá povaha milosti, aby sme vymenovali aspoň niektoré. Odpovedal si na vyzývajúce a náročné otázky, ktoré sa týkajú tvojho pohľadu a života, ktorý žiješ.

Pozri sa na Efezským 3:20 podľa anglickej verzie Biblie - *The Message*:

“Boh môže urobiť všetko, viete - oveľa viac ako si viete predstaviť alebo hádať alebo žiadať vo vašich najsmelších snoch! Robí to nie tým, že by na nás tlačil, ale pracovaním vo vnútri nás, skrze svojho Ducha hlboko a nežne v nás.”

Boh nešetřil ničím, keď nás tvoril, aby sme boli Jeho. Kúpil nás za najvyššiu možnú cenu, keď On zaplatil naše výkupné životom Jeho Syna. Nemáme žiadny dôvod si myslieť, že sa nás zrazu teraz chystá zradiť.

Boh nám dal všetko, čo potrebujeme, aby sme si užívali Jeho najlepšie pre nás: pravdu Jeho Slova, vedenie Jeho Duchom a moc Jeho milosti. No tak ako verš v liste Efezským hovorí, že Boh nás netlačí silnou rukou do partnerstva s Jeho účelom. Pozýva nás, aby sme používali vieru, rozum, rozsudzovanie a pokoru k objavovaniu života mimo našich najodvážnejších snov.

Tak čo ťa zdržuje? Čo obmedzuje tvoju fantáziu? Čo spôsobuje, že žiadaš malé sumy, keď sú pre teba dostupné neobmedzené zdroje? Je na čase, aby si sníval s Bohom. Kde očakávaš príliš málo a veríš príliš málo? Ktoré sľuby sa bojíš prijať? Prečo? Nech ťa Božia dobrota inšpiruje. Začni žiadať veci, o ktorých ťa ťažko veríš, že sa môžu splniť. On zaslúbil, že nám môže dať ešte lepšie!

Na zamyslenie

“Ale ako je napísané: Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú.”

(1. Korinským 2:9)

Na aplikovanie

Hovorili sme o snoch a obmedzeniach; teraz budme konkrétni. Venuj nejaký čas tento týždeň na snívanie do hĺbky. Na začiatok, uchopte nejaký papier alebo digitálny ekvivalent, napíšte si zoznam hlavných oblastí vášho života. Tvoj zoznam bude pravdepodobne zahŕňať:

- Vzťah s Bohom
- Iné vzťahy
- Manželstvo a rodina (súčasná a budúca)
- Financie
- Kariéra
- Miestna cirkev a služba
- Špeciálne dary alebo záľuby, či vášne

V každej položke napíšte svoje očakávania pre túto oblasť. Toto by malo byť záznam o spôsobe, akým rozmyšľáš o svojom živote v súkromí svojho srdca a mysle. Čo naozaj očakávaš od svojho vzťahu s Bohom? Čo je najlepšia budúcnosť, ktorú očakávaš pre svoje financie? Svoju rodinu?

Teraz si s modlitbou prejdite celý zoznam. Pros Ducha Svätého, aby ti zjavil svoj pohľad, perspektívu a zaslúbenia. Kde strach obmedzuje tvoj výhľad? Aké zranenia a sklamania z minulosti obmedzili tvoju predstavivosť? Čo myslíš, na čom Bohu nezáleží a čo On má k tomu povedať? Nezabudni, že tvoja vízia určuje tvoju kapacitu. Boh zobral tvoje limity z tvojho života na Seba. Je čas, aby si ty urobil to isté!

POZNÁMKY

1. Lawrence O. Richards, *New International Encyclopedia of Bible Words* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1991), str. 315–316.
2. Peter Stoner, *Science Speaks: Scientific Proof of the Accuracy of Prophecy and the Bible* (Chicago: Moody Press; online edition, 2005), Foreword, <http://sciencespeaks.dstoner.net>.
3. Tamtiež, kapitola 3.
4. Tamtiež.
5. Tamtiež.
6. Tamtiež.
7. Spiros Zodhiates Th.D., ed., *The Complete Word Study Dictionary: New Testament* (Chattanooga, TN: AMG Publishers, 1992), s.v. “polus.”
8. Timothy Keller, *The Timothy Keller Sermon Archive* (New York City: Redeemer Presbyterian Church, 2013). Vyhľadané via Logos Bible Software.
9. *The Complete Word Study Dictionary: New Testament*, s.v. “kosmos.”
10. *Daily Mail Reporter*, “Living together before marriage no longer increases chances of divorce,” Daily Mail.com, March 22, 2012, vyhľadané 26. februára, 2015, dostupné na <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2118719/Living-marriage-longer-increases-chances-divorce.html>.
11. Jason Koebler, “More People Than Ever Living Together Before Marriage,” U.S. News & World Report, April 4, 2013, vyhľadané 26. februára, 2015, dostupné na <http://www.usnews.com/news/articles/2013/04/04/more-people-than-ever-living-together-before-marriage>.

12. Lawrence O. Richards, *New International Encyclopedia of Bible Words* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1991), str. 639.
13. Charles Spurgeon, "Holiness Demanded" (sermon, Metropolitan Tabernacle, London; published September 22, 1904). Vyhľadané via Logos Bible Software.
14. Prieskum vedený spoločnosťou *Messenger International*. Pozri: John Bevere, *Relentless: The Power You Need to Never Give Up* (Colorado Springs, CO: Water- Brook Press, 2011), str. 26–27.
15. "The Stats on Internet Pornography," Daily Infographic, vyhľadané 24. januára, 2014, dostupné na <http://dailyinfographic.com/the-stats-on-internet-pornography-infographic>.
16. "How Many Women are Addicted to Porn? 10 Stats that May Shock You," Covenant Eyes, vyhľadané 27. marca, 2014 dostupné na <http://www.covenanteyes.com/2013/08/30/women-addicted-to-porn-stats>.
17. Predchádzajúce tri odstavce sú prevzaté z: John and Lisa Bevere, *Príbeh Manželstva* (SYLOAM - Kresťanská medzinárodná misia, 2016), str. 181–182.
18. *Covenant Eyes, Pornography Statistics: 2014 Edition*, 20.
19. Jason Rovou, "'Porn & Pancakes' fights X-rated addictions," CNN, April 6, 2007, vyhľadané 9. februára, 2015, dostupné na <http://edition.cnn.com/2007/US/04/04/porn.addiction/index.html>.
20. "Fakty a Štatistiky o Alkohole," National Institute on Alcohol Abuse and Alcoholism, vyhľadané 9. februára, 2015, dostupné na <http://www.niaaa.nih.gov/alcohol-health/overview-alcohol-consumption/alcohol-facts-and-statistics>.
21. Steven Reinberg, "Third of Americans Have Alcohol Problems at Some Point," The Washington Post, July 2, 2007, vyhľadané 9. februára, 2015, dostupné na <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2007/07/02/AR2007070201237.html>.
22. "Fakty a Štatistiky o Alkohole."
23. Tamtiež.

24. Verzia materiálu o milosti, ktorá nasleduje, bola zahrnutá v mojej knihe *Relentless: The Power You Need to Never Give Up* (WaterBrook Press, 2011). Toto je založené na posolstve, o ktorom som sa často zdieľal v mojej kazateľskej službe, a tu som preformuloval základ vyučovania.
25. Johannes P. Louw and Eugene Albert Nida, *Greek-English Lexicon of the New Testament: Based on Semantic Domains* (New York: United Bible Societies, 1996), str. 662.

SATANOVA NAVNADA

Uniknite zo smrteľnej pasce nepriateľa! Kniha Satanova návnada odhaľuje jednu z najzákernejších Satanových pascí, ktorou sa veriacich snaží odlákať od plnenia Božej vôle. Je ňou pohoršenie a zranenie. Väčšina ľudí, ktorí do tejto pasce padli, si to dokonca ani neuvedomuje. Nenechajte sa oklamať! Určite sa v živote stretnete s tým, že vás niečo urazí, no je na vás, či dovoľíte, aby to ovplyvnilo váš vzťah s Bohom. Vaša reakcia rozhodne o vašej budúcnosti. Ak sa k urážkam a pohoršeniu postavíte správne, budete silnejší a nezharknete.

Nájdete tu odpovede na také ťažké otázky, ako napríklad:

- *Prečo mám pocit, že musím povedať „moju stranu“ príbehu?*
- *Ako môžem bojovať s myšlienkami podozrievania a nedôvery?*
- *Čo môžem spraviť, aby sa mi prestali v mysli prehrávať zranenia z minulosti?*
- *Ako môžem znova nadobudnúť dôveru voči človeku, ktorý má hlboko urazil?*

Nezostaneš ani zranený, ani urazený a vymaniš sa zo sebalútsosti.

DIEVČATÁ S MEČMI

Ženy po celom svete sú objektami predsudkov, obchodu so sexom, zneužívania a gendercídy. Duchovný nepriateľ sa ženy snaží odzbrojiť na každej úrovni. Lisa Bevere vysvetľuje, ako je Božie Slovo mečom, ktorý by sme mali jednak študovať, no s ktorým by sme mali vedieť aj narábať. Ak niekedy bol čas, aby ženy boli ozbrojené, je to teraz.

V Dievčatách s mečmi sa stretnete s tvorivým stvárnením obrazov mečov, Božieho Slova a kríža a prostredníctvom nich sa naučíte:

- Ako na zemi hovoriť jazykom neba
- Čo znamená, prihovárať sa za iných
- Čo znamená, niest' svoj kríž
- Čo znamená, keď človek dokáže rozlišovať
- Ako odzbrojiť nepriateľa
- Prečo sú ženy terčom nepriateľa – a prečo Boh potrebuje, aby sa z nich stali hrdinky

DUCH SVÄTÝ

- úvod -

Učeníci strávili s Ježišom tri roky – chodili s Ním a počúvali všetko, čo hovoril. Napriek tomu Ježiš svojim najbližším priateľom povedal, že musí od nich odísť, aby mohol prísť Duch svätý – a že to pre nich bude dobré, keď sa to tak stane (Ján 16,7; 13-14). Ak to platilo pre učeníkov, ktorí s Ježišom boli každý deň, o čo viac potrebujeme dnes my, aby v našich životoch zohrával Duch Svätý aktívnu rolu?

Duch Svätý je často vykresľovaný ako niečo „čudné“. Avšak Biblia jasne hovorí, že Duch nie je niečo. Je to niekto – osoba, ktorá sľúbila, že vždy bude stáť pri nás. John Bevere ťa v tejto interaktívnej knihe pozýva k osobnému objavovaniu najprehľadanejšej a najnepochopenejšej osoby v Cirkvi: Ducha Svätého.

Táto interaktívna kniha obsahuje:

- Každodenné stíšenia
- Otázky pre skupinovú diskusiu
- Bonusovú kapitolu s odpoveďami na niekoľko veľmi ťažkých otázok o Duchu Svätom

PRÍBEH MANŽELSTVA

RAZ DÁVNO...

Manželstvo bolo navždy. Bola to zmluva, ktorá splietla jedného muža a jednu ženu spolu. Toto puto ich urobilo silnejšími, ušľachtilejšími a vytvorili sa energetickejšie prejavy toho, kým a kto boli. Spolu boli lepší, ako keby boli každý sám.

Manželský obrad bol len začiatkom. Bola to vstupná brána, aby ich životy boli potom šťastne budované. Každá voľba a čin bol navrhnutý, aby skonštruoval život, ktorý ich zväzok reprezentoval. Manžel a manželka vkročili do veľkej neznámej so srdcami, rukmi a hlasmi prepojenými, aby vyjadrili lásku ich Stvoriteľa.

Ako sa dostalo, že sme stratili spojitost s týmto hlbokým ľúbostným príbehom? V knihe Príbeh Manželstva, John a Lisa Beverovci ťa pozývajú, aby si znova objavil/a Boží pôvodný plán. Už či si ženatý, vydatá, slobodný/á alebo zasnúbený/á, tvoj príbeh je súčasťou toho Jeho.

Interaktívna kniha zahŕňa:

- Denný čas na modlitbu
- Otázky pre skupinovú diskusiu
- Nástroje na mapovanie tvojho vysnivaného manželstva
- Kroky, ako napísať svoj príbeh dobre

DOBRO ALEBO BOH ?

Učebnica, ktorú práve držíš, je súčasťou knihy *Dobro alebo Boh?* Vyučovací študijný plán od Johna Bevereho. Čítaním tejto knihy a používaním podporných vyučovacích materiálov, ktoré sú dostupné na priloženom CD ROM a na stiahnutie zo stránky CloudLibrary.org, budeš môcť študovať každú časť tejto dynamickej a život meniacej vyučovacej série. Ak to budeš študovať poriadne, ovplyvní to a povzbudí tvoj kresťanský život tým, že ťa uschopní robiť pre Boha viac.

Kompletné študijné plány knihy *Dobro alebo Boh?* obsahujú nasledujúce komponenty:

- *Dobro alebo Boh? Učebnica*
Iba tlačенá časť tohto študijného plánu
Kniha je tiež na zdrojovom zisku ako PDF
- *Dobro alebo Boh? Zdrojový CD ROM*
Priložený disk obsahuje všetky materiály študijného plánu v digitálnom formáte. Nebudeš môcť prehrať tento CD ROM na svojom domácom DVD prehrávači. Všetky súbory však môžu byť stiahnuté a načítané na tvojom tablete, počítači alebo smartfóne.
- *Dobro alebo Boh? Audio Kniha*
Všetkých 16 kapitol knihy *Dobro alebo Boh?* načítané v tvojom jazyku v MP3 formáte.
- *Dobro alebo Boh? Vyučovacie Video Nahrávky*
Všetkých 6 Vyučovacích Video Nahrávok v MP4 formáte.
- *Dobro alebo Boh? Vyučovacie Audio Nahrávky*
Všetkých 6 Vyučovacích Audio Nahrávok v MP3 formáte
- *Bonusové Materiály*
CD ROM tiež obsahuje dodatkové knihy a materiály vrátane knihy *Vytrvalý a Príbeh Manželstva* od Johna a Lisy Bevere.

VŠETKY TIETO MATERIÁLY ŠTUDIJNÝCH PLÁNOV SÚ DAROM PRE TEBA!

Cít sa slobodne a kopíruj kópie tohto CD ROM-u, kopíruj materiály, pošli ich mailom priateľom, kopíruj a vlož texty do Word-ových dokumentov, posielaj vyučovania do svojej cirkvi a zaves ich na internet, aby ich ostatní mohli použiť. Roznes tieto materiály všade, kde je hlad po dobrom vyučovaní Božieho slova pre uschopnený kresťanský život.

Ďalšie informácie o komponentoch študijného plánu knihy *Dobro alebo Boh?*:

- Súbory na tomto CD ROM-e sa nedajú prehrať na normálnom video prehrávači. Kvôli tomu, že sú to "zmiešané média", ako video, audio a textové súbory, môžu byť prehrané a sledované na počítači alebo digitálnom zariadení.
- MP4 video súbory môžu byť nahrané a prehrané na tvojom tablete alebo počítači.
- MP3 audio súbory môžu byť nahrané do tvojho audio media prehrávača, smartfónu alebo počítača.
- PDF digitálne súbory môžu byť nahrané do tvojho tabletu alebo počítača. Dajú sa ľahko načítať, tlačiť alebo duplikovať.

Dodatkové materiály sú dostupné v mnohých jazykoch na CloudLibrary.org.

Chcete viac? Naskenujte toto.

Zajdite na stránku **CloudLibrary.org** a nájdite tam ďalšie stiahnutelné materiály od Johna a Lisy Bevere

DOBRO ALEBO BOH?

DOPLNKOVÉ MATERIÁLY

Ďalšie zdroje si stiahnite na stránke
www.CloudLibrary.org

MESSENGER
INTERNATIONAL
MessengerInternational.org

Ďalší obsah DVD sa dá prezrieť
len cez počítač

JOHN BEVERE

Tento disk s doplnkovými materiálmi je osobným darom pre teba od Johna Bevera. Zabezpečuje ti prístup k mnohým kvalitným materiálom, ktoré ti pomôžu pri ďalšom štúdiu tohto dynamického vyučovania a pomôžu ti pri jeho zdieľaní s inými ľuďmi. Povzbudzujeme ňa, aby si tento kurz a ktorúkoľvek jeho časť rozširoval a rozmnožoval! Tieto súbory môžeš elektronicky poslať iným ľuďom, môžeš ich rozmnožovať pre svojich študentov, umiestňovať ich na internet a tlačiť alebo vytvárať z nich kópie. Tieto materiály boli zámerne vytvorené pre inšpiráciu a povzbudenie všetkých kresťanských veriacich po celom svete.

Toto a ďalšie vyučovania v slovenčine od Johna a Lisy Bevere sú dostupné na stiahnutie na:

www.CloudLibrary.org

Ďalšie materiály v mnohých jazykoch sú dostupné na prezeranie a stiahnutie na YouTube.com a Youku.com a iných stránkach s voľne šíriteľnými médiami.

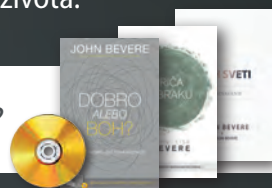
AK JE TO DOBRÉ, TAK TO MUSÍ BYŤ OD BOHA. JE TO TAK?

V týchto dňoch sa dobré a Boh zdajú byť synonymami. Veríme, že čo je všeobecne prijímané ako dobré, musí byť v línii s Božou vôľou. Štedrosť, skromnosť, pokora, spravodlivosť - dobro. Sebeckosť, arogancia, krutosť - zlo. Rozdiel sa zdá byť dosť jasný.

Ale je toto všetko len o tom? Ak je dobro také zjavné, prečo Biblia hovorí, že potrebujeme rozsudzovanie, aby sme ho rozpoznali?

Dobro alebo Boh? nie je ďalšia kniha typu 'pomôž si sám'. Táto kniha urobí viac než len to, že ťa vyzve, aby si zmenil svoje správanie. Uschopní ťa, aby si sa spojil s Bohom na takej úrovni, ktorá zmení každý aspekt tvojho života.

OBSAHUJE AJ DVD MATERIÁL *DOBRO ALEBO BOH?*

JOHN BEVERE a jeho manželka Lisa sú zakladateľmi Messenger International. Služobník a autor bestsellerov John nám odovzdáva posolstvo nekompromisnej pravdy s odvahou a vášňou. Jeho túžbou je podporiť miestnu cirkev a zásobiť lídrov bez ohľadu na miesto, jazyk alebo finančné postavenie. Za týmto účelom boli jeho materiály preložené do viac než 90 jazykov a milión kópií bolo daných pastorm a lídrom po celom svete. Keď je John doma, pokúša sa presvedčiť Lisu, aby s ním hrala golf a trávi čas so svojimi štyrmi synmi, nevestou a vnúčatami.

Stiahni si tieto a ďalšie materiály na stránke:
www.CloudLibrary.org

TÁTO KNIHA JE DAROM OD AUTORA
A NIE JE URČENÁ NA PREDAJ

SYLOAM
www.press.syloam-international.org
www.media.syloam-international.org

MESSENGER
INTERNATIONAL
MessengerInternational.org

CHCETE VIAC?
NASKENUJTE TOTO.